

epravo.cz

MAGAZINE

4

2013

2013
právnícká
firma
roku

Dentons
KŠD LEGAL

**Havel Holásek
& Partners**

Kříž a partneři

PETERKA & PARTNERS

Brož & Sokol & Novák

PRK Partners

Rödl & Partner
esource Clifford Chance

Perthen Perthenová Švadlena a partneři

WEIL GOTSHAL & MANGES

Allen & Overy

ROWAN LEGAL
Glatzová & Co.

CÍSAŘ ČEŠKA SMUTNÝ

Mediace

a její využití
v insolvenčním
řízení
(str. 45)

Konečně jasno

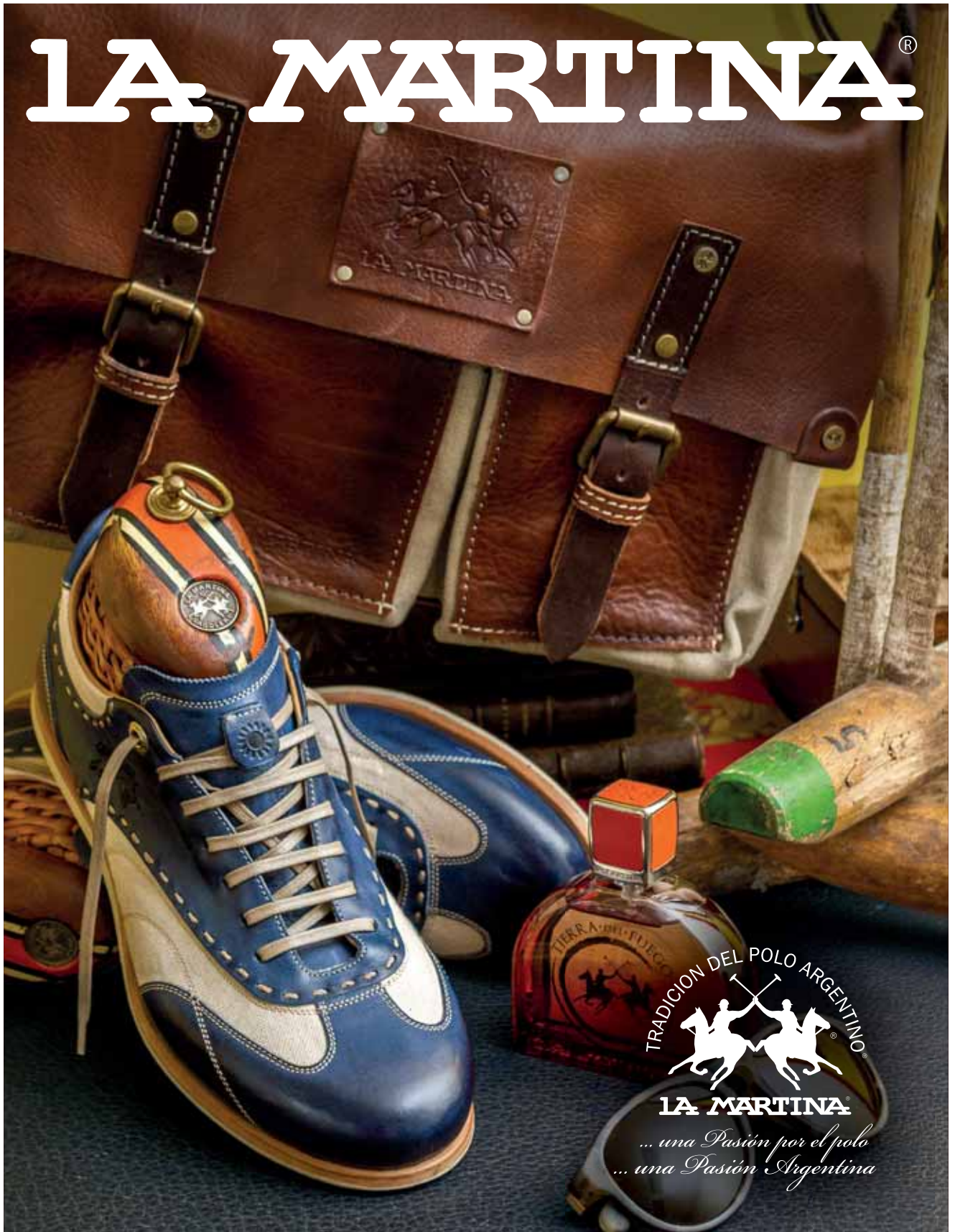
v otázce počátku
běhu promlčecí
doby u pohledávek
bez sjednané
splatnosti (str. 50)

Nájem prostoru

nebo místnosti
sloužící
podnikání
(str. 109)

LA MARTINA®

PRAHA PALLADIUM
OLOMOUC GALERIE ŠANTOVKA

TRADICION DEL POLO ARGENTINO®
LA MARTINA®
... una Pasión por el polo
... una Pasión Argentina

obsah

úvodník

- 4** Zbytečné postávání

názory

- 7** Svět prostě chce být klamán
8 NOZ čili SOS
10 Normálně normalizační příběh (o pronikání dovnitř a ven)

Právnická firma roku

- 12** Právnická firma roku

rozhovor

- 21** Radan Kubr a Karel Muzikář hodnotí současný právní trh

aktuálně

- 25** (Staro)nová advokátní kancelář UEPA
26 Ocenění pro profesora Bělohávků

lidé

- 27** Kdo kam

z právní praxe

- 30** Připravovaná směrnice o úvěrech na bydlení – nová pravidla pro hypoteční trh
33 Podnikatelské oddlužení v novele insolvenčního zákona
34 Odpovědnost mateřských společností za porušení soutěžního práva ze strany společného podniku
36 Výjimka z omezení uzavírání pracovních poměrů na dobu určitou
38 Změnám se příští rok nevyhne ani zdanění převodů nemovitostí
41 Obvyklé vybavení rodinné domácnosti dle NOZ
45 Mediace a její využití v insolvenčním řízení
50 Konečně jasno v otázce počátku běhu promlčecí doby u pohledávek bez sjednané splatnosti
52 Přezkum zprávy o vztazích mezi propojenými osobami znalcem

- 57** K některým náležitostem znaleckého posudku vyžadovaným podle obchodního zákoníku v porovnání s novou právní úpravou obsaženou v zákoně o obchodních korporacích
61 Nároky zhotovitele z „nesjednaných víceprací“
65 Revoluční změna nebo legislativní chyba?
66 Společnost s ručením omezením dle NOZ
68 Zrušení spoluvlastnictví po roce 2014 nově a jinak?
69 Jak se bránit proti krácení poskytnuté dotace?
73 Výplata podílu na zisku kapitálové společnosti ve světle rekonstrukce
76 Některé významné změny v úpravě postavení jednatelů od 1. ledna 2014
79 Základní přehled změn, které přináší nový občanský zákoník pro nestátní neziskové organizace
82 Pacht
85 Rozhodovací praxe střídavé výchovy při vzdálenosti bydliště
89 Dědicové trestně odpovědné právnické osoby
91 Podstatné změny v občanském soudním řádu v souvislosti s přijetím nového občanskoprávního kodexu
93 Vyslat cizince na pracovní cestu je možné
95 Veřejné rejstříky po rekonstrukci soukromého práva
96 Změna okolností podle NOZ
99 Může být stanovení indexu podlažní plochy v územním plánu důvodem k jeho úspěšnému napadení v řízení před správními soudy?
102 „Budoucí“ zástavní právo a vybrané možnosti jeho využití
105 Vystavení vadné směnky a žaloba na obnovu řízení
106 K otázce věcné příslušnosti soudu v podnikatelských sporech o peněžité plnění
109 Nájem prostoru nebo místnosti sloužící podnikání

judikatura

- 114** Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu

lifestyle

- 128** vily Diamantica: bydlení vybroušené k dokonalosti
130 Chcete žít zdravě a ještě ušetřit? Koti hyacint má první certifikovaný pasivní bytový dům v Česku
133 Rozhovor o výstupech expertní skupiny MMR k zákonu o veřejných zakázkách
137 Čas pracuje pro zákazníka
141 Nebojte se datových schránek
142 Společnost Dachser myslí i na druhé
145 Změna v úpravě squeeze-out od 1. 1. 2014
146 Noble Markets – nová platforma pro online investování
148 Trojzubec v ofenzivě
150 Kam na dovolenou v roce 2014?
154 Cavallino Bianco family spa Grand Hotel
156 Nový obor v soudním znalctví
158 S Tomášem Vránou a Robertem Runtákem nejen o vymáhání pohledávek

KOLEKCE PODZIM / ZIMA 2013
DAVE TREADWAY V BUNDĚ HELI AERO

PRAHA: CENTRUM CHODOV, METROPOLE ZLIČÍN

PeakPerformance®

Zbytečné postávání

„První městská část zvažuje rozšíření kamerového systému. Podle studie, kterou město zadalo jednomu z dodavatelů kamer, by nová verze uměla odhalit „zbytečné postávání“ či predikovat kriminalitu“, bylo zveřejněno na webových stránkách www.ihned.cz.

Čemu postávání škodí, řekl by si člověk v prvním okamžiku. Myslím, že obecně a častěji mnohdy škodí spíše aktivita určitého typu než pasivita jako taková. Ti, kteří mi kdysi vykrádali auto, garáž, chalupu, a to ať již jednou, či opakovaně, případně si brali jízdní kola, aby udělali něco pro své zdraví, určitě jen tak nepostávali. Navíc když jsme se jednou náhodou potkali a dotyčný se chtěl diskrétně vzdálit, jeho stylově čisté překonávání plotu bylo postávání na hony vzdáleno.

Je ale pravda, že z celospolečenského hlediska je horší ten, kdo postává, protože na rozdíl od toho, kdo krade, nepodporuje ekonomiku. Ne nutí nás totiž pořizovat si nové věci. Z tohoto úhlu pohledu jsou zloději určitě v konečném důsledku úspěšnější, než např. ČNB. Kde už nic není... Zkrátka a dobře nemáte na výběr, nakonec nakoupit musíte. I motto by to mohlo být pěkné – například něco jako „drobnou kriminalitou za rozvoj ekonomiky a obchodu“. V podstatě převlečené historické a mnohým důvěrně známé „kdo nekrade, okrádá rodinu“,

rodinu myšleno samozřejmě v širším slova smyslu (není třeba za tím hledat hned východní orientaci a přehnaný nacionalismus). Abych ale nebyl nespravedlivý, v mých konkrétních případech by ani kamery nepomohly, protože to by pak musely být skoro všude. Ony tedy dříve nebo později budou, to je ale jiná věc. Možná by pomohly pěší hlídky těch, kteří „pomáhají a chrání“, nedělám si ale iluze – rozhodně je jich méně než těch, proti kterým by měli zasahovat, a ti jsou navíc mnohem neúnavnější a jejich pracovní nasazení je obdivuhodné, pracují doslova ve dne v noci, u nás tedy spíše v noci a nejvíce pak nad ránem.

Vraťme se ale k postávání. Zbytečnému postávání. Otázkou zůstává, co to vlastně je ono zbytečné postávání.

Zřejmě něco negativního, když by to měly kamery odhalovat spolu s predikcí kriminality. Možná se tím chce naznačit, že od zbytečného postávání je jen krůček ke kriminalitě. Pak se ale musím ptát – k jaké kriminalitě? A je potřeba zbytečné postávání nebo stačí jakékoliv postávání? A pokud jakékoliv postávání, stačilo by samo o sobě nebo by k němu bylo zapotřebí dalšího znaku, například zevlování či lelkování, nebo dokonce i okounění? A co takové polehávání? Řekněme třeba na lavičkách či na veřejné zeleni? Možnosti jsou v této oblasti nepřeberné. No a konečně je tu ještě ona otázka zbytečnosti postávání. Co je třeba k tomu, aby se obyčejné, jinými slovy odůvodněné, postávání kvalifikovalo na postávání zbytečné a s ohledem na výše uvedené tedy závadné postávání?

Ať nad tím uvažují jakkoli, pořád mě napadá mnohem více otázek než odpovědí. Jako téma je to ale rozhodně inspirující a z hlediska úvah a vývoje práva perspektivní. Pokud by pak

právní teorie a praxe opravdu dospěla k závěru, že zbytečným postáváním, ať už bude pro tyto účely definováno jakkoli, to začíná (něco jako „kdo lže, ten krade a kdo krade, ten může i zabít), bylo by namísto zbytečné postávání umístit alespoň do přestupkového zákona, nebylo-li by místo rovnou v trestním zákoníku. Bylo by možná třeba řešit drobné problémy, kupříkladu s tím, že do konfliktu se zákonem by se mohli dostávat ve zvýšené míře senioři a osoby, které se dříve unaví a odpočívají, kde to jen jde, na dohodnuté schůzky by bylo třeba chodit včas, případně se scházet třeba pouze v kavárnách (pokud by ani zbytečné posedávání v kavárnách nebylo nějak limitováno, pokud ale ne, opět určitý ekonomický stimul) apod., byla by to ale rozhodně výzva.

Konečně, proč by nemohlo více kreativity vstoupit i do oblasti trestní či přestupkové? A dalo by se pokračovat dále a dále. Pomyslete, neznělo by to snad pěkně – základní skutková podstata „kecy“, kvalifikovaná skutková podstata „blby kecy“? ●

Mgr. Jaroslav Vaško

Hästens

Fulfilling dreams
since 1852

We Sleep.
Do you?

HÄSTENS CONCEPT STORE

Vinohradská 1420/33
120 00 Praha 2

Telefon: +420 222 254 292

SOHO INTERIÉROVÉ CENTRUM

Svratecká 989
664 42 Brno - Modřice

Telefon: +420 543 217 032

e-mail: info@postele-hastens.cz

www.hastens.com
www.postele-hastens.cz

Hästens je partnerem projektu Spěte zdravě. www.spetezdrave.cz

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář

Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právníká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010, 2011, 2012 a 2013.**

Svět prostě chce být klamán

V MF DNES z pondělí 25. 11. 2013 jsem si přečetl hlavní titulek, podle něhož se lídři dělí o vládní posty a Ondráčka by vzal vnitro. A hned pod tím je středně velký titulek, že jako je ten pan David Ondráčka bojovník proti korupci. Bože, jak je milé kráčet pořád tím samým světem. Hosté se sice mění, ale jako v každé dobré putyce, kapela zůstává. V dobách mého mládí jsme neměli bojovníky proti korupci, za to byli k máni bojovníci proti imperialismu nebo za mír, případně bojovnice za práva žen. Taky za zvýšenou doživost bylo třeba se bít a i na to jsme měli odborníky. Vyznačovali se odhodlaným výrazem, špatně padnoucím oblekem a tím, že je nikdo nebral vážně. A taky, že to do jednoho byli vyžírkové, co vydrželi na dané téma kecat mnohem dýl, než to kdokoliv jiný vydržel poslouchat. Nejlepší z nich operovali mezinárodně. Čas od času je tak bylo vidět v televizi jak stojí před imperialistickou vojenskou základnou a mračným pohledem statečně demonstrují svůj nesouhlas.

Novodobé spolky bojovníků se těm z mého mládí podobají víc, než by se jim asi líbilo. Zejména ty zvěstý mají pořád stejné. Takový bojovník má především pohoťově řadu hanlivých výroků na adresu zlořádu, který hubou pronásleduje. Tím nikoho neurazí a mnohé potěší. Jaksi decentně, v minulosti stejně jako nyní, pak natahuje pacičku, jako že by na to bojování také potřeboval nějaké prachy. Čímž se hlásí k prastaré tradici řemesla vymítačů rozličných nebezpečí, neduhů, jakož i všelichých kouzel. Dřív byly v oblibě škapulíře, vykuřování či zařikání, později rozličné dríjčky. Samozřejmě vždy bez sebelepšího efektu, ale za peníze. Zhruba podle hesla, my vám vylíčíme, co vám hrozí, a pak to od vás zaženeme. Tehdy i dnes bylo základem businessu strašení publika. Namnoze něčím, co vůbec neexistovalo. Pravda, dnešní podvodníci jsou

poctivější, protože třeba taková korupce doopravdy existuje. Sice zcela nezávisle na jejich zařikávání, ale aspoň v tom základním nelžou. Toliko se mi zdá, že pokud jde o tahání peněz z kapes důvěřivých kavek, jsou ti moderní nějak lepší. Kreativnější nebo co. Taky přišli na to, šibalové, že leckterá firma si ráda vylepší renomé neboli PR rozličnou dobročinností. A takový protikorupční spolek je pro ten účel skoro stejně dobrý jako slepecký ústav nebo dětská onkologie. Možná dokonce lepší, protože protikorupčníci za ty prachy umějí krásně naříkat a kvílet. Pozoruhodná a asi taky nadčasová je ovšem jejich hamižnost, pokud jde o míru oněch pekuniárních požitků. A z toho plynoucí ochota udělat za prachy prakticky cokoliv. Takže například Ondráčkův spolek bojovníků proti korupci klidně bere státní zakázky nebo dokonce zakázky Ministerstva vnitra, ač se tím spolehlivě vyřazuje z možnosti kritizovat toho, kdo se zdá být největší obětí, ale také největším producentem korupce v jedné osobě. Tedy stát. Ovšem, pecunia non olet. Na příjmovém koláči vymítačů korupce v roce 2012 se podílel stát 38%, což v korunkách znamená zhruba tři české na stole. Dalším donátorem jsou nadace a nevládní organizace a 14 % si uloví i samotní bojovníci. Statistika ovšem decentně nezmiňuje, že tímhle kapříkem je ve skutečnosti platba Ministerstva vnitra za dodávku něčeho, co se jmenuje „Prevence korupčního jednání – maják v moři korupce“. Asi, že se dneska líp prodávají majáky než škapulíře. A nejlíp danovým poplatníkům. Ti tak v daném případě sanují protikorupčnímu bratrstvu celou polovinu rozpočtu.

Surově řečeno, lze předpokládat, že Ondráčku, který v životě nic neřídil, chtějí oni lídři na Ministerstvu vnitra proto, že tam potřebují šaška, který se do ničeho nebude moc plést, protože ničemu nerozumí. Jestli by tuhle roli splnil, eventuálně, zdali ji splní, lze teď, na začátku prosince, jen těžko soudit. Možná až budete

číst tyto řádky, už bude jasněji. Pikantní pro mne je, že se o post ministra vnitra uchází jeden z mála lidí, kterého korupce veřejně a v zásadě poctivě živí. Většina z těch, kterým se korupce nelíbí a kritizují ji, bude chodit do práce a vydělávat si nějaké peníze, i kdyby korupce nebyla. Ne tak pan Ondráčka. Co by on dělal, kdyby se náhle zjistilo, že korupce po dlouhé nemoci zcela uhynula? Kam by chodil do práce a z koho by dojl peníze na zařikávání něčeho, co už neexistuje? Nebo je dokonce on prvý, kdo tuší, že to u nás jde s korupcí z kopce a tak se zkusí etablovat jinde? Za sebe bych řekl, že korupce pana Ondráčku bez problémů přežije. Spíš, že ministr má o cosi větší plat, takže korupce bude muset chvíli počkat. Jistě ji to nijak nezkrusí, pan Ondráčka pro ni žádný problém nepředstavuje.

Je jasné, že ve skutečnosti není důležité, jestli pan Ondráčka ministrem vnitra bude či spíše v době, kdy čtete tyto řádky, je či není a nebude. V to lze toliko doufat. Prostě na sebe upozornil a tak mne napadlo připomenout, jak tenhle obchod s lidskou blbostí už po staletí funguje. A nepochybně bude fungovat i nadále, lhostejno, jaký bude paralelní osud pan Ondráčky a jemu podobných. Svět prostě chce být klamán. ●

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

NOZ čili SOS

Budím se s podivně neblahým pocitem, že něco není v pořádku. Chvilku přemýšlím a mám to. Následky silvestrovského hýření se pomalu vypaňují a můj mozek začíná vibrovat pod silou varovných signálů, že nastal den D, jehož jsem se obával. Nevyhnutelné se stalo skutečností, vše je jinak, nic už nebude jako dřív! Musím se s tím rychle vyrovnat a především tomu čelit. Je 1. leden 2014!!! Magické to datum pro všechny občany země české a pro právníky zvláště! Nový občanský zákoník aneb NOZ nabyl právě účinnosti! Stalo se tak o půlnoci, právě v okamžiku velkých přípitků, nespílitelných předsevzetí a bouřlivého rachotu ohňostroju.

Naposledy se protahuji v posteli a doufám, že do nového roku vykročím správnou nohou, tím spíše, že věřím na rčení „jak na Nový rok, tak po celý rok“. Avšak běda, první postelová pochybnost se vynořuje téměř okamžitě. Mám vůbec nějaký účet o jejím zakoupení nebo třeba dokonce smlouvu o jejím pořízení? Ne že bych se podobnými úvahami normálně trápil, ale když je vše jinak, musím začít s rekapitulací svých statků co nejrychleji. Co kdyby se náhodou zjevil ve dveřích exekutor a chtěl mně postel zabavit, jak se asi budu bránit? Kdybych si alespoň vzpomněl, kde jsme ji koupili, moje evidence však není dokonalá a odpovídá úrovni paměti. Takže mi nezbývá než si přiznat, že bych s tím absolutním majetkovým právem asi příliš neuspěl. Pak mě však napadne – vždyť tu máme držbu! Nemusím tedy propadat panice, jsem přece držitelem nábytku, na němž se ještě stále rozvaluji, protože vykonávám právo pro sebe! Přitom nabýt práva držby je tak snadné, stačí se jí ujmout svou mocí. Takže pokud na posteli ležím, tak jsem si ji zabral a budu ji držet tak dlouho, dokud mi ji někdo nesebere. Aspoň v něčem se zdá být jasno. Zřejmě budu i řádným držitelem, protože nevím o nikom, kdo by mou postel držel přede mnou, resp. v ní lehával, a pokud věřím, že mi náleží právo v ní spát, ba se dokonce i jen povalovat, nebude snad o poctivosti mé držby pochyb. Pravá bude jis-

tě také, na levé spí má manželka. Tedy na levé z pohledu od nohou, pokud byste se dívali od hlavy, tak na pravé.

A propos manželka, to je také oříšek. Má stejné obydlí jako já, protože má i stejnou rodinnou domácnost se mnou. Navíc má i stejnou postel, ale vlastní, takže je rovněž zřejmě její držitelkou. Ovšem tím, že není právnička, vzniká riziko, že si ještě nestačila přečíst veškerá ustanovení NOZ, a tak se klidně může stát, že se naše společné bydlení pro mě stane nesnesitelným z důvodu v lepším případě duševního násilí vůči mně a pak – nedej Bože, aby soud omezil její právo v domě bydlet, být na dobu určitou, neboť v takovém případě bych si musel začít obstarávat domácnost sám, nehledě na další utrpení všeho druhu. Zde mě ovšem může uklidnit skutečnost, že soud takto rozhoduje zejména na návrh dotčeného manžela, což lze chápat tak, že se ho ten druhý nějakým způsobem dotknul. Zřejmě jeho těla, které není věcí, ani kdyby se jednalo pouze o jeho část. Nebo jeho ega, které není definováno.

Problém s postelí je snad vyřešen, vstávám tedy s pocitem jistého ulehčení, které je však hned vzápětí nahrazeno další katastrofickou vizí při pohledu z okna směrem k sousednímu domu. U společného plotu leží hromada listí zčásti pokrytá sněhem, na zahradě pobíhá náš smysly nadaný živý tvor, užívající si fakt, že po letech přestal být věcí, a štěká, čímž dává najevo, že je schopen jednat s pečlivostí, která je s jeho psím stavem spojena, pokud jde o hlídání domu. Ačkoliv nejsem vlastníkem ani držitelem listnatého stromu, máme štěstí, že spadlé listí leží na našem pozemku, a tak si s ním můžeme dělat, co se nám zlíbí. Být listy javorové, uvaříme sirup, takto ještě netuším, co s nimi. I tak mám štěstí, stát v našem sousedství veřejný dům na veřejném statku, tak nemám klid ani plody, pokud by nějaké spadly.

Při pohledu k nebi si uvědomuji, že budu muset nově snášet užívání prostoru nad naším pozemkem, a tak nezabráním nízkou letícím

rogalistům či dětským drakům, aby nám načuhovali do ložnice a rušili výše zmíněné právo držby, ledaže bych našel rozumný důvod, jak jim v tom zabránit. Úžasné ovšem je, že mohu od sousedů konečně požadovat, aby si upravili dům tak, aby nám na pozemek nepadal sníh nebo led. Dobře si vzpomínám, že nám tam vloni vítr z jejich střechy přivál to bílé nadělení alespoň dvakrát (zhruba 5 vrchovatých lopat sněhu, a pak dokonce kus ledu o velikosti hlavy malého sněhuláka), a spoléhám na budoucí judikaturu, která umožní odstranit jejich střechu již při druhém selhání přírody.

Zvláštní pozornost musím věnovat zahradě a rozhradě. První musím sekat, druhou ve formě plotu mohu užívat na naší straně až do poloviny její tloušťky. Co na tom, že jsem ji zaplatil celou sám, půlka nám musí stačit. Navíc při mé smůle jsem tam chtěl vybudovat strategická okénka, jimiž bych pozoroval sousedský život, jenže jak na potvoru přesně ve vybraných místech mě sousedé předešli a koukají nyní oni na nás! Nezbude tak než zasadit včelí úly a doufat, že včelí roj nevletí k sousedům celý, neboť ti by tak ještě navrch k němu získali vlastnické právo. Což by snad muselo být chápáno jako zjevné zneužití práva, nepoživající právní ochrany, doufám. Ostatně se zvířaty to není zdaleka jednoduché. Tak třeba ryba v rybníku se nepovažuje za zvíře bez pána. A já se celou dobu těšil, jak se jí ujmu. I jejích sestřiček a bratříčků. Nebo si představte, že zkroceně zvíře, které vlastník nestíhá a které uteče, se stane zvířetem bez pána a na soukromém pozemku si ho může přivlastnit vlastník daného pozemku, na veřejném statku pak kdokoliv! Nevím jak kdo, ale já ta zvířata opravdu nestíhám, kolikrát nestíhám ani práci. A i kdybych je chtěl tisíckrát stíhat, stejně je nedostihnu, přece nepoběžím např. za zdivočelým, byť částečně zkroceným divočkem, to přece musí každý pochopit, to se pak tvoří stádo, že? Stačí si stoupnout na veřejný statek (nechápat jako střechu statku) a čekat, až tam zkrocená zvířata přiběhnou. Po vytvoření stáda je ovšem nutné nastudovat právní režim nového celku.

Na to, že nový rok přinese mnoho změn, jsem byl připravován opravdu dlouho, ale netušil jsem, že bude jinak úplně všechno. Jdu se raději nasnídat, abych nepodleh panice. Ovšem cestou potkávám další zletilé osoby sdílející s námi obydlí a ty mě inspirují k úvahám dalším, výrazně hlubším. Memento mori! Už žádné tři skupiny dědiců, nyní máme šest tříd, odkazy, dědické smlouvy, náhradnictví při odkazech, pododkazy, závěry pozůstalosti a jiné lahůdky. Nechce se mi věřit, že se tou houštinou někdy proderu, a začínám přemýšlet o právní pomoci pro právníky. Měl jsem si platit pojištění právní ochrany, mohl jsem ušetřit! Lkaní mi ovšem nepomůže, jsem právník a musím něco vymyslet, ostatně za to jsem placen klienty, abych nacházel řešení jejich překérných situací! Samozřejmě mně chybí motivace k řešení vlastního problému v podobě honoráře, který bych mohl vyúčtovat, naneštěstí jsem zatím neslyšel o případu, kdy by právní pomoc sobě samému byla ze strany daňových orgánů považována alespoň za daňově uznatelný náklad, nicméně problémem musím vyřešit tak či tak. Což se mi nakonec po určité dávce úsilí snad nakonec podařilo. K čemuž mi dopomohl NOZ!

Řešení je snadné, nechám si omezit svéprávnost, což bude jistě v mém zájmu, neboť jsem člověk, jehož se to týká, a tak splňuji požadavek NOZ. Budu muset být zhlédnut (asi se na mě někdo podívá), přitom ovšem budou nadále uznávána má práva a má osobní jedinečnost, spočívající patrně v mém dalším výkonu právnícké profese navzdory omezené svéprávnosti. V návrhu na omezení vlastní svéprávnosti samozřejmě navrhu jen jeho nejnutnější rozsah, zde konkrétně poskytování právní pomoci dle NOZ do doby, než si vše stihnu pořádně nastudovat, vědom si rizika, že bych to měl stihnout do tří let. A nejlepší na závěr – rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti mě nezabavuje práva samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života! Pro přehnaně skeptické se nabízí samozřejmě i jiná řešení, od toho tu my právníci jsme a nikdy se nevzdáváme, resp. vždy připravujeme další záchranné plány. Jen na-

mátkou – v nejhorším opustíme svá bydliště, nepodáme o sobě zprávy a nikomu nesdělíme, kde se budeme zdržovat. Při troše štěstí pak budeme prohlášeni za nezávěsné. Poslední variantou je poprosit někoho z blízkých o návrh na prohlášení smrti, pokud jsme trpěliví a jsme ochotni setrvat v nezvěstnosti alespoň pět let.

Shora uvedené způsoby budiž chápány jako prostředky, jak získat čas k hlubšímu pochopení NOZ, a kdo ještě není přesvědčen, že je zvládnutelné, nechť se řídí starým latinským rčením „bis vincit, qui se vincit in victoria“. Moudří rozumí, pilní naleznou, všem ostatním pohodlným – „dvakrát vítězí, kdo sám sebe přemůže ve vítězství“.

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát

Vejmelka & Wunsch, s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

Normálně normalizační příběh (o pronikání dovnitř a ven)

Třásl jsem se. Nebylo to jen zimou. Hlas se mi chvěl, když jsem říkal:

„Tak čekám půl hodiny ... a pak jedu...“

„Fajn!“

Ivanova tvář zářila. Měl na sobě černý, doma ušitý neopren a v rukách ploutve.

Měsíc jsme na to místo jezdili. Pozorovali jsme, kdy zvedají stavidla. Pramínek vody se měnil v proud. Odnášel větve, až tam... na druhý břeh. A dnes přišel ten den.

„Když to vyjde, hlavně nepiš! Taky to zkusím.“

Neznělo to přesvědčivě. Nebyl jsem jako Ivan. Záviděl jsem mu jeho jistotu.

„Už běž, nebo nás vyhmátnou,“ řekl.

Zdálo se mi to, nebo se mu taky zachvěl hlas?

Vlezl jsem do auta. Obloha byla jasná. Měsíc svítil. Nechal jsem vypnutá světla. Přesto jsem viděl na několik metrů.

Ještě sedm minut. Pak jedu. Vlezu do teplé postele... a Ivan mezitím poplave ve studené vodě. Možná po něm budou i střílet.

Vzadu se cosi pohnulo. Nebo se mi to jen zdálo? Žádný pohyb. Napínal jsem uši. Nic.

Nastartoval jsem a měl jsem pocit, jako bych odpálil jadernou nálož. Rychle pryč, než se objeví pohraniční stráž! Sešlápl jsem plyn. Vůz se rozjel po kamenité cestě.

V tu chvíli se přede mnou objevila tmavá postava. Zvedla ruku a přikázala mi zastavit. Málem jsem leknutím sjel z cesty. Dupnul jsem na brzdu, zastavil a odevzdaně otevřel dveře, když se ozvalo:

„Vole, oni tu vodu nepustili!“

Byl to Ivan. V ploutvích a neoprenu. Najednou se mi chtělo strašně smát.

Hledáte lék proti „blbě náladě“ z nových zákonů? Podívejte se do ASPI na nějaký starý! Vhodný je zákon č. 69/1951 Sb., o ochraně státních hranic. Začíná slovy: „K zajištění pokojné výstavby socialismu v naší vlasti je třeba účinně chránit státní hranice před pronikáním všech nepřátel tábora pokroku a míru.“ Šlo

o pronikání oběma směry. Nepřátelé byli ti, kdo chtěli pronikat dovnitř tábora pokroku a míru (těch moc nebylo), ale i ti početnější, kteří chtěli z tábora ven... ●

JUDr. Michal Žižlavský,
advokát, člen představenstva ČAK
a člen Legislativní rady vlády
ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

ZIZLAVSKY
Advokátní kancelář - Insolvenční správce

Insolvence a restrukturalizace

- služby insolvenčních správců a advokátů
- restrukturalizace korporací
- akvizice v insolvenci
- zastupování věřitelů
- majetkové spory
- obrana dlužníků
- expertizy

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Právnícká firma roku 2013

Společnost EPRAVO.CZ vyhlásila letos již šestý ročník firemního žebříčku Právnícká firma roku. Záštitu nad letošním ročníkem převzala ministryně spravedlnosti ČR v demisi JUDr. Marie Benešová, zatímco záštitu nad vlastním galavečerem převzala již tradičně Česká advokátní komora.

Výsledky firemního žebříčku Právnícká firma roku 2013 byly slavnostně vyhlášeny 11. listopadu 2013 v prostorách pražského hotelu InterContinental za účasti zástupců předních advokátních kanceláří a osobností české justice. Na základě aktuálního ročníku vznikl, tak jako v minulých letech, žebříček advokátních kanceláří působících v České republice. Galavečer moderoval již tradičně Libor Bouček, zpěvem letos hosty potěšila Marta Jandová za doprovodu Ondřeje Pátka.

Patnáct předních advokátních kanceláří si odneslo dvacet jedna ocenění, z nich bylo patnáct odborných. Hlavními kategoriemi byly Právnícká firma roku pro mezinárodní kancelář (vítěz: Weil, Gotshal & Manges) a Právnícká firma roku pro domácí kancelář (vítěz: PRK Partners). Kromě stálých kategorií se nově

objevily Právnícká firma roku za mezinárodní expanzi (vítěz: Peterka & Partners) a Právnícká firma roku Pro Bono a CSR (vítěz: Císař, Česka, Smutný). Nejúspěšnější kanceláří co do počtu ocenění se stala advokátní kancelář Weil, Gotshal & Manges (Fúze a akvizice, Řešení sporů a arbitráží, Právnícká firma roku 2013 pro mezinárodní kancelář). V odborných kategoriích byly vyhlášeny také velmi doporučované a doporučované kanceláře.

„V letošním roce jsme rozšířili počet zvláštních kategorií. Kromě Právnícké firmy roku pro regionální kancelář a Právnícké firmy roku za nejlepší klientské služby jsme udělili cenu za mezinárodní expanzi a Pro Bono a CSR aktivity. Právě společenská odpovědnost je pro advokátní kanceláře stále důležitějším tématem,“ říká předseda představenstva pořadatelské společnosti EPRAVO.CZ Miroslav Chochoła. ●

- PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ**
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ**
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ**
Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE**
Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY**
Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- FÚZE A AKVIZICE**
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE**
Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE**
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- BANKOVNICTVÍ A FINANCE**
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- TELEKOMUNIKACE A MEDIA**
Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ**
Advokátní kancelář Kříž a partneři s.r.o.
- PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ**
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- VEREJNÉ ZAKÁZKY**
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- PRACOVNÍ PRÁVO**
Glatzová & Co., s.r.o.
- SPORTOVNÍ PRÁVO**
KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- TRESTNÍ PRÁVO**
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s.r.o.
- DAŇOVÉ PRÁVO**
Rödl & Partner, v.o.s.
- REGIONÁLNÍ PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU**
Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o. (PPS advokáti)
- PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA MEZINÁRODNÍ EXPANZI**
PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO BONO A CSR**
CÍSAŘ, ČESKA, SMUTNÝ s.r.o.
- PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENSKÉ SLUŽBY**
Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ **Allen & Overy**

První ocenění večera převzal partner advokátní kanceláře Jan Myška.

FÚZE A AKVIZICE **Weil, Gotshal & Manges**

Cenu za advokátní kancelář převzal stejně jako před rokem Petr Hanzal.

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE **Havel, Holásek & Partners**

Cenu za kancelář převzal Václav Audes.

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE **Clifford Chance**

Cenu z rukou zástupce šéfredaktora týdeníku EKONOM, Aleše Vojtěře (vpravo), převzali Jindřich Arabasz (vlevo) a David Kolářek.

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE **Weil, Gotshal & Manges**

Cenu, tak jako vloni, převzali partneři kanceláře, Karolína Horáková a Roman Vojta.

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY **Dentons Europe**

Ocenění převzali Ladislav Štorek, vedoucí partner pražské a bratislavské kanceláře (vlevo), a advokát Michal Hink.

BANKOVNICTVÍ A FINANCE **PRK Partners**

Generální ředitel společnosti SwissLife, Martin Valach (vpravo) předal cenu partnerům kanceláře, Václavu Bílému (uprostřed) a Janu Kohoutovi.

Právnícká firma roku

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA

Havel, Holásek & Partners

Druhou cenu večera
pro tuto advokátní
kancelář převzal Jan
Koval.

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ ROWAN LEGAL

Již tradičně cenu převzali partneři kanceláře Martin Maisner
(u mikrofonu), a Josef Donát.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY ROWAN LEGAL

Ocenění v této kategorii převzali z rukou šéfredaktora časopisu Právní
rádce Jana Januše (vpravo) Vilém Podešva (vlevo) a Martin Janoušek.

PRACOVNÍ PRÁVO GLATZOVÁ & Co.

Ocenění převzaly řídicí partnerka Vladimíra Glatzová (u mikrofonu)
a Marie Janšová, vedoucí advokátka a vedoucí týmu pracovního práva.

SPORTOVNÍ PRÁVO KŠD LEGAL

Skleněnou plastiku
převzal Marek Bilej,
partner advokátní
kanceláře.

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ Advokátní kancelář Kříž a partneři

Pro ocenění si přišel
zakládající partner
kanceláře, profesor Jan
Kříž.

TRESTNÍ PRÁVO Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Již počtvrté v řadě převzali ocenění Tomáš Sokol (druhý zleva), Jan
Brož (druhý zprava) a Jiří Novák (vlevo). Cenu předával obchodní
ředitel České tiskové kanceláře Přemysl Cenkl.

DAŇOVÉ PRÁVO Rödl & Partner

Radost z opakování
loňského úspěchu
měl managing
partner kanceláře
Petr Novotný.

REGIONÁLNÍ PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU
Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři
 Cenu převzali Ervín Perthen (vpravo), Petr Švadlena (u mikrofonu) a Jan Lipavský.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY
Allen & Overy
 Druhé ocenění večera pro kancelář převzal partner kanceláře Václav Valvoda.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA MEZINÁRODNÍ EXPANZI
PETERKA & PARTNERS
 Historicky první zvláštní ocenění za mezinárodní expanzi převzal řídicí partner kanceláře Ondřej Peterka.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ
Weil, Gotshal & Manges
 Ministryně spravedlnosti ČR v demisi paní Marie Benešová a předseda České advokátní komory Martin Vychopeň předali cenu Karlu Muzikáři (uprostřed), vedoucímu partnerovi advokátní kanceláře.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO BONO A CSR
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ
 Ocenění za společenskou odpovědnost firmy převzal společník advokátní kanceláře Pavel Smutný.

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ
PRK Partners
 Také Robert Němec (druhý zprava) a Martin Aschenbrenner (druhý zleva) převzali ocenění od Marie Benešové a Martina Vychopně.

Výsledková listina

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: **PRK Partners s.r.o.**
advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: **WEIL, GOTSHAL
& MANGES s.r.o.** advokátní kancelář

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

Vítěz kategorie: **Allen & Overy (Czech Republic) LLP**, organizační složka

Velmi doporučované

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- CMS Cameron McKenna v.o.s.
- Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Rödl & Partner, v.o.s.
- Schönherr s.r.o.

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Vítěz kategorie: **Havel, Holásek & Partners s.r.o.**, advokátní kancelář

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Schönherr s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY

Vítěz kategorie: **Dentons Europe CS LLP**, organizační složka

Velmi doporučované

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Doporučované

- Advokátní kancelář Dána, Pergl a Partneři
- CMS Cameron McKenna v.o.s.
- DLA Piper Prague LLP, organizační složka
- Rödl & Partner, v.o.s.
- Squire Sanders, v.o.s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

FÚZE A AKVIZICE

Vítěz kategorie: **WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- DLA Piper Prague LLP, organizační složka
- Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- Rödl & Partner, v.o.s.
- Schönherr s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

Vítěz kategorie: **WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s.r.o.
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- Squire Sanders, v.o.s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.
- Žižlavský a partneři, advokátní kancelář s.r.o.

TELEKOMUNIKACE A MEDIA

Vítěz kategorie: **Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Bird & Bird, s.r.o.
- PIERSTONE s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

Vítěz kategorie: **Clifford Chance LLP sdružení advokátů**

Velmi doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka
- Žižlavský a partneři, advokátní kancelář s.r.o.

Doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Vítěz kategorie: **PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- Squire Sanders, v.o.s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

Vítěz kategorie: **Advokátní kancelář Kříž a partneři s.r.o.**

Velmi doporučované

- Bird & Bird, s.r.o.
- Čermák a spol.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

Doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokátní kancelář
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Vítěz kategorie: **ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Bird & Bird, s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PIERSTONE s.r.o., advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Doporučované

- Jansa, Mokry, Otevrel & partneři v.o.s., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Vítěz kategorie: **ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

Doporučované

- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

PRACOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: **Glatzová & Co., s.r.o.**

Velmi doporučované

- Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Randl Partners
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

Doporučované

- Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.
- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Squire Sanders, v.o.s., advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

SPORTOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: **KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.**

Velmi doporučované

- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- Moreno Vlk & Asociados a Radostová & Co.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

TRESTNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: **Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s.r.o.**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Nespala, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.
- FELIX A SPOL. advokátní kancelář, s.r.o.
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář

DAŇOVÉ PRÁVO

Vítěz kategorie: **Rödl & Partner, v.o.s.**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

REGIONÁLNÍ PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU

Vítěz kategorie: **Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o. (PPS advokáti)**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA MEZINÁRODNÍ EXPANZI

Vítěz kategorie: **PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO BONO A CSR

Vítěz kategorie: **CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY

Vítěz kategorie: **Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka**

Klíč k neobyčejnému životu

SEZNAMTE SE S NOVÝM MASERATI **Ghibli**
již od **1 699 000 Kč** včetně DPH

Ghibli

Nové Maserati Ghibli je poháněné vspělou řadou třílitrových šestiválcových motorů, včetně turbodieselu, s osmírychlostní automatickou převodovkou ZF a vybrané motory mohou být vybaveny inteligentním pohonem všech kol Maserati Q4.

SCUDERIAPRAHA.CZ

SCUDERIA PRAHA – JEDINÉ AUTORIZOVANÉ ZASTOUPENÍ MASERATI V ČESKÉ REPUBLICE

EVROPSKÁ 17, Praha 6 | maserati@scuderiapraha.cz | tel 220 512 855

PROČ JE V DNEŠNÍCH TURBULENTNÍCH DOBÁCH DIAMANT NEJSTABILNĚJŠÍ INVESTICÍ?

PROČ MÁ VE VYSPĚLÝCH EKONOMIKÁCH DIAMANT V RÁMCI DIVERZIFIKACE MAJETKU SVÉ NEZASTUPITELNÉ MÍSTO!

1) NEJKONCENTROVANĚJŠÍ BOHATSTVÍ!

Stejnou cenu má nepatrný kvalitní diamant vážící 2 gramy a zlato vážící 50 kilogramů! Již věříte, že v dlani můžete mít kámen v hodnotě rodinného domu?

2) ABSOLUTNÍ DISKRÉTNOST!

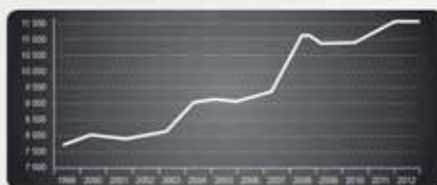
Když nechcete, o vašem majetku nikdo neví.

3) BEZPEČNÝ!

Mezinárodně uznávaný certifikát z nezávislých gemologických laboratoří dává každému diamantu nezpochybnitelné parametry, navíc má nepřekonatelnou ochranu proti padělkům.

5) TRVALE ROSTE CENA!

Už déle než 100 let cena diamantů nezažila výraznější propad, naopak. Uvážliví investoři vědí, proč je nejlepší investicí.

Graf znázorňující růst ceny diamantů v letech 1999 až 2012

4) NEZÁVISLÝ NA POLITICE!

Nepodléhá politickým vřvám, kurzovým turbulencím ani rozmarům akciových trhů. Naopak, v krizi je pro investory fakticky jedinou jistotou. Proto jeho cena roste ještě rychleji!

6) CELOSVĚTOVÉ PLATIDLO!

Funguje jako celosvětové platidlo, peníze za něj dostaneme kdekoli. A všude má stejnou transparentní cenu.

7) ORIGINALNÍ A PŘEKRÁSNÝ!

Jedinečný produkt přírody. Neexistují dva stejné diamanty na světě. Krása, která se dědí z generace na generaci, je nadčasová.

**TO VŠE VÁM VYSVĚTLÍ INVESTIČNÍ SPECIALISTÉ NA
SJEDNANÉ SCHŮZCE TEL: 602 433 121**

DIAMONDS
INTERNATIONAL
CORPORATION

WWW.DICHOLDING.COM

SHOWROOM DIC ŠIROKÁ 15, PRAHA

PRAGUE | BRATISLAVA | MOSCOW | SOFIA | BUDAPEST | WARSZAWA | SAIGON | SHENZHEN

Radan Kubr a Karel Muzikář hodnotí současný právní trh

Potkávají se vaše advokátní kanceláře na právním trhu? Vnímáte kancelář toho druhého jako konkurenci?

Karel Muzikář: Určitě. Naposledy jsme se potkali na eurobondech pro Hlavní město Prahu. Vychází to z náročnějších transakcí a klientů, které obsluhujeme. PRK bezpochyby považujeme za svého konkurenta. Z hlediska náplně její činnosti i toho jak se setkáváme, si myslíme, že se snaží poskytovat špičkové právní služby, a to si myslíme i sami o sobě. Z podstaty věci ji tedy vnímáme jako konkurenci, ale není to myšleno negativně.

Radan Kubr: Všechny mezinárodní kanceláře a kvalitní české kanceláře vnímáme jako konkurenci.

Má rozdělení na mezinárodní a národní kanceláře ještě vůbec smysl?

Karel Muzikář: Dlouhodobě jsem tohle rozdělení nechápal. Buď kancelář poskytuje špičkové služby, nebo ne. Asi to jako mezinárodní kancelář máme jednodušší v tom, že nemusíme při mezinárodních transakcích vytvářet ad hoc spojení s jinými kancelářemi. Ale to je jen jakési zjednodušení. V roce 1993 nebo 1994 byly mezinárodní kanceláře na českém trhu kvůli tomu, že tu bylo mnoho zahraničních právníků. Učili jsme se, české právo se vyvíjelo. Když se dnes podíváte do velkých mezinárodních kanceláří, tak tam buď žádný zahraniční právník není, nebo jsou v minoritě. To rozlišování podle mě ztratilo smysl.

Radan Kubr: Díky tomu, že se nám podařilo navázat dlouhodobou spolupráci s některými zahraničními kancelářemi, které nemají v Praze zastoupení, pracujeme na čtených mezinárodních transakcích. Kromě vztahů se zahraničními firmami k tomu máme ve firmě své vlastní interní kompetence, vytvořené studiem a praxí našich partnerů v zahraničí a v pražských pobočkách mezinárodních firem.

Karel Muzikář: To je myslím hrozně důležité. Poskytování právní služby kanceláří s nějakým názvem není podstatné. Podstatní jsou konkrétní právníci. Zahraniční název tak může být někdy přidanou hodnotou, ale mnohem

méně důležitou, než se zdá. Ve skutečnosti jde o kvalitní týmy právníků.

Radan Kubr: S tím souhlasím, mít kvalitní tým právníků je klíčové. Samozřejmostí je skvělé vzdělání, nutná je ale také schopnost vidět právo v širším společenském a ekonomickém kontextu. Lidé vytrénovaní v právní analýze a schopní redigovat text v cizím jazyku, jsou nutností. Bohužel, čeští absolventi právnických fakult mají často problém správně formulovat i v češtině.

Karel Muzikář: V tom je přidaná hodnota vzdělání v zahraničí. Často se to netýká jen platného práva, ale i toho, aby se studenti naučili pracovat s právem a vnímat ho. Angloamerické právo není jen o překladu z češtiny do angličtiny, ten systém úplně jinak funguje. Už za rok studia v zahraničí se naučíte s právem daleko lépe pracovat. To je obecná bolest absolventů českých právnických fakult, kteří jsou často velmi dobře teoreticky vytrénováni, ale během studia se nedostanou k aplikaci práva. Proto rádi přijímáme koncipienty, kteří u nás už dříve pracovali na studentských pozicích a dostali se tak aktivně k právu. Advokacie není teoretická disciplína, je to aplikace práva při reálném problému. Za dvacet let se ale podstatně zhoršila vůle pracovat na svém úspěchu. Není to samoučelná věc. Nikdo vás nebude nutit, abyste zůstal v kanceláři deset nebo dvanáct hodin,

když to nebude potřeba kvůli práci. Dnešní generace je ochotná obětovat tomu, aby se něco naučila, daleko méně. Rozevlátost zájmů odporuje tomu, co po lidech chceme, tedy aby se věnovali práci.

The Lawyer v roce 2011 psal, že na právním trhu začíná být nepříjemně těсно. Jaká je situace v současné České republice?

Radan Kubr: Je tu nadměrná nabídka právních služeb a tím pádem i tvrdá konkurence. Ta se projevuje mimo jiné v oblasti cen, kdy klienti tlačí na jejich snižování. Loňský rok jsme ale hodnotili pozitivně a vypadá to, že letošní bude ještě lepší.

Karel Muzikář: Obecně bych s tím souhlasil. Vzniká spousta malých kanceláří a kanceláří, které se oddělí od větších firem. Nejsou ale schopny pokrýt celé spektrum služeb jako ustálená špička trhu. Ta se podle mého názoru dlouhodobě nerozšiřuje, spíš z ní některé národní i mezinárodní kanceláře budou vypadávat.

Radan Kubr: Některým kancelářím se podařilo vyrůst a dosáhnout dočasných úspěchů díky tomu, že nalákaly klienty na nejnižší ceny. Když je potřeba dodat kvalitní služby, tak je realizace už příliš nezajímá. Kanceláře našeho typu se naopak snaží poskytovat služby s vy-

„Doba, kdy právníci jen zdražovali, je nenávratně pryč,“ říkají partneři domácí a mezinárodní Právnícké firmy roku 2013. Radan Kubr z PRK Partners a Karel Muzikář z Weil, Gotshal & Manges

sokou přidanou hodnotou, za které ale samozřejmě musí klient zaplatit přiměřenou cenu.

Zmínili jsme tlak na snižování cen služeb, o kterém se mluví od začátku krize. Jaká je situace v současnosti?

Karel Muzikář: V některých případech si klienti začali opět daleko více uvědomovat, že vyšší cena je mnohdy více než vyvážená kvalitou služby, ale že tomu tak není automaticky vždy. Před deseti lety byli mnozí klienti ochotni platit vysoké sumy i kancelářím, o kterých jsem si myslel, že neposkytují dobrou práci, ale měly vysoké mezinárodní renomé. Z různých historických důvodů nebo díky svým pobočkám ve světě. Klient nebyl úplně schopen rozlišit, co za své peníze dostává. I v současné době jsou klienti ochotni zaplatit vyšší cenu, ale daleko více kontrolují, jaký přínos pro ně konkrétní právní služby znamenají. Nejlépe je to vidět u soudních sporů a arbitráží. Tam buď vyhrajete, nebo prohrájete. Jinde to ale není tak snadno měřitelné a přitom to může být stejně důležité. Až po letech třeba poznáte, že smlouva byla napsána tak dobře, že vás ochránila před negativy, která předvíдалa. Nebo naopak poznáte, že bylo lepší si za právní služby připlatit, protože máte smlouvu, která vás chrání zcela nedostatečně.

Radan Kubr: Souhlasím, kolega to řekl vyčerpávajícím způsobem.

Krize tedy rozbourala tehdejší realitu právního trhu, která nemá šanci se vrátit?

Karel Muzikář: Doba, která trvala více než padesát let, kdy se v New Yorku nebo v Londýně posílaly klientům na konci roku jen zvýšené sazby, se nikdy nevrátí. Během krize byly některé

kanceláře, které si nebyly jisty kvalitou svých služeb, schopné jít s cenou tak dramaticky dolů, že to prakticky vylučovalo, aby za takovou cenu byly schopny poskytnout dobrou práci. U některých můžete spekulovat, proč to dělaly. Chtěly jen sehnat práci nebo tam byly i jiné důvody? Měly třeba zájem spolupracovat s protistranou? Nevím to. Kvalitnímu právníkovi ale musíte každopádně dobře zaplatit. Jinak sice ušetříte, ale dost dobře možná jenom na začátku a dlouhodobě se vám tento přístup může dosti vymstít.

Radan Kubr: Máme podobný přístup. Chceme navazovat s klienty dlouhodobé vztahy a provázet je ve všech etapách jejich podnikání. To znamená vybudovat vzájemnou důvěru. Tlak na snižování cen služeb je mezinárodní trend, i velké korporace dnes šetří na právních službách. Nechtějí platit vysoké ceny za standardní služby.

Řada velkých kanceláří je buď málo zisková nebo ztrátová. Týká se to i PRK Partners. Jak je možné, že v advokacii neexistuje rovnítko mezi ziskovou a úspěšnou kanceláří?

Radan Kubr: To se dá vysvětlit jednoduše. Společníci advokátních kanceláří si často vyplácejí odměny způsobem, který představuje náklad pro firmu. Ziskovost nevypovídá o výši odměn. Každý má svou daňovou strategii. Úspěch pro nás navíc nejsou jen peníze, ale především kvalita práce a spokojenost klientů. Dobře provedený náročný projekt není vždy totéž jako projekt ziskový.

Karel Muzikář: Relevantní jsou pouze realizované výkony. Tedy jaký objem práce je kancelář schopná na trhu získat. Vše ostatní jsou jen různé daňové struktury. Reálným ukazate-

lem je tak podle mě obrat, případně pak i obrat vztažený na jednoho právníka.

Radan Kubr: Některé kanceláře, které v posledních letech vykazují vzrůstající ziskovost, by si naše partnery dovolit nemohly.

Karel Muzikář: To bych podepsal. To je přesná definice.

Jak se těšíte na nový občanský zákoník, podle kterého se začne postupovat příští rok?

Radan Kubr: Česká republika bude mít konečně moderní a liberální zákoník, ve kterém poznávám základní principy, kterým jsem se sám učil v Ženevě. Kodex sice není dokonalý a je pravděpodobné, že se ještě bude vyvíjet, ale myslím si, že se teď zbytečně poukazuje na dílčí nedokonalosti a problémy. Vcelku ale posune Českou republiku dál a zlepší podnikatelské prostředí, a to je to hlavní.

Karel Muzikář: Neberu to emotivně. Je to poměrně zásadní změna, která přinese spoustu zajímavých principů, která tu chyběla. Tato změna na druhou stranu povede k poměrně vysoké nejistotě a nepředvídatelnosti rozhodování, protože soudům bude trvat roky či spíše desítky let než zaujmou jednoznačné stanovisko k interpretačním problémům z této změny plynoucím. A takových problémů bude při rozsahu této změny bezpočet.

Je nový kodex pro advokacii dobrým byznysem?

Karel Muzikář: Neberu to tak, že zrovna díky novému občanskému zákoníku budeme mít hodně práce. Tu nám přináší každá změna zákona a je to ale normální součástí každé rozsáhlejší rekodifikace.

Radan Kubr: Snažili jsme se legislativní vývoj podchytnout, a tak už delší dobu úzce spolupracujeme s autory rekodifikace Karlem Eliášem, Bohumilem Havlem a Petrem Bezouškou. Zapadá to do naší strategie přinášet nové produkty, předjímat vývoj trhu a pomáhat klientům tam, kde to právě nejvíce potřebují. V souvislosti se zavedením nového kodexu však očekáváme masivní nárůst práce vzhledem k tomu, že si nás klienti najímají především na náročnější transakce a poradenství, kde dobrá znalost platného právního režimu je samozřejmostí. ●

Rozhovor vznikl pro týdeník Ekonom ve spolupráci s Epravo.cz

Autoři: Jan Januš, Jaroslav Kramer

Foto: týdeník Ekonomom

PPS
advokáti

Hradec Králové | Praha | Vysoké Mýto | Rychnov nad Kněžnou | Kolín

- Obchodní závazkové vztahy, e-commerce, obchodní právo mezinárodní
- Zakládání a přeměny obchodních společností, koncernové právo, fúze a akvizice, Due Diligence
- Právo ochrany obchodní firmy, hospodářská soutěž, ochrana proti nekalé soutěži
- Právo veřejných zakázek, koncesí a veřejných podpor
- Živnostenské právo
- Mediální právo, reklama
- Likvidace a restrukturalizace, insolvenční právo
- Autorské právo, ochranné známky, ochrana osobnosti a osobních údajů
- Občanskoprávní závazkové vztahy
- Převody a správa nemovitostí, bytová problematika a developerské projekty
- Rodinné právo
- Právo ve zdravotnictví
- Stavební právo, právo životního prostředí a odpadového hospodářství
- Municipální právo, právo veřejné správy
- Evropské právo
- Právo správního a daňového řízení
- Trestní právo, přestupkové právo
- Vymáhání pohledávek
- Přednášková činnost a školení
- Činnost rozhodců

Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o.

www.ppsadvokati.cz | pps@ppsadvokati.cz

Jsme členy mezinárodní asociace AEA
(The European Association of Attorneys)

www.aeuropea.com

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.

Dražkovice 181, 533 33, Pardubice

tel.: 466 310 691

advokati@advokatijelinek.cz

www.advokatijelinek.cz

JELÍNEK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK

Jsme silná rozvíjející se společnost, největší v Pardubickém kraji, s více než patnáctiletou tradicí.

Jako všestranná kancelář poskytujeme právní služby a poradenství ve všech oblastech práva. Nabízíme nejen komplexní právní servis, ale i dílčí právní úkony, a to jak podnikatelským, tak fyzickým osobám na území České republiky i v zahraničí.

Právní poradenství a služby na nejvyšší úrovni poskytujeme našim klientům prostřednictvím sehraného týmu složeného z advokátů různých zaměření. Pro potřeby klientů disponujeme spolupracujícími advokáty na území Slovenska, Maďarska i Německa.

Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, německém, francouzském, ruském a ukrajinském.

Naším cílem je zajistit právní služby na nejvyšší odborné úrovni. Naší prioritou je spokojenost klienta, naprostá diskretnost a nadstandardní ochrana informací.

Pro potřeby klienta máme k dispozici i daňového poradce, a pro vyhledávání a zajišťování informací a důkazů úzce spolupracujeme s profesionálním soukromým detektivem.

(Staro)nová advokátní kancelář **UEPA**

Nový název a nové místo. Andreas Ueltzhöffer, Petr Jakubec a Lars Magnus Klett navázali na dřívější spolupráci a založili sdružení Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneri, advokátní kancelář.

„Založení nové kanceláře se nám jevilo jako správný krok k tomu, abychom mohli našim klientům poskytnout kvalitní právní poradenství,“ říkají partneři kanceláře, jejíž společníci mají mnohaleté zkušenosti získané ve velkých mezinárodních právních kancelářích (např. DLA Piper, CMS Cameron McKenna, Feddersen Laule, Linklaters, ENWC, Ernst & Young). Na dřívější spolupráci navázala kromě partnerů i většina z osmnáctičlenného týmu kanceláře. Nový název nese kancelář již od ledna 2013, nové sídlo našla nyní na podzim v moderním kancelářském komplexu „DOCK“ ve Voctářově ulici v Libni. „Záměrně jsme se rozhodli působit pouze v Praze. Naše advokátní kancelář si navíc nekonkuruje s podobně zaměřenými kancelářemi v jiných zemích, můžeme tudíž udržovat kontakty se zahraničními sdruženími advokátů,“ říká zakládající partner kanceláře Andreas Ueltzhöffer a dodává, že spolupráci se zahraničními kolegy i klientskému servisu nahrává jazyková vybavenost týmu. Právníci kanceláře poskytují poradenství v češtině, angličtině, němčině (5 rodilých mluvčích) a slovenštině.

UEPA se podle partnerů kanceláře vyznačuje ekonomickým myšlením a poradenstvím zaměřeným na praxi. Sdružení se orientuje prakticky ve všech oblastech obchodního práva s těžištěm zejména na právu společností, smluvním právem a právem nemovitostí (developeři a stavební firmy). Dalším důležitým polem působnosti je kartelové právo a compliance. Andreas Ueltzhöffer, který působí jako advokát v Praze

od roku 1994, poskytoval v oblasti compliance poradenství i v zahraničí (například při zavádění compliance systémů, analýze rizik, školení zaměstnanců nebo simulaci tzv. dawn raids).

Část týmu se aktuálně věnuje implementaci nového soukromého práva a s ním spojeným analýzám a úpravám smluv. Stejně tak se UEPA zabývá transakcemi a klasickým poradenstvím v běžné podnikatelské činnosti. Klienty kanceláře jsou jak strojírenské podniky, pojišťovny, hotely, či developeři, tak i různé středně velké společnosti. „Všichni klienti nyní mohou profitovat nejen z fundovaného právního servisu advokátní kanceláře, ale nově i z jejich moderních prostor, snadno dostupných jak autem, tak veřejnou dopravou. V blízké budoucnosti získá interiér na osobitost díky obrazům akademického malíře Tomáše Vosolsobě a zároveň bude jedním z mála míst prezentujících dílo tohoto umělce,“ říká k novému sídlu kanceláře Andreas Ueltzhöffer a dodává, že je velmi optimistický ohledně dalšího rozvoje kanceláře: „Počítám

s výrazným růstem a rozšířením týmu, vítání jsou proto uchazeči z řad vysoce kvalifikovaných kolegů s perfektními jazykovými znalostmi.“

Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneri, advokátní kancelář

DOCK 01
Voctářova 2449/5
180 00 Praha 8 – Libeň

Tel.: +420 234 707 444
Fax: +420 234 707 404
e-mail: office@uepa.cz
www.uepa.cz ●

UELTZHÖFFER • KLETT • JAKUBEC
& PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Ocenění pro profesora Bělohlávka

Na půdě České advokátní komory se uskutečnila výjimečná akce. Předseda Mezinárodní rady právníků (International Council of Jurists), doktor Adish C. Aggarwala předal Mezinárodní právní cenu za rok 2013 profesoru Alexanderu Bělohlávka, prezidentovi Světové asociace právníků (World Jurist Association).

Zástupci diplomatických misí v České republice, zástupci České advokátní komory a vzácní hosté se na začátku prosince sešli u veskrze výjimečného aktu. Prof., Prof. zw., Dr. et Mgr. Ing. Alexander Bělohlávek, dr.h.c. převzal z rukou Hon'ble Dr. Adish C. Aggarwaly Mezinárodní právní cenu za rok 2013. Oceněním, které za kontrasignace indického prezidenta uděluje tamní vláda, se kromě profesora Bělohlávka v minulosti dostalo nevyšším světovým justičním představitelům (prezident Mezinárodního soudního dvora, předsedové nejvyšších soudů z Anglie, Kanady, Irska nebo Nizozemí).

Pane profesore, tato cena je de facto indické státní vyznamenání. Máte k Indii zvláštní vazby?

„Je to z důvodů mých mezinárodních aktivit a z důvodu funkce předsedy Světové asociace právníků, se sídlem ve Washingtonu. Asociace má aktivity a členy po celém světě, mimo jiné v Asijské oblasti, kde je několik desítek tisíc členů.“

Přesto předpokládám, že zde zřejmě je spojitost...

„Pan doktor Aggarwala se účastnil dvou našich akcí, jedné v Barceloně a jedné konané právě

v Dillí. My jsme v kontaktu s řadou mezinárodních institucí, v Indii máme poměrně hodně členů a pořádáme tam řadu akcí.“

Jak probíhá spolupráce mezinárodních právnických organizací?

„Je to komplikované tehdy, když se do toho začínají dostávat protokolární požadavky. Není výjimkou, že se objeví i politický prvek. Pokud se jedná pouze o odbornou úroveň, komunikace mezi kolegy právníky je na celém světě bezproblémová.“

Tématem, které se na ceremonii řešilo, byl mezinárodní terorismus...

„Nejenom. Je to jedno z mnoha témat. Jako další příklad mohu zmínit naši podporu demokratických voleb, vzdělávání, informovanosti ohledně právní podstaty demokratických voleb. Poslední jsme například dozorovali vzdělávání právníků právě pokud jde o demokratické směry v Gruzii. Taktéž to přineslo svůj efekt. Něco podobného jsme dělali v roce 1994, po změně politické situace a úspěšnému boji proti apartheidu v Jižní Africe. Spolupracovali jsme jak se státním aparátem, tak s akademickým sektorem. Podobných případů bych mohl uvést řadu z celého světa.“

České právní prostředí mi v tomto ohledu přijde poněkud skeptické. Dá se dle Vašeho názoru tedy vůbec něco změnit?

„Já jsem velmi často skeptický a spíše jsem pesimista. Česká skepticitá vychází z toho, že mají někdy příliš naivní představy o tom, že se dá něco změnit během dne nebo noci. To pravda není. Obvykle je to výsledek mnohaletého cíleného procesu. Je zapotřebí mít trpělivost.“

Před dvěma lety se v Kongresovém centru v Praze uskutečnil týdenní kongres Světové asociace právníků. Byli jste u toho a jednalo se opravdu o velkou akci. Zaznamenali jste od té doby zvýšený zájem českých právníků o asociaci?

„Ne. Velmi mě to mrzí. Máme několik desítek tisíc členů po celém světě a v zásadě jsme dnes jednou z nejstarších právnických organizací na světě. Máme status pozorovatele při OSN. Asociace byla založena před padesáti lety. Z České republiky je zájem ale minimální. Co mě velmi překvapilo, že se kongresu v roce 2011, ačkoliv zde byla velká a aktivní prezentace, zúčastnilo naprosté minimum lidí z České republiky. Co

poněkud zarazilo nejenom mě, ale i kolegy z jiných zemí, byl fakt, že se kongresu zúčastnilo přes šedesát soudců nejvyšších soudů, ústavních soudů, včetně sedmi předsedů nejvyšších soudů. Česká justice na kongres nevyaslala jediného zástupce. Podobných příkladů bych mohl uvést celou řadu, zájem o mezinárodní organizace a mezinárodní spolupráci z České republiky je poněkud vlažný.“

Čím si to vysvětlujete?

„Je to dlouhodobý trend a důvodů je hodně, i socioprofesionální. Mnohdy jsou to nedostatečné jazykové znalosti. Jazyková vybavenost u mladších kolegů je dobrá, ale často se na mezinárodní úrovni setkám s tím, že nejsou čeští kolegové dostatečně jazykově vybaveni. Typicky je to v oblasti rozhodčího řízení, kterému se dlouhodobě intenzivně zabývám. Řada zahraničních rozhodčích soudů odmítá české rozhodce potvrzovat do svých funkcí. Podle soudů nevykazují dostatečné mezinárodní zkušenosti, ale ve skutečnosti je to právě nedostatečná jazyková vybavenost. Osob, které jsou profesně vybaveni, mají mezinárodní zkušenosti a jazykovou vybavenost, je u nás nesmírně málo. Toto téma je u nás dlouhodobě podceňováno, byť se to lepší.“

To tedy nekončíme moc pozitivně...

„Je určitě možné uvést pozitivní příklady. Česká republika má v současnosti prezidenta Asociace daňových poradců. Česká republika zastoupena je. Bohužel se jí nedostává místní podpory.“ ●

autor: Jaroslav Kramer
Zdroj foto: ČAK

lidé

Jan Lašmanský

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners rozšířila své řady o Jana Lašmanského a Romana Barinku

Senior advokát Jan Lašmanský se zaměřuje na veřejný sektor a fúze a akvizice, advokát Roman Barinka na hospodářskou soutěž, veřejný sektor a regulaci.

Roman Barinka

Jan Lašmanský pracuje v advokacii celkem deset let, z toho sedm let vedl sekci Public Procurement v přední české advokátní kanceláři HOLEC, ZUSKA & Partneři. Má rozsáhlé zkušenosti s projekty spolupráce veřejného a soukromého sektoru, právním poradenstvím pro veřejnou sféru, zadáváním veřejných zakázek a koncesí či obchodně-právními konzultacemi v oblasti obchodního a závazkového práva či fúzí a akvizic. V minulosti se také zabýval problematikou vodohospodářských projektů a oblastí sociálních služeb. V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners se bude věnovat především poradenství pro veřejný sektor, regulacím a oblastí fúzí a akvizic. Lašmanský vystudoval Právnickou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně a absolvoval studijní program LL.M. in Corporate

Law validovaný Nottingham Trent University. Mluví anglicky a francouzsky, je členem České advokátní komory. Ve volném čase se věnuje především sportu, kultuře a rád cestuje.

Roman Barinka pracoval téměř šest let v advokátní kanceláři Vejmelka & Wunsch, kde se zabýval především právem hospodářské soutěže. V rámci své specializace poskytoval právní poradenství významným tuzemským a zahraničním společnostem v souvislosti s posuzováním horizontálních i vertikálních dohod mezi soutěžiteli, poradenství v oblasti spojování soutěžitelů, jakož i poradenství týkající se otázek zneužití dominance a významné tržní síly. Radil také v oblasti veřejných zakázek. V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners bude poskytovat právní poradenství v oblasti kartelů, zneužití dominance a soutěžněprávního posuzování fúzí a akvizic, jakož i v oblasti veřejné podpory a regulace. Roman Barinka vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a absolvoval postgraduální studium na Středoevropské univerzitě v Budapešti. Mluví anglicky a je členem České advokátní komory. ●

Jitka Linhartová

Novinky v pražském týmu Schönherr

Advokátka Jitka Linhartová se stala vedoucí soutěžněprávní praxe v pražské kanceláři Schönherr. Novým advokátem v týmu bankovníctví a financování je Filip Čabart.

Pod vedením Jitky Linhartové se tým zaměří na poradenství v oblasti soutěžního práva, veřejné podpory, veřejných zakázek a regulovaných odvětví, zejména energetiky, telekomunikací a nakládání s odpady. Filip Čabart se v týmu se zaměří na transakční poradenství, zejména akviziční a projektové financování, syndikované úvěry a finanční transakce související s převody pohledávek a obchody na kapitálových trzích.

Advokátka **Jitka Linhartová** působí v advokátní kanceláři Schönherr od roku 2007 a specializuje se na české a evropské soutěžní právo a regulovaná odvětví, jakými jsou zejména energetika, telekomunikace a nakládání s odpady. Problematickou soutěžněprávní regulace se zabývala již během svého působení na Úřadě pro ochranu hospodářské soutěže, kde vedla šetření v působnosti Odboru kartelů. Při zastupování klientů před evropskými institucemi využívá znalosti těchto institucí a jejich postupů, kterou získala bě-

hem své stáže na Generálním ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise (DG COMP), Cartel Unit, v Bruselu. Klientům pravidelně poskytuje poradenství rovněž v souvislosti s programy slučitelnosti se soutěžním právem (tzv. compliance programmes). Jitka Linhartová je autorkou řady odborných článků v českých a zahraničních médiích, včetně například publikací Antitrust, Global Legal Insights Energy nebo EER – The European Energy Handbook. Je absolventkou Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni a členkou České advokátní komory.

Filip Čabart je specialistou na oblast bankovníctví, financování a kapitálových trhů. V rámci dluhového financování zastupoval zpravidla věřitele – významné české banky a mezinárodní finanční instituce. Podílel se například na jednom z největších projektů financování nemovitostí roku 2013 nebo na největší finanční transakci roku 2011 v automobilovém průmyslu. Před nástupem do Schönherr působil v advokátních kancelářích Havel, Holásek & Partners, Weinhold Legal a Allen & Overy. Je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a členem České advokátní komory. ●

Filip Čabart

Ida Callaghan

Ida Callaghan a Ivana Žilinčíková do **MSB Legal**

Mgr. Ida Callaghan LL.M. se specializuje na právo obchodních společností, občanské právo, obchodně-závazkové vztahy, Due Diligence a vymáhání pohledávek. Ivana Žilinčíková se orientuje převážně na právo korporací.

Ivana Žilinčíková promovala na Právnické fakultě Západočeské Univerzity v Plzni. Praxi advokátní koncipientky vykonávala v advokátní kanceláři Bakeš & partneři. V rámci MSB Legal se orientuje převážně na právo korporací. Ivana hovoří anglicky a francouzsky a zajímá se o mezinárodní právo a mezinárodní rozhodčí řízení. Mezi její koníčky patří sport a umění. ●

Ivana Žilinčíková

Ida Callaghan získala právní vzdělání na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kterou dokončila v roce 2008. V rámci ročního postgraduálního studia na Trinity College Dublin dále získala titul LL.M. Po složení advokátních zkoušek v roce 2013 se Ida Callaghan stala posilou advokátní kanceláře MSB Legal, v.o.s. Předchozí pracovní zkušenosti získala jako advokátní koncipientka v advokátní kanceláři Pokorný, Wagner & Partneři, kde se zaměřovala především na nekalou soutěž, obchodně právní spory a ochranné známky. Ida hovoří plynule anglicky a mezi její záliby patří cestování, plavání a četba.

Petr Michal

Petr Michal a Jakub Štilec ve vedení advokátní kanceláře **CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ**

Advokátní kancelář slaví 20. výročí založení a omlazuje vedení společnosti, novým společníkem se stal JUDr. Petr Michal a novým partnerem byl jmenován Mgr. Jakub Štilec.

Jakub Štilec vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni, během studia absolvoval studijní pobyt v Oxfordu. V kanceláři působí od roku 2007, advokátem je od roku 2010. Specializuje se na obchodní právo, zejména právo obchodních společností, veřejné zakázky, občanské právo a správní právo. ●

Jakub Štilec

Petr Michal vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a absolvoval roční studijní pobyt na Humboldtově univerzitě v Berlíně. V kanceláři působí od roku 2000, od roku 2007 byl jejím partnerem, v roce 2013 se stal společníkem. Specializuje se na občanské právo, občanské právo procesní, obchodní právo, insolvenční právo, vykonává činnost insolvenčního správce. Věnuje se i publikační činnosti, je lektorem na odborných konferencích, členem mnoha asociací a patří mezi zakladatele nadačního fondu BOHEMIAN HERITAGE FUND. Petr Michal je vášnivý včelař a motorkář.

Brian J. Fonville

Brian J. Fonville posilou mezinárodního týmu pražské pobočky **TaylorWessing e|n|w|c**

Brian J. Fonville se specializuje na právo obchodních společností. Ve své dosavadní praxi se zaměřoval na široké spektrum právní problematiky v oblasti obchodních společností zahrnující fúze, akvizice či problematiku korporátních transakcí a dále investiční fondy, finance a licenční smlouvy.

Brian J. Fonville získal vzdělání na univerzitě v Severní Karolině a na právnické fakultě Stanfordovy univerzity v Kalifornii, kde se mimo jiné podílel na výzkumu a analýze problémů privatizace, korporátního řízení a kapitálových trhů v České republice a Rusku a na výzkumu politiky efektivního využití energie v zemích s transformační ekonomikou. Absolvoval také prestižní stáže, mj. v OECD, kde půso-

bil v oddělení zabývajícím se hospodářskou soutěží a politikou. V Evropské bance pro obnovu a rozvoj působil v týmu zabývajícím se právní přeměnou podmínek pro obchod a investice v jednotlivých zemích. V Kanceláři prezidenta republiky Václava Havla analyzoval problémy v české politice a připravoval podklady pro prezidentovy politické poradce. Do TaylorWessing přichází ze společnosti zabývající se vývojem bezpečnostního softwaru AVG Technologies. Zkušenosti získal v právních kancelářích v Čechách i v zahraničí, působil například v newyorské právní kanceláři Skadden, Arps, Slate, Meagher & Flom na Wall Street či v pražské Kocián Šolc Balaščík.

Brian Fonville hovoří plynule anglicky, francouzsky, česky a slovensky. Z dalších jazyků pak ovládá němčinu, studoval také ruštinu, srštinu a chorvatštinu a španělštinu. Je hrdý, že se úspěšně zúčastnil Pražského maratonu. Mezi jeho další zájmy patří basketbal, lyžování a turistika, z kultury klasická hudba, jazz či worldmusic. ●

Jan Chlumský

Jan Chlumský novým partnerem advokátní kanceláře **Švehlík & Mikuláš**

Jan Chlumský povede tým zaměřený na oblast nemovitostí a bude se též věnovat podnikovým transakcím a restrukturalizacím a korporátnímu právu.

S nástupem **Jana Chlumského** advokátní kancelář Švehlík & Mikuláš (zkráceně „SAMAK“) dále rozšiřuje portfolio

svých služeb klientům. SAMAK a jeho tým 20 právníků se v současnosti zaměřuje na obchodní právo, fúze a akvizice, transakční a všeobecné poradenství, korporátní restrukturalizace a individuální a hromadnou správu pohledávek. Nový partner kanceláře Jan Chlumský s sebou přináší 12 let zkušeností z působení v mezinárodních advokátních kancelářích. Během své sedmileté praxe v advokátní kanceláři White & Case se Jan Chlumský účastnil řady realitních a podnikových transakcí a restrukturalizací. Dva roky přitom působil ve společnosti GE Real Estate jako general legal counsel s odpovědností za středoevropský region. Před nástupem do SAMAKu se Jan Chlumský podílel na vedení právního oddělení KPMG Legal v Praze. ●

Připravovaná směrnice o úvěrech na bydlení

– nová pravidla pro hypoteční trh

O potřebě harmonizované právní úpravy hypotečních úvěrů se v Evropské unii diskutovalo dlouhá léta. V září parlament schválil kompromisní text nové směrnice o úvěrech na bydlení (Mortgage Credit Directive, „MCD“) a její finální dojednání se očekává v blízké době. Nová směrnice by měla být účinná patrně od roku 2016. Navazovat budou prováděcí opatření, k jejichž vydání je zmocněna Komise.

Působnost nového režimu

MCD vymezuje úvěr na bydlení poměrně velmi obecným způsobem, a to v podobě dvou subtypů. Jedná se tak jednak o jakýkoliv úvěr

- (a) zajištěný nemovitostí určenou k bydlení nebo právem k takové nemovitosti nebo
- (b) určený k získání či udržení majetkového práva k pozemkům či existujícím anebo projektovaným budovám.

Nová směrnice bude dopadat na všechny typy poskytovatele úvěrů na bydlení. MCD tak dopadá jak na banky, tak i na nebankovní poskytovatele úvěrů, kteří budou nově podléhat dohledu.

Pravidla pro poskytování úvěrů na bydlení

Pro poskytování předšlupných informací zájemcům o úvěry na bydlení MCD se zavádí evropský standardizovaný informační list (European Standardised Information Sheet – „ESIS“), který má detailně předepsaný obsah a náležitosti. Obsahuje např. základní charakteristiky předmětného úvěru, modelový příklad splácení úvěru či RPSN. Informační list by měl umožnit spotřebitelům snadno porovnávat nabídky. Má být sepsán jednoduchým laicky srozumitelným jazykem tak, aby byly nabídky spotřebiteli snadno využitelné.

Významnou část nové právní úpravy tvoří pravidla jednání poskytovatelů úvěrů, úvěrových zprostředkovatelů a poradců, která se uplatní při jakékoliv komunikaci či jednání vůči spotřebitelům. Jako základní povinnost se zde upravuje jednání s odbornou péčí v nejlépeším zájmu spotřebitele. Specificky se reguluje také reklama, kdy vedle dodržení obecných zásad nemá reklama vytvářet klamavá očekávání na straně spotřebitelů, mj. ohledně dostupnosti úvěrů, ceny úvěrů a souvisejících nákladů. MCD podrobně upravuje informace, které musí být obsaženy v marketingových sděleních týkajících se úvěrů na bydlení.

Směrnice specificky upravuje poradenství o úvěrech na bydlení. Zásadním požadavkem je informování spotřebitelů o tom, zda je poradenství poskytováno, či nikoliv. Před poskytnutím poradenství je nutno poskytnout předepsané penzum informací. Poradenství lze poskytnout až po uzavření poradenské smlouvy. Poskytnutí poradenství představuje zejm. vyhodnocení potřeb a požadavků spotřebitele tak, aby mohl být doporučen vhodný úvěr. Mj. v případě nezávislého zprostředkovatele úvěrů by při poradenství mělo být analyzováno portfolio produktů dostatečně reprezentující nabídku úvěrů na příslušném národním trhu.

Obdobně jako v případě spotřebitelských úvěrů MCD ukládá věřiteli povinnost posoudit úvěruschopnost dlužníka, a to jak před uzavřením smlouvy či před navýšením úvěrového rámce, tak i průběžně během trvání dlužnického vztahu. Přitom věřitel má brát v potaz veškeré faktory, které by mohly mít vliv na schopnost spotřebitele splácet úvěr po celou dobu trvání úvěru.[1] Pokud dojde věřitel k závěru, že posouzení úvěruschopnosti dlužníka je negativní, potom nesmí věřitel úvěr poskytnout. O negativním výsledku posouzení úvěruschopnosti věřitel bezodkladně informuje spotřebitele. V případě problémů spotřebitele se splácením úvěrů na bydlení ukládá MCD věřiteli bez od-

kladu kontaktovat spotřebitele a projednat s ním možnosti řešení vzniklé situace. Může se jednat kupříkladu o sjednání splátkového kalendáře. Bez aktivní komunikace s dlužníkem a přijetí opatření k řešení problémů není obecně přípustné zesplatnění úvěru věřitelem.[2]

MCD vyžaduje, aby věřitelé umožnili předčasné splacení úvěru spotřebitelem, které by mělo umožnit pružné snižování dluhové zátěže dlužníka a snížení celkového objemu dlužníkem splacených prostředků.

Podrobně jsou upravena rovněž pravidla pro poskytování specifických typů úvěrů na bydlení, jako jsou úvěry v cizích měnách či úvěry s variabilní úrokovou sazbou.

Směrnice také požaduje vytvoření mimosoudního systému řešení spotřebitelských sporů souvisejících s úvěry na bydlení. Zde lze kupř. využít stávající institut Finančního arbitra.

Zprostředkování úvěrů a nebankovní poskytovatelé úvěrů

MCD zavádí registraci zprostředkovatelů a vázaných zástupců ze strany příslušného orgánu dohledu. Registrovaní zprostředkovatelé mohou poskytovat své služby také v jiných členských státech přeshraničně nebo s využitím pobočky. Mezi předpoklady pro registraci patří dobrá pověst a odbornost vedoucích osob, pojištění odpovědnosti či adekvátní organizační zabezpečení (např. systém vyřizování stížností spotřebitelů).

Směrnice členským státům ukládá povinnost zavést registr nebankovních poskytovatelů úvěrů na bydlení a vytvořit adekvátní systém jejich dohledu.

MCD stanoví požadavky na odbornost všech osob, které se podílejí na nabízení a zprostředkování úvěrů a poskytování souvisejícího poradenství. Příloha MCD katalogizuje požadované znalosti mj. ohledně legislativy, oceňování majetku, procesu nabytí nemovitosti, katastru nemovitostí, profesních kodexů či posuzování úvěruschopnosti.

Závěrem

Připravovaná směrnice o úvěrech na bydlení přináší harmonizovanou právní úpravu poskytování úvěrů na bydlení, jejich zprostředkování a poradenství. Přínos lze spatřovat zejm. ve zvýšení transparentnosti činnosti poskytovatelů úvěrů, zprostředkovatelů a poradců a v porovnatelnosti úvěrových produktů. Směrnice upravuje materií často zcela novou pro lokální trhy, přesto uplatňuje princip maximální

harmonizace, členské státy tak budou mít omezený manévrační prostor, jak nová pravidla transponovat do národní právní úpravy. ●

Zdeněk Husták, of counsel
BBH, advokátní kancelář, v.o.s

Poznámky

[1] K těmto otázkám se vyjadřoval Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) ve svém doporučení pro bankovní poskytovatele úvěrů na bydlení z června 2013 Opinion of the European Banking Authority on Good Practices for Responsible Mortgage Lending. Dokument je dostupný zde: www.eba.europa.eu/regulation-and-policy

[2] Srov. také dokument EBA – Opinion of the European Banking Authority on Good Practices for the Treatment of Borrowers in Mortgage Payment Difficulties z června 2013. Dokument je dostupný zde: www.eba.europa.eu/regulation-and-policy

[*] autor také přednáší právo finančního trhu na Vysoké škole ekonomické v Praze

amores
vinos

LA BOTELLA

prémiová vína
a delikatesy

JEDNO Z NEJLEPŠÍCH VÍN SVĚTA POUZE NA
www.LaBotella.cz

FIEL Reserva Especial 2004

Víno pro zcela zvláštní příležitost - limitovaná edice

Moderní, výbušné, probouzí mysl i fantazii.

Rafinované ve vůni i chuti, dokonalé ve všech aspektech.

Prague Regional Champion

absolutní vítěz vín z oblasti Ribera del Duero
Prague Wine Trophy 2012

Zlatý pohár

v kategorii Nejlepší zahraniční červené víno na českém trhu
Vino a Delikatesy 2012

PEÑÍN GUIDE FOR SPANISH WINES: 94/100 bodů

ROBERT PARKER: 94/100 bodů

WINE SPECTATOR: 93/100 bodů

Podnikatelské oddlužení v novele insolvenčního zákona

Součástí Senátem schválené části balíku doprovodné legislativy k novému občanskému zákoníku je i zásadní novela insolvenčního zákona, která má nově nabídnout i dlouho očekávanou možnost oddlužení osob, jejichž závazky tvoří dluhy z podnikání. Je to však krok správným směrem nebo pouze bič na věřitele?

Současná úprava sice za určitých podmínek povolení oddlužení u osoby, které vznikly dluhy z podnikání, umožňuje, avšak reálně jsou tyto podmínky splnitelné jen obtížně. „Podnikatelské oddlužení“ bylo přitom doposud opomíjeno zcela neprávem, neboť při zachování poctivého záměru dlužníka je oddlužení zpravidla výhodnější jak pro dlužníka, tak pro jeho věřitele. V souvislosti s chystanou „velkou“ novelou zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „InsZ“) se do navrhovaného textu zákona dostane i možnost oddlužení fyzických osob – podnikatelů. Dlouho očekávaná změna by od 1. ledna 2014 měla být spolu s výslovným zavedením možnosti společného oddlužení manželů nejvýznamnější změnou v rámci úpravy nejběžnějšího způsobu řešení úpadku v České republice.

Výhodnost oddlužení pro věřitele?

Podstatou oddlužení je termínované uspokojení části pohledávek věřitelů za následného odpuštění zbylé části pohledávek. Věřitelům je tedy v průběhu oddlužení uhrazeno minimálně 30 procent jejich pohledávek, ale zbylou část jsou nuceni dlužníkovi odpustit. Kromě zřejmého sociálního rozměru má tento postup i ekonomický rozměr. Oddlužení je totiž ekonomicky výhodné i pro věřitele. Tento paradox bude nejlepší demonstrovat na konkrétním příkladu:

Dlužník, fyzická osoba, se dostane do úpadku a není schopen plnit své závazky vůči věřitelům. Tato situace nastane zejména v případě, kdy už veškerý hodnotný majetek byl dlužníkovi odejmut v rámci individuálních exekucí. Typicky tedy dlužník, který je fyzickou osobou

(ať již podnikatelem, či nikoli), při zahájení insolvenčního řízení nebude mít majetek veškerý žádný. Za těchto okolností je konkurs dlužníkovi lhostejný, neboť co nemá, to už mu nikdo nemůže vzít. Konkurs bude následně typicky zrušen pro nedostatek majetku dlužníka a pro věřitele je tedy konkurs v relaci k jeho výtěžnosti velmi nákladný. Po zrušení konkursu mohou věřitelé na dlužníka opět nastoupit v rámci individuálních exekucí, avšak opět zpravidla neúspěšně. Série exekucí pak nutně vyústí v zahájení dalšího insolvenčního řízení. Dlužník ví, že se z tohoto bludného kruhu nedostane, proto se zpravidla uchýlí do šedé ekonomiky. Věřitelé, kteří měli doposud s vymáháním pohledávek jen výdaje, po čase na vymáhání svých pohledávek také rezignují. Výsledek? Dlužník neuhradil (téměř) nic a věřitelé svůj boj vzdali za současného vynaložení dalších nemalých nákladů.

V případě oddlužení má ale dlužník tu motivaci, že v případě řádného plnění splátkového kalendáře po dobu 5 let, mu bude velká část dluhů odpuštěna. Věřitelé sice dostanou pouze část svých pohledávek, což je ale stále více než v případě opakovaných konkursů. Tolik tedy k ekonomické výhodnosti oddlužení pro věřitele.

Podnikatelé mají mít šanci na oddlužení

Pokud výše uvedené promítneme do situace fyzické osoby – podnikatele (právnícká osoba je po zrušení konkursu pro nedostatek majetku zlikvidována, a tím zaniknou i jakékoli případné neuhrazené pohledávky věřitelů), zjistíme, že při zachování poctivého záměru dlužníka v principu neexistuje důvod, proč těmto osobám možnost oddlužení nepovolit. A to i na-

vzdory vyššímu zadlužení těchto osob v absolutních číslech, což plyne z jejich postavení jako podnikatelů. V Německu ostatně možnost oddlužení (tzv. Rechtsschuldbe freiung) existuje pro všechny fyzické osoby bez rozdílu a z tamních zkušeností vyplývá, že by bylo zásadní měrou zneužíváno.

Oddlužení až v druhém kole?

Navrhovaná úprava nadále rozlišuje oddlužení fyzických osob – podnikatelů a nepodnikatelů. Fyzickým osobám – podnikatelům umožňuje oddlužení jen v případě, že věřitelé, jejichž pohledávky vznikly z podnikatelské činnosti dlužníka, s oddlužením vysloví souhlas. Aby se předešlo iracionálním scénářům, kdy byl na majetek dlužníka již jednou prohlášen konkurs, který byl zrušen pro nedostatek majetku, může dlužník následně o oddlužení znovu žádat, a to i bez souhlasu uvedených věřitelů. Byť lze namítat, že test nedostatku majetku mohl být proveden elegantněji (navíc v souvislosti se zavedením společného návrhu na oddlužení manželů může být kombinace obou postupů procesně velmi komplikovaná), je možné tuto změnu hodnotit v zásadě pozitivně.

Fyzickým osobám – podnikatelům tedy svítá naděje, že budou moci v budoucnu vyřešit svoji patovou situaci. Insolvenční zákon navíc nově v rámci oddlužení nebude zakazovat dlužníkovi dále podnikat. Své podnikání však bude moci taková osoba provozovat jen v omezeném rozsahu, což bude reálně především v případě malých živnostníků.

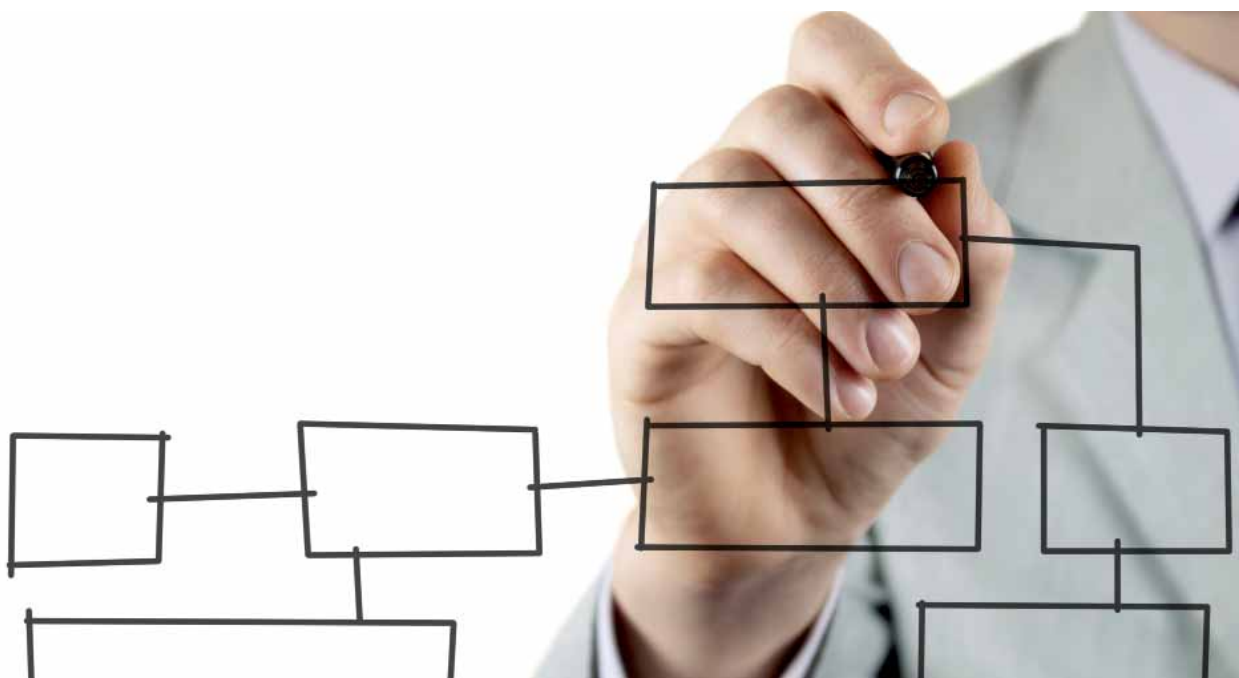
Uspokojení věřitelů hlavním principem

Princip co možná nejvyššího uspokojení věřitelů je jedním z hlavních principů insolvenčního práva. Zavedení možnosti podnikatelského oddlužení pak ve vztahu k věřitelům tento požadavek odráží a ve vztahu k dlužníkovi rozšiřuje o obecné pravidlo, že každý má právo na chybu, ale neměl by ji opakovat. ●

Martin Hrdlík, Senior advokát
Radek Kraus, advokátní koncipient
KPMG Legal s.r.o.,
advokátní kancelář

Odpovědnost mateřských společností za porušení soutěžního práva ze strany společného podniku

Soudní dvůr EU ve dvou nedávných rozsudcích potvrdil, že mateřské společnosti mohou být činěny odpovědnými za porušení unijních norem soutěžního práva ze strany společně kontrolovaného podniku. Na existenci této odpovědnosti nic nemění ani fakt, že se může jednat o tzv. plně funkční společný podnik, který vykazuje značnou míru ekonomické samostatnosti. Mateřské společnosti mohou nést za jeho protisoutěžní jednání odpovědnost i v situaci, kdy jeho běžný provoz neovlivňují a o jeho protiprávním jednání dokonce ani neví.

Úvod

V rámci soutěžního práva EU platí, že protiprávní jednání dceřiné společnosti může být přičítáno její matce v situaci, kdy tato dcera o svém tržním chování nerozhoduje samostatně, nýbrž se řídí pokyny mateřské společnosti, která nad ní vykonává tzv. rozhodující vliv.

Otázkou, která dosud nebyla v praxi jednoznačně řešena, bylo to, za jakých okolností lze přičítat odpovědnost mateřským společnostem za protiprávní jednání plně funkčního společného podniku (full function joint venture), který dlouhodobě plní všechny funkce samostatné hospodářské jednotky a na svých mateřských společnostech disponuje značnou mírou nezávislosti.

Na tuto důležitou otázku nyní přináší odpověď rozsudek Soudního dvora EU ve věcech El du Pont de Nemours a Dow Chemical Company.[1]

Případy El du Pont and Dow Chemical

V roce 2007 uložila Evropská komise šesti společnostem, mimo jiné společnosti El du Pont a Dow Chemical, pokutu v souhrnné výši 243 mil. EUR za účast na kartelové dohodě, jejímž předmětem bylo určení cen a rozdělení trhu v oblasti chloroprenového kaučuku. Komise zároveň rozhodla, že společnosti El du Pont and Dow Chemical jsou společně a nerozdílně odpovědné za protiprávní jednání společného podniku DuPont Dow Elastometers LLC („DDE“), v němž každá vlastnila 50% hlasovacích práv. Komise tento závěr opřela o fakt, že obě společnosti vykonávaly nad soutěžním chováním společného podniku rozhodující vliv, a to prostřednictvím orgánu Members' Committee („Výbor členů“), který rozhodoval o zásadních strategických otázkách DDE.

Obě společnosti rozhodnutí Komise napadly u Tribunálu, který však předmětné rozhodnutí potvrdil. Tribunál konstatoval, že Komise dostatečným způsobem prokázala, že tyto společnosti vykonávaly nad společným podnikem rozhodující vliv, neboť:

- strategická rozhodnutí DDE byla přijímána na úrovni Výboru členů, do kterého obě společnosti jmenovaly stejný počet svých zástupců;
- Výbor členů jmenoval členy vrcholného vedení DDE stejným poměrem ze zaměstnanců obou mateřských společností;
- Výbor členů rozhodoval o celkové obchodní strategii DDE;
- Výbor členů rozhodl o uzavření výrobní jednotky ve Spojeném království;
- poté, co byla kartelová dohoda ukončena, Výboru členů nařídil interní šetření s cílem zjistit, zda DDE na této dohodě participoval, což svědčilo o tom, že mateřské společnosti měly možnost přimět společný podnik k určitému tržnímu chování; přičemž
- rozhodnutí Výboru členů musela být přijímána jednomyslně (každá matka měla právo veta), v důsledku čehož spolu byly obě společnosti nuceny permanentně spolupracovat.

Jak rozhodnutí Komise, tak rozsudek Tribunálu byly následně potvrzeny Soudním dvorem EU. Ten ve svých rozsudcích předně připomněl, že jednání dceřiných společností může být přičítáno matce zejména v těch případech, kdy tato dcera, ačkoli je nadána vlastní právní subjektivitou, neurčuje své obchodní chování na trhu samostatně, ale vykonává v podstatných

ohledech pokyny mateřské společnosti. Jak Soudní dvůr dále poznamenal, jelikož v takové situaci tvoří mateřská a dceřiná společnost jednu hospodářskou jednotku (single economic unit), a tudíž jeden podnik ve smyslu článku 101 SFEU, Komise může uložit mateřské společnosti pokutu, aniž by musela prokázat, že se protiprávního jednání dcery účastnila.

Jak z rozsudku Soudního dvora vyplývá, odpovědnost mateřských společností za protiprávní jednání dcery (tu společného podniku) v konečném důsledku odvisí od toho, zda tyto matky uplatňují vůči dcerám rozhodující vliv. V této souvislosti Soudní dvůr konstatoval, že v případě společnosti, která podléhá výlučné kontrole, se uplatňování rozhodujícího vlivu ze strany matky presumuje. V situaci, kdy se jedná o společnost, která výlučné kontrole nepodléhá, se však tato domněnka neuplatní. Chce-li Komise pohnat k odpovědnosti za jednání takové dcery její mateřskou společnost, musí prokázat, že tato matka na jednání dcery rozhodující vliv skutečně uplatňuje. Toto pravidlo se přitom uplatní i v případě společného podniku: jelikož takový podnik nepodléhá výlučné kontrole, musí Komise – jak tomu bylo i v posuzovaném případě – relevantním způsobem prokázat, že mateřské společnosti nad ním rozhodující vliv skutečně vykonávají.

Jak Soudní dvůr konečně zdůraznil, samostatnost, kterou plně funkční společný podnik požívá na svých matkách, neznamená, že tento společný podnik požívá též nezávislost ve vztahu k přijímání strategických rozhodnutí, a že tedy není podroben rozhodujícímu vlivu svých mateřských společností pro účely článku 101 SFEU. Rozhodující vliv totiž nemusí být nutně spjat s každodenním provozem společného podniku. Postačí, pokud mateřské společnosti kontrolují toliko strategická rozhodnutí podniku. Tato kontrola může být samozřejmě nejen pozitivní (jmenování členů vrcholného vedení společného podniku, přijímání rozpočtu, formulace obchodní strategie atd.), ale též negativní, typicky ve formě veta, kterým může mateřská společnost blokovat přijímání rozhodnutí, jež mají pro fungování společného podniku strategický význam.

Závěr

Význam rozsudků El du Pont de a Dow Chemical spočívá v tom, že rozvíjejí dosavadní principy, jimiž se řídí přičítání odpovědnosti za protiprávní chování dcer mateřským společnostem. Tyto rozsudky ozejmují, že i v případě plně funkčního společného podniku, který se vyznačuje značnou mírou nezávislosti na svých společnících, může být jeho protisoutěžní jednání přičítáno mateřským společnostem, pokud uplatňují vůči tomuto podniku rozhodující vliv.

Vzhledem k tomu, že Komise bude v mnoha případech schopna bez větších okolností prokázat, že rozhodující vliv je vůči společnému podniku ze strany mateřských společností skutečně uplatňován (v tomto smyslu postačí již samotná existence tzv. negativní kontroly v podobě práva veta), znamená to, že pro společnosti s účastí na společném podniku bude pro příště velice obtížné uniknout odpovědnosti za jeho případné protisoutěžní jednání.

Ve světle nové judikatury Soudního dvora tak znovu vystupuje do popředí klíčová role prevalence. Z obou rozsudků totiž nepřímo, avšak o to naléhavěji vyplývá, že zdaleka neúčinnější cestou, jak mohou mateřské společnosti své případné odpovědnosti za jednání společných podniků předejít, je účinná implementace tzv. compliance programů v rámci celé korporátní struktury, zaměřených na zajištění důsledného souladu jednání celého holdingu a jeho jednotlivých součástí s příslušnými pravidly soutěžního práva. ●

Roman Barinka, advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
 advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Rozsudek Soudního dvora EU C-172/12 P ze dne 26. září 2013 ve věci El du Pont de Nemours and Company proti Komisi a rozsudek Soudního dvora EU C-179/12 P ze dne 26. září 2013 ve věci The Dow Chemical Company proti Komisi.

Výjimka z omezení uzavírání pracovních poměrů na dobu určitou

Zákoník práce^[1] dlouhá léta obsahoval výjimku z omezení doby trvání pracovního poměru na dobu určitou, a to z vážných provozních důvodů nebo důvodů spočívajících ve zvláštní povaze práce. Po krátké přestávce způsobené velkou novelou zákoníku práce^[2] účinnou od 1. 1. 2012 se tato výjimka do zákoníku práce opět vrací. Nejvyšší soud se přitom ve svém rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 1611/2012 nedávno vyjádřil k otázce, jaké důvody lze považovat za důvody spočívající ve zvláštní povaze práce.

Pracovní poměr na dobu určitou

Doba trvání pracovního poměru na dobu určitou mezi týmiž smluvními stranami nesmí přesáhnout 3 roky a ode dne vzniku pracovního poměru může být prodloužena/opakována nejvýše dvakrát. Pracovní poměr mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem tak může trvat maximálně 9 let rozdělených do 3 úseků po 3 letech.

Novela zákoníku práce^[3] však s účinností od 1. 8. 2013 opět vrátila do § 39 zákoníku práce výjimku, podle které se výše uvedená pravidla neuplatní v případě, že jsou u zaměstnavatele

dány vážné provozní důvody nebo důvody spočívající ve zvláštní povaze práce, na jejichž základě nelze po zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby zaměstnanci, který takovou práci vykonává, navrhl uzavření pracovního poměru na dobu neurčitou.

Oproti úpravě platné do konce roku 2011 je však seznam výjimek stále chudší. Nadále není možné prolomit omezení délky pracovního poměru na dobu určitou z důvodu náhrady dočasně nepřítomného zaměstnance na dobu překážek v práci na straně zaměstnance.

Důvody pro aplikaci výjimek

Zákoník práce nijak blíže nespécifikuje vážné provozní důvody nebo důvody spočívající ve zvláštní povaze práce. Jejich bližší vymezení však musí být uvedeno v písemné dohodě uzavřené mezi zaměstnavatelem a odborovou organizací, která musí navíc obsahovat:

- pravidla jiného postupu zaměstnavatele při sjednávání pracovního poměru na dobu určitou;
- okruh zaměstnanců, kterých se bude tento postup týkat;
- dobu, na kterou se dohoda uzavírá.

Zaměstnavatelé, u kterých nepůsobí odborová organizace, mohou tuto dohodu nahradit vnitřním předpisem.

S ohledem na rozmanitost zaměstnavatelů a různou povahu jejich činností zákonodárce opět využil pouze obecné vymezení vážných provozních důvodů a důvodů spočívajících ve zvláštní povaze práce. Na druhou stranu tato relativně neurčitá úprava nám nedává příliš vodítek, jaké důvody je možné považovat za tak závažné, aby odůvodnily výjimku z jinak kogentního ustanovení o pracovním poměru na dobu určitou.

Rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 1611/2012

Vodítko pro výklad a posouzení pojmů vážné provozní důvody a důvody spočívající ve zvláštní povaze práce nám však dal v uvedeném rozhodnutí Nejvyšší soud. Skutkově se v tomto případě jednalo o spor vědeckého pracovníka, s nímž jeho zaměstnavatel od roku 2000 opakovaně uzavíral pracovní smlouvy na dobu určitou. To bylo možné na základě dohody uzavřené mezi zaměstnavatelem a odborovými organizacemi, které u něj působily. Podle této dohody byla za důvody spočívající ve zvláštní povaze práce považována práce na výzkumech financovaných z grantů, které

byly zaměstnavateli přiznávány vždy na určitou omezenou dobu.

V roce 2008 těsně před koncem již několikrát prodloužovaného pracovního poměru na dobu určitou zaměstnanec oznámil zaměstnavateli, že trvá na tom, aby jej i nadále zaměstnával, s tím, že dle § 39 odst. 5 zákoníku platí, že se jedná o pracovní poměr na dobu neurčitou. Zaměstnanec následně podal žalobu na určení, že pracovní poměr stále trvá. Ve své argumentaci zaměstnanec vycházel z předpokladu, že financování části výzkumu prováděného zaměstnavatelem formou účelových grantů nelze považovat ve smyslu zákoníku práce za důvody spočívající ve zvláštní povaze práce, kterou má zaměstnanec vykonávat.

Soud prvního stupně i odvolací soud shodně přisvědčily zaměstnanci a rozhodly, že pracovní poměr zaměstnance nadále trvá. Odvolací soud přitom vyslovil názor, že okolnosti spočívající v povaze práce musí spočívat v samotné podstatě práce vykonávané konkrétním zaměstnancem. Označení nejistého financování mezi důvody spočívající ve zvláštní povaze práce však podle názoru odvolacího soudu představovalo nepřijatelné překročení zákonné možnosti vymezení těchto důvodů.

Nejvyšší soud se však s tímto názorem neztotožnil, když uvedl, že právní úprava nestanoví žádné podmínky týkající se obsahu dohody mezi zaměstnavatelem a odborovou organizací o vymezení okolností spočívajících ve zvláštní povaze práce (kterou je nutné považovat v širším smyslu za pramen práva). Jejím obsahem proto nemusí být pouze okolnosti týkající se pouze práce jediného zaměstnance, nýbrž i okolnosti týkající se blíže neurčeného počtu zaměstnanců. Tyto okolnosti pak podle Nejvyššího soudu mohou spočívat jak přímo v konkrétních činnostech (jejich charakteru, četnosti, sezónnosti apod.), tak také ve vnějších okolnostech určujících podmínky, za nichž vůbec přichází v úvahu uzavřít pracovní poměr a vykonávat pracovní činnosti jako takové. Možnost financování je přitom z tohoto hlediska neopominutelná.

Závěr

Výše uvedený judikát výstižně vymezuje, jaké okolnosti spočívající ve zvláštní povaze práce je možné považovat za takové, které odůvodní postup zaměstnavatele podle § 39 odst. 4 zákoníku práce. Vyplývá z něj, že okruh těchto okolností může být velmi široký a může například zahrnovat i financování provozu.

Pokud u zaměstnavatele působí odbory, představuje nutnost dohody s nimi určité omezení.

Jen těžko si totiž lze představit, že by odbory souhlasily s tak širokým vymezením zvláštních okolností spočívajících v povaze práce, že by zaměstnavatel mohl prakticky bez omezení uzavírat pracovní smlouvy na dobu určitou. V případě zaměstnavatelů, u kterých odbory nepůsobí, si zaměstnavatel může na první pohled vymezit tyto okolnosti v podstatě dle libosti. Je však otázkou, jaké stanovisko Nejvyšší soud v takovém případě zaujme.

Domníváme se proto, že zaměstnavatelé by měli k tomuto institutu přistupovat opatrně a užívat jej obezřetně. Vždy je možné, že judikatura ještě dozná určitých korekcí, a navíc zaměstnavatelé musí vždy postupovat tak, aby nezneužívali svého práva vymezení okolností spočívajících ve zvláštní povaze práce. ●

Tomáš Neuvirt
Michal Peškar
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris

Randl Partners
advokátní kancelář | člen ius laboris

Poznámky

- [1] Zákon č. 262/2006 Sb.
- [2] Provedená zákonem č. 365/2011 Sb.
- [3] Provedená zákonem č. 155/2013 Sb.

Změnám se příští rok nevyhne ani zdanění převodů nemovitostí

Rozsáhlé změny v rámci rekonstrukce soukromého práva čekají i daňové předpisy. V souvislosti se zdaněním převodů nemovitostí stojí za pozornost zbrusu nový zákon o dani z nabytí nemovitých věcí, který ruší stávající zákon o trojdani č. 357/1992 Sb.

Nový zákon reaguje na změny zaváděné novým občanským zákoníkem, jako například nové pojetí nemovitých věcí či spoluvlastnictví nebo zavedení svěřenského fondu či práva stavby. Zároveň si klade za cíl nahradit některá dosavadní ustanovení, která se ukázala jako již zastaralá či administrativně náročná. V neposlední řadě je do zákona promítnuta i nová úprava zákona o obchodních korporacích.

Poplatníkem už jen nabyvatel

Dnes je v naprosté většině úplatných převodů nemovitých věcí poplatníkem daně převodce. Nabyvatel za zaplacení daně pouze ručí s tím, že poplatníkem je pouze v omezených případech přechodu nemovitostí, například při výkonu rozhodnutí, dražbě či exekuci.

Nový zákon situaci zjednodušuje v tom, že jako poplatníka daně určuje vždy nabyvatel. Nebude tak podle konkrétního způsobu převodu, respektive přechodu nemovitosti třeba posuzovat, kdo je poplatníkem daně. Zákonodárce si od této úpravy slibuje i zvýšení efektivity výběru daně, neboť poplatníkem bude osoba, která vlastní převáděnou nemovitost, a proto si lze představit, že zaplacení daně bude exekučně vymáháno právě prodejem převedené nemovitosti. Podle důvodové zprávy odpovídá tato

koncepte i trendu, který funguje ve státech Evropské unie, kdy v 16 z 20 států, které zdaníují převody nemovitostí, je poplatníkem daně právě nabyvatel, pouze ve dvou státech je osobou povinnou k dani převodce a ve zbývajících dvou státech je zavázán převodce i nabyvatel.

Další významnou změnou nového zákona je zrušení institutu ručitele za zaplacení daně. Převodce tak jistě uvítá, že daň nejenže nebude platit, ale nebude za ni ani ručit. Naopak nabyvatel si k ceně nabízené nemovitosti bude muset přičíst příslušnou částku připadající na převodní daň, která zůstává v dosavadní sazbě čtyř procent. Má se tím zjednodušit daňové řízení a zvýšit právní jistota účastníků, neboť dosud si nabyvatel často nebyl jistý, zda převodce daň zaplatí, či nikoli a on nebude muset nastoupit jako ručitel.

Znalecký posudek už nebude nutný

Prodáváme-li dnes nemovitost, počítáme automaticky s tím, že pro stanovení daně z převodu nemovitostí musíme nechat vypracovat znalecký posudek. To samozřejmě zvyšuje náklady na transakci. Nový zákon chce tyto náklady daňových poplatníků ušetřit tím, že snižuje počet případů, kdy je znalecký posudek vyžadován.

U těch nejběžnějších smluvních převodů, mezi něž patří například rodinné domy, stavby pro rodinnou rekreaci, garáže, některé pozemky, bytové jednotky a další, zákon zavádí zcela novou koncepci stanovení základu daně. Ten se určí podle takzvané směrné hodnoty odvozené z běžných cen převáděných nemovitostí při zohlednění jejich druhu, polohy, stáří, vybavení a dalších parametrů.

Pro tyto převody proto nebude jako dosud nutné nechávat vypracovat znalecký posudek, neboť za účelem zjištění základu daně se porovná sjednaná cena za převod s takzvanou srovnávací daňovou hodnotou, kterou lze odvodit právě od směrné hodnoty. Poplatník nebude muset ani daň vypočítávat, neboť tak učiní a daň vyměří správce daně. Daňovní poplatníci zajisté uvítají i možnost zjistit si směrnou hodnotu nemovitosti prostřednictvím daňové kalkulačky na internetu.

Je však třeba počítat s tím, že stanovení základu daně pomocí směrné hodnoty nebude možné použít vždy. U atypických staveb, kdy správce daně nebude mít pro určení směrné hodnoty k dispozici dostatek informací, bude nutné i nadále sáhnout po znaleckém posudku. Ani u výše uvedených „typických“ převodů nemovitostí však daňový poplatník nepřijde o možnost využít znalecký posudek, bude-li to chtít. Pro účely stanovení základu daně, respektive srovnávací daňové hodnoty se pak namísto směrné hodnoty použije cena zjištěná znaleckým posudkem. V případech vypracování znaleckých posudků zákon přináší vítanou změnu v tom, že poplatníkům umožní uplatnit odměnu a náklady zaplacené znalci za vyhotovení znaleckého posudku v daňovém přiznání jako uznatelný výdaj.

Administrativní zátěž poplatníků má zmírnit i snížení rozsahu písemností, které bude správce daně vyžadovat. K daňovému přiznání tak nebude nadále nutné finančnímu úřadu předkládat přílohy v případech, kdy si bude moci příslušné dokumenty získat, resp. daně informace ověřit z informačních systémů veřejné správy. Bude se jednat například o dokumenty uložené ve sbírce listin obchodního rejstříku, s postupnou digitalizací katastru nemovitostí lze počítat i s listinami, na jejichž základě se provádí vklad do katastru.

Změny v systému osvobození od daně

V souvislosti s přípravou nového zákona vyšlo najevo, že některá stávající osvobození (například v souvislosti s privatizací státního pozemku) již nejsou aktuální, jiná se ukázala jako nesystémová či neopodstatněná. Významnou změnou související se zdaněním převodu nemovitostí je bezpochyby zrušení osvobození vkladů nemovitostí do obchodních korporací. To s několika málo výjimkami zavedl s účinností od roku 2015 již zákon č. 458/2011 Sb. přijatý v souvislosti se zřízením jednoho inkasního místa. Nový zákon tuto koncepci přebírá, v důsledku čehož nabývá změna účinnosti ještě o rok dříve, a to již k 1. lednu 2014. ●

JUDr. Ilona Štrosová, LL.M., advokátka
Rödl & Partner, v.o.s.

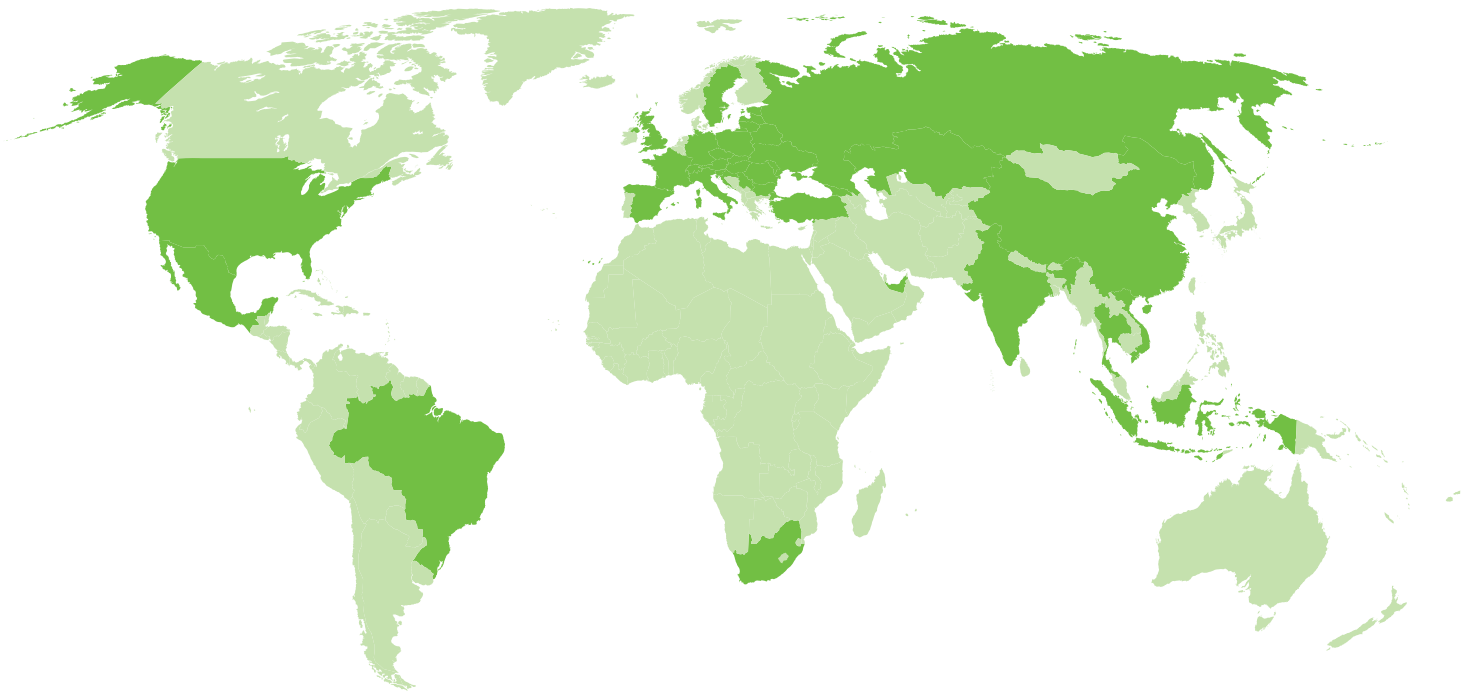
Rödl & Partner

Rödl & Partner

Potvrzujeme svou kvalitu...

... a děkujeme za vaši důvěru.

Praha | Brno

www.roedl.com/cz

Úspěch nezná hranic

> 91 poboček > 40 zemí > jedna společnost

Tisknout
nás baví

www.tiskap.cz

Vytiskneme vám vše od vizitky
po knihu i na voňavý papír

Na Louži 2a Praha 10 – Vršovice
T 267 216 800 | tiskap@tiskap.cz

Tiskárna
velkého
formátu

Obvyklé vybavení rodinné domácnosti dle NOZ

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) přináší změny v mnoha oblastech soukromého práva. Výjimkou není ani právní úprava majetkových vztahů mezi manžely. Tento článek se zaměřuje na právní režim obvyklého vybavení rodinné domácnosti, přičemž jeho cílem je zamyšlení se nad některými aspekty praktické aplikace nové právní úpravy.

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, doposud užíval pojem obvyklé vybavení společné domácnosti, a to v souvislosti se zúžením společného jmění manželů (dále jen „SJM“). Zúžit SJM bylo možné právě až na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti. NOZ naproti tomu zavádí nový pojem obvyklé vybavení rodinné domácnosti. Podle důvodové zprávy se jedná o nový pojem s novým obsahem. Zásadním rozdílem oproti obvyklému vybavení společné domácnosti je, že obvyklé vybavení rodinné domácnosti již nebude součástí SJM. Dle ust. § 3038 NOZ totiž platí, že věci náležející k obvyklému vybavení rodinné domácnosti přestávají být dnem nabytí účinnosti NOZ součástí SJM. Tomu ostatně odpovídá i systematické zařazení ust. § 698 a násl. NOZ mimo oddíl upravující manželské majetkové právo. Smyslem této změny mělo být zabránění složitým soudním sporům o vypořádání společného jmění manželů v případě rozvodů.[1]

Dále je v ust. § 698 NOZ obsažena definice obvyklého vybavení rodinné domácnosti, které tvoří soubor movitých věcí, jež slouží běžně nezbytným životním potřebám rodiny a jejích členů, přičemž není rozhodné, zda jednotlivé věci náleží oběma manželům nebo jen jednomu z nich. Definice daného pojmu reflektuje snahu klást důraz na funkci jednotlivých věcí a nikoli na právní titul k nim.

V souvislosti s novou právní úpravou vyvstává otázka, jak soudní praxe přistoupí k výkladu daného pojmu. Nabízí se jednak dosavadní výklad pojmu obvyklé vybavení společné domácnosti ve smyslu občanského zákoníku, kdy do tohoto okruhu věcí mohl dle komentářové literatury spadat např. i osobní automobil, který je nutný k cestě manžela do zaměstnání

[2]. Podstatně užší interpretace je uplatňována u pojmu obvyklé vybavení domácnosti ve smyslu ust. § 322 odst. 2 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Dle tohoto ustanovení je obvyklé vybavení domácnosti vyloučeno z výkonu rozhodnutí. Nejvyšší soud opakovaně konstatoval, že otázku, zda se v konkrétním případě jedná o věci tvořící obvyklé vybavení domácnosti ve smyslu ust. 322 odst. 2 písm. a) občanského soudního řádu, je třeba posoudit z hlediska uvozujiícího ustanovení § 322 odst. 1 občanského soudního řádu, v němž je vtěleno kritérium jejich nezbytné potřeby při uspokojování hmotných potřeb povinného a jeho rodiny. Výkonem rozhodnutí proto nelze postihnout jen takový majetek, který slouží k uspokojování těch životních potřeb, které lze hodnotit jako základní.[3] To znamená, že i věci, které sice tvoří obvyklé vybavení domácnosti, nemusí být vyloučeny z výkonu rozhodnutí, pokud se z objektivního hlediska nejedná o věci nezbytně nutné k uspokojování základních životních potřeb povinného a jeho rodiny. Např. Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku ze dne 17. 10. 2005, sp. zn. 10 Co 932/2004 dovodil, že i automatická pračka (tj. věc představující obvyklé vybavení domácnosti) nemusí být z výkonu rozhodnutí vyloučena, pokud bude v konkrétní věci osvědčeno, že tuto věc povinný nezbytně nepotřebuje k uspokojování potřeb svých nebo jeho rodiny.

S ohledem na znění ust. § 698 odst. 1 NOZ, které výslovně hovoří o věcech sloužících běžně nezbytným životním potřebám rodiny a jejích členů, by v úvahu připadala spíše druhá naznačená interpretace, tedy užší výklad oproti dosavadnímu pojmu obvyklé vybavení společné domácnosti.

NOZ dále v ust. § 698 odst. 2 a 3 upravuje pravidla nakládání s věcmi, které jsou součástí obvyklého vybavení rodinné domácnosti, kdy je v zásadě vyžadován souhlas druhého manžela, nejedná-li se o věc zanedbatelné hodnoty. Manžel se pak bude moci dovolávat neplatnosti právního jednání, kterým druhý manžel bez jeho souhlasu naložil s věcí, jež je součástí obvyklého vybavení rodinné domácnosti. Vzhledem k tomu, že součástí obvyklého vybavení rodinné domácnosti mohou být i věci, které náleží jen jednomu z manželů, je třeba zajistit souhlas druhého manžela i v případě, že manžel nakládá s věcí ve svém výlučném vlastnictví.

NOZ pak v ust. § 699 stanoví, jakým způsobem má být vypořádáno obvyklé vybavení rodinné domácnosti v případě, že jeden

z manželů opustí rodinnou domácnost. Jakým způsobem však bude obvyklé vybavení domácnosti vypořádáváno v případě zániku manželství rozvodem, NOZ neřeší. Problémy pravděpodobně nenastanou u věcí, které jsou ve výlučném vlastnictví jednoho z manželů. Určité pochybnosti by však mohl vzbuzovat postup ohledně věcí pořízených z prostředků náležejících do SJM. S tím pochopitelně souvisí i právní režim takových věcí. Pokud se totiž nejedná o věci patřící do SJM, připadá dle našeho názoru v úvahu spoluvlastnictví, popř. společenství jmění. Rozdíl mezi těmito režimy by byl v souvislosti s rozvodem manželství především v tom, že u společenství jmění vlastnické právo ke společné věci zánikem společenství zaniká (v tomto případě zánikem manželství rozvodem), kdežto spoluvlastnictví by rozvodem nezankulo. Pro vypořádání by se však v obou případech použila ustanovení o spoluvlastnictví. K tomu je vhodné podotknout, že režim spoluvlastnictví, resp. jeho zrušení a vypořádání byl v ust. § 699 odst. 1 NOZ zvolen pro případ opuštění rodinné domácnosti jedním z manželů. Pakliže se tedy bývalí manželé nedohodnou, bude v praxi nutné podat nejen návrh na vypořádání SJM, ale rovněž návrh na vypořádání spoluvlastnictví. Je tedy otázkou, zda je nová právní úprava vylučující obvyklé vybavení rodinné domácnosti mimo režim SJM způsobilá zabránit složitým soudním sporům, jak mělo být jejím účelem.

Přestože se lze s ohledem na výše uvedené domnívat, že obvyklé vybavení rodinné domácnosti dle NOZ bude mít užší rozsah, než obvyklé vybavení společné domácnosti dle dosavadního občanského zákoníku, nelze dle našeho názoru bagatelizovat praktické důsledky, které nová právní úprava přináší. ●

Mgr. Josef Vacek, advokát
Mgr. Daniela Mašková, advokátní koncipientka
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
www.iustitia.cz

Poznámky

- [1] Viz rozhovor s náměstkem ministra spravedlnosti Františkem Korbelem „Nový občanský zákoník více ochrání práva při převodech nemovitostí, říká náměstek“ publikovaný dne 29. 7. 2013 na serveru www.ihned.cz
- [2] Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 – 459. Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, str. 860.
- [3] Např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2002, sp. zn. 20 Cdo 2133/2001 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2004, sp. zn. 20 Cdo 180/2003.

LAND ROVER CENTRUM KOSOŘ AUTORIZOVANÝ SERVISNÍ PARTNER

ABOVE AND BEYOND

Vychutnejte si luxusní požitky z jízdy novým vozem LAND ROVER, vyrobeného v té nejvyšší možné kvalitě, s nejmodernějšími technologiemi pro Váš komfort a bezpečí.

- Zařídíme Vám nákup vašeho nového Land Roveru na klíč!
- Zvýhodněné cenové podmínky pro organizace i jednotlivce
- **Při nákupu nového vozu od nás, zajímavé slevy na originální příslušenství Land Rover**
- Prodej a montáž originálního příslušenství a doplňků Land Rover
- Kompletní nabídka služeb pro záruční i pozáruční prohlídky a opravy
- Nejlepší ceny ze všech autorizovaných servisů
- **Minimální čekací lhůty, Expres servis, diagnostika a jednoduché opravy na počkání**
- Opravy po haváriích včetně vyřízení pojistné události, STK, EMISE
- PICK UP servis, odtahová služba 24 hodin denně, odvoz klientů, zápůjční vozidla
- **On-line prodej originálních náhradních dílů a příslušenství Land Rover**

DEF-TEC s. r. o.
Logistický areál, Kosoř 239
252 26 Kosoř, Praha 5 – Radotín
GPS: 49°59'1.155"N, 14°19'44.587"E

tel.: 733 333 832
e-mail: recepce@def-tec.cz
www.def-tec.cz
www.landrover-nahradni-dily.cz

ŠPERKY
NEJSOU
HŘÍCH

Simona Krainová

SIMONA KRAINOVÁ

klenoty
AURUM

WWW.KLENOTYEURUM.CZ

Mediace a její využití v insolvenčním řízení

Již více než rok je součástí našeho právního řádu zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a změně některých zákonů (zákon o mediaci), který do našeho právního prostředí přinesl dosud absentující úpravu jednoho ze světově nejrozšířenějších způsobů alternativního řešení sporů. V rámci tohoto příspěvku bude naznačeno možné a nutno podotknout, že i poměrně málo diskutované využití mediace v souvislosti s insolvenčním řízením.

Na úvod je třeba říci, že insolvenční zákon jako takový je vůči mediaci neutrální, tj. explicitně se vůči ní nevymezuje, ani nedává konkrétní návod, v jaké fázi insolvenčního řízení by použití mediace přicházelo v úvahu. S ohledem na subsidiární užití občanského soudního řádu (ust. § 7 insolvenčního zákona), který s mediací nově v rámci průběhu řízení počítá^[1], je však použití mediace v insolvenčním řízení představitelné, resp. rozhodně nelze mediaci z hlediska dnes platné právní úpravy považovat za zapovězenou.

Mediace jako způsob předcházení úpadku

Byť se to tak nemusí na první pohled jevit, je vyhlídka event. budoucího insolvenčního řízení poměrně širokým prostorem pro uplatnění

mediace. Je nepochybné, že z hlediska obchodních vztahů, jakož i z hlediska poměrně vysokých transakčních nákladů, které s sebou insolvenční řízení vždy bez dalšího nese, může být pro řadu dlužníků a věřitelů zajímavé řešit úpadek či hrozící úpadek dohodou mimo insolvenční řízení samotné. V rámci takto uzavírané mediální dohody si lze představit řešení úpadek dlužníka odkladem splatnosti dlužnickových závazků, poskytnutím dodatečného zajištění či prominutí části dluhu (z hlediska obsahu mediální dohody se bude nejčastěji jednat o dohodu o narovnání, která může zahrnovat rovněž prvky novace závazu, disoluce či prominutí dluhu). Mediátor může být přínosem všude tam, kde již není přímé jednání dlužníka a jeho věřitelů reálně možné a kompromis by tak byl jinak jen velmi těžko dosažitelný. Vstup třetí strany může otupit dřívější ostré třecí plochy, rozšířit stranám obzory a přinést na vyjednávací stůl návrhy, které budou přijatelné.[2] Z tohoto úhlu pohledu může být velmi vhodné, když je mediátorem osoba mající bohaté zkušenosti s insolvenčním procesem. Právě takový mediátor může totiž věřitelům poskytnout reálnou vyhlídku z hlediska budoucího osudu jejich pohledávek a reálné šance jejich (ne)uspokojení v případě, že by k insolvenčnímu řízení skutečně došlo.

Provádění mediace před zahájením insolvenčního řízení je specifické v tom, že mezi jednotlivými věřiteli budou zpravidla existovat rozdílné zájmy, a někteří z nich nemusejí mít na mediaci ekonomický zájem (například věřitelé zajištění mohou mít zájem na zahájení insolvenčního řízení a řešení dlužníka úpadku likvidační formou, kdy jsou vždy prioritně uspokojováni z předmětu svého zajištění). Velkým specifickým je taktéž poněkud vyšší počet subjektů, s nimiž je nutné jednat a tak se tento způsob mediace liší od standardní varianty, kdy se musí mediátor vypořádat toliko s přítomností dvou stran sporu.

Mediace uskutečňovaná před samotným zahájením insolvenčního řízení s sebou nicméně nese i některá úskalí vyplývající z platné právní úpravy. Prvním z nich je povinnost dlužníka, který je podnikatelem, podat na sebe insolvenční návrh v situaci, kdy se již fakticky v úpadku nachází (ust. § 98 insolvenčního zákona). Uvedená povinnost pak zejména ve vztahu k odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu, která je založena ust. § 99 insolvenčního zákona, může vést členy statutárních orgánů k tomu, že nebudou o mediaci jako způsobu předcházení úpadku či hrozícího úpadku vůbec uvažovat a raději zvolí pro sebe bezpečnější cestu směřující k podání dlužnického insolvenčního návrhu. Z hlediska reálné uplatnitelnosti odpovědnosti za škodu po skončení insolvenčního řízení dle ust. § 99 insolvenčního zákona se však domnívám, že pro případ

nou mediaci nemusí být tato povinnost nepřekonatelnou překážkou. Dalším úskalím, které je třeba při mediaci jako způsobu předcházení úpadku zvažovat, je možná trestněprávní odpovědnost. Mediace by měla být vedena tím způsobem, aby nedošlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu zvýhodnění věřitele (ust. § 223 trestního zákoníku). Je nutno vnímat, že v obecném soukromoprávním styku si může subjekt zvolit, na kterou z pohledávek věřitelů bude plnit jako první a případně v jakém rozsahu. Pokud je však na jeho straně již existující úpadek ve smyslu insolvenčního zákona (lhostejno, zda ve formě předlužení či platební neschopnosti), posledně uvedené právo se zásadně mění a dlužník by se měl mít na pozoru, aby některého z věřitelů nezvýhodnil a nezaložil tím tak svou trestní odpovědnost. Poslední problematickou částí v rámci mediace, která se odehrává ještě před zahájením insolvenčního řízení, je nutnost vyvarovat se toho, aby byla uzavřená mediální dohoda následně v rámci insolvenčního řízení napadena jako odporovatelný úkon dlužníka. V souladu s ust. § 235 a násl. insolvenčního zákona jsou ve vztahu k věřitelům neúčinné ty právní úkony, které byly učiněny bez přiměřeného protiplnění, byly jednostranně zvýhodňující či úmyslně zkracující. Je nutno zmínit, že právní úkony nejsou neúčinné bez dalšího samy o sobě, nýbrž se jejich neúčinnost zakládá až pravomocným rozhodnutím insolvenčního soudu na základě odpůrčí žaloby, podané insolvenčním správcem. Z hlediska využití mediace je nezbytné, aby jakákoliv dohoda byla vypracována se znalostí principů, předpisů a judikatury z oblasti insolvenčního práva tak, aby následně nemohlo dojít k jejímu úspěšnému napadení odpůrčí žalobou.

Mediace v souvislosti s reorganizací

Využití mediace v souvislosti se způsobem řešení dlužníka úpadku formou reorganizace se přímo nabízí. V rámci reorganizace je nutno mediaci pojímat nikoliv jako způsob řešení úpadku, ale jako způsob, jak se na řešení úpadku dohodnout. Reorganizační plán je de facto „smlouvou s mnoha účastníky“, která musí být schválena v zákonem požadovaném rozsahu jednotlivými skupinami dlužnickových věřitelů, což v této rovině přibližuje mediaci spíše vyjednávání jako takovému, nikoliv řešení sporu stricto sensu. Jelikož ke schválení reorganizačního plánu je nutná většina dle ust. § 347 insolvenčního zákona, nemusí být nezbytné vést mediaci se všemi dlužnickovými věřiteli, ale toliko s těmi, kteří společně tvoří požadovanou kvalifikovanou většinu. Opět zde platí, že mediátor může vytvořit prostor pro jednání s těmi věřiteli, kteří by z hlediska formy řešení dlužníka úpad-

ku mohli preferovat likvidační způsob řešení v podobě konkursu. Asi jako nejrealističtější případ se jeví situace, kdy by dlužník oslovil mediátora – odborníka na insolvenční právo s tím, že na sebe hodlá podat insolvenční návrh spojený s návrhem na řešení úpadku formou reorganizace, přičemž cílem mediace by v tomto případě bylo vytvořit prostor pro shodu nad připravovaným reorganizačním plánem. Otázkou je, zda by mohl být oslovený mediátor následně i insolvenčním správcem, jehož ustanovení by si dlužník v rámci reorganizačního plánu sám navrhl. Dle názoru autora se v tomto případě ust. § 24 insolvenčního zákona o vyloučení insolvenčního správce neuplatní, neboť návrh vlastního insolvenčního správce je v rámci reorganizačního plánu výlučným právem dlužníka.

Je však otázkou, zda je v rámci jednání o reorganizačním plánu nezbytné podstupovat mediaci v té podobě, kdy dochází k uzavření smlouvy o mediaci (vč. účinků dané smlouvy na běh lhůt[3]), nebo je vhodnější spíše využití služeb mediátora jako takového.

Mediace v incidenčních sporech

Incidenční spory jsou obecně spory vyvolané insolvenčním řízením, přičemž jejich demonstrativní výčet je uveden v ust. § 159 insolvenčního zákona. Byť jsou incidenční spory podřízeny obecně úpravě sporného civilního řízení, platí pro ně řada specifík vyplývajících z insolvenčního zákona (od věcné a místní příslušnosti soudu, přes aktivní a pasivní legitimaci účastníků, až po otázku náhrady nákladů řízení).

Využití mediace v incidenčních sporech je možné, nicméně s ohledem na striktní lhůty, jež jsou pro insolvenční řízení typické (např. lhůta k podání žaloby na určení pravosti popřené nevykonatelné pohledávky nebo lhůta k podání žaloby na vyloučení majetku z majetkové podstaty dlužníka), bude případná mediace probíhat s největší pravděpodobností na pozadí již zahájeného incidenčního sporu (tj. případná mediální dohoda by byla soudem schvalována nikoliv jako smír praetorský, nýbrž jako smír dle ust. § 99 občanského soudního řádu). Ze zkušenosti insolvenčních správců je zřejmé, že incidenční spory mohou často zablokovat ukončení probíhajícího insolvenčního řízení na dlouhá léta, a to velmi často v situaci, kdy je již veškerý majetek dlužníka zpeněžen a podání konečné závěry v rámci konkursu by tak jinak nic nebránilo[4]. V průběhu incidenčního sporu, který zpravidla trvá mnoho let, tak může insolvenční správce navrhnout insolvenčnímu soudu postup dle ust. § 100 odst. 3 občanského soudního řádu, tedy

navrhnout, aby soud řízení o incidenčním sporu přerušil a stanovil účastníkům řízení povinnost absolvovat první setkání s mediátorem. Mediátor znalý situace a specifik insolvenčního řízení může v této situaci sloužit jako prostředník, který umožní ukončení incidenčního sporu v řádově kratším časovém horizontu.

Jako poněkud problematická se v souvislosti s incidenčními spory jeví otázka vykonatelnosti uzavřené mediační dohody. Významná část incidenčních sporů má totiž povahu sporů o určení, zda zde určité právo je, či není (typicky u žaloby na určení pravosti přihlášené pohledávky zní výroková část rozhodnutí soudu tak, že se zjišťuje, zda pohledávka přihlášeného věřitele je po právu, či nikoliv). Dle názoru autora se strany na mediaci zúčastněné nemohou v rámci mediační dohody dohodnout na tom, zda zde určité právo je, či není – taková dohoda by nemohla být předmětem následného schválení soudem ve formě soudního smíru. Nic však nebrání tomu, aby se

strany v rámci mediace dohodly na tom, že bude incidenční žaloba vzata zpět či nárok uplatněný žalobcem ze strany insolvenčního správce částečně či zcela uznán.

Využití mediace při vymáhání pohledávek dlužníka

S ohledem na skutečnost, že vymáhání pohledávek dlužníka ve prospěch majetkové podstaty, k němuž je insolvenční správce v souladu s ust. § 294 insolvenčního zákona povinen, je standardním sporným řízením dle občanského soudního řádu, je využití mediace pochopitelně možné. Jako vhodné se jeví využití mediace v těch případech, kdy dlužník již před samotným zahájením insolvenčního řízení vedl letitý spor, kterým jsou již obě strany vyčerpány. Lze předpokládat, že žalovaný uvítá změnu v subjektu, který na straně dlužníka nově po zahájení insolvenčního řízení vystupuje a bude k mediaci svolný. Mediace

může tedy urychlit skončení dlužníkem aktivně vedených sporů na plnění, které mohou také blokovat skončení insolvenčního řízení.

Závěr

Lze tedy shrnout, že prostor pro využití mediace či mediačních postupů je v rámci insolvenčního řízení poměrně široký, přičemž dle názoru autora je způsobilý významně urychlit řadu procesů v rovině insolvenčního řízení či jim dokonce předcházet. Samozřejmě je otázkou, zda tento závěr potvrdí soudní praxe. Snad tento příspěvek pomůže zahájit odbornou diskusi na toto téma a využití mediace v insolvenčním řízení tak nezustane toliko v rovině teoretických úvah. ●

**Mgr. Michal Brychta, advokátní koncipient
ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.**

Poznámky

[1] Dohoda o mediaci, která je cílem celého mediačního procesu, je dohodou ryze soukromoprávní povahy a jako taková není přímo vykonatelná. Její vykonatelnosti však lze dosáhnout prostřednictvím jejího schválení soudem, ať už v rovině tzv. praetorského smíru (ust. § 67 a násl. občanského soudního řádu) nebo v rámci smíru uzavřeného v průběhu řízení (ust. § 99 občanského soudního řádu). Soud má nadto nyní možnost tam, kde se to jeví jako účelné a vhodné, nařídít účastníkům řízení první setkání s mediátorem, přičemž současně může rozhodnout o přerušení řízení (ust. § 103 odst. 3 občanského soudního řádu).

[2] Holá, L. et al.: Mediace a možnosti využití v praxi. 1. vydání. Praha: Grada Publishing, 2013, s. 232.

[3] Zahájení mediace, tj. uzavření smlouvy o provedení mediace, má za následek stavení promlčecích i prekluzivních lhůt. V tomto ohledu došlo v souvislosti s přijetím zákona o mediaci k novelizaci § 112 občanského zákoníku, který stanoví, že uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje nebo je-li ohledně jeho práva zahájena mediace podle zákona o mediaci, promlčecí doba neběží od tohoto uplatnění po dobu řízení nebo od tohoto zahájení po dobu mediace. Zcela obdobně došlo k novelizaci § 583 občanského zákoníku ve vztahu k prekluzi. V rovině obchodního práva řeší stavení běhu lhůt § 404a obchodního zákoníku. V rámci nové soukromoprávní úpravy je na institut mediace rovněž pamatováno, když v § 647

NOZ je výslovně stanoveno, že v případě uzavření dohody o mimosoudním jednání věřitele a dlužníka o právu nebo o okolnosti, která právo zakládá, počne promlčecí lhůta běžet poté, co věřitel nebo dlužník výslovně odmítne v takovém jednání pokračovat; počala-li promlčecí lhůta běžet již dříve, po dobu jednání neběží.

[4] Ust. § 302 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona, které stanoví, že podání konečné zprávy probíhající incidenční spory nebrání, pokud závěr konečné zprávy podstatně neovlivní, v tomto případě neuvažují, neboť dle mého názoru je konečná zpráva incidenčními spory ovlivněna vždy a do té míry, že insolvenční správci k jejímu podání před ukončením všech incidenčních sporů zpravidla nepřistupují.

DOPŘEJTE SI KOMFORT PROFESIONÁLNÍ PÉČE

Stát se klientem LeasePlanu znamená získat opravdového partnera. Základem služeb světového i českého lídra operativního leasingu je profesionální přístup k zákazníkovi. Ještě než uzavře smlouvu s novým klientem, analyzuje firemní autopark a navrhne optimální řešení jeho správy. V průběhu kontraktu na sebe převezme veškerou starost o klientova vozidla, pravidelně jej informuje o stavu vozové flotily a navrhuje její další vylepšení. Pokud se zákazník dostane do problému, LeasePlan je vždy nablízku. Sedm dní v týdnu, 24 hodin denně. Na LeasePlan se můžete spolehnout. U skutečných partnerů to ani nemůže být jinak.

WWW.LEASEPLAN.CZ | WWW.USPORA.EU

LeasePlan

It's easier to leaseplan

CARNEXT: PROSTĚ VÍTE, V ČEM JEDETE

**NOVÉ
PRODEJNÍ MÍSTO**

PROČ NAKUPOVAT OJETÁ AUTA V BAZARU SPOLEČNOSTI LEASEPLAN ČR CARNEXT?

1. U všech vozidel je prvním a jediným majitelem LeasePlan.
2. Všechna vozidla měla pravidelný servis, což dokumentují jejich servisní knížky.
3. U všech vozidel je známa jejich historie, pokud jde o servis a pojistné události, což lze doložit fakturami. Ke všem vozidlům je vedena kompletní dokumentace.
4. Ve většině případů s vozidlem jezdil pouze jeden řidič.
5. CarNext představuje bohatou a neustále se měnící nabídku vozů.
6. Nové moderní prodejní místo ve Vestci poskytuje vysoký komfort.
7. Možnost předem vyspecifikovat vozidlo, o které máte zájem.
8. CarNext nabízí i výhodné financování včetně úvěrů s nulovou akontací a variabilní dobou splacení.
9. Na místě můžete sjednat kompletní pojištění vozidla.
10. Kvalifikovaný personál je zárukou vysoké profesionální úrovně a serióznosti „made in LeasePlan“.

CARNEXT

Vídeňská

252 42 Vestec

mobil: +420 602 14 43 93

+420 606 73 47 50

+420 602 32 99 99

e-mail: info@carnext.cz

www.carnext.cz

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí až pátek: od 10.00 do 18.00 hodin

Sobota: od 9.00 do 14.00 hodin

CarNext
a LeasePlan Brand

Konečně jasno v otázce počátku běhu promlčecí doby u pohledávek bez sjednané splatnosti

Obecné povědomí ohledně počátku běhu promlčecí doby je založeno na předpokladu, že pohledávka se začne promlčovat až poté, co nastane její splatnost a je jí tedy možné uplatnit soudně.

Pro mnohé možná překvapivě však z judikatury Nejvyššího soudu ČR vyplývá, že počátek promlčecí doby může v určitých případech nastat dříve než splatnost závazku a pohledávka se může promlčet, aniž by splatnost závazku vůbec nastala. Může tomu tak být v případě pohledávek, jejichž splatnost nebyla dopředu sjednána či jinak určena.

Judikatorní závěry pro občanskoprávní vztahy

Podle ustanovení § 101 OZ běží promlčecí doba ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé, tedy kdy bylo možno ohledně tohoto práva podat žalobu.

Jakkoli je přitom tento okamžik často podvědomě spojován se splatností závazku, dle četné judikatury může nastat zcela bez závislosti na ní. Okamžik, kdy mohlo být právo vykonáno poprvé, je totiž nutné vnímat objektivně, a je proto rozhodující, kdy mohlo být právo objektivně věřitelem uplatněno poprvé, nikoli kdy bylo skutečně uplatněno.

S ohledem na výše uvedené je pak ovšem nutné dospět k závěru, že počátek promlčecí doby nemusí spadat do stejného okamžiku jako splatnost závazku. Taková situace může nastat primárně u závazků, jejichž splatnost nebyla sjednána smlouvou či jinak objektivně stanovena. V těchto případech je totiž na věřiteli, aby své právo zesplatnil prostřednictvím výzvy dlužníkovi dle ustanovení § 563 OZ, podle něhož je dlužník povinen splnit dluh prv-

ního dne poté, kdy byl o plnění věřitelem požádán.

Shora popsané závěry vyplývají primárně z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 3 Cz 99/81 ze dne 30. listopadu 1981, publikovaného pod č. 28/1984 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek. V tom se uvádí, že není-li doba splnění dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena v rozhodnutí, začí-

ná promlčecí doba běžet již dnem následujícím poté, kdy vznikl dluh, tedy dnem, kdy věřitel mohl dlužníka o splnění požádat a tedy (objektivně posuzováno) své právo také vykonat.

Počátek běhu promlčecí doby se tak v těchto případech nepojí se dnem následujícím po dni, kdy byl dlužník věřitelem o plnění skutečně požádán (ke dni splatnosti pohledávky), ale ke dni, kdy věřitel poprvé mohl (objektivně) dlužníka o plnění požádat.

Současně Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí vyloučil výklad, podle něhož by byl běh promlčecí doby vázán až na splatnost dluhu vyvolanou výzvou věřitele s odůvodněním, že takové pojetí by znamenalo nepřipustné posunutí počátku běhu promlčecí doby (ve zřejmém rozporu s účelem institutu promlčení) prakticky na neomezenou dobu.

Například u půjčky, u níž nebyla dohodnuta splatnost, tedy podle výše uvedeného výkladu počne promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo ke vzniku příslušného právního vztahu. Již tento den (den po poskytnutí půjčky) je totiž objektivně možné dlužníka požádat o vrácení půjčky, jakkoli v praxi zřejmě taková situace nastane velmi zřídka.

Citovaný judikát je přitom dále „recyklován“ i v recentní judikatuře (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 33 Cdo 1289/2007 ze dne 30. října 2009, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 73/2010, či rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 33 Cdo 2634/2008 ze dne 28. ledna 2011, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 104/2011), a jeho závěry jsou tedy nadále platné.

Je proto na věřitelích, aby v případě, že u jejich pohledávek nebyla sjednána splatnost, velice obezřetně volili kroky při jejich vymáhání a nespolehali se, že jejich „životnost“ prodlouží tím, že dlužníka nevyzvou k plnění. Takový přístup byl s ohledem na citovanou judikaturu nejlepší cestou k promlčení pohledávek.

Nejasnosti ohledně počátku promlčecí doby v obchodněprávních vztazích

Zatímco otázka počátku promlčecí doby u závazků bez sjednané splatnosti byla pro občanskoprávní vztahy jednoznačně vyřešena již před dlouhou dobou, u vztahů podřízených režimu obchodního zákoníku byla situace až donedávna poměrně nejasná.

Lze totiž nalézt četná rozhodnutí, která na rozdíl od shora uvedeného judikátu dospěla k zá-

věru, že promlčecí doba běží až od doby, kdy věřitel závazek svou výzvou reálně zesplatnil.

V tomto ohledu je možné odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 31 Cdo 5241/2007 ze dne 8. prosince 2008, případně na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 33 Cdo 2634/2008 ze dne 28. ledna 2011. Posledně jmenované rozhodnutí výslovně rozlišovalo režim občanskoprávní (kde mělo i nadále platit pravidlo o objektivní povaze uplatnitelnosti práva) a obchodněprávní (v němž měla být naopak promlčecí doba vázána až na okamžik splatnosti).

Rozdílný režim promlčování pohledávek, u nichž nebyla předem sjednána splatnost, přitom podle dosavadní judikatury pramenil z ustanovení § 392 odst. 1 ObchZ, podle něhož u práva na plnění závazku běží promlčecí doba ode dne, kdy měl být závazek splněn nebo mělo být započato s jeho plněním, tj. od doby splatnosti. Toto ustanovení bylo vykládáno jako speciální úprava ve vztahu k obecné promlčecí době dle § 391 odst. 1 ObchZ, které je ekvivalentem výše citovaného § 101 OZ a stanoví, že u práv vymahatelných u soudu začíná běžet promlčecí doba ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno u soudu.

Popsaná nejednota v otázce počátku běhu promlčecí doby však pochopitelně vyvolávala určité pochybnosti. Tím spíše, když byl výklad přijímán pro občanskoprávní vztahy poněkud paradoxně pro věřitele o poznání přísnější. Zatímco „občanskoprávnímu“ věřiteli by se totiž pohledávka promlčovala ve 3 letech od vzniku závazkového právního vztahu, resp. od okamžiku, kdy mohl poprvé vyzvat dlužníka k plnění, věřitel „obchodněprávní“ by mohl promlčení teoreticky oddalovat do nekončena, resp. nejméně na 4 + 4 roky. To pokud by se vycházelo z výkladu, že se nejprve promlčuje právo požádat dlužníka o plnění a pak právo na samotné plnění od doby jeho splatnosti.

Sjednocení výkladu ohledně počátku promlčecí doby

Výše popisované nejasnosti a disproporce v postavení věřitelů nicméně odstranil Nejvyšší soud ČR svým nedávným rozhodnutím velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia ve věci spis. zn. 31 Cdo 3881/2009 ze dne 9. října 2013.

Klíčem k závěru přijatému v tomto rozhodnutí bylo posouzení, zda zvláštní úprava začátku běhu promlčecí doby u práva na plnění závazku obsažená v § 392 odst. 1 ObchZ platí v obchodních závazkových vztazích i tehdy, není-li doba splatnosti závazku sjednána dohodou nebo určena právním předpisem či rozhodnu-

tím, tedy zda se použije i tam, kde je doba splatnosti závazku závislá (ve smyslu § 340 odst. 2 ObchZ) na výzvě věřitele (obdobu § 563 OZ).

Dle Nejvyššího soudu ČR tomu tak není, neboť ustanovení § 392 odst. 1 ObchZ vychází z toho, že splatnost závazku je již určena, a to dohodou, právním předpisem nebo rozhodnutím.

Naopak v případech, kdy splatnost určena není a její existence závisí na výzvě věřitele, ustanovení § 392 odst. 1 ObchZ se pro určení počátku promlčecí doby neuplatňuje. Tehdy se standardně aplikuje § 391 odst. 1 ObchZ (ekvivalent § 101 OZ) a promlčecí doba plně v souladu se závěry shora citovaného rozsudku Nejvyššího soudu ČR z roku 1981 počne (i v obchodněprávních vztazích) běžet již dnem, kdy věřitel mohl dlužníka k plnění závazku poprvé vyzvat.

Současně Nejvyšší soud ČR doplnil, že takto určený počátek běhu promlčecí doby již nelze později „přepnout“ do režimu § 392 odst. 1 ObchZ, a promlčecí dobu tak prodloužit tím, že se pohledávka výzvou následně zesplatní.

Výše uvedené závěry lze hodnotit jednoznačně kladně, neboť (zřejmě definitivně) sjednotily pojetí počátku promlčecí doby u pohledávek vzniklých z občanskoprávních i obchodněprávních závazkových vztahů a odstranily na první pohled neodůvodněné zvýhodněné postavení věřitele v obchodních vztazích, který mohl dle dosavadního výkladu promlčení vlastních práv neadekvátně oddalovat.

Na druhou stranu je třeba připustit, že popísané sjednocení se bohužel uskutečnilo až na samém sklonku „životu“ současné soukromoprávní úpravy. Z textu § 619 nového občanského zákoníku lze však usuzovat, že objektivní kritérium bude pro určení počátku běhu promlčení i nadále významné. Současný výklad pak poslouží přinejmenším na „doběhové“ kauzy, kterých však s ohledem na délku promlčecí doby (resp. obě základní délky promlčecí doby) bude jistě ještě vysoký počet. ●

JUDr. Jakub Celerýn, advokát
Mališ Nevrlka Legal, advokátní kancelář, s. r. o.

Mališ Nevrlka Legal

Přezkum zprávy o vztazích mezi propojenými osobami znalcem

Zpráva o vztazích mezi propojenými osobami, kterou zpracovává statutární orgán ovládané osoby podle ustanovení § 66a odst. 9 zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku, v platném znění („obchodní zákoník“), je důležitým dokumentem, který má společníkům či členům ovládané osoby poskytnout informaci o tom, jakým způsobem využívá ovládající osoba svého vlivu na ovládané osobě a zda ovládané osobě nevznikla v důsledku vlivu ovládající osoby újma.

Obecně ke zprávě o vztazích

Zprávu o vztazích mezi propojenými osobami („zpráva o vztazích“), za něž obchodní zákoník považuje ovládající a ovládanou osobu, jakož i všechny osoby ovládané stejnou ovládající osobou, je v případě neexistence ovládací smlouvy povinen vypracovat statutární orgán každé ovládané osoby, tedy takové společnosti či družstva, na jejichž řízení či podnikání má rozhodující vliv jiná osoba (fyzická či právnická). To samozřejmě platí za předpokladu, že mu jsou ovládající osoby

či osoby touto osobou ovládané známy. Zpráva o vztazích musí být vypracována ve lhůtě 3 měsíců od skončení účetního období ovládané osoby a statutární orgán je povinen v ní uvést veškeré vztahy mezi propojenými osobami uskutečněné v posledním účetním období, jakož i údaj o tom, zda ovládané osobě vznikla kvůli vlivu ovládající osoby újma a jakým způsobem byla tato újma uhrazena.[1] Obsahem zprávy o vztazích je tedy popis těch vztahů uvnitř podnikatelského seskupení, jejichž účastníkem je ovládaná osoba, která zprávu o vztazích zpracovává.

Tento článek pojednává o tom, za jakých předpokladů se mohou společníci ovládané osoby domáhat jmenování znalce, který by zprávu o vztazích mezi propojenými přezkoumal, jakož i o průběhu řízení o jmenování znalce a právech a povinnostech zúčastněných stran, a to dle současné právní úpravy i zákona o obchodních korporacích.

Má-li ovládaná osoba povinnost vypracovat výroční zprávu, musí být zpráva o vztazích připojena k výroční zprávě a spolu s ní i založena do sbírky listin ovládané osoby. Není-li výroční zpráva sestavována, zakládá se zpráva o vztazích do sbírky listin samostatně. Všichni společníci či členové (dále jen „společníci“) ovládané osoby musí mít možnost se se zprávou o vztazích seznámit ve stejné lhůtě a za stejných podmínek jako s účetní závěrkou. Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. ledna 2006, sp. zn. 29 Odo 601/2004) vyplývá, že zpráva o vztazích není schvalována spolu s účetní závěrkou a její případná neúplnost nebo její nedostatečné přezkoumání dozorčí radou či auditorem není důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady či obdobného orgánu o schválení účetní závěrky.

Přezkum zprávy o vztazích dozorčí radou a auditorem

Obchodní zákoník upravuje několik způsobů přezkoumání zprávy o vztazích či správnosti údajů v ní uvedených. Zprávu o vztazích je předně povinna přezkoumat dozorčí rada či jiný dozorčí orgán ovládané osoby a s výsledky svého stanoviska ke zprávě o vztazích seznámit valnou hromadu či jiné obdobné shromáždění společníků ovládané osoby. Podléhá-li účetní závěrka ovládané osoby ověření auditorem, je auditor povinen ověřit i správnost údajů uvedených ve zprávě o vztazích. Rozdíl mezi přezkoumáním zprávy o vztazích dozorčí radou a auditorem je v rozsahu ověřování údajů uvedených ve zprávě o vztazích – zatímco auditor přezkoumává správnost údajů uvedených ve zprávě o vztazích, dozorčí rada či jiný dozorčí orgán by měl přezkoumat nejen správnost údajů, ale též jejich úplnost, a to zejména s ohledem na široký přístup členů dozorčí rady k informacím o ovládané osobě.[2]

Přezkum zprávy o vztazích znalcem

Za určitých podmínek může být zpráva o vztazích přezkoumána i znalcem jmenovaným soudem. Jedná se o další prostředek kontroly správnosti a úplnosti zprávy o vztazích, který se však uplatní jen ve výjimečných případech stanovených obchodním zákoníkem.

Právo požádat soud, aby jmenoval znalce pro účely přezkoumání zprávy o vztazích, mají podle ustanovení § 66a odst. 11 obchodního zákoníku všichni společníci ovládané osoby, avšak pouze je-li splněn alespoň jeden z následujících předpokladů:

- (i) auditor uvede ve své zprávě o přezkoumání zprávy o vztazích výhrady ke zprávě o vztazích;
- (ii) dozorčí rada či jiný dozorčí orgán uvede ve svém stanovisku ke zprávě o vztazích výhrady ke zprávě o vztazích; nebo
- (iii) zpráva o vztazích obsahuje informaci o tom, že ovládané osobě vznikla újma a že tato újma nebyla ovládající osobou uhrazena, ani nebyla uzavřena dohoda o jejím uhrazení.

Není-li alespoň jeden z výše uvedených předpokladů splněn, nejsou společníci ovládané osoby oprávněni podat návrh na jmenování znalce pro přezkoumání zprávy, resp. takovýto návrh by byl soudem zamítnut.

To však neplatí v případě akciové společnosti. Minoritní akcionáři, kteří vlastní alespoň 3% akcií společnosti se základním kapitálem vyšším než 100 mil. Kč, resp. alespoň 5% akcií společnosti se základním kapitálem nižším nebo rovným 100 mil. Kč, totiž mohou podle ustanovení § 182 odst. 3 obchodního zákoníku požádat soud, aby jmenoval znalce pro přezkoumání zprávy o vztazích, jsou-li pro to závažné důvody, a to i když nejsou splněny výše uvedené předpoklady.

Účelem ustanovení § 182 odst. 3 obchodního zákoníku je zajistit ochranu ovládané osoby, a tedy i jejích akcionářů, před majetkovou újmu, která by mohla ovládané osobě vzniknout v důsledku neoprávněných zásahů ovládající osoby do jejího hospodaření, popřípadě v důsledku toho, že ovládající osoba majetkovou újmu vzniklou z takových zásahů včas neuhradila ani neuzavřela smlouvu o její úhradě (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 371/2005).

Existence závažných důvodů pro přezkoumání zprávy o vztazích je však v tomto případě podmínkou sine qua non jmenování znalce pro přezkoumání zprávy o vztazích. Obchodní zákoník však tyto závažné důvody nikterak nespecifikuje ani nevyjmenovává. Soudní praxe dovodila, že posouzení, jaké důvody lze považovat za závažné, se odvíjí od účelu, pro který je právo přezkumu zprávy minoritním akcionářům přiznáno. Takovýmto závažným důvodem pak mohou bezpochyby být důvodné a vážné pochybnosti o správnosti konstatování uvedeného ve zprávě o vztazích, že ze smlouvy uzavřené mezi propojenými osobami nevznikla ovládané osobě újma (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 3887/2008). Bude tedy vždy záležet na skutkových okolnostech konkrétního případu, zda bude namítaný důvod přezkumu zprávy o vztazích dostatečně závažným důvodem pro to, aby soud znalce pro přezkoumání zprávy skutečně jmenoval. Rozhodujícím faktorem přitom bude vždy otázka vzniku újmy ovládané osobě.

Společník musí požádat soud o jmenování znalce pro přezkum zprávy o vztazích do jednoho roku od zveřejnění zprávy o vztazích ve sbírce listin ovládané osoby, jinak jeho právo zaniká. Místně příslušným soudem je soud, v jehož obvodu je sídlo společnosti, věcně příslušným soudem je krajský soud. Účastníky řízení o jmenování znalce budou vždy navrhovatel, tedy příslušný společník, ovládaná osoba a navrhovaný znalec. Přestože na jmenování a odměňování znalce platí obdobně ustanovení § 59 odst. 3 obchodního zákoníku, 15denní lhůta pro jmenování znalce uvedená v tomto ustanovení se neuplatní, neboť soud je v řízení o jmenování znalce pro přezkoumání zprávy o vztazích povinen nařídít jednání a provést potřebné dokazování. Odměnu za zpracování znaleckého posudku hradí ovládaná osoba a stanoví se dohodou mezi ní a jmenovaným znalcem. V případě neshody na výši odměny určí odměnu znalec soud.

Soudní praxe dovodila, že úkolem znalce jmenovaného pro přezkoumání zprávy o vztazích je ověřit, zda je přezkoumávaná zpráva o vztazích správná, pravdivá a úplná, a splňuje tedy podmínky ustanovení § 66a odst. 9 obchodního zákoníku, neboť pouze na základě takto zpracované zprávy mohou společníci posoudit, zda společnosti (ovládané osobě) vznikla v důsledku zásahů ovládající osoby škoda, a případně se domáhat její úhrady. Aby mohl znalec tento svůj úkol splnit, musí mít při podání znaleckého posudku k dispozici stejné podklady, jaké měl k dispozici statutární orgán při zpracování zprávy o vztazích. Bez takovýchto podkladů by totiž nebyl schopen správnost, pravdivost a úplnost zprávy o vztazích posoudit (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 3887/2008).

Pokud tedy soud rozhodne o jmenování znalce pro účely přezkoumání zprávy o vztazích, musí vždy současně uložit společnosti (ovládané osobě) povinnost poskytnout znalci veškerou potřebnou součinnost. Neposkytne-li však ovládaná osoba bez zbytečného odkladu znalci podklady a součinnost potřebné pro přezkoumání zprávy o vztazích, není znalec povinen ani oprávněn domáhat se jejich poskytnutí soudní cestou. To může učinit pouze společník, na jehož návrh byl znalec ustanoven, a to návrhem na výkon rozhodnutí podle ustanovení § 351 občanského soudního řádu (k tomu blíže viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 1600/2005 či 29 Odo 371/2005).

Ovládaná osoba musí znalci poskytnout nezbytné podklady i tehdy, pokud by byly předmětem obchodního tajemství. I v tomto případě totiž platí, že znalec, který se při zpracování znaleckého posudku seznámil s obchodním tajemstvím, je povinen je zachovat.

O výsledcích přezkoumání správnosti, pravdivosti a úplnosti předmětné zprávy o vztazích vypracuje jmenovaný znalec zprávu, ve které musí podle mého názoru uvést (za předpokladu zachování obchodního tajemství ovládané osoby), zda zpráva o vztazích obsahuje veškeré náležitosti požadované obchodním zákoníkem a zda ovládané osobě nevznikla kvůli opatřením ovládající osoby újma, která nebyla uhrazena, resp. o způsobu její úhrady nebyla uzavřena dohoda. S obsahem zprávy znalce musí být seznámeni všichni společníci ovládané osoby, a to zpravidla na nejbližším zasedání valné hromady či jiného obdobného shromáždění společníků.[3] Znalecká zpráva o přezkoumání zprávy o vztazích pak může společníkům sloužit jako podklad pro požadování náhrady škody podle ustanovení § 66a odst. 14 obchodního zákoníku.

Závěrem je nutno zmínit, že přezkum zprávy o vztazích se neuplatní v případě, že ovládající osoba je jediným společníkem ovládané osoby, jakož i v případě, kdy ovládajícími osobami jsou všichni její společníci, kteří jednájí ve shodě.

Zpráva o vztazích a její přezkum podle nového zákona o obchodních korporacích

Úprava zprávy o vztazích a jejího přezkumu obsažená v ustanovení § 82 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) („ZOK“) navazuje na současnou právní úpravu, avšak obsahuje i některé podstatné rozdíly. ZOK předně detailněji popisuje a rozšiřuje počet povinných náležitostí zprávy o vztazích a nově např. ukládá statutárnímu orgánu ovládané osoby povinnost zhodnotit výhody a nevýhody plynoucí ze vztahů mezi propojenými osobami a uvést, zda převládají výhody nebo nevýhody a jaká z toho pro ovládanou osobu plynou rizika. Nebude-li mít statutární orgán k dispozici potřebné informace pro vypracování zprávy o vztazích, bude muset tuto skutečnost ve zprávě o vztazích s vysvětlením uvést. Zprávu o vztazích bude nadále přezkoumávat kontrolní orgán ovládané osoby, přičemž zjistí-li, že zpráva obsahuje vady, je nově povinen vyzvat statutární orgán k její nápravě.

ZOK však přináší velmi významné změny, pokud jde o právo společníků navrhnout soudu, aby jmenoval znalce pro účely přezkumu zprávy o vztazích. Toto právo bude mít nově každý kvalifikovaný společník společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti[4], který se bude domnívat, že zpráva o vztazích nebyla vypracována řádně. Právo společníků

domáhat se jmenování znalce je tedy výrazně rozšířeno, neboť do budoucna již nebude nutné prokazovat závažné důvody pro jmenování znalce, nýbrž pro jmenování znalce postačí pouze domněnka společníka, že zpráva o vztazích nebyla vypracována řádně. Všem společníkům, tedy nikoliv pouze kvalifikovaným společníkům, pak zůstává zachováno právo domáhat se jmenování znalce pro účely přezkumu zprávy o vztazích v případě, že ve zprávě o vztazích je uvedena informace o tom, že ovládané osobě vznikla újma, která nebyla nebo nebude vyrovnána, jakož i v případě, kdy jsou ve stanovisku kontrolního orgánu ke zprávě o vztazích uvedeny výhrady k věrohodnosti a správnosti zprávy o vztazích. Návrh na jmenování znalce mohou společníci, resp. kvalifikovaní společníci podat do jednoho roku poté, co se o obsahu zprávy o vztazích dozvěděli nebo se s jejím obsahem mohli seznámit.

S ohledem na změnu předpokladů pro jmenování znalce soudem se výrazně zkrátí i délka řízení o návrhu na jmenování znalce, neboť ZOK nově stanoví, že o návrhu na jmenování znalce je soud povinen rozhodnout do 15 dnů ode dne doručení návrhu, jinak platí, že navrženého znalce schválil. Povinnost ovládané osoby poskytnout znalci potřebnou součinnost pro vypracování znaleckého posudku, zejména mu poskytnout všechny potřebné podklady a informace ve formě požadované znalcem, nově vyplývá přímo ze ZOK. Znalec je povinen doručit znalecký posudek soudu a příslušné ovládané osobě, a se závěry znaleckého posudku (nikoliv se znaleckým posudkem samotným) seznámit i navrhovatele.

ZOK rovněž nově podrobně upravuje lhůtu pro vypracování znaleckého posudku, který je znalec povinen vypracovat ve lhůtě uvedené v rozhodnutí soudu o jmenování znalce, jinak do jednoho měsíce od svého jmenování. Tato lhůta však začne běžet až v okamžiku, kdy ovládaná osoba poskytne znalci potřebné podklady.

Významnou novinkou je i možnost soudu na návrh ovládané osoby rozhodnout, že odměnu znalce za vypracování znaleckého posudku a účelně vynaložené náklady spojené s vynaložením znaleckého posudku ponese navrhovatel, a to pokud ze znaleckého posudku vyjde najevo, že zpráva o vztazích byla vypracována řádně a návrh na její přezkoumání byl zjevně zneužívající.

Závěr

Jak je patrné ze srovnání současné právní úpravy přezkumu zprávy o vztazích znalcem s novou právní úpravou dle ZOK, od 1. ledna

2014 se přezkum zprávy o vztazích znalcem jmenovaným soudem výrazně zjednoduší a stane se tak účinnějším nástrojem kontroly minoritních společníků nad opatřeními prováděnými ovládající osobou. Otázkou však je, zda vzhledem k široké možnosti minoritních společníků domáhat se přezkumu zprávy o vztazích znalcem nebude tento institut zneužíván k šikanózním návrhům ze strany minoritních společníků. Tomuto by však měla zabránit právě možnost soudu přenést povinnost úhrady odměny znalce na navrhovatele. Zda se však tento institut uplatní v praxi, ukáže až čas. ●

Mgr. Petra Eliášová, advokátní koncipientka
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & CO.
Advokátní kancelář - Law firm

Poznámky

- [1] Obsah zprávy o vztazích stanoví § 66a odst. 9 obchodního zákoníku. Ve zprávě o vztazích musí být uvedeny zejména smlouvy uzavřené mezi propojenými osobami, jiné právní úkony učiněné v zájmu těchto osob, všechna ostatní opatření učiněná v zájmu či na popud těchto osob, protiplnění, které bylo ovládané osobě poskytnuto, výhody a nevýhody přijatých opatření a údaj o tom, zda ovládané osobě vznikla újma a údaj o její úhradě, resp. o tom, zda byla uzavřena smlouva o této úhradě.
- [2] Viz Černá S.: Faktický koncern, ovládací smlouva a smlouva o převodu zisku, Praha 2002, LINDE Praha a.s., str. 85.
- [3] Ibid, str. 89.
- [4] V případě společnosti s ručením omezeným se jedná o společníky, jejichž vklady dosahují alespoň 10% základního kapitálu nebo 10% podílu na hlasovacích právech, a v případě akciové společnosti se jedná o akcionáře, kteří vlastní alespoň 3% akcií společnosti se základním kapitálem vyšším než 100 mil. Kč, alespoň 5% akcií společnosti se základním kapitálem nižším nebo rovným 100 mil. Kč a alespoň 1% akcií společnosti se základním kapitálem vyšším nebo rovným 500 mil. Kč.

LA CORTE

LUXURY APARTMENTS

www.lacortepraga.com

SALES AND MANAGMENT BY MANGHI CZECH / T: +420 725 860 300 / E: info@lacortepraga.com / Pařížská 68/9 - 110 00 Praha 1

MANGHI
CZECH

Speciální nabídka jen pro právníky

Nová třída E

Více informací o nabízené slevě pro právníky a slevách na další modely získáte u nejbližšího autorizovaného prodejce Mercedes-Benz
www.mercedes-benz.cz

A Daimler Brand

Mercedes-Benz Financial

Mercedes-Benz
The best or nothing.

Mercedes-Benz E 200 CDI, kombinovaná spotřeba 4,8-5,1 l/100 km, kombinované emise CO₂ 125-134 g/km. Produkt Integrovaný servisní paket (ISP) není zákazník povinen odebrat. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Pro nabídku nutno předložit: průkaz advokáta České advokátní komory, průkaz notáře Notářské komory České republiky (zvýhodnění neplatí pro notářské čekatele a advokátní koncipienty).

K některým náležitostem znaleckého posudku vyžadovaným podle obchodního zákoníku v porovnání s novou právní úpravou obsaženou v zákoně o obchodních korporacích

Dle současného znění obchodního zákoníku[1] platí, že hodnotu nepeněžitýho vkladu do společnosti s ručením omezeným a do akciové společnosti je potřeba stanovit podle posudku zpracovaného znalcem nezávislým na společnosti, jmenovaným za tím účelem soudem.

Takový znalecký posudek pak musí obsahovat popis nepeněžitýho vkladu, použité způsoby jeho ocenění a údaj o tom, zda hodnota nepeněžitýho vkladu, ke které vedou použité způsoby ocenění, odpovídá alespoň úhrnnému emisnímu kursu akcií, které mají být vydány jako protiplnění za tento nepeněžitý vklad, nebo částce, která se má započítávat na vklad do základního kapitálu společnosti s ručením omezeným a částku, kterou se nepeněžitý vklad oceňuje.

Obdobné ustanovení je obsaženo v zákoně o přeměnách v části týkající se oceňování majetku rozdělované společnosti[2]. Z výše uvedených zákonných náležitostí takto zpracovaných znaleckých posudků se dále zaměří pouze na požadavek uvedení použitých způsobů ocenění.

Jazykovým výkladem použitého výrazu „způsoby“ ocenění pak je teorií i praxí dovozováno, že znalec musí použít nejméně dva způsoby ocenění[3].

V praxi tak je možné narazit na případy, kdy znalec při vypracování znaleckého posudku vezme v úvahu všechny běžně používané metody pro stanovení tržní hodnoty oceňovaného majetku, tyto metody ve znaleckém posudku popíše, s ohledem na druh a stav majetku vybere metodu dle svého názoru nejlépe (a někdy rovněž jedinou) použitelnou a odůvodní, proč nepoužívá metody jiné (např. metodu porovnávací nepoužije z důvodu nedostatečné databáze realizovaných či inzer-

ovaných realitních obchodů majetku stejné či obdobné kategorie v místě v relevantním období), přičemž následně je takovýto znalecký posudek soudy odmítnut s odůvodněním, že neobsahuje více způsobů ocenění a není tak zpracován v souladu se zákonem. Důsledkem formalistického přístupu některých soudů je skutečnost, že přestože by měl znalec logicky používat vždy s ohledem na konkrétní případ metody ocenění vhodné a odůvodněné, je nucen určovat cenu majetku pomocí alespoň dvou metod oceňování i v případech, kdy za vhodnou považuje metodu pouze jednu a druhé použité metodě nepřiloží nakonec vůbec žádný význam.

Požadavek na uvedení více způsobů ocenění je pak některými soudy extenzivním výkladem vztahován i na posudky zpracovávané dle ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku, který stanoví povinnost ocenit posudkem znalce jmenovaného soudem „majetek, který nabývá společnost nebo jí ovládaná osoba od zakladatele, akcionáře nebo od osoby jednající s ním ve shodě anebo jiné osoby uvedené v odstavci 1 nebo od osoby jí ovládané anebo od osoby, se kterou tvoří koncern, za protihodnotu ve výši alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu ke dni nabytí nebo v případě, že na tyto osoby úplatně převádí majetek této hodnoty. Pro jmenování a odměňování znalce platí ustanovení § 59 odst. 3.“ Přestože v ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku není odkaz na ustanovení § 59 odst. 4 obchodního zákoníku, některé soudy toto ustanovení obsahující požadavek na vícero způsobů ocenění přesto na takto zpracované posudky vztahují a vyžadují i v těchto případech, aby znalecký posudek obsahoval alespoň dvě metody ocenění.

Požadavek zakotvený v ustanovení § 59 odst. 4 obchodního zákoníku přitom vychází z ustanovení čl. 10 dnes již zrušené tzv. Druhé směrnice (77/91/EHS), která se však obdobně jako směrnice ji nahrazující (2012/30/EU) závazně vztahovala pouze na akciové společnosti.

Oproti stávající právní úpravě zákon o obchodních korporacích již upravuje ocenění nepeněžitých vkladů zvlášť pro společnost s ručením omezeným a zvlášť pro akciovou společnost. Zatímco v případě akciové společnosti dle ustanovení § 251 odst. 2 posudek znalce oceňujícího nepeněžitý vklad musí stále mimo jiné obsahovat i použité způsoby ocenění, tak v případě společnosti s ručením omezeným již v souladu s ustanovením § 143 odst. 3 zákona o obchodních korporacích platí, že posudek znalce oceňující nepeněžitý vklad do společnosti obsahuje mimo jiné použité metody ocenění nebo metodu ocenění.

Je tedy zřejmé, že s účinností zákona o obchodních korporacích bude v případě oceňování nepeněžitých vkladů do společnosti s ručením omezeným možné vypracovávat rovněž posudky obsahující pouze jednu metodu ocenění a přísnější požadavek na alespoň dvě metody ocenění zůstane pouze pro případy oceňování nepeněžitých vkladů do akciové společnosti. V budoucnu tak již nebude důvod ustanovení vyžadující vícero způsobů ocenění vztahovat extenzivním výkladem automaticky na další případy, u kterých zákon výslovně tuto podmínku nestanoví.

Domnívám se, že se jedná o krok správným směrem, kterým bude alespoň částečně odstraněna současná rigidita právní úpravy, kte-

rá v některých případech vede k nesmyslným požadavkům na splnění formálních náležitostí znaleckých posudků. ●

Mgr. Dita Zimmermannová, advokátka
Advokátní kancelář ERHARTOVÁ VÍTEK

ERHARTOVÁ VÍTEK
advokátní kancelář law offices

Poznámky

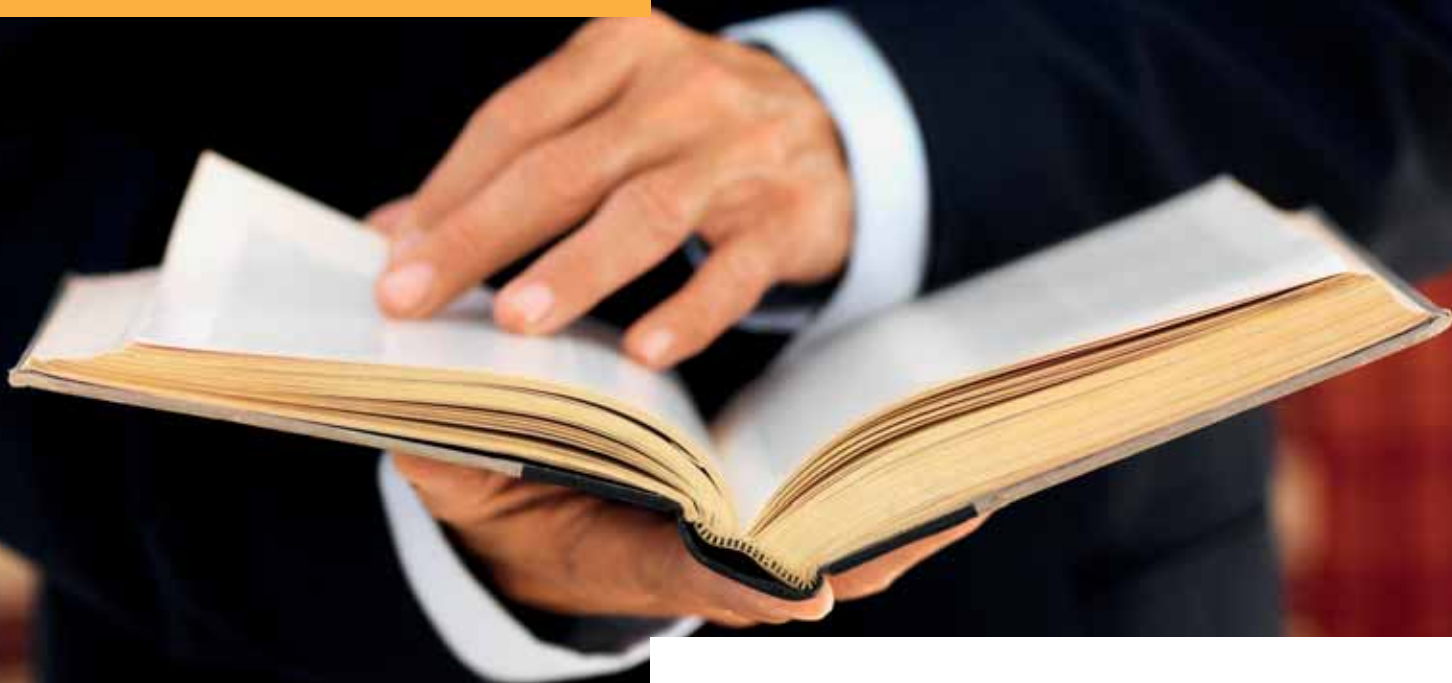
- [1] ustanovení § 59 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- [2] ustanovení § 256 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů
- [3] Petr Kuhn, Ivana Štenglová, Irena Bílá, Bohumil Havel, a kolektiv. Zákon o přeměnách obchodních společností a družstev, 1. vydání, 2010, s. 772

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

epravo.cz k dispozici pro iPhone
a iPad **v AppleStore**

Společnost **MT Legal s.r.o.**, advokátní kancelář poskytuje komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor v rámci celé České republiky, a to prostřednictvím svých více jak 20 právních specialistů.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství
- poradenství dodavatelům a zadavatelům veřejných zakázek
- kontrola nabídek dodavatelů, administrace zadávacích a koncesních řízení
- zpracování právních rozborů a analýz
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- vodní a lesnické právo
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní
- arbitráže a investiční spory

Stoprocentně vlastněné pobočky
s jednotným managementem,
know-how a firemní kulturou

1 firma pro region střední
a východní Evropy

Praktická a ekonomicky
efektivní řešení zohledňující
regionální synergie

120 právníků
a daňových poradců

Detailní znalost právního,
ekonomického, podnikatelského
i kulturního prostředí a jazyků
jednotlivých zemí a regionální vize

8 zemí

Špičková kvalita
právních služeb

www.peterkapartners.com

Nároky zhotovitele z „nesjednaných víceprací“

Jedním ze smluvních typů, se kterým se v podnikatelské praxi lze setkat nejčastěji, je smlouva o dílo. Z obchodního zákoníku[1] vyplývá, že touto smlouvou se zhotovitel zavazuje k provedení určitého díla a objednatel se zavazuje za provedení tohoto díla zaplatit cenu ve sjednané výši nebo cenu určenou sjednaným způsobem, případně cenu obvyklou.

V průběhu realizace díla se smluvní strany samozřejmě mohou dohodnout na změně jeho rozsahu. Tato změna může být kvantitativní i kvalitativní a může spočívat jak v omezení rozsahu díla (tzv. méněpráce), tak v jeho rozšíření (tzv. vícepráce). Z právního pohledu je pak samozřejmě ideální, pokud si smluvní strany při uzavření dohody o změně rozsahu díla zároveň sjednají důsledky této změny na cenu.

Poměrně často se však můžeme setkat se situacemi, kdy při sjednání víceprací k dohodě o ceně nedojde; v takovém případě je na místě aplikace ustanovení § 549 obchodního zákoníku (jestliže jeho použití smluvní strany nevyloučily). Podle tohoto ustanovení, dohodnou-li se strany po uzavření smlouvy na omezení rozsahu díla a nesjednají-li jeho důsledky na výši ceny, je objednatel povinen zaplatit jen cenu přiměřeně sníženou; dohodnou-li se tímto způsobem na rozšíření díla, je objednatel povinen zaplatit cenu přiměřeně zvýšenou (viz § 549 odst. 1 obchodního zákoníku). Dohodnou-li se strany po uzavření smlouvy na změně díla a nesjednají-li její důsledky na výši ceny, je objednatel povinen zaplatit cenu zvýšenou nebo sníženou s přihlédnutím k rozdílu v rozsahu nutně činnosti a v účelných nákladech spojených se změněním prováděním díla (viz § 549 odst. 2 obchodního zákoníku). Z uvedeného ustanovení tedy zcela jednoznačně vyplývá, že předpokladem pro vznik povinnosti objednatele uhradit zvýšenou cenu je dohoda smluvních stran na změně rozsahu

díla. A contrario tak platí, že pokud se smluvní strany na změně rozsahu díla nedohodnou, nevznikne zhotoviteli nárok na úhradu zvýšené ceny na základě ustanovení § 549 obchodního zákoníku, a to ani v případech, kdy vícepráce skutečně provede, např. na základě jednání objednatele, které zhotovitel mylně považuje za dohodu o rozšíření rozsahu díla[2]. Tvrzení, že v případě neexistence dohody o rozšíření rozsahu díla nemá zhotovitel nárok na úhradu přiměřeně zvýšené ceny dle § 549 obchodního zákoníku, lze opřít i o poměrně četnou judikaturu. Např. v rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 1043/2005 ze dne 27. 6. 2007, čteme, že „pokud se týká položení jiné (dražší) krytiny, nelze nárok na zaplacení této podlahové krytiny považovat za nárok na úhradu víceprací. Tento nárok je nutno poměřit ustanovení § 549 odst. 2 ObchZ. Podle tohoto ustanovení dohodnou-li se strany po uzavření smlouvy na změně díla a nesjednají-li její důsledky na výši ceny, je objednatel povinen zaplatit cenu zvýšenou nebo sníženou s přihlédnutím k rozdílu v rozsahu nutně činnosti a v účelných nákladech spojených se změněním prováděním díla. Ke vzniku nároku zhotovitele na zvýšenou cenu díla v případě jeho rozšíření nebo zvýšení jeho kvality je však nezbytná předchozí dohoda objednatele a zhotovitele na vlastním rozšíření díla nebo jeho kvalitativní změně, čili dohoda o změně smlouvy o dílo.“ (tento rozsudek dále také uváděn jako „rozsudek v kauze podlahové krytiny“)

Obdobně z rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 2592/2008 ze dne 22. 9. 2009 vyplývá, že „objednatel není povinen zaplatit

zhotoviteli jinou, než ve smlouvě dohodnutou cenu díla (případně cenu určenou způsobem stanoveným ve smlouvě), nejde-li o snížení či zvýšení ceny díla za podmínek vymezených v ustanovení § 549 obch. zák.“

Za této situace se pak logicky nabízí úvaha, zda další plnění realizované zhotovitelem bez dohody smluvních stran o změně rozsahu původního díla má charakter bezdůvodného obohacení, či nikoliv, tedy zda se jedná o „majetkový prospěch získaný bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadá“.[3] Zde je potřeba předeslat, že pokud by se o bezdůvodné obohacení jednalo, byl by objednatel povinen ho zhotoviteli vydat, resp. poskytnout mu příslušnou finanční náhradu.

Aby bylo možné na výše nastíněnou otázku odpovědět, je potřeba zkoumat, zda

- k rozšíření rozsahu díla došlo na základě nesjednaných víceprací, avšak je dána souvislost s dílem původním, nebo
- realizace rozšířeného plnění je takového charakteru, kdy souvislost s původním dílem dána není.

K vymezení těchto variant docházíme na základě studia judikatury zejména Nejvyššího soudu ČR. Nejprve opět poukážeme na již výše zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn.

32 Odo 1043/2005 v kauze podlahové krytiny, kdy soud po konstatování, že nedošlo ke vzniku nároku na zaplacení víceprací s ohledem na § 549 obchodního zákoníku, dále pokračoval takto: „nárok (na zaplacení dražší než sjednané podlahové krytiny – pozn. autora) nebylo přitom možno žalobkyni přiznat ani z titulu bezdůvodného obohacení, neboť nešlo o plnění bez právního důvodu. Jestliže totiž nebyly splněny podmínky pro úhradu víceprací, jež nelze považovat za samostatnou stavbu, resp. zákonné podmínky pro úhradu dodávky dražších koberců, nelze tento nedostatek nahradit uplatněním nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Nešlo totiž o plnění bez právního důvodu, ale o plnění na základě smlouvy o dílo, u něhož nebyly splněny podmínky pro úhradu těchto prací.“

Zůstává však otázkou, za jakých okolností by bylo možné plnění přesahující původně sjednaný rozsah díla považovat za bezdůvodné obohacení. Touto problematikou se zabýval Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení sp. zn. 23 Cdo 1903/2010 ze dne 30. 8. 2011, ve kterém konstatoval, že pro vznik bezdůvodného obohacení na straně objednatele by musela být splněna podmínka, kdy „získané plnění bylo poskytnuto mimo rámec dohodnutého předmětu plnění a sjednané ceny díla, tj. jako jiné dílo“.

Alespoň částečné objasnění toho, co lze považovat za plnění poskytnuté „mimo rámec dohodnutého předmětu plnění“, podává rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 3798/2009 ze dne 25. 7. 2012. Abychom se z roviny poměrně abstraktních úvah posunuli ke konkrétnímu příkladu, dovolíme si zde citovat pasáž z tohoto rozsudku, která celou problematiku nesjednaných víceprací významně dokresluje:

„... podle mezi stranami uzavřené smlouvy žalobci právo na zaplacení dodávky měření a regulace vzduchotechniky nevzniklo (žadavací list č. 9 byl dohodou stran následně zrušen, ke změně smlouvy nedošlo). Žalobci nevzniklo ani právo na zaplacení zvýšené ceny podle ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák., neboť jak již shora uvedeno, podmínkou pro vznik tohoto nároku je dohoda o změně předmětu plnění podle uzavřené smlouvy, k čemuž však nedošlo. Žalobci však nevzniklo ani právo na vydání bezdůvodného obohacení z titulu dodávky tohoto měření a regulace. Nejvyšší soud již v řadě rozhodnutí (mimo shora uvedených srov. např. usnesení ze dne 29. 7. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1146/2007, rozsudek ze dne 22. 9. 2009, sp. zn. 32 Cdo 2592/2008, či rozsudek ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 23 Cdo 3891/2010) dospěl k závěru, že plnění z titulu víceprací beze změny uzavřené smlouvy není bezdůvodným obohacením objednatele na úkor zhotovitele,

neboť v takovém případě se nenaplní žádná ze skutkových podstat bezdůvodného obohacení upravených v § 451 a § 454 obč. zák., jelikož v takovém případě nejde o plnění bez právního důvodu, ale o plnění na základě smlouvy o dílo, u něhož nebyly splněny podmínky pro úhradu těchto prací. Tento závěr je třeba vztáhnout i na posuzovanou věc, kdy bylo plněno nad rámec uzavřené smlouvy, aniž došlo k její změně. Pouze v případě, že by poskytnuté plnění nebylo spjato s původním plněním (nebyla by dána vzájemná souvislost těchto plnění) bylo by možno aplikovat ustanovení § 451 a násl. obč. zák. o bezdůvodném obohacení. Ze skutkového zjištění soudu prvního stupně se však podává, že tomu tak v daném případě není. V této souvislosti je významné zejména skutkové zjištění soudu prvního stupně, že při provádění rekonstrukce divadla vyvstala potřeba dodávky měření a regulace vzduchotechniky, neboť bez tohoto měření regulace nemůže vzduchotechnika fungovat a proto byl vystaven zadávací list č. 9. Soud prvního stupně učinil i skutkové zjištění, že vzduchotechnika bez měření a regulace by nemohla být zkolaudována.“

Z citovaných úvah soudu považujeme za stěžejní konstatování, podle kterého „pouze v případě, že by poskytnuté plnění nebylo spjato s původním plněním (nebyla by dána vzájemná souvislost těchto plnění), bylo by možno aplikovat ustanovení § 451 a násl. obč. zák. o bezdůvodném obohacení.“ Z uvedeného tak plyne, že pokud je rozšiřující plnění spojeno s plněním původním, nemůže se jednat o bezdůvodné obohacení.

Vzhledem k těmto závěrům Nejvyššího soudu se jako zásadní jeví posouzení, kdy je, a naopak kdy není dána vzájemná souvislost jednotlivých plnění. Vysvětlení obratu „vzájemná souvislost plnění“ v judikatuře k problematice obchodně závazkových vztahů nenacházíme. Jistý návod k provedení výkladu lze však nalézt ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího soudu (sp. zn. 23 Cdo 3798/2009), podle kterého „při provádění rekonstrukce divadla vyvstala potřeba dodávky měření a regulace vzduchotechniky, neboť bez tohoto měření regulace nemůže vzduchotechnika fungovat“. Vodítko nám může poskytnout též výklad jazykový, když slovo „vzájemně“ je obecně používáno ve významu „oboustranné“, „reciproční“, a pojem „souvislost“ je vykládán jako „spojení“. Na základě uvedených skutečností lze usuzovat, že vzájemná souvislost jednotlivých plnění (původního a dalšího) je dána tehdy, pokud jedno bez druhého není schopno plnit účel, ke kterému je plnění primárně určeno.

Lze proto dospět k závěru, že k tomu, aby mohlo být nesjednané, avšak realizované plnění posouzeno jako bezdůvodné obohacení, je

nutné, aby se jednalo o plnění, které není neodělitelně spjaté s plněním původním, tedy aby plnění realizované na základě původní smlouvy mohlo plnohodnotně existovat i bez nového nesjednaného plnění a naopak. Pouze v takovém případě bude zhotovitel schopen domoci se svého nároku vyplývajícího z titulu bezdůvodného obohacení. Naopak v situaci, kdy zhotovitel poskytne rozšíření původního plnění, přičemž toto rozšíření (vícepráce) sjednáno nebylo a zároveň je rozšíření spojeno s plněním původním, nárok na vrácení plnění nebo jeho finanční kompenzaci zhotovitel nemá. A zároveň, jelikož nedošlo k dohodě smluvních stran o rozšíření díla, nebude zhotoviteli náležet ani cena přiměřeně zvýšená cena podle § 549 obchodního zákoníku. ●

Mgr. Libuše Podolová
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- [2] V této souvislosti poukazujeme na nálezh Ústavního soudu sp. zn. ÚS 1264/11 ze dne 12. 7. 2011, podle kterého lze za splnění určitých podmínek měnit ústní dohodou písemné smlouvy, ve kterých si smluvní strany výslovně sjednaly, že budou měněny pouze písemně uzavřenými dodatky: „Nedostatek náležitosti právního úkonu, které si smluvní strany vyměnily, nejsou tak zásadní překážkou pro to, aby z tohoto důvodu byla jejich shodná vůle od počátku negována. Považuje-li oprávněný účastník, tj. ten, kdo je neplatností právního úkonu chráněn a kdo se jí může dovolat, učiněný právní úkon za vyhovující a přijatelný, neměl by mu zákon nad míru nutnou a přiměřenou jeho svobodnou vůli a uvážení omezovat. ... Není vyloučeno, aby zákonodárce vyšel podnikatelům, resp. osobám činícím právní úkony označil bez dalšího za (absolutně) neplatné. De lege lata takový přístup (a následek) ale myslitelný není.“

- [3] Viz § 451 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Janáčkovo nábřeží 51 / Praha 5 / 150 00

tel.: 251 119 311 / fax: 251 119 318 / email: sekretariat@ak-sladek.cz

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

www.ak-sladek.cz

Jsme renomovaná advokátní kancelář střední velikosti se sídlem v Praze. V současné době s 25 zaměstanci. Zakladateli společnosti v roce 2003 byli a jejími dosavadními společníky jsou advokáti Mgr. et Mgr. Václav Sládek a Mgr. Iva Sládková

Poskytujeme právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti obchodního práva, občanského práva, správního práva, práva cenných papírů, konkursního práva, práva k nemovitostem, bytového a stavebního, práva duševního vlastnictví.

Samostatnou skupinu kanceláře tvoří specialisté na:

- exekuční právo a exekuční řízení
- nemovitosti
- veřejné zakázky

Velká část naší činnosti spočívá v zastupování klientů v řízení před soudy a orgány veřejné správy, a to ve všech stupních, u soudů pak včetně řízení před soudem Ústavním, jakož i zpracování příslušných podání nutných pro řízení před evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku.

SLÁDEK & PARTNERS, v.o.s.

advokátní kancelář

CÍSAŘ
ČEŠKA
SMUTNÝ

JINÁ DIMENZE ŘEŠENÍ

20 let $\frac{1993}{2013}$

Revoluční změna nebo legislativní chyba?

Nový občanský zákoník (dále jen „NOZ“) přinese od příštího roku celou řadu změn a posunů, které se tak či onak dotknou téměř každého z nás. V některých případech je však jejich smysl nejasný a (běžnému) uživateli zákona zůstává skryt.

Není zároveň žádnou novinkou, že NOZ obsahuje více zjevných chyb (namátkou např. ust. § 1341 NOZ zaměřující zástavní právo za právo vlastnické); očividné nesprávnosti však nalezneme i v důvodové zprávě k tomu předpisu (za všechny např. text důvodové zprávy k ust. § 1900 NOZ mylné hovořící o vyhrazení námitek vůči postupníkovi, když správně má jít o postupitele).

Nahlédneme-li pak do ust. § 901 NOZ týkajícího se důsledku úpadku dlužníka pro jeho rodičovskou odpovědnost, není možné nepoložit si otázku, zda jde o záměrnou (a revoluční) změnu anebo prostě jen o chybu. První odstavec daného ustanovení totiž zní: „Povinnost a právo rodiče pečovat o jmění dítěte zaniká prohlášením úpadku na majetek rodiče. Není-li tu druhý rodič, který by mohl pečovat o jmění dítěte, soud jmenuje i bez návrhu opatrovníka pro správu jmění dítěte.“

Bude tedy nově pouhé rozhodnutí o úpadku rodiče znamenat zákonný zánik jeho práva a povinnosti pečovat o jmění dítěte? Bude mít vyhovění společnému návrhu manželů na povolení oddlužení^[1] – kterému musí nutně předcházet rozhodnutí o společném úpadku – vždy též za následek jmenování opatrovníka pro správu jmění jejich dítěte? Byla-li by odpověď na položené otázky kladná, znamenalo by to zřejmě značné ochlazení zájmu dlužníků-rodičů nezletilých dětí o řešení jejich finančních potíží ces-

tu insolvenčního řízení, resp. pomocí institutu oddlužení (tzv. osobního bankrotu) jako doposud preferovaného způsobu řešení úpadkové situace (zejména) spotřebitelů. Jen málokterí rodiče by totiž uvítali, aby správu jmění jejich dětí převzal soudem jmenovaný opatrovník, který by při této správě jednal zcela nezávisle na jejich mínění.

Důvodová zpráva k rozebíranému ustanovení nicméně spojuje omezení rodičovské odpovědnosti nikoliv s rozhodnutím o úpadku, ale s prohlášením konkursu na majetek rodiče, potažmo rodičů. Tomuto pojetí by potom odpovídal druhý odstavec ust. § 901 NOZ, který umožňuje obnovit právo pečovat o jmění dítěte po uplynutí tří let od zrušení konkursu; o obnově rodičovské správy v návaznosti na splnění oddlužení (případně splnění reorganizačního plánu) mlčí. Chybě v textu zákona pak napovídá i slovní spojení „prohlášení úpadku“, které se v textu insolvenčního zákona nevyskytuje (hovoří se o rozhodnutí o úpadku, když úpadek se na rozdíl od konkursu neprohláší, ale toliko zjišťuje).

Ovšem spolehlivý závěr, zda jde o chybu zákonodárce anebo o záměr, učinit nelze. A nelze tak ani vyloučit nepřijemně překvapené rodiče nacházející se v oddlužení, kteří se po novém roce u bankovní přepážky dozvědí, že peníze darované prarodiči na školní pomůcky může

z účtu dítěte vybrat jen jeho soudem určený opatrovník. ●

**JUDr. Oldřich Řeháček, Ph.D.,
advokát, insolvenční správce
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
advokátní kancelář**

Poznámky

[1] § 394a insolvenčního zákona ve znění účinném od 1. ledna 2014.

[2] Čemuž by napovídalo též konstatování v důvodové zprávě, že osoba, která není schopna se řádně starat o své záležitosti (popř. o níž lze mít za to, že se nedokáže řádně starat o své záležitosti), není osobou, o které lze předpokládat, že je schopna postarat se o majetkové záležitosti někoho jiného – a zde dokonce nezletilého, čili osoby, o kterou je třeba zvlášť pečovat. Za takovou osobu lze přitom považovat každého úpadce, nikoliv pouze konkursanta.

[3] K tomu viz § 3028 odst. 2 NOZ.

Společnost s ručením omezením dle NOZ

S novým rokem vstupuje v účinnost nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích. Společně přinášejí nová ustanovení také v oblasti společností s ručením omezeným. Následující článek představuje vybrané změny v této oblasti, které se dotknou všech osob podnikajících skrze společnost s ručením omezeným, jakož i těch, které se ji teprve chystají založit.

Minimální výše vkladu

Zásadní novinkou, kterou zavádí nový zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“), který nabude účinnosti současně s novým občanským zákoníkem (dále jen „NOZ“), je snížení vkladové povinnosti zakladatelů s.r.o. z 200 000 Kč na minimálně 1 Kč (nestanoví-li společenská smlouva jinak). Tato skutečnost mnohým subjektům usnadní zahájení podnikání, kdy zákon již nevyžaduje, aby zakladatelé složili základní kapitál ve výši 200 000 Kč. Smysl základního kapitálu spočívající v zajištění ochrany věřitelů společnosti byl za stávající úpravy obcházen, protože zákon sice podmiňoval vznik společnosti složením základního kapitálu, zakladatele však neutil základní kapitál na účtu společnosti ponechat. V reálu tedy zakladatelé sice základní vklad složili, nicméně ho ihned po vzniku společnosti z účtu společnosti vybrali. Nová právní úprava nicméně na ochranu věřitelů nezapomněla, nýbrž ji zaštiťuje ustanoveními o sprá-

vě majetku nebo o testu insolvence, kdy se společnosti zakazují poskytovat určitá plnění v případech, že by si tím způsobila úpadek (§ 40 ZOK). Obchodní korporace nesmí vyplatit zisk nebo prostředky z jiných vlastních zdrojů, ani na ně vyplácet zálohy, pokud by si tím přivodila úpadek podle jiného právního předpisu. ZOK také posílil odpovědnost jednatelů, kdy v § 62 stanovil, že, bylo-li v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka rozhodnuto, že společnost je v úpadku, insolvenční správce vyzve členy orgánů, aby vydali prospěch získaný ze smlouvy o výkonu funkce, jakož i případný jiný prospěch získaný od společnosti za období dvou let zpět před právní mocí rozhodnutí o úpadku. § 64 ZOK pak zavádí možnost, aby insolvenční soud rozhodl, že jednatel, který vykonával funkci jednatele ve společnosti, ohledně které bylo rozhodnuto, že je v úpadku, nesmí po dobu tří let od právní mocí rozhodnutí o úpadku vykonávat funkci

člena statutárního orgánu v jakékoliv obchodní korporaci.

Zrušení povinnosti oceňovat nepeněžitý vklad znalcem jmenovaným soudem

V případě, že společník chce splatit vklad nepeněžitým vkladem, na rozdíl od současné úpravy, se již pro ohodnocení vkladu nepožaduje znalecký posudek vypracovaný znalcem jmenovaným soudem, nýbrž stačí posudek znalce, kterého si vyberou zakladatelé nebo jednatel. Oproti současnému stavu došlo ke značnému zjednodušení procesu výběru znalce. Doposud musel osobu znalce schválit soud, přestože tuto osobu navrhli zakladatelé a soudy většinou takto navrženého znalce skutečně jmenovaly.

Internetové stránky

ZOK sice pro společnost s ručením omezeným nepožaduje založení internetových stránek (na rozdíl od akciové společnosti), ale pokud si je s. r. o. založí, platí pro ni stejné povinnosti jako pro akciovou společnost, tedy, že musí na těchto stránkách uveřejnit údaje, které je povinná uvádět na obchodních listinách. Uvádí-li na internetových stránkách údaj o výši základního kapitálu, musí se tento údaj týkat pouze jeho splacené části.

Uvolnění úpravy obchodních podílů

Společenská smlouva může připustit vznik různých druhů podílů. Podíly, se kterými jsou spojena stejná práva a povinnosti, tvoří jeden druh. Podíl, se kterým nejsou spojena žádná zvláštní práva a povinnosti, je podíl základní. Další novinkou je, že společník může mít nově víc podílů ve společnosti. Např. má-li doposud podíl ve výši 20% a koupí další podíl ve výši 20%, jeho podíly nesplynou (jak tomu bylo v dosavadní úpravě) v podíl ve výši 40%, nýbrž mu zůstanou zachovány podíly dva. Rozhodne-li se jeden podíl dále prodat, nemusí ho nejdříve rozdělit, nýbrž ho prodá samostatně.

NOZ zjednodušil také převod obchodního podílu, v případě, že je obchodní podíl představený tzv. kmenovým listem. Je-li podle společenské smlouvy dovolen vznik více podílů pro jednoho společníka, může společnost vydat kmenový list pro každý podíl. Kmenový list je však možné vydat pouze k podílu, jehož převoditelnost není omezena nebo podmíněna. Vzhledem k tomu, že kmenový list je cenným papírem na řad, lze obchodní podíl, do kmenového listu včleněný, převést pouhým předáním novému majiteli. Kmenový list nemůže být veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na evropském regulovaném trhu ani na jiném veřejném trhu. Uvolnění úpravy obchodních podílů se promítlo také do úpravy převodu obchodního podílu, kdy za současnou úpravu je převod na jiného společníka podmíněn souhlasem valné hromady (nestanovila-li společenská smlouva jinak). ZOK však převod podílu na jiného společníka ničím nepodmiňuje (nestanovila-li společenská smlouva jinak). Podmínil-li společenská smlouva převod podílu souhlasem orgánu společnosti a není-li souhlas udělen do 6 měsíců ode dne uzavření smlouvy o převodu, nastávají tytéž účinky, jako při odstoupení od smlouvy. Novinkou je také skutečnost, že není-li příslušný orgán činný, nebo bezdůvodně souhlas odmítne dát, může společník po zániku smlouvy vystoupit ze společnosti.

Další možnost ukončení účasti společníka ve společnosti

Za současné úpravy může být účast společníka v s. r. o. ukončena např. převodem obchodního podílu, zrušením jeho účasti soudem, vyloučením ze společnosti, dohodou o ukončení účasti, zamítnutím insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku, zrušením konkursu pro nedostatek majetku nebo výkonem rozhodnutí, atd. Bylo nepřipustné, aby společník sám ze společnosti vystoupil. NOZ zavádí do právní úpravy možnost aktivního ukončení své účasti samotným společníkem – vystoupením. Podle nové úpravy může společník ze společnosti vystoupit jen, připouští-li to tento zákon. Vystoupení společníka ZOK upravuje na více místech. A to v souvislosti s:

- příplatkovou povinností (§ 164 ZOK). V případě, že bylo na valné hromadě odsouhlaseno zvýšení příplatkové povinnosti, společník, který na valné hromadě o příplatkové povinnosti nehlasoval, může společnosti písemně oznámit, že vystupuje ze společnosti ohledně podílu, na který je příplatková povinnost vázána. V případě, že má společník více obchodních podílů, může ze společnosti vystoupit pouze ohledně toho podílu, na který je příplatková povinnost vázána. Tedy nemusí vystoupit, pokud jde o druhý podíl.
- nesouhlasem s přijatým rozhodnutím valné hromady (§ 202 ZOK). Neurčí-li společenská smlouva jinak, společník, který nesouhlasil s přijatým rozhodnutím valné hromady o a) změně převažující povahy podnikání společnosti, nebo b) prodloužení trvání společnosti, a hlasoval na valné hromadě proti, může ze společnosti vystoupit.
- nedůvodnou nečinností orgánu společnosti při převodu obchodního podílu (§ 207 odst. 3 ZOK), kdy je převod podmíněn souhlasem tohoto orgánu,
- nesouhlasem společníka se změnou právní formy (§ 376 zákona o přeměnách).

Kumulativní hlasování při volbě členů orgánů společnosti

Určí-li tak společenská smlouva, volí se členové orgánu společnosti kumulativním hlasováním. Tento způsob hlasování dává možnost minoritním společníkům prosadit do vedení společnosti osoby, které podporují. Tím je zabráněno, aby statutární a další vedoucí orgány společnosti byly obsazeny výhradně lidmi dosazenými

mi majoritními společníky, kteří pak prosazují výhradně své zájmy. Principem kumulativního hlasování je, že se počet hlasů společníka znásobí počtem volených míst členů orgánu společnosti. I minoritní společník tak najednou získá více hlasů, které pak může dát buď všechny jednomu kandidátovi, nebo je rozdělit mezi další kandidáty. Podle ZOK má každý společník na každou korunu vkladu jeden hlas (neurčí-li společenská smlouva jinak). Má-li např. jeden společník 1 hlas a druhý 2 hlasy, a volí-li se např. 3 členové orgánu, pak se jejich hlasy znásobí 3x. První společník pak má 3 hlasy a druhý 6 hlasů. Při volbě jednotlivých kandidátů pak může každý společník např. dát všechny hlasy jen jednomu kandidátovi, nebo může své hlasy takticky rozdělit mezi všechny nebo jenom některé kandidáty.

Důležitost přechodných a závěrečných ustanovení

Pro použití zákona o obchodních korporacích jsou přechodná a závěrečná ustanovení jedna z nejdůležitějších. Ta určují, že tímto zákonem se řídí pouze práva a povinnosti vzniklé ode dne účinnosti tohoto zákona. Práva a povinnosti vzniklé doposud se dál řídí současným Obchodním zákoníkem. Pro společnost s ručením omezeným je důležité ustanovení § 777 ZOK, podle kterého je nutné, aby společnost přizpůsobila svoji společenskou smlouvu donucujícím ustanovením ZOK. Ta ustanovení, která jsou v rozporu, se zrušují dnem nabytí účinnosti ZOK. Výše uvedenou povinnost musí společnost pod sankcí zrušení splnit do 6 měsíců od nabytí účinnosti zákona.

Co bylo zrušeno

Nová úprava ruší zákaz řetězení, tedy situaci, kdy má být jednočlenná společnost jediným společníkem v další jednočlenné společnosti. Bylo zrušeno také omezení, aby jedna fyzická osoba byla jediným společníkem ve více než třech společnostech s ručením omezeným, jakož i limit počtu společníků na maximálně 50.

Nakonec je třeba říct, že ZOK neobsahuje komplexní úpravu společnosti s ručením omezeným. Některé odpovědi na obecné otázky, týkající se společnosti, bude nutné hledat v Novém občanském zákoníku. Jedná se např. o úpravu zastoupení, právní jednání, likvidace apod. ●

Mgr. Martina Szwarcová, advokátka
Seddons s.r.o., advokátní kancelář

Zrušení spoluvlastnictví po roce 2014 nově a jinak?

Mnozí již zaregistrovali, že po rekonstrukci dojde v roce 2015 ke zrušení předkupního práva spoluvlastníků tak, jak jej známe dnes. V oblasti spoluvlastnických vztahů se ale objevují i další novinky, o kterých je vhodné hovořit.

Institut spoluvlastnictví je znám již z římského práva. Římskoprávní úprava vycházela z přesvědčení, že vlastnické právo vlastníka k určité věci brání komukoli jinému v působení na věc. Nebylo tak přípustné, aby k jedné věci existovalo několik vlastnických práv. Naproti tomu bylo přípustné, aby vlastnické právo náleželo několika osobám.[1] Střední zákoník občanský věnoval spoluvlastnictví deset ustanovení. Do této právní úpravy pronikl prvek socialistického spoluvlastníka, který příliš nereflaktoval rovné postavení spoluvlastníků. Současný občanský zákoník (zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dále jen „OZ“) provedl další redukci právní úpravy spoluvlastnictví na pouhých sedm ustanovení.

Stávající koncepce zrušení a vypořádání spoluvlastnictví byla vtělena do ust. § 1143 (zák. č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník, dále jen „NOZ“). Logicky stejně jako doposud zásadně platí, že spoluvlastníci se mohou dohodnout na zrušení a vypořádání mezi sebou. Pakliže nenajdou společnou řeč, mohou se obrátit na soud.

Soud může vypořádat spoluvlastnictví pouze tak, jak mu přikazuje zákon, neboť se jedná o výčet taxativní. Návrh podává jen spoluvlastník, velikost podílu či názor ostatních spoluvlastníků není i nadále rozhodující.[2] To znamená, že ani podle NOZ nebude možné uplatnit princip majorizace (tak, jak je to dovozováno též za současného občanského zákoníku). Ani

podle NOZ nemůže být nikdo nucen setrvat ve spoluvlastnictví.[3] Jde tedy o řízení návrhové, ve kterém může soud rozhodnout pouze o zrušení spoluvlastnictví a jeho vypořádání.

Nový občanský zákoník pak rozlišuje pojmy oddělení ze spoluvlastnictví a jeho zrušení. Oddělení ze spoluvlastnictví je pojmem zcela novým a bude možné jen za předpokladu, že předmět spoluvlastnictví bude možné reálně rozdělit. Z dikce zákona však neplyne, zda se bude moci spoluvlastník domáhat oddělení nejen u ostatních spoluvlastníků, ale též u soudu. Předně systematické zařazení tohoto ustanovení nasvědčuje tomu, že soud bude moci rozhodnout kromě zrušení spoluvlastnictví též o oddělení spoluvlastníka. O zrušení pochyby nepadají, pravomoc soudu je dána ust. § 1143 NOZ.

Je zde dána možnost soudu nezrušit dosavadní spoluvlastnictví, ale ponechat je v platnosti a učinit tak příslušné změny hmotněprávních vztahů. Oddělení ze spoluvlastnictví po dohodě nebude zřejmě v praxi činit problémy. Oproti dosavadní právní úpravě zákon ponechává možnost spoluvlastníkům zachovat spoluvlastnictví, kdežto současná právní úprava OZ (§ 141 odst. 1) stanoví, že se mohou spoluvlastníci dohodnout pouze o zrušení a následném vypořádání.

Podle nové právní úpravy obsahuje výše zmíněné ustanovení korektiv, podle kterého nesmí spoluvlastník žádat oddělení či zrušení spoluvlastnictví v nevhodné době nebo jen proto, aby svým jednáním způsobil újmu některému z dalších spoluvlastníků. Příkladem nevhodné

doby může být požadavek zrušit spoluvlastnictví před sklizní, ale i před případným obchodním případem.

Nový občanský zákoník navazuje v mnohém na dosavadní rozhodovací praxi českých soudů. Poznatky soudní praxe konvertuje do jednotlivých ustanovení, kdy v porovnání s dosavadní právní úpravou spoluvlastnictví v účinném OZ lze za kladnou rozhodně považovat skutečnost, že se právní úprava spoluvlastnictví rozšířila. To je na první pohled patrné např. z možnosti oddělení ze spoluvlastnictví, kdy nová právní úprava tohoto institutu akcentuje na zachování spoluvlastnictví. Dosud takový postup možný nebyl. Rozsáhlejší právní úpravu, kterou NOZ přináší, je nutno považovat za velmi žádoucí, kdy spoluvlastníkům se otevírají nové možnosti, jež je potřeba vzít v potaz. ●

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D., advokát
Ondřej Reiser, PF UP Olomouc, paralegal
Advokátní kancelář JUDr. Jakuba Dohnala, Ph.D.

JUDr. JAKUB DOHNAL, Ph.D.

Poznámky

- [1] Dig. 13, 6, 5, 15 (Celsus).
 [2] Usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 12. 4. 2006, sp. zn. I. ÚS 174/2005, Soudní rozhledy, 2008, č. 4, s. 131.
 [3] § 1140 NOZ.

Jak se bránit proti krácení poskytnuté dotace?

Čerpání dotací z fondů Evropské unie je lákavé, ale administrativně velmi náročné. V případě krácení dotace v důsledku pochybení příjemce může vyjít veškeré úsilí nazmar. Příjemce však má řadu možností jak se proti krácení dotace účinně bránit.

Příjemci jsou povinni dodržovat komplikovaná pravidla týkající se zejména způsobilosti výdajů, zadávání zakázek, archivace, publicity, monitoringu a udržitelnosti projektů a musí se při

tom primárně řídit ustanoveními rozhodnutí o dotaci, resp. smlouvy o poskytnutí dotace, které vychází ze žádosti o poskytnutí dotace. Dále jsou však povinni postupovat v souladu s četnými a obsáhlými příručkami pro příjemce. Ty jsou často aktualizovány, aniž by obsa-

hovaly přechodná ustanovení určující případy, kdy je pro příjemce závazná příručka v původním a kdy v aktualizovaném znění. Příjemci se pak ve snaze vyhnout se pochybení často snaží postupovat v souladu s aktuální verzí příručky, což v praxi naráží na problémy (pochopitelně nelze vždy jednat v souladu s pravidly, která budou teprve později zavedena).

Riziko pochybení by měl příjemce obecně snižovat průběžnou aktivní komunikací s poskytovatelem dotace, zejména je třeba si nechávat schvalovat odchylky od podmínek realizace projektu, a to pro jistotu i změny napohled nepodstatné.

Avšak ani v případě, že jeden orgán určitý postup zkontroluje a přímo či nepřímo schválí, nemůže si být příjemce jistý, že jiný orgán nebude záležitost interpretovat jinak. Kontrolu před, v průběhu i po realizaci projektu totiž provádí celá řada orgánů, řídicí orgán operačního programu, finanční úřady, ministerstvo financí, MMR, NKÚ, ÚOHS, Evropská komise (OLAF) či Evropský účetní dvůr. Uvedené orgány nejsou ve většině případů vázány posouzením jiných orgánů a v praxi běžně nastávají situace, kdy například poskytovatel dotace sledá pochybení při realizaci veřejné zakázky a krátí dotaci, avšak ÚOHS následně takové potvrzení nepotvrdí.

V případě kontroly na místě je třeba poskytnout potřebnou součinnost, avšak je vhodné rovněž trvat na potvrzení převzetí příslušných dokumentů a případně si i vyžádat náhradní termín pro provedení kontroly. Výsledkem každé kontroly je dále kontrolní protokol, proti kterému je možné podat v příslušné lhůtě námítky, tj. žádat změnu nebo doplnění kontrolních zjištění, resp. závěrů, které jsou z takových zjištění dovozovány. Protokol může mít povahu sdělení ve smyslu § 154 správního řádu v případě, že se omezuje pouze na konstatování kontrolních zjištění, ale také správního rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu, pokud je v protokolu příjemci jako opatření k nápravě uložena určitá povinnost.

Toto rozdělení má přitom zásadní význam pro možnost další obrany proti rozhodnutí, kterým kontrolní orgán námítkám nevyhoví. V případě protokolu, který má formu sdělení, se totiž nelze bránit žalobou ve správním soudnictví, zatímco u protokolu, který má formu správního rozhodnutí, se tímto způsobem bránit lze.

Méně využívanou možností obrany proti rozhodnutí o námítkách je podání mimořádného opravného prostředku v podobě podnětu k zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu, přičemž tento postup lze s ohledem na ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu využít i v případě protokolů, kterými nejsou ukládána opatření k nápravě, nýbrž obsahují „jen“ sdělení, že postup příjemce představuje nesrovnalost, resp. porušení rozpočtové kázně, jehož důsledkem je však pozastavení proplácení či žádost o vrácení dotace a/nebo podání podnětu k zahájení správního řízení pro porušení rozpočtové kázně, které může vést k uložení odvodu pro porušení rozpočtové kázně a penále.

Porušení povinností příjemce může představovat jednak nesrovnalost dle čl. 2 odst. 7 evropského nařízení 1083/2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, tedy „porušení právních předpisů

Společenství v důsledku jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, které vede nebo by mohlo vést ke ztrátě v souhrnném rozpočtu Evropské unie, a to započtením neoprávněného výdaje do souhrnného rozpočtu“, a jednak porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, kterým je „neoprávněné použití nebo zadržetí peněžitých prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem“ (podobně dle § 22 a násl. zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů).

Pravidla poskytovatelů dotací přitom uvádí, že základním typem nesrovnalosti je právě porušení rozpočtové kázně a zároveň stanoví, že v případě podezření na porušení rozpočtové kázně poskytovatel dotace předá podezření k prošetření finančnímu úřadu a vyčká na jeho rozhodnutí o tom, zda byla porušena rozpočtová kázeň a na případné vyměření odvodu za toto porušení. Poskytovatel dotace však zcela paradoxně není rozhodnutím finančního úřadu vázán, a i když tento rozhodne, že k poskytovatelem tvrzenému porušení rozpočtové kázně nedošlo, může poskytovatel trvat na tom, že došlo k nesrovnalosti a následně vymáhat prostředky dotčené nesrovnalostí na příjemci.

Proti rozhodnutí o porušení rozpočtové kázně se lze bránit podáním odvolání ve smyslu § 109 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Následně je možné i podání žaloby ke správnímu soudu. Dokonce i v případě neúspěchu může příjemce požádat o prominutí odvodu pro porušení rozpočtové kázně.

Možnost obrany v případě, že poskytovatel trvá na nesrovnalosti, i když finanční úřad neshledal porušení rozpočtové kázně, však není jednoznačná. Není totiž zřejmé, zda rozhodnutí poskytovatele o nesrovnalosti je správním rozhodnutím, proti němuž by bylo možné se bránit ve správním soudnictví či nikoliv. Pokud by tomu tak nebylo, musel by se příjemce domáhat vyplacení, resp. poskytovatel vrácení dotace u obecného soudu. Specifický případ dále představují dotace poskytované na základě smluv o poskytnutí dotace, nikoli rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ani zde není z dostupné rozhodovací praxe zcela jasné, zda jde o smlouvy soukromoprávní či veřejnoprávní, tj. zda spory z těchto smluv (včetně proplácení dotací) je třeba řešit u obecných soudů anebo ve sporném řízení podle § 141 správního řádu. Přikláníme se ke druhé variantě.

Současně je třeba poukázat na to, že právní úprava nesrovnalostí a porušení rozpočtové kázně není ve vzájemném souladu. Nelze vyloučit situaci, kdy finanční úřad rozhodne, nezávisle na vědomí poskytovatele dotace, o porušení

rozpočtové kázně a uloží za to příjemci odvod (např. ve výši poskytované dotace), a poskytovatel zároveň dojde k závěru, že jednání příjemce představuje nesrovnalost (nehledě na porušení rozpočtové kázně), a pozastaví, resp. začne vymáhat prostředky touto nesrovnalostí dotčené. V takovém případě byl příjemce postižen dvakrát. Předpisy poskytovatelů sice zpravidla obsahují pravidlo, že pokud byl příjemci finančním úřadem uložena odvod a poskytovatel provede krácení, poskytovatel příjemci krácenou částku opět vyplatí, nicméně tyto skutečnosti sami poskytovatelé nezjišťují. Je proto nezbytné, aby příjemce v případě podezření na nesrovnalost, resp. porušení rozpočtové kázně, aktivně komunikoval s poskytovatelem i s finančním úřadem a informoval je o vývoji celé věci. Tím by mělo být eliminováno riziko, že příjemci bude nařízeno vrátit poskytnuté peněžní prostředky jak ze strany finančního úřadu, tak ze strany poskytovatele dotace.

Závěrem si dovoluujeme poukázat na běžnou praxi formalistického výkladu a aplikace dotačních pravidel a navazující excesivní postih příjemců (krácení dotací) bez ohledu na skutečný přínos projektů k věcnému naplnění jejich účelu a příslušných cílů programu. V této souvislosti je třeba upozornit na skutečnost, že specifická pravidla operačních programů vyjádřená zejména v příručkách pro příjemce musí být v souladu nejen se zákony, ale též s předpisy EU, které mají před vnitrostátními předpisy, včetně zákonů, přednost. Jedná se jak o nařízení (ta na rozdíl od směrníc platí přímo a není třeba je transponovat do vnitrostátních předpisů), vedle shora citovaného nařízení jde dále např. o nařízení č. 966/2012, o finančních pravidlech o rozpočtu EU, a jeho prováděcí nařízení č. 1268/2012, tak o Chartu základních práv EU a Smlouvu o fungování EU, z nichž vyplývají jak základní zásady pro poskytování dotací, tak formulace cílů EU, k jejichž naplňování dotace z fondů EU především slouží. Vnitrostátní pravidla je pak třeba vždy vykládat a aplikovat v souladu s uvedenými předpisy EU (zásada eukonformního výkladu a přednosti práva EU), čehož si kontrolní orgány nejsou vždy vědomy a je tak třeba jim to v konkrétních případech kvalifikovaně připomínat. ●

Petr Kadlec, partner
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář **PARTNERS**

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

Největší právníká firma
pro oblast fúzí a akvizic
v Slovenské republice
(2013)

1. místo mezi domácími
právníkými firmami
(2012)

PRACTICAL LAW COMPANY®

Právníká firma roku
v České republice
(2012)

WHO'SWHOLEGAL

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
(2012)

 THOMSON REUTERS

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic
v České republice
(2012)

 DEALWATCH™
By IFL Emerging Markets

Strategické uvažování | Individuální přístup | Špičkový právní tým | Dlouhodobé partnerství

PRAKTICKÝ PŘÍSTUP K REKODIFIKACI SOUKROMÉHO PRÁVA

- I Špičkový odborný tým právníků, kteří se podíleli na přípravě nových zákonů a přípravě komentářů k nim, bude rozšířen o náměstka ministra spravedlnosti Františka Korbela – jednu z hlavních tváří příprav na nový občanský zákoník. S kanceláří exkluzivně spolupracuje i člen rekodifikační komise Milan Hulmák.
- I Komerční rozdílová analýza - pro střední a větší klienty a klienty s velkým produktovým portfoliem a procesy.
- I Revize a úprava smluvní dokumentace, korporátních dokumentů a firemních procesů.
- I Dílčí analýzy a stanoviska; vzdělávání klíčových lidí a týmu; konzultace otázek se specialisty; podpora vedení interních projektů.
- I Havel, Holásek & Partners se sídlem v Praze a kanceláři v Brně, Ostravě a Bratislavě je s týmem více než 140 právníků, několika desítek studentů právnických fakult a více než 400 spolupracovníků, včetně 130 zaměstnanců spolupracujících inkasní agentury Cash Collectors, největší česko-slovenskou právníkou firmou.
- I Kancelář je podle výsledků oficiální soutěže Právníká firma roku v posledních třech letech podle počtu titulů a nominací jednou z neúspěšnějších českých advokátních kanceláří.
- I 1000 stálých klientů, 40 společností z Czech Top 100 a 100 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500.
- I Kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právnických sítí: World Law Group, State Capital Group a First Law International.

HALADA

FINE JEWELLERY

ANNIVERSARY COLLECTION BY LIA

www.HALADA.cz

Praha 1
Pařížská 7

Praha 1
Na Příkopě 16

Brno
Česká 23

Karlovy Vary
Stará Louka 28

České Budějovice
nám. Přemysla Otakara II. 31

Výplata podílu na zisku kapitálové společnosti ve světle rekodifikace

Dne 1. 1. 2014 vstoupí v účinnost zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník spolu se zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“ a „zákon o obchodních korporacích“), tedy zákony, které představují hlavní právní předpisy provádějící rekodifikaci českého civilního práva a které vedle celé řady dalších změn přinášejí změny i v oblasti výplaty podílu na zisku.

Tomuto tématu by měli věnovat náležitou pozornost zejména členové statutárních orgánů, neboť vyplacení podílu na zisku v rozporu se zákonnými podmínkami představuje porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře a může vést ke vzniku osobní odpovědnosti člena statutárního orgánu.[1] Pro účely tohoto článku se rozumí společenskou smlouvou také stanovy a zakladatelská listina a společníkem rovněž akcionář. Kapitálovou společností potom rozumíme společnost s ručením omezeným a akciovou společnost.[2]

Proces schválení a výplaty podílu na zisku

Základním předpokladem pro výplatu podílu na zisku společnosti je zjištění, že podle řádné nebo mimořádné účetní závěrky schválené valnou hromadou existuje rozdělitelný zisk, o jehož rozdělení valná hromada rozhodne.[3] Úkolem statutárního orgánu je pak náležitě prověřit splnění podmínek pro výplatu podílu na zisku, stanovit okruh oprávněných osob, jimž má být podíl na zisku vyplacen, a odpovídajícím způsobem rozhodnout o výplatě podílu na zisku.[4] Podíl na zisku v kapitálových společnostech je splatný do 3 měsíců ode dne, kdy valná hromada rozhodla o jeho rozdělení. Spo-

lečenská smlouva či usnesení valné hromady však mohou stanovit lhůtu odlišnou.[5]

Omezení pro výplatu podílu na zisku

Různá omezení vztahující se na výplatu podílu na zisku může upravit společenská smlouva. Společníci se tak mohou ve společenské smlouvě například dohodnout, že právo na podíl na zisku budou mít pouze společníci, kteří vlastní podíl určitého druhu, nebo že zisk bude vyplacen pouze při dosažení stanovených ekonomických cílů.

Zákonná omezení potom vyplývají ze zákona o obchodních korporacích. Výplata podílu na zisku je zapovězena v případě, že by si společnost výplatou přivodila úpadek podle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“ a „IZ“).[6] Ve smyslu insolvenčního zákona je společnost v úpadku, má-li více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti, které není schopna plnit (platební neschopnost), nebo má-li společnost více věřitelů a souhrn jejich závazků převyšuje hodnotu majetku společnosti (předlužení).[7] Podle zákona o obchodních korporacích nesmí částka určená k rozdělení překročit výši hospodářského výsledku posledního skončeného účetního obdo-

bí zvýšenou o nerozdělený zisk z předchozích období a sníženou o ztráty z předchozích období a přiděly do rezervních a jiných fondů.[8] Akciová společnost navíc nesmí rozdělit zisk, pokud se ke dni skončení posledního účetního období vlastní kapitál společnosti vyplývající z řádné nebo mimořádné účetní závěrky nebo vlastní kapitál po rozdělení zisku sníží pod výši upsaného základního kapitálu zvýšeného o fondy, které nelze rozdělit mezi akcionáře.[9]

Záloha na výplatu podílu na zisku

Zákon o obchodních korporacích nově upravuje možnost výplaty záloh na podíl na zisku, a to včetně nerozděleného zisku z předchozích období. Zálohu na výplatu podílu na zisku lze vyplatit pouze na základě mezitímní účetní závěrky, na jejímž základě bude zjištěno, že společnost má dostatek prostředků na rozdělení zisku.[10] Obdobně jako u výplaty podílu na zisku nesmí společnost vyplatit zálohy, pokud by si tím přivodila úpadek podle insolvenčního zákona.[11] Zároveň platí, že výše zálohy na výplatu zisku nemůže být vyšší, než kolik činí součet výsledku hospodaření za běžné účetní období, nerozděleného zisku z minulých let a ostatních fondů ze zisku snížený o neuhrazenou ztrátu z minulých let a povinný příděl do rezervního fondu, pokud je zřízen. Prostředky z rezervních fondů ani z vlastních zdrojů, které jsou účelově vázány a jejichž účel není společností oprávněna měnit, nemohou být k výplatě záloh na výplatu podílu použity.[12] Společenská smlouva může stanovit další omezení nebo může vyplácení záloh zcela zakázat. Pokud byla záloha vyplacena a valná hromada společnosti následně rozhodne, že se zisk mezi oprávněné osoby nerozdělí, nebo při absenci rozhodnutí valné hromady o rozdělení zisku, bude příjemce zálohy povinen zálohu společnosti vrátit.

Okruh osob oprávněných k podílu na zisku

Právo na podíl na zisku náleží v první řadě společníkům. Společníci se podílejí na zisku určeném valnou hromadou k rozdělení mezi společníky v poměru svých podílů, ledaže společenská smlouva stanoví jinak.[13]

Zákon o obchodních korporacích nově připouští možnost, aby byl ve společenské smlouvě rozšířen okruh osob, kterým může být podíl na zisku vyplacen.[14] Nově tedy budou moci společnosti vyplácet podíl na zisku nejen společníkům, ale také statutárním orgánům, zaměstnancům či osobám stojícím vně společnosti, například věřitelům společníka. Nová právní úprava nahlíží na tantiému obdobně jako na dividendu. Možnost výplaty tantiémy bude proto nutné připustit ve společenské smlouvě. Se stanovením podmínek pro výplatu podílu na zisku, jakož i s určením okruhu osob oprávněných k výplatě podílu na zisku ve společenské smlouvě musejí zásadně souhlasit všichni společníci, neboť ke změně společenské smlouvy je podle zákona o obchodních korporacích zapotřebí dohody všech společníků.[15] Výjimku tvoří situace, kdy společenská smlouva svěřuje změny tohoto dokumentu do působnosti valné hromady. V takovém případě by se mohlo stát, že menšinová společ-

nici budou na valné hromadě přehlasováni. Na tomto místě je nutné podotknout, že příslušné usnesení valné hromady by nemělo být projevem zneužití většiny hlasů na úkor menšiny. [16] Menšinová společníci by však v každém případě měli dobře zvážit, zda je pro ně výhodné souhlasit se založením působnosti valné hromady pro změny společenské smlouvy, či nikoli, pokud již společenská smlouva tuto působnost nestanoví.

Právo na pevný podíl na zisku

Další změnou, kterou nová právní úprava přinese, je možnost upravit ve společenské smlouvě právo na pevný podíl na zisku. Pokud tedy z řádné či mimořádné účetní závěrky schválené valnou hromadou vyplývá existence rozdělitelného zisku, stane se pevný podíl na zisku splatným, aniž by o jeho rozdělení musela rozhodnout valná hromada. Pevný podíl na zisku je splatný do 3 měsíců od schválení účetní závěrky, na jejímž základě byla existence rozdělitelného zisku zjištěna.[17]

Ochrana dobré víry při vyplacení podílu na zisku

Podle zákona o obchodních korporacích bude platit, že vyplacený podíl na zisku se nevrací, pokud byl přijat v dobré víře. Povinnost vrátit podíl na zisku se bude vztahovat pouze na případy, kdy osoba, které byl podíl na zisku vyplacen, věděla či vědět měla, že při vyplacení byly porušeny podmínky stanovené zákonem. Uvedená úprava se nebude aplikovat na zálohy na výplatu podílu na zisku.[18]

Způsob výplaty podílu na zisku

Rekodifikovaná právní úprava společnosti s ručením omezeným umožní, aby společenská smlouva anebo valná hromada společnosti i bez opory ve společenské smlouvě určily způsob výplaty podílu na zisku jinak než v penězích.[19] U akciové společnosti mohou vyplacení podílu na zisku jinak než v penězích připustit stanovy.[20] Například tak bude možné vyplatit podíl na zisku například v materiální podobě či formou služeb. Hodnota takového plnění by neměla překročit částku schválenou valnou hromadou k rozdělení.

Věle doporučujeme, aby společníci společnosti s ručením omezeným ve společenské smlouvě vyloučili výplatu podílu na zisku jinak než v penězích, popřípadě určili takové způsoby výplaty, které pro ně budou přijatelné. Mohou se tak vyhnout nemilému překvapení, že při

výplatě podílu na zisku namísto peněz obdrží třeba traktor či několik sudů piva. I zde platí, že příslušné usnesení valné hromady by nemělo být diskriminační vůči menšinovým společníkům. ●

Mgr. Otakar Fiala, LL.M., advokát
Mgr. Daniel Košťál, LL.M., advokátní koncipient
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] § 34 odst. 3 ZOK.
- [2] Shodně § 1 odst. 2 ZOK.
- [3] § 34 odst. 1, § 190 odst. 2 písm. g), § 421 odst. 2 písm. h) ZOK.
- [4] § 34 odst. 3 ZOK.
- [5] § 34 odst. 2 ZOK.
- [6] § 40 odst. 1 ZOK.
- [7] § 3 odst. 1 a 3 IZ.
- [8] § 161 odst. 4 a § 350 odst. 2 ZOK.
- [9] § 350 odst. 1 ZOK.
- [10] § 40 odst. 2 ZOK.
- [11] § 40 odst. 1 ZOK.
- [12] § 40 odst. 2 ZOK.
- [13] § 161 odst. 1, § 348 odst. 1 ZOK.
- [14] § 34 odst. 1 ZOK.
- [15] § 147 odst. 1, § 190 odst. 2 písm. a), § 421 odst. 2 písm. a) ZOK.
- [16] Obecně platí, že korporace nesmí svého členu bezdůvodně zvýhodňovat nebo znevýhodňovat. Ustanovení § 171 odst. 2 ZOK pak vyžaduje k přijetí rozhodnutí o změně společenské smlouvy, kterým se zasahuje do práv nebo povinností pouze některých společníků, souhlas těchto dotčených společníků. Zasahuje-li se změnou společenské smlouvy do práv a povinností všech společníků, vyžaduje se souhlas všech společníků.
- [17] § 161 odst. 3, § 348 odst. 4 ZOK.
- [18] § 35 odst. 1 a 3 ZOK.
- [19] § 161 odst. 1.
- [20] § 348 odst. 2 ZOK.

fúze & akvizice
společensvévní právo
soutěžní právo & právo EU
energetika, telekomunikace
veřejné zakázky
nemovitosti & stavební právo
bankovnictví & finance
insolvence & restrukturalizace
pracovní právo
ip, it
řešení sporů

Schönherr je přední advokátní kancelář se zastoupením ve všech zemích střední a východní Evropy. Těžíme ze zkušeností a know-how 315 právníků ve 14 pobočkách mimo jiné i v Praze. Naší základní filozofií je kombinace vysoké profesní kvality a efektivního řešení právních problémů.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Schönherr s.r.o. | advokátní kancelář | Palladium | nám. Republiky 1079/1a | CZ-110 00 Praha 1 | office.czechrepublic@schoenherr.eu

AUSTRIA | BULGARIA | CROATIA | CZECH REPUBLIC | EUROPEAN UNION | HUNGARY
MOLDOVA | POLAND | ROMANIA | SERBIA | SLOVAKIA | SLOVENIA | TURKEY | UKRAINE

www.schoenherr.eu

Některé významné změny v úpravě postavení jednatelů od 1. ledna 2014

Účinnost nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích s sebou přinese od 1. ledna příštího roku řadu významných změn v právní úpravě jednatelů. Účelem tohoto článku je na některé z nich ve stručnosti poukázat.

Nová právní úprava nabízí možnost si zvolit, zda bude tak jako v současnosti statutárním orgánem každý jednatel, nebo nově, zda bude jediným statutárním orgánem více jednatelů společně. V druhém případě se bude jednat o orgán kolektivní. Pravidla pro kolektivní orgán jednatelů budou obdobná jako u představenstva akciové společnosti.

Nový občanský zákoník ponechává u jednatele zakotvenou povinnost péče řádného hospodáře. Oproti úpravě současné jde však dále, když výslovně uvádí i povinnost loajality doposud dovozanou pouze v rámci judikatury a teorie. Kdo přijme funkci jednatele, je povinen ji vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí.

Nově se zavádí pravidlo podnikatelského úsudku, které má chránit jednatele před vznikem odpovědnosti za nepříznivé hospodářské výsledky v případech, kdy v rámci rozhodování jednal lege artis. Uvedené pravidlo předpokládá, že pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu společ-

nosti. V takovém případě by jednatel neměl, jednal-li současně s potřebnou loajalitou, nést odpovědnost za případnou újmu, i když by k jejímu vzniku v důsledku jeho rozhodnutí došlo.

Nová právní úprava pamatuje na osoby pro funkci jednatele nezpůsobilé. Pro takové případy zakotvuje vyvratitelnou domněnku porušení povinnosti řádného hospodáře z nedbalosti, když jednatel není schopen péče řádného hospodáře, ač to musel při přijetí funkce nebo při jejím výkonu zjistit, a nevyvodí z toho pro sebe příslušné důsledky. Uvedená domněnka se užije například v situaci, kdy jednatel nebude schopen svou funkci vykonávat v dostatečném rozsahu z kapacitních důvodů.

Novinkou pro případ vzniku újmy při porušení péče řádného hospodáře jednatelům je možnost tuto vzniklou újmu vypořádat na základě smlouvy uzavřené mezi příslušným jednatelům a společností a schválené valnou hromadou.

V případě úpadku společnosti může soud nově rozhodnout, že jednatel ručí za splnění povinností, které tato společnost má. Jednatel může

být rovněž vyzván insolvenčním správcem, aby vydal prospěch získaný od společností v úpadku za období dvou let před právní mocí rozhodnutí o úpadku.

Novinkou je povinnost sjednat odměňování jednatele ve smlouvě o výkonu funkce, jinak se považuje výkon funkce za bezplatný. To však neplatí, nebude-li smlouva o výkonu funkce platně uzavřena z důvodů na straně společnosti, popřípadě v důsledku neschválení valnou hromadou. Tehdy náleží jednateli odměna obvyklá v době vzniku funkce. Dosaďovací smlouvy o výkonu funkce musí být uvedeny do souladu s novou úpravou nejpozději do 30. června 2014, jinak platí, že výkon funkce je bezplatný. ●

.....
Mgr. Jiří Černý, advokátní koncipient
Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.

ŠVEHLÍK & MIKULÁŠ
 advokáti

pevné základy vysoké cíle

- Bankovníctví a finance
- Insolvence a finanční restrukturalizace
- Fúze a akvizice
- Korporátní právo
- Nemovitosti
- Soudní spory

dynamický vztah s klientem

osobní a aktivní přístup

efektivní řešení

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.
Palác Archa, Na Poříčí 1046/24
110 00 Praha 1

Tel.: +420 221 774 000
Fax: +420 221 774 555

office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro soukromý i veřejný sektor. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu. Poskytujeme **multidisciplinární služby** v rámci úzké spolupráce s významnými mezinárodními auditory daňovými poradci zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací.

V rámci 5. ročníku soutěže Právnícká firma roku byla advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** vyhlášena za rok 2012 **vítězem** kategorie **právo duševního vlastnictví** a doporučenou kancelář pro **pracovní právo** a **veřejné zakázky**. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří:

Veřejný sektor:

- Veřejné zakázky
- Veřejná podpora
- PPP projekty
- Projekty financované z EU fondů
- Výzkum, vývoj a inovace
- Plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora

Soukromý sektor:

- Obchodní právo
- Fúze, due diligence, reorganizace
- Ochrana duševního vlastnictví
- Pracovní právo
- Nemovitosti a stavební právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů, činnost rozhodců, zastoupení v rozhodčím a soudním řízení

HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235
Fax: (+420) 296 325 240
recepc@holec-advokati.cz

Základní přehled změn, které přináší nový občanský zákoník pro nestátní neziskové organizace

Ke dni 1. 1. 2014 nabývá účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, nebo také tzv. nový Občanský zákoník (dále jen „nový Občanský zákoník“ nebo také „NOZ“), který mimo jiné upravuje právní poměry právnických osob soukromého práva, mezi které patří i nevládní neziskové organizace. Cílem tohoto článku je poskytnout základní přehled změn, které nevládní neziskové organizace čekají, a seznámit dotčené subjekty s novou právní úpravou tak, aby měly případně možnost včas na ni zareagovat.

Základní změny, které nový Občanský zákoník ve vztahu ke stávajícím nevládním neziskovým organizacím přináší, je možné shrnout pod následující body:

- nové vymezení subjektů soukromého práva (korporace, fundace, ústavy);
- nutnost uvést do souladu vnitřní poměry nevládních neziskových organizací s novou právní úpravou (statut, orgány, atd.);
- definice tzv. veřejné prospěšnosti;
- další nemožnost zakládat obecně prospěšnou společnost (dále jen „o.p.s.“);
- automatická transformace o.p.s. do spolku;
- současné projednávání dalších legislativních změn (zákona o změně právní formy, zákona o statutu veřejné prospěšnosti).

Pokud jde o vymezení, resp. dělení právnických osob soukromého práva, mezi které patří i nevládní neziskové organizace, pak dle nového Občanského zákoníku se rozlišují následující tři typy právnických osob, a to korporace, fundace a ústavy, přičemž stranou pak s ohledem na téma tohoto článku ponecháváme tzv. sociální družstva.

Korporace představují právnické osoby, mezi které typicky řadíme tzv. spolky. Pro spolky je příznačné, že je tvoří členové nebo společníci neboli osobní složka. Základní znaky spolku pak odpovídají zásadě spolkové autonomie a jsou tvořeny samosprávou, dobrovolností členství, principiální nezávislostí majetku spolku a majetku jeho členů. V současné právní úpravě jsou této formě nejbližší tzv. občanská sdružení. Přičemž nová právní úprava pak v případě občanského sdružení (či také jen „OS“) stanoví, že dnem účinnosti nového Občanského zákoníku se občanská sdružení automaticky stávají právě tzv. spolky.

Dalším subjektem upraveným novým Občanským zákoníkem jsou tzv. fundace, jakožto účelová sdružení majetku, mezi které řadíme nadace, nadační fondy a přidružené fondy, jejichž základ (fundus) tvoří majetek určený k určitému účelu.

Jako poslední z uvedeného výčtu jsou pak nově upraveny tzv. ústavy jako právnické osoby ustanovené za účelem provozování činnosti užitečné

společensky nebo hospodářsky s využitím své osobní a majetkové složky. Ústav tak kombinuje svou osobní i majetkovou složku, přičemž ústav nemá členy jako spolek, ale zaměstnance, a majetek ústavu není chráněn takovým způsobem jako u fundací. Přirovnáme-li tuto formu k dosavadní právní úpravě, pak jsou této formě nejbližší současné tzv. obecně prospěšné společnosti.

Další novinky, které souvisejí s novým Občanským zákoníkem, a jež jsou zvláště důležité pro stávající nevládní neziskové organizace, se týkají jednak omezení možnosti dalšího zakládání tzv. obecně prospěšných společností a dále tzv. statusu veřejné prospěšnosti.

V této souvislosti je třeba uvést, že nadále budou existovat pouze ty obecně prospěšné společnosti, které vznikly nebo ještě vzniknou nejpozději do 31. 12. 2013. Přičemž tyto o.p.s. se budou i nadále řídit zákonem č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech (a to případně ve znění novely připravované v souvislosti se Zákonem o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost). Po 1. 1. 2014, tj. po datu předpokládané účinnosti nového Občanského zákoníku, již nebude možné obecně prospěšné společnosti nově zakládat.

Další novinkou, kterou nový Občanský zákoník přináší je tzv. status veřejné prospěšnosti, kdy „veřejně prospěšná je právnická osoba, jejímž posláním je přispívat v souladu se zakladatelským právním jednáním vlastní činností

k dosahování obecného blaha, pokud na rozhodování právnické osoby mají podstatný vliv jen bezúhonné osoby, pokud nabyta majetek z poctivých zdrojů a pokud hospodárně využívá své jmění k veřejně prospěšnému účelu.“ Cílem právní úpravy veřejné prospěšnosti je zajistit efektivnější a transparentnější čerpání a využívání veřejných prostředků a daňových výhod právnickými osobami, které se budou moci do budoucna vykazovat označením „právnická osoba se statutem veřejné prospěšnosti“.

Závěrem

S ohledem na shora uvedené změny, které nový Občanský zákoník přináší, tak nezbyvá než stávajícím nevládním neziskovým organizacím doporučit věnovat v následujícím období pozornost úpravě svých vnitřních poměrů, případně i zvážit provedení změn tak, aby byla jejich faktická situace v souladu i s příslušnou právní úpravou s tím, že některé z klíčových změn je možné provést pouze do 31. 12. 2013 a nikoliv také v rámci tzv. přechodného období, jež je předvídáno v novém Občanském zákoníku. ●

JUDr. Kamil Šebesta, Ph.D., M.B.A., LL.M.,
advokát
KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

epravo.cz k dispozici pro iPhone
a iPad **v AppleStore**

Pojďte s námi proti rakovině!

Skutky naděje

Mimořádná humanitární nezávodní akce
spojená s veřejnou sbírkou, zaměřená
na boj proti rakovině.

www.skutkynadeje.cz

„Skutky naděje 2013“ – je již šestým ročníkem unikátního projektu, který svým rozsahem, aktivním přístupem pořadatelů a hlavně samotných účastníků, se řadí k nejmasovějším humanitárním a charitativním akcím v celé republice. Projekt svými aktivitami oslovuje širokou veřejnost a všechny společenské vrstvy. Právě propojení různých společenských vrstev a jednotlivých odvětví sportovních i nespportovních aktivit je jednou z hlavních předností tohoto projektu.

Projekt Skutky naděje přispívá:

- a) na boj proti rakovině
- b) na podporu volnočasových aktivit mládeže, hendikepovaných a geneticky nemocných dětí

Více informací o projektu naleznete na www.skutkynadeje.cz

Generální partner

Hlavní partneři

Partneři

Hlavní mediální partner

Mediální partneři

č. účtu: 500 100 5500/5500

Organizátoři nenesou opovědnost za případné úrazy účastníků.

Hlavní organizátor akce a veřejné sbírky a majitelem práv Běhu naděje je společnost Levity a.s.

Veřejná sbírka je pořádána na základě osvědčení vydaného Magistrátem hl. m. Prahy ze dne 24.3.2011 pod č.j.: S-MHMP/245574/2011

LEVITY®

Pacht

Právní institut „PACHT“ po delší historické odmlce opět zavádí zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen jako „nový občanský zákoník“ nebo „NOZ“). I když je tento archaický termín proti srsti mnohým z právnické i laické veřejnosti, institut, i když současnou právní úpravou neupravený, je využíván v každodenním životě. Níže uvedený článek se snaží shrnout novou úpravu tohoto institutu a upozornit na pár ustanovení, která by v případě ignorance tohoto staronového institutu mohla způsobit nežádoucí důsledky pro účastníka pachtovního vztahu.

Původ a význam pachtu

Termínem „pacht“ (lat. Pactum) se ve středověku označoval časově vymezený pronájem zemědělské půdy a zemědělských objektů. Vztah mezi zemědělcem, který si půdu pronajal (pachtýř) a vlastníkem půdy (propachtovatel) na rozdíl od pouhého nájemního vztahu s právem věc užívat, byl spojen i s právem věc požívat.

Jak uvedeno v úvodu, jedná se o znovuzavedení daného institutu do české právní úpravy. Pacht upravoval do konce roku 1950 zákon č. 946/1811 Sb.z.s., obecný zákoník občanský, který ve svém ustanovení § 1091 definuje institut pacht a rozdíl od institutu nájmu:

„Lze-li užívatí pronajaté věci bez dalšího vzdělávání, nazývá se taková smlouva smlouvou nájemní; lze-li ji však užívatí jen pílí a přičiněním, nazývá se smlouvou pachtovní. Byly-li smlouvou současně pronajaty věci prvního i druhého druhu; budiž smlouva posuzována podle povahy hlavní věci.“

Pacht navzdory svému archaickému původu a znění má využití i v současnosti, a právě z tohoto důvodu se tvůrci NOZ rozhodli tento institut do nové právní úpravy zahrnout. I když současná úprava zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, platném znění (dále jen jako „OZ“) tento termín nezná, neznamená to, že by se takovéto vztahy v praxi nevytvářely. Vzhledem k tomu, že pacht má nejbližší k nájemnímu vztahu, smluvní strany často volí odkazy právě na tento smluvní typ při úpravě svých vztahů nebo použijí obecnou úpravu smlouvy nepojmenované.

A které jsou to pachtovní smlouvy? Jedná se o nájem hmotné či nehmotné věci, který je

spojen právě s právem předmět pronájmu požívat. Když tedy třetí osobě pronajmu prázdné nebytové prostory, bude se jednat o klasickou nájemní smlouvu. Nicméně pokud někomu pronajmu kompletně vybavené fitness centrum, a je zřejmé, že druhá smluvní strana bude tyto prostory a jejich zařízení využívat k výdělečné činnosti (bude tedy věc užívat a brát z ní užítky), bude se jednat o pacht. Je tedy zřejmé, že pacht v reálném životě má své uplatnění (a vždy měl) a nová právní úprava tomuto institutu poskytne zastřešení pod zákonný smluvní typ a časem příslušnou judikaturu k příslušným ustanovením zákona pro srozumitelnější a jednoznačný výklad právní úpravy.

Právní úprava pachtu v novém občanském zákoníku

Právní úprava pachtu je zakotvena v ustanoveních § 2332 až § 2358 NOZ, přičemž je rozdělena do tří pododdílů (obecná ustanovení, zemědělský pacht a pacht závodu). Nový občanský zákoník pachtovní smlouvou rozumí závazek propachtovatele přenechat pachtýři věc k dočasnému užívání a požívání a závazek pachtýře platit za to propachtovateli pachtovné nebo poskytnout poměrnou část výnosu z věci (ustanovení § 2332 odst. 1 NOZ). Lze si samozřejmě představit, že výše pachtovného bude v závislosti na objemu výnosu pohyblivá. Taktéž si lze kromě pachtovného v penězích představit pachtovné ve formě poměrné části výnosu z předmětu pachtu nebo kombinace uvedených.

Vzhledem k právu k plodům u pachtovního vztahu je přirozeně omezen předmět pachtu, kterým může být pouze věc plodivá, plodonosná, přiná-

šející výnos, ať již jsou výnosem plody přírodní nebo civilní. Výnos může být řádný i mimořádný (běžně nepředpokládaný). Typickým znakem pachtu je pachtýřovo právo a povinnost současně věc pachtu vlastní prací nebo jinou činností obhospodařovat tak, aby přinášela plody nebo užítky a pachtýř si tento výnos přivlastňuje. Tento požadavek je upraven v ustanovení § 2336 NOZ jako povinnost péče řádného hospodáře.

Je-li propachtovaná věc zapsána do veřejného seznamu, NOZ dává možnost k zápisu pachtovního práva do takového seznamu, pokud to navrhne vlastník věci nebo pachtýř se souhlasem vlastníka věci. Uvedené platí i v případě jednotlivé věci náležející k propachtované věci hromadné.

Trvání pachtu a výpovědní lhůta

Pokud se jedná o délku pachtovního vztahu, pokud je tato sjednána na dobu určitou alespoň na dobu 3 let a jedna strana vyzve minimálně 6 měsíců před uplynutím této lhůty druhou stranu, aby sdělila, jestli hodlá v pachtu pokračovat, a druhá strana do 3 měsíců od doručení výzvy s návrhem souhlasí, prodlouží se pacht o dobu, na kterou byl původně sjednán.

Nadzvednuté obočí nicméně způsobují ustanovení § 2339 NOZ ohledně výpovědní doby u pachtu uzavřeného na dobu neurčitou. Zákonodárce se tady snažil zdůraznit dlouhodobost pachtovního vztahu, a tudíž se dispozitivně vyžaduje, aby 6měsíční výpovědní doba končila spolu s pachtovním rokem, přičemž zde platí vyvratitelná domněnka, že pachtovním rokem je rok kalendářní (u zemědělského pachtu platí

vyvratitelná domněnka, že pachtovní rok trvá od 1. 10. do 30. 9. následujícího roku).

Tady si autorka dovoluje upozornit na tvrdost předmětného ustanovení a při uzavírání nové pachtovní smlouvy doporučuje nespolehat se na úpravu tohoto institutu v zákoně. Pachtovní smlouva je nutno dispozitivně upravit podle konkrétních potřeb klienta, zejména pokud se jedná o nový vztah mezi klientem a jeho potenciálním propachtovatelem, kdy je vhodné upřednostnit smlouvu na dobu určitou. Jinak by mohlo dojít ku příkladu k následující situaci.

Podnikatel uzavře pachtovní smlouvu na dobu neurčitou, přičemž předmět pachtu bude restaurace. Již po několika měsících podnikatel zjistí, že se jedná o nevýhodnou investici (naproti restauraci bude záhy otevřena jiná obdobná restaurace, které podnikatel nebude schopen konkurovat) a podnikatel bude chtít pachtovní smlouvu vypovědět. Vzhledem k tomu, že pachtovní smlouva byla ve svém obsahu velice strohá, a vzhledem k tomu, že rozhodnutí ukončit pacht provede podnikatel v červenci, nastane situace, že ke skončení pachtovního vztahu dojde až k poslednímu dni v prosinci příštího roku. V návaznosti na uvedené nelze tento institut podcenit a zamyslet se nad situací a potřebami konkrétního klienta při uzavírání pachtovní smlouvy.

Ustanovení § 2340 NOZ též odráží zvláštní povahu pachtu. Nevrátil-li pachtýř propachtovanou věc při skončení pachtu propachtovateli, náleží propachtovateli pachtovné, jako by pacht trval; plody a užitky vytěžené pachtýřem v té době se počítají jako užitky za celý rok.

U pachtu se přiměřeně použijí ustanovení o nájmu v souladu s ustanovením § 2341 NOZ.

Inventář

Ustanovení § 2342 až 2344 NOZ upravují pacht věci společně s inventářem (může se jednat i o zvířata). V případě zničení nebo opotřebením inventáře (pokud se škoda nepřičítá pachtýři), propachtovatel inventář obnoví. Nenařhuje se uložení povinnosti inventář sepisovat, záleží na stranách samotných. Pacht věci hlavní ovšem nevyvolává nutnost jejího propachtování společně s inventářem. Strany si mohou ujednat, že pachtýř inventář odkoupí (třeba i za souhrnnou odhadní cenu) a že jej od něho při skončení pachtu zase odkoupí propachtovatel.

Zemědělský pacht

Nový občanský zákoník speciálně upravuje zemědělský pacht ve svých ustanoveních § 2345 až § 2348 NOZ, kterým je k propachtování poskytnut zemědělský nebo lesní pozemek. Zákon stanoví vyvratitelnou domněnku ohledně trvání

pachtovní smlouvy. Je-li pacht ujednán na dobu delší než 2 roky a není-li smlouva uzavřena v písemné formě, má se za to, že pacht byl ujednán na dobu neurčitou.

Odlišně je zde upravena délka výpovědní lhůty, která je 12 měsíců. Z pravidla jsou zavedeny 2 výjimky – v případě zdravotních potíží pachtýře, které pachtýře činí nezpůsobilým k hospodaření na pozemku a v případě smrti pachtýře. V uvedených případech je výpovědní lhůta 3 měsíce. Pachtovné se u zemědělského pachtu platí ročně pozadu a je splatné k 1. říjnu.

Pacht závodu

Zařazením ustanovení o pachtu závodu do nového občanského zákoníku zmizne z právní úpravy zvláštní smluvní typ, který platný obchodní zákoník zná pod vadným označením jako smlouvu o nájmu podniku.

Bylo-li to výslovně ujednáno mezi propachtovatelem a pachtýřem, může pachtýř změnit předmět činnosti provozované v propachtovaném závodu.

Propachtováním závodu dojde ke změně věřitele pohledávek a dluhů, které s provozem závodu souvisí, a to z propachtovatele na pachtýře. To neplatí o dlužích, o jejichž existenci pachtýř nevěděl a nemohl je ani rozumně předpokládat. Neudělil-li věřitel dluhu souhlas k převzetí dluhu pachtýřem, ručí propachtovatel za jeho splnění. Propachtovatel má povinnost oznámit bez zbytečného odkladu svým věřitelům a dlužníkům, jejichž pohledávky a dluhy pachtýř pachtem závodu nabyl, že závod propachtoval. Zhoršili-li se pak pachtem dobytost pohledávky, má věřitel propachtovatele, který s pachtem nesouhlasil, právo domáhat se (do 1 měsíce ode dne, kdy se o pachtu dozvěděl, nejpozději však do 3 měsíců ode dne účinnosti smlouvy), aby soud rozhodl, že pacht je vůči němu neúčinný.

Podobný režim pak platí při zániku pachtu, kdy na propachtovatele přechází pohledávky a dluhy, které k závodu náleží, kromě těch, o kterých nevěděl a ani je nemohl rozumně předpokládat. Pachtýř ručí za splnění dluhů, u nichž věřitel neudělil souhlas k jejich převzetí ze strany propachtovatele. Nabytí pohledávek pachtýřem a naopak propachtovatelem se jinak řídí ustanoveními o postoupení pohledávek.

Přechodná ustanovení nového občanského zákoníku

V ustanoveních § 3073 až 3079 NOZ jsou upravena přechodná pravidla pro závazkové vztahy vzniklé před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku.

V souladu s ustanovením § 3074 NOZ bude nájem se zřetelem k jeho dlouhodobosti od účinnosti NOZ posuzován podle jeho úpravy, kromě vzniku nájmu, práv a povinností vzniklých přede dnem nabytí účinnosti NOZ, které se budou nadále posuzovat podle současných právních předpisů.

Jak uvádí důvodová zpráva k NOZ[1], co se pachtu (společně s nájmem movitých věcí) týče, přechodná ustanovení nového občanského zákoníku výslovně vylučuje nepravou retroaktivitu.

Z textace NOZ lze dovodit, že pokud bude smlouva smlouvou nájmem, bude posuzována podle nové právní úpravy. Pokud však bude mít smlouva charakter pachtu, bude posuzována podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že současné pachtovní smlouvy jsou často označovány jako smlouvy nájmem a vzhledem k tomu, že v mnohých případech nebude rozdíl mezi nájmem a pachtem zjevný, distinkci mezi tím, co je ještě nájmem a co je už pachtem bude v jednotlivých případech nepochybně provádět Nejvyšší soud České republiky při své činnosti interpretace právních předpisů. ●

Mgr. Ida Callaghan, LL.M., advokátka
MSB Legal, v.o.s.

Poznámka

[1] Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník (konsolidované znění) ze dne 3. 2. 2012

T.M. Lewin

Byznys móda z londýnské City

Nákupní Galerie MYSLBEK · Centrum CHODOV · Centrum ČERNÝ MOST · Obchodní centrum NOVÝ SMÍCHOV
On-line obchod na: www.tml Lewin.cz

Rozhodovací praxe střídavé výchovy při vzdálenosti bydlišť

V posledních letech výrazně stoupl nejen zájem rodičů o svěřeni dítěte/děti do střídavé výchovy, nýbrž i počet rozhodnutí soudů, které upřednostnily svěřeni dítěte/děti do střídavé výchovy rodičů před výlučnou výchovou některého z nich. V případě soudních sporů týkajících se nezletilých dětí je třeba vždy brát v potaz chráněný zájem dítěte dle § 26 odst. 4 zákona o rodině, s akcentem na čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte.

Je samozřejmostí, že při usuzování na míru vhodnosti střídavé výchovy se vychází převážně ze znaleckého posudku z oboru dětské psychologie (zřídka kdy bývá mezi rodiči shoda na formě výchovy střídavě, většinou jeden z rodičů preferuje svou výlučnou). Obecně znalecký posudek v takovémto

typu sporu by měl zodpovědět otázky, který z rodičů je výchovně působilejší, zdali nebude střídavá výchova na újmu nezletilého dítěte, kterého z rodičů dítě preferuje, jaký má vztah se sourozenci (v případě odloučení od sourozence míru dopadu na děti). Nicméně posouzení, komu z rodičů by mělo být dítě svěřeno, či zda by mělo být svěřeno do střídavé výchovy rodičů, je otáz-

kou právní, k níž se vysloví soud. Je nezbytné sledovat zájem dítěte, přihlídnout k jeho osobnosti, vlohám, schopnostem a vývojovým možnostem se zřetelem na životní poměry rodičů. Odborníci obecně doporučují střídavou výchovu u dětí nad 5 let věku, nicméně již se začínají množit názory, že by snad mohla být vyhovující střídavá výchova již od 3 let věku dítěte.

Praxe posledních pár let ukazuje, že soudy vyhovují návrhu rodiče na svěřeni nezletilého dítěte do střídavé výchovy rodičů i za předpokladu enormní vzdálenosti bydlišť. Příkladem rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 21 Co 522/2011-607 21. 2. 2012 byl změněn původní rozsudek Okresního soudu pro Prahu – východ sp. zn. 30 Nc 13/2009 stanovící standardní úpravu střídavé výchovy (tj. nezletilé děti byly ve výchově matky sudý týden a ve výchově otce lichý týden), a to tak, že druhostupňový soud svěřil k návrhu matky nezletilé děti do střídavé péče rodičů s intervalem střídání půl roku s ohledem na vzdálenost bydlišť. Matka navrhovala změnu původního rozhodnutí z toho důvodu, že si našla přítele, který se vzápětí odstěhoval na Nový Zéland a matka se tak odstěhovala za ním. Krajský soud v Praze matce s odkazem na odlišný právní názor vyhověl a napadený rozsudek změnil tak, že nezletilé děti svěřil do střídavé výchovy obou rodičů s tím, že: (I.) matka převezme oba nezletilé z péče otce v místě jeho bydliště 20. 6. 2012 v 9.00 hod. a do péče otce oba nezletilé předá tamtéž dne 20. 12. 2012 v 9.00 hod., otec nezletilých předá děti matce v místě svého bydliště dne 20. 6. 2012 v 9.00 hod., kde matka nezletilé převezme, matka oba nezletilé předá otci 20. 12. 2012 v 9.00 hod. v místě bydliště otce; střídavá výchova upravená takto bude probíhat v rozsahu půl roku v každém kalendářním roce a v tomto rozsahu bude probíhat i styk obou rodičů s nezletilými dětmi; (III.) výživné se nestanoví a (IV.) matka i otec jsou povinni umožnit v období, kdy jsou děti v péči druhého rodiče kontakt prostřednictvím telefonního spojení či připojení přes Skype, příp. zajistit jinou hlasovou či obrazovou komunikaci každé úterý od 19.00 hod. do 19.30 hod. a neděli od 9.00 hod. do 10.00 hod. časového pásma dle pobytu nezletilých dětí. Krajský soud se domníval, že potřeba dětí mít v tomto věku pravidelný kontakt s rodiči převyšuje skutečnost, zda se některý z rodičů odstěhoval z jakýchkoliv důvodů; posoudil tak potřebu pravidelné péče a kontaktu s matkou žijící v zahraničí nad právo dětí na život v dosavadním prostředí a život v domovské zemi, tedy změnil rozsudek tak, že obě děti budou půl roku žít s otcem v Čechách a půl roku s matkou na Novém Zélandu.

Z uvedeného rozhodnutí (byť následně otec podal ústavní stížnost, která byla důvodná /z důvodu porušení čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod/ viz náleze II. ÚS 1835/12, který se však nevyslovuje k otázce adekvátnosti či správnosti střídavé výchovy) plyne, že rozhodovací praxe pokročila natolik, že lze svěřit nezletilé dítě do střídavé výchovy při jakémkoliv vzdálenosti mezi rodiči akcentující právo druhého rodiče na kontakt s nezletilým dítětem. Ostatně i školský zákon č. 561/2004 po novele č. 472/2011 (s účinností od 1. 1. 2012)

umožňuje snadnější realizaci střídavé výchovy, neboť v zásadě vychází z možnosti navštěvovat dvě základní školy. Konkrétně se novela dotýká čl. 49 odst. 4 školského zákona, který stanoví, že: „Pokud žák, který byl rozhodnutím soudu svěřen do střídavé výchovy rodičů, plní povinnou školní docházku střídavě ve dvou základních školách, vydává mu vysvědčení základní škola, v které zahájil vzdělávání dříve, pokud k tomu nebyla dohodou rodičů nebo rozhodnutím soudu určena druhá škola.“ Domnívám se, že v tomto směru jsou na nezletilé dítě kladeňy takové adaptační nároky, čímž může dojít i k neurotickým obtížím a enormní zátěži nezletilého dítěte.

S ohledem na ústavní stížnost podanou v této věci, je dále vhodné zmínit, že Ústavní soud ve věcech rodinného práva zasahuje pouze v případech extrémních, neboť posouzení, zda jsou splněny podmínky pro změnu rozhodnutí o výchově nezletilého (resp. o svěřeni dítěte do střídavé výchovy rodičů), je zásadně v pravomoci obecných soudů, nicméně se množí případy důvodných ústavních stížností (náleze Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3725/10 ze dne 3. 8. 2011 a II. ÚS 1835/12 ze dne 5. 9. 2012), kdy se stěžovatelé domáhají svých práv s odkazem na porušení práva na spravedlivý proces v důsledku odlišného hodnocení důkazů soudem druhého stupně.

Pakliže soud prvního stupně rozhodne na základě provedeného dokazování (zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku) o svěřeni dítěte např. do střídavé výchovy rodičů a následně soud druhého stupně změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že dítě svěří do výlučné výchovy jednoho z rodičů, nelze odlišně hodnotit důkazy provedené soudem prvního stupně, aniž by nedošlo k jejich opakování (získání přímého a bezprostředního dojmu z nich). V případě tohoto postupu by došlo k porušení ustanovení § 213 a 220 občanského soudního řádu, neboť zjištění skutkového stavu je v občanském soudním řízení výsledkem provádění důkazů a jejich hodnocení, z čehož vyplývá, že skutková zjištění může učinit soud, který důkaz provedl. V návaznosti na ustálenou judikaturu je tak nepřijatelné, aby odvolací soud, jestliže se chce odchýlit od hodnocení důkazů soudem prvního stupně, tyto důkazy hodnotil odlišně, aniž by je sám opakovat. Hodnocení důkazů bez jejich provedení soudem může znamenat porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 ods. 1 Úmluvy v důsledku porušení zásady přímosti.

S ohledem na vše shora uvedené lze tedy klientovi majícímu zájem se odstěhovat do vzdálenějšího bydliště od matky nezletilých (či naopak) doporučit i možnost o svěřeni dětí do střídavé výchovy, neboť rozhodovací pra-

xe je tomuto řešení nakloněna, samozřejmě za předpokladu, že oba rodiče jsou výchovně způsobilí a jsou schopni poskytnout nezletilým dětem adekvátní zázemí. ●

JUDr. Tereza Jelínková, advokát a společník
Mgr. Markéta Havlasová, advokát
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.

Dosáhněte lehce svého cíle. S námi.

ERHARTOVÁ VÍTEK
advokátní kancelář law offices

FEICHTINGER & ŽÍDEK

ADVOKÁTI • RECHTSANWÄLTE • LAW FIRM

- **Zkušený právní tým**
- **Poradenství pro podnikání,
veřejnou správu i jednotlivce**
- **Kvalitní služby ve Vaší blízkosti**

BRNO

Bidláky 20, CZ-639 00

tel.: +420 530 510 400

brno@akfz.cz

ZNOJMO

Mariánské nám. 6, CZ-669 02

tel.: +420 530 512 280

znojmo@akfz.cz

BRATISLAVA

Klincová 37/B, SK-821 08

tel.: +421 911 410 090

bratislava@akfz.cz

www.akfz.cz

V advokátní kanceláři Feichtinger Žídek advokáti nabízíme znalosti a styl práce mezinárodních advokátních kanceláří široké klientele společností, veřejných orgánů i jednotlivců zařizujících své právní záležitosti v České republice a na Slovensku. Poskytujeme poradenství na prvotřídní odborné úrovni v běžných právních věcech i vysoce specializovaných otázkách. Mezi své nejvýznamnější hodnoty řadíme spolehlivost a pochopení pro skutečné potřeby našich klientů.

Dědicové trestně odpovědné právnické osoby

V České republice jsou každoročně obviněny pro trestnou činnost nejrůznějšího druhu desetitisíce osob. Z části takto obviněných se později stávají obžalovaní a z části obžalovaných se nakonec stávají odsouzení.

Pro blízké všech těchto osob to zpravidla bývá dosti nepříjemný problém, ale bráno čistě z hlediska trestního práva jde pouze o osobní problém delikventů. Jejich smrtí však i tento problém s konečnou platností zaniká. Dědicové těchto zesnulých se ale v žádném případě nemusí obávat toho, že by se na ně jejich trestněprávní problémy nějakým způsobem přenesly. Pravda je, že určitou výjimkou patrně mohou být případy eventuálního podílnictví, které může mít i svoji nedbalostní podobu.

Pokud se ale jedná o trestněprávní problémy právnických osob, celá situace je zde zásadně odlišná. Přelomový zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, totiž pamatuje mimo jiné právě na (s nadsázkou) „dědice“ trestně odpovědné právnické osoby, když v ustanovení § 10 odst. 1 lapidárně uvádí, že „Trestní odpovědnost právnické osoby přechází na všechny její právní nástupce“.

Tato opravdu jednoduchá věta může mít v trestní praxi za následek vznik velmi složitých situací. Nemáme totiž bohužel možnost, dozvědět se z ní dokonce ani to základní – totiž co měl vlastně zákonodárce tímto nástupnictvím na mysli, tj. zda nástupnictví universální,

anebo i singulární. Nedozvíme se samozřejmě ani žádné další „detaily“, mezi nimi například to, jak vlastně zacházet s původní právnickou osobou, jestliže sice nezanikla, ale stala se z ní pouhá „prázdná skořápka“, vůči které už žádný rozsudek nemůže plnit funkci individuální ani generální prevence. Jako jedna z mála jistot nám zde tak zůstává to, že se trestní odpovědnost osoby právnické alespoň nemůže přenést na osobu fyzickou.

Nedostatek relevantních vodítek je pro všechny zúčastněné zvláště nepříjemný za současné situace, kdy se příslušná trestní praxe vlastně teprve rozbíhá. Je proto třeba předpokládat, že přirozené hledání odpovědi na otázky, co je správné a co správné není, opravdu jednoduché nebude. Základní otázkou výkladu zde logicky bude to, který subjekt takovým nástupcem je, a který jím naopak není. Je proto zřejmé, že i obhajoba takto stíhaných nástupců se zaměří právě na ni.

Pokud v praxi dojde k paralelnímu stíhání dvou subjektů, tj. původní trestně odpovědné právnické osoby (protože nezanikla) a také jejího právního nástupce, nic prozatím nebrání tvrzení, že takový postup je v rozporu se záměrem zákonodárce a se samotnou dikcí ustanovení § 10 odst. 1 citovaného zákona. Právní nástupce trestně odpovědné právnické osoby má být stíhán proto, že na něho tato trestní odpovědnost přešla. Jestliže však už na něho přešla, logicky již u původní právnické osoby nezůstala. Jestliže ale ona původní právnická osoba nadále existuje, pak na její straně teoreticky zůstává i trestní odpovědnost, kterou proto už ani u jakéhokoliv jejího nástupce není nutné vůbec řešit. (Jak ostatně vyplývá z ustanovení § 32 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., teprve v případě, že soud se zánikem právnické osoby vysloví souhlas, přechází trestní odpovědnost na jejího právního nástupce ...)

Obecně vzato, byl záměr zákonodárce samozřejmě pochopitelný. Byl totiž veden snahou o to, aby se trestně odpovědná osoba této odpovědnosti nezbavila jednoduše tím, že například včas tiše nezanikne a její právní nástupce se pak bude od celého problému distancovat.

K otázce nástupnictví trestně odpovědné právnické osoby se doposud vydané komentá-

ře k zákonu č. 418/2011 Sb. vyjadřují s různou mírou určitosti, nicméně se vzájemně přibližují alespoň v tom, že takovým nástupcem by neměl být subjekt, na kterého přešla pouze jednotlivá práva (anebo jednotlivé povinnosti) trestně odpovědné právnické osoby. Takovou situaci ovšem může být i prodej podniku, takže je patrně namístě zde rovnou uvést explicitní názor autorů publikace FENYK, J., SMEJKAL, L. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Komentář. Příloha: Modelová interní opatření k předcházení trestné činnosti právnické osoby. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, 184 s. Na str. 49 je zde uvedeno, že „Jak již uvedeno shora, pokud dochází jen k dispozici s objektem, tzn. s majetkem, ať už s podnikem, jeho částí, nebo s jednotlivou pohledávkou, nejde podle autorů o právní nástupnictví ve smyslu zákona. Z tohoto důvodu nepřechází trestní odpovědnost právnických osob v případě prodeje podniku nebo jeho části na základě § 477 odst. 1 obchodního zákoníku“.

Obhajování opačného názoru by samozřejmě mohlo vést ke značně bizarním závěrům. Mohlo by totiž vést například k tomu, že je nutné stíhat všechny obchodní partnery trestně odpovědné právnické osoby, anebo dokonce i k tomu, že je nutné stíhat také všechny další subjekty, které se v řetězci postupných převodů práv a povinností vyskytnou až na třetím, případně dokonce ještě na vyšším místě.

Další zásadní problém posuzovaného právního nástupnictví však spočívá ještě v tom, že jestliže propojíme ustanovení § 10 odst. 1 citovaného zákona přímo s ustanovením § 8, který specifikuje (?) podmínky trestní odpovědnosti právnické osoby, dporučujeme se až značně absurdních možností. Konkrétně řečeno – současné znění zákona č. 418/2011 Sb. formálně umožňuje velmi jednoduchý postih právního nástupce trestně odpovědné právnické osoby i za okolností, které jsou obecně chápanému pojetí spravedlivého procesu opravdu hodně vzdálené.

Celé pojetí nástupnictví trestně odpovědné právnické osoby zcela logicky předpokládá to, že trestní postih takového právního nástupce bude založen na předchozím protiprávním jednání fyzických osob, které se ho dopustily

v souvislosti se svojí pozicí u „předchůdce“. Už samotný tento časový posun by však měl mít v některých případech za následek to, že k trestnímu postihu právního nástupce by vlastně vůbec dojít nemělo.

Může totiž snadno dojít k situaci, že v době vzniku takového právního nástupce již tyto fyzické osoby působí někde jinde a právní nástupce o nich dokonce ani nevěděl, případně jejich trestná činnost byla zjištěna až dodatečně. Zvláště absurdní situace pak může nastat v případech, že se přičitatelného protiprávního jednání u původní právnické osoby dopustil její zaměstnanec. V takovém případě zákon č. 418/2011 Sb. umožňuje určité způsoby vyvinění právnické osoby tak, jak je to popsáno v ustanovení § 8 odst. 2 písm. b). Z logiky věci však vyplývá, že se právní nástupce trestně odpovědné právnické osoby stává tímto nástupcem až poté, co byly u jeho předchůdce všechny podmínky trestnosti – ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb. – již jednáním onoho zaměstnance vytvořeny, což znamená i dovození toho, že jeho (nutno zdůraznit, že tehdejší!) zaměstnavatel zanedbal své preventivní povinnosti. Jaké má tedy právní nástupce onoho tehdejšího zaměstnavatele objektivní možnosti svého vyvinění? Co je od něho v této situaci vůbec ještě možné – z hlediska dikce samotného citovaného zákona (viz § 8 odst. 2 písm. b)) – „spravedlivě požadovat“? A v této

situaci nezapomínejme ani na to, že trestní odpovědnosti právnické osoby nebrání, nepodaří-li se zjistit, která konkrétní fyzická osoba se protiprávního jednání dopustila ... (§ 8 odst. 3 citovaného zákona).

Těžko najít vhodný příklad toho, jak by v obdobné absurdní situaci mohla být vůbec kdy stíhána, ne-li odsouzena, osoba fyzická. A nezapomínejme zde při tom všem na to, že odsouzení osoby právnické může mít velmi závažné druhotné následky i pro třetí strany, které se v této souvislosti neprovinily naprosto ničím. Už to by měl být automaticky důvod k tomu, aby zde bylo postupováno s maximální zdrženlivostí a s použitím takového výkladu, který aktuálně bude pro trestně odpovědné právnické osoby maximálně příznivý.

Jinými slovy, na základě shora uvedeného je třeba konstatovat stav výrazné právní nejistoty. Ve všech popsaných případech totiž zákon č. 418/2011 Sb. plně – a přitom současně formálně zcela jednoduše – bez dalšího umožňuje trestní postih právního nástupce trestně odpovědné právnické osoby.

Nelze přitom všem opomenout, že ve všech těchto popsaných případech bude na straně takového právního nástupce konat úkony určená fyzická osoba se všemi jejími právy obviněného v trestním řízení. To by ale sou-

časně znamenalo, že zde je ústavní zásada presumpce její nevinny již zcela bezezbytku eliminována. Místo toho se z ní stává doslova presumpce viny bez faktické možnosti obhajoby. Je zřejmé, že praktický vznik této situace si již vyžádá řešení vyžádaním stanoviska Ústavního soudu.

Zákon č. 418/2011 Sb. by měl včas projít zásadní revizí, protože všech jeho nedostatků je příliš mnoho. Zejména v rámci ustanovení stávajícího § 8 citovaného zákona by ze strany zákonodárce mělo dojít k zásadnímu upřesnění podmínek trestnosti právnických osob, které jim umožní aplikovat právo na jejich obhajobu. To se ovšem týká i vztahu k jejich právním nástupcům, protože i zde je prozatím ponechán příliš široký prostor výkladu, který může být samozřejmě různý podle toho, co se komu momentálně hodí. Těmto právním nástupcům tedy prozatím opravdu není co závidět. ●

JUDr. Jan Vidrna, advokát
Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneri

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Česká advokátní komora a EPRAVO.CZ pořádají již 9. ROČNÍK PRESTIŽNÍ CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE

právníkroku 2013

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

Podstatné změny v občanském soudním řádu v souvislosti s přijetím nového občanskoprávního kodexu

Nový občanský zákoník přináší řadu nových institutů a modifikuje instituty stávající, proto bylo nutné novinky a změny v oblasti soukromoprávních norem přenést i do zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále jen „OSŘ“).

Stalo se tak zákonem č. 293/2013 Sb. (dále jen „Novela OSŘ“), který vstoupí v účinnost dne 1. ledna 2014. Důvodem Novelu OSŘ je zajištění efektivní soudní ochrany subjektivních práv a povinností, které nově soukromoprávní normy upravují. Změny rovněž souvisejí se zavedením nové terminologie, kterou přináší nový občanský zákoník.

OSŘ nově bude upravovat pouze sporná řízení a dochází tak k oddělení řízení nesporného a jiných zvláštních řízení do samostatného právního předpisu. V souvislosti s tím dochází ke zrušení ustanovení § 175a až 200za, včetně navazujících ustanovení, která se týkají řízení nesporných a jiných zvláštních řízení.

Terminologické změny

Základní terminologické změny jsou v pojmech „způsobilost k právům a povinnostem“, „způsobilost k právním úkonům“ a „právní úkon“, které jsou nově nahrazeny pojmy „právní osobnost“, „svéprávnost“ a „právní jednání“. Další terminologické změny souvisejí se zrušením obchodního zákoníku, kdy již nebude užíván pojem „místo podnikání“, ale jednotně pro podnikatele pojem „sídlo“, dále dochází ke změně pojmu „podniku“ na „obchodní závod“, „obchodní věci“ jsou nahrazeny pojmem „věci týkající se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti“, atd.

Změny v nalézacím řízení

V nalézacím řízení byla provedena změna v určování věcné příslušnosti soudů. Došlo ke zrušení nejčastěji používaného ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) OSŘ, které v bodě 6 stanovovalo hranici věcné příslušnosti na základě peněžitého plnění, o které se spor mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti vedl. V případě, kdy částka byla vyšší než 100 000 Kč, byly k projednání věci věcně příslušné krajské soudy, resp. Městský soud v Praze. Ustanovení bylo zrušeno z důvodu, že nový občanský zákoník již nerozlišuje vztahy obchodní tak, jak doposud činil obchodní zákoník. [1] Dále byla zrušena věcná příslušnost krajských soudů ve věcech ochrany osobnosti a nárocích vycházejících z autorského zákona.

OSŘ nově upravuje v ustanovení § 116a institut podpůrce. Jedná se o osobu, s kterou má účastník během jednání právo na konzultace, podpůrce tedy napomáhá účastníkovi při rozhodování. Podpůrce dokonce může v průběhu řízení namítnout vlastním jménem neplatnost právního jednání učiněného podporovaným účastníkem, a soud musí k této námitce přihlídnout.

Podstatnou změnou, kterou Novela OSŘ dále přinesla, je vyloučení náhradního doručení u směnečného platebního rozkazu při doručování do vlastních rukou.

Novým institutem v OSŘ je řízení o žalobě z rušené držby, které se nachází v ustanovení § 176 a násl. Soud se v řízení omezí pouze na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení, tzn. na zjištění skutkového stavu. Soud není oprávněn zkoumat právní otázku. Smyslem je prozatímní vyřízení věci. Soud o žalobě rozhodne usnesením do 15 dnů od zahájení řízení. Toto usnesení nepředstavuje překážku věci pravomocně rozhodnuté např. ve vztahu k pozdější žalobě na vydání věci. [2]

Změny ve vykonávacím řízení

Ve vykonávacím řízení představuje podstatnou změnu výkon rozhodnutí na majetek patřící do společného jmění manželů, neboť dle nové úpravy lze výkon rozhodnutí nařídit také tehdy, jde-li o vydobytí dluhu, který vznikl za trvání manželství a nově i před uzavřením manželství jen jednomu z manželů

Srážky z jiných příjmů jsou prováděny i z příjmů, které povinnému nahrazují odměnu za práci nebo jsou poskytovány vedle ní, mezi které nově patří i dávky vyplývající ze smluv o výměnku, tzv. zaopatřovacích smluv.

Nový občanský zákoník zavádí v ustanovení § 1512 a násl. nový institut svěřenského ná-

stupnictví, který umožňuje zůstaviteli přikázat svému dědici, aby dědictví, které přijal, po své smrti nebo v jiných, zůstavitelem určených případech, převedl na ustanoveného následného dědice (svěřenského nástupce). Podle ustanovení § 1521 cit.: „Nesvěřil-li zůstavitel při nařízení svěřenského nástupnictví dědici právo s dědictvím volně nakládat, je vlastnické právo dědice k tomu, co nabyl děděním, jakož i k tomu, co nabyl náhradou za zničení, poškození nebo odnětí věci z dědictví, omezeno na práva a povinnosti poživatele. To neplatí, je-li věc z dědictví zcizena nebo zatížena za účelem úhrady zůstavitelových dluhů.“ Výkon rozhodnutí tak není možno vést na majetek, který povinný nabyl jako dědic dědictví, které podle nařízení zůstavitele má přejít na svěřenského nástupce jako následného dědice. Z toho důvodu byl do části vykonávacího řízení vložen na řadě míst nový odstavec, dle kterého musí povinný oznámit soudu, zda majetek nepatří do substitučního jmění, a pokud ano, tak zda má právo s ním volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věci nabytých jako substituční jmění. Tyto skutečnosti musí doložit listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře. Doloží-li, že věc nabyt jako substituční jmění, ale již nedoloží další skutečnosti, které mají být doloženy, soud výkon rozhodnutí zastaví.

Závěr

Změny provedené Novelou OSŘ nejsou pouze kosmetického charakteru. Pozitivně lze hodnotit např. změnu věcné příslušnosti, či možnost výkonu rozhodnutí na majetek patřící do společného jmění manželů i na vydobytí dluhů, které vznikly jednomu z manželů před uzavřením manželství. ●

Mgr. Michal Škudrna, advokátní koncipient
Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa
a partneři, s.r.o.

Poznámky

- [1] Důvodová zpráva k zákonu č. 293/2013 Sb., změna občanského soudního řádu, k bodu 7, 8 a 137 (§ 9 a 235a)
- [2] Důvodová zpráva k zákonu č. 293/2013 Sb., změna občanského soudního řádu, k bodu 118 (§ 176 až 180)

Vyslat cizince na pracovní cestu je možné

Obecně lze říci, že dlouhodobým politickým záměrem České republiky je řešení otázky nezaměstnanosti. Jedním ze způsobů, kterým je tento záměr uskutečňován, je upřednostňování domácích pracovní síly oproti zahraničním pracovníkům. Z tohoto důvodu není zaměstnání zahraničních osob podřízeno pouze soukromoprávním předpisům, typicky zákonu č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (dále v textu jen „zákoník práce“), ale též předpisům veřejného práva, především zákonu č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

V nedávné době vynesl Nejvyšší správní soud poměrně významný rozsudek týkající se uvedené problematiky, a to dne 22. 8. 2013 pod č. j. 1 As 67/2013 – 42. Věc, ve které NSS rozhodoval, se sice týkala přezkumu oprávněnosti správního vyhoštění, nicméně základní posuzovanou otázkou byla přípustnost či nepřípustnost vysílání cizinců na pracovní cesty mimo region, na který mají vydané povolení k zaměstnání.

Ve zkratce lze shrnout skutkový děj tím, že cizinci – občanu Ukrajiny, vydal Úřad práce České republiky povolení k zaměstnání v České republice. Předmětem povolení byla práce v oblasti výstavby budov s místem výkonu Praha. Zaměstnavatel vyslal pracovníka na pracovní cestu do Chomutova, a tuto skutečnost zjistil Oblastní inspektorát práce při kontrole. Na tomto místě je třeba připomenout, že mezi stranami nebyl skutkový stav věci, včetně skutečnosti, že cizinec byl skutečně vyslán na krátkodobou pracovní cestu v trvání dvou týdnů, sporný.

Následně bylo s cizincem zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění, správní orgán cizince svým rozhodnutím skutečně vyhostil, přičemž jeho rozhodnutí bylo ve správním řízení i přes podané odvolání potvrzeno. Krajský soud sice k žalobě cizince obě rozhodnutí zrušil, avšak z jiných důvodů, než které vzal následně jako za rozhodující NSS. Proti rozsudku

krajského soudu podal následně správní orgán kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud se ve svém rozhodnutí nejprve vypořádal s důsledky zrušení ustanovení § 93 zákona o zaměstnanosti. Toto ustanovení ukládalo zaměstnavateli povinnost písemně předem oznámit příslušnému úřadu práce vyslání cizince k výkonu práce mimo místo výkonu práce podle povolení na dobu v rozsahu 7 – 30 kalendářních dnů, a v případě vyslání delšího než 30 dnů bylo třeba získat povolení. Toto ustanovení bylo s účinností od 1. 1. 2009 zrušeno.

Nevyšší správní soud se nepřiklonil k názoru stěžovatele, že dané ustanovení bylo výjimkou z ustanovení § 145 zákona o zaměstnanosti, které vázalo možnost cizince pracovat na více místech na vydání povolení, a že pokud tedy ustanovení § 93 zákona o zaměstnanosti bylo zrušeno, nastoupil v důsledku této derogace opět přísnější režim.

Nevyšší správní soud označil takový výklad za absurdní. Soud vyšel jednak z úmyslu zákonodárce, který zavedením ustanovení § 93 zákona o zaměstnanosti v době jeho přijetí zamýšlel snížení administrativní zátěže zaměstnavatelů tím, že dočasná změna místa výkonu práce (ať již pracovní cesta či přeložení) v trvání do 7 dnů nebude podléhat ani povolení ani oznámení a od 7 do 30 dnů pouze oznámení úřadu práce.

Nevyšší správní soud dále připomněl, že i před 1. 1. 2009 nebyla nijak upravena otázka vyslání zaměstnance na pracovní cestu kratší než 7 dní, a že by byl nepřijatelný výklad, že jednodenní pracovní cestu by musel úřad práce povolit, zatímco u osmidenní by stačilo její ohlášení. Nejvyšší správní soud v této souvislosti dovodil, že pojem „výkon práce na více místech“ není totožný s pojmem „dočasný výkon práce mimo místo výkonu práce“, a že tedy ustanovení § 145 zákona o zaměstnanosti na otázku pracovních cest či přeložení nedopadá.

Nevyšší správní soud proto v souladu s ústavním principem vyjádřeným v čl. 2. odst. 3 Listiny základních práv a svobod dovodil, že pokud zákon o zaměstnanosti nadále příslušnou otázku neupravuje, je třeba vyjít z výkladu jazykového a dovodit, že toto není zaměstnavatelům a jejich zaměstnancům – cizincům zakázáno. Nejvyšší správní soud nepřisvědčil závěrům soudu prvního stupně, že tento zákaz je v zákonu o zaměstnanosti obsažen implicitně.

Nevyšší správní soud v neposlední řadě opět připomněl úmysl zákonodárce, který zrušením ustanovení § 93 zákona o zaměstnanosti

zamýšlel dosáhnout dalšího snížení administrativní zátěže pro zaměstnavatele, a který konstatoval, že předchozí úprava spočívající ve výše popsané ohlašovací povinnosti dočasný výkon práce, případně povinnosti získat pro toto vyslání povolení, neměla podstatný dopad na ochranu trhu práce v příslušném regionu. Nejvyšší správní soud konstatoval, že výklad přijatý správními orgány Krajským soudem by naopak přinesl zvýšenou administrativní zátěž, a dokonce by podřadil pod pojem nelegální práce mnohem více případů než dříve.

Nevyšší správní soud v další rovině svého rozhodnutí připomenul rovněž otázku respektování principu dobré víry adresáta právní normy a nepřijatelnosti jejího překvapivého výkladu a přehodnocení interpretace bez racionálního důvodu a společenské odůvodněnosti.

Nevyšší správní soud upozornil, že až do začátku roku 2012, tedy i v době po zrušení ustanovení § 93 zákona o zaměstnanosti, Ministerstvo práce a sociálních věcí zastávalo právní názor, publikovaný dokonce na svých internetových stránkách. Podle tohoto právního názoru nebyl zaměstnavatel v rámci pracovního vztahu povinen při vyslání cizince k výkonu práce mimo místo výkonu práce uveřejnit v povolení podávat úřadu práce žádnou informaci a cizinec nebyl povinen mít ani při děletrvajících pracovní cestě nové povolení k zaměstnání.

Oproti tomu na počátku roku 2012, tedy v době, kdy mělo dojít k tvrzenému porušení pravidel ze strany cizince, a které bylo předmětem řízení, stejné ministerstvo zveřejnilo bez bližšího vysvětlení jiný výklad, podle něhož cizinci, kteří obdrželi povolení k zaměstnání, nemohou být bez vydaného zvláštního povolení vysláni na pracovní cesty, s tím, že v takovém případě se bude jednat o výkon nelegální práce.

Nevyšší správní soud označil takovou změnu výkladu jako jsoucí v rozporu s textem zákona o zaměstnanosti, principem právní jistoty a s úmyslem zákonodárce s tím, že se ve své podstatě jednalo o nepřijatelné porušení principu dělby moci. Ministerstvo se svým postupem mělo povýšit na zákonodárce a nepřijatelně zasáhlo do právní jistoty zaměstnanců a zaměstnavatelů. Nejvyšší správní soud naopak připomněl, že předchozí výklad ministerstva odpovídal textu zákona a ustálené praxi, kterou se řídili i další zaměstnanci a zaměstnavatelé než ti v projednávaném případě.

S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud dovodil, že je nesprávný názor nejen správních orgánů, ale i krajského soudu, že se v dané věci jednalo o výkon práce v roz-

poru s pracovním povolením. Nejvyšší správní soud sice konstatoval, že krajský soud rozhodnutí správních orgánů sice zrušil, ale na základě zcela nesprávné právní argumentace.

Závěrem lze shrnout, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě dočasný výkon práce cizince mimo místo výkonu práce, ať již formou pracovní cesty či přeložení, není třeba toto vyslání oznámit příslušnému úřadu práce ani žádat o jakékoli další povolení.

Je však třeba upozornit, že toto neplatí beze zbytku. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí posuzoval i otázku obcházení zákona a zneužití práva a dospěl k závěru, že by taková situace mohla nastat v případě, kdy by například zaměstnavatel masivně využíval pracovní právní institut přeložení. V případě krátkodobé pracovní cesty v posuzovaném případě se však Nejvyšší správní soud přiklonil k závěru, že zde se o obcházení zákona nejedná. ●

Mgr. Jan Lipavský, advokát
JUDr. Petr Kučera, Ph.D., advokát
Advokátní kancelář Perthen, Perthenová,
Švadlena a partneři s.r.o.

PPS
advokáti

Veřejné rejstříky po rekonstrukci soukromého práva

Dne 12. září 2013 byl přijat zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob (ZoVR), jemuž předcházela koncepční diskuse za účasti notářů, advokátů, soudců a akademiků.

Jedná se o zásadní předpis související s rekonstrukcí soukromého práva, bez jehož přijetí by vyvstaly problémy s aplikací zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (NOZ) a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (ZOK). Dle důvodové zprávy ZoVR je cílem přijaté úpravy vytvoření svébytného systému veřejného rejstříku právnických osob a podnikajících fyzických osob, jakož i snížení administrativní zátěže při zakládání obchodních korporací a zrychlení rejstříkového řízení.

ZoVR pouští od roztříštěnosti úpravy obchodního rejstříku a zvláštních rejstříků upravených v samostatných předpisech a zavádí obecnou úpravu pro všechny veřejné rejstříky, a to včetně zakotvení formální a materiální publicity, která bude zajištěna bližším propojením veřejných rejstříků s Administrativním registrem ekonomických subjektů do jednoho systému. ZoVR obsahuje komplexní hmotněprávní i procesněprávní úpravu veřejných rejstříků, a proto k 1. 1. 2014 dochází ke zrušení úpravy řízení ve věcech obchodního rejstříku v ust. § 200a až § 200de občanského soudního řádu, který se nadále použije pouze subsidiárně.

Samostatné kategorie veřejných rejstříků upravuje ZoVR v souladu s ust. § 120 odst. 2 NOZ následovně:

- Spolkový rejstřík
- Nadační rejstřík
- Rejstřík ústavů
- Rejstřík společenství vlastníků jednotek
- Obchodní rejstřík
- Rejstřík obecně prospěšných společností

Návrh na zápis do rejstříku lze podat pouze na formuláři stanoveném vyhláškou Ministerstva spravedlnosti, čímž odpadá jistá dvojkolejnost, jelikož tuto povinnost stanovil obchodní zákoník pouze pro obchodní korporace. Zápisy do veřejného rejstříku budou primárně provádět, jakož i vykonávat dohled, rejstříkové soudy, dochází však k zásadnímu průlomů do registračního principu rejstříkových soudů ve prospěch notářů.

Bez ohledu na místní příslušnost rejstříkového soudu bude kterýkoliv notář oprávněn provést přímý zápis do veřejného rejstříku, přičemž dojde také k rozšíření možnosti přímých zápisů oproti stávající úpravě. ZoVR zavádí pojem „podkladový notářský zápis“ (tj. notářský zápis pro zápis do veřejného rejstříku nebo o rozhodnutí orgánu právnické osoby) a dále

„notářský zápis o osvědčení“ (tzn., že notářský zápis osvědčuje podmínky pro zápis nastalé až po sepsání podkladového notářského zápisu, tj. např. při zvýšení základního kapitálu v obchodní společnosti).

Dochází k rozšíření skutečností zapisovaných do obchodního rejstříku dle změn vyplývajících ze ZOK. Konkrétně se bude nově zapisovat také druh obchodního podílu a popis práv a povinností s ním spojených u společnosti s ručením omezeným a dále též adresa bydliště statutárního orgánu, společníka společnosti s ručením omezeným a jediného akcionáře společnosti, liší-li se adresa od místa pobytu. ●

Mgr. Ondřej Spáčil, advokátní koncipient
Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.

ŠVEHLÍK & MIKULÁŠ
advokáti

Změna okolností podle NOZ

Nový občanský zákoník (dále jen „NOZ“) přináší novinku v oblasti smluvního práva, a to obecnou výhradu změny okolností. Clausula rebus sic stantibus („za předpokladu, že věci zůstanou, jak jsou“) se podle současného civilního práva uplatní pouze v případě smlouvy o smlouvě budoucí a v ustanoveních obchodního zákoníku o smlouvě o uložení věci. Nově od 1. ledna 2014 bude tato výhrada změny okolností aplikovatelná na všechny smluvní vztahy, neboť NOZ vychází z pojetí, že clausula rebus sic stantibus je mlčky ujednána v každé smlouvě, ledaže je smluvními stranami vyloučena.

Ustanovení § 1764 NOZ stanoví, že změní-li se po uzavření smlouvy okolnosti do té míry, že se plnění podle smlouvy stane pro některou ze stran obtížnější, nemění to nic na její povinnosti splatit dluh, s výjimkou případů stanovených v § 1765 a 1766 NOZ. Podle důvodové zprávy vychází NOZ ze zásady, že smlouva strany zavazuje a že strany jsou povinny chovat se podle toho, co si ve smlouvě ujednaly. Nicméně NOZ reflektuje, že po uzavření smlouvy mohou nastat nepředvídané změny okolností takového rázu, že zvláště hrubě naruší poměr zájmů stran. V souladu s ustanovením § 1765 NOZ, dojde-li ke změně okolností tak podstatné, že změna založí v právech a povinnostech stran zvláště hrubý nepochopitelný poměr jedné z nich buď neúměrným zvýšením nákladů plnění, anebo neúměrným snížením hodnoty předmětu plnění, má dotčená strana právo domáhat se vůči druhé straně obnovení jednání o smlouvě, prokáže-li, že změnu nemohla rozumně předpokládat ani ovlivnit a že skutečnost nastala až po uzavření smlouvy, anebo se dotčené straně stala až po uzavření smlouvy známou. Pokud se strany nedohodnou v přiměřené lhůtě, může soud rozhodnout v souladu s § 1766 odst. 1 NOZ o zrušení dotčeného závazku, případně o jeho úpravě takovým způsobem, aby došlo k obnovení rovnováhy práv a povinností stran. Toto právo musí být uplatněno u soudu v přiměřené lhůtě, přičemž platí domněnka, že tato lhůta činí dva měsíce od okamžiku, kdy strana musela změnu okolností zjistit. Oproti současné úpravě, kdy (s výše uvedenou výjimkou) si bylo nutné výhradu změn okolností ve smluvním vztahu ujednat, bude podle NOZ výhrada změn okolností platit vždy, ledaže ji strany vyloučí podle § 1765 odst. 2 tím, že na sebe převezmou nebezpečí změny okolností.

Lze shrnout, že pokud na sebe smluvní strany nepřevzou nebezpečí změny okolností, možnost zrušení nebo změny závazku (prostřednictvím soudu) bude využitelná, nastane-li taková změna okolností, která bude podstatná, nepředvídatelná a dotčenou stranou neovlivnitelná. Důvodová zpráva k NOZ se snaží upřesnit, co pod tuto kvalifikaci nelze zahrnout a uvádí, že výhrada tohoto typu nekryje takovou změnu poměrů, jež byla vyvolána prostým vývojem ekonomiky a trhu, nebo která pojmově spadá do okruhu tzv. běžného podnikatelského rizika. Nelze proto očekávat, že by soudy např. rušily úvěrové smlouvy v případě, kdy se klient ocitl

v platební neschopnosti. Konkrétní případy změny okolností, ve kterých bude § 1765 použitelný, je však těžko předvídatelný a nezbyvá než počkat na jejich budoucí upřesnění rozhodovací praxí soudů. ●

.....
Mgr. Ondřej Havlíček, LL.M., advokát
Weinhold Legal, v.o.s.

WEINHOLD LEGAL

LEV VE SVĚTĚ PRÁVA

Advokátní kancelář pracuje na těchto principech:

- vysoká odbornost
- profesní zdatnost
- rychlé, přesné a pružné řešení problémů klienta
- respekt k zákonům
- respekt ke klientům

Praha

Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8

Tel.: 225 000 400

E-mail: recepcepha@hjf.cz

Hradec Králové

Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové

Tel.: 495 534 081

E-mail: recepcehk@hjf.cz

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., je tradiční česká advokátní kancelář s více než dvacetiletou historií, poskytující právní služby velkým obchodním společnostem, holdingovým uskupením, orgánům státní správy a územně samosprávným celkům. Po dobu své existence si vybudovala pevné místo na českém trhu. Advokátní kancelář má pracoviště v Praze a Hradci Králové, přičemž na poskytování právních služeb a provozu advokátní kanceláře se podílí v současné době okolo 55 pracovníků.

Právní služby jsou nabízeny především na území České republiky, zemích EU a v případě potřeby lze zajistit poskytnutí právní služby i jinde v zahraničí. K tomu slouží aktivní členství kanceláře v nadnárodním sdružení ABL (Alliance of Business Lawyers). Právní služby poskytované advokátní kanceláří nejsou zaměřeny pouze na některé oblasti práva nebo na určitou problematiku, ale jsou poskytovány v celém spektru práva soukromého i veřejného. Profesní tým advokátní kanceláře tvoří významní odborníci, kteří pravidelně publikují v odborných časopisech a působí jako zkušení a aktivní členové v orgánech předních institucí a věnují se přednáškové činnosti, zvláště pro odbornou veřejnost.

HARTMANN

JELÍNEK

FRÁŇA

a partneři

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. je jednou z velmi doporučovaných kanceláří v oblasti trestního práva.

We know how to score

KŠD LEGAL
advokátní kancelář s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

KŠD ECONOMIC a.s.

www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

Může být stanovení indexu podlažní plochy v územním plánu důvodem k jeho úspěšnému napadení v řízení před správními soudy?

Otázka vyjádřená v nadpisu tohoto článku je reakcí na relativně nedávno vydané usnesení prvního senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 18. 4. 2013, č. j. 1 AOs 2/2013-76, jímž byla rozšířenému senátu NSS postoupena k řešení (sjednocení judikatury) mj. i sporná otázka týkající se možnosti obrany proti stanovení indexu podlažní plochy (IPP) v územním plánu v rámci řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů), a to v následujícím znění:

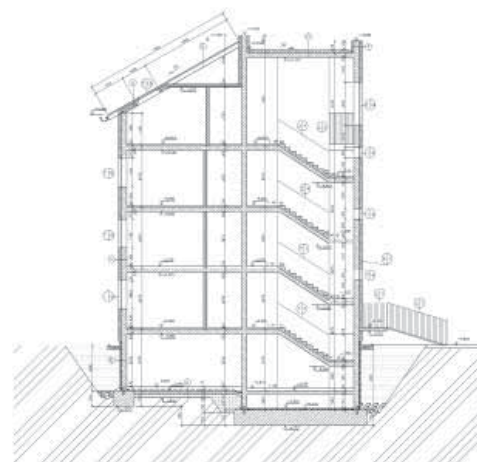
„Lze se proti úpravě směrné části územního plánu obce spočívající ve zvýšení indexu podlažní plochy bránit návrhem na zrušení opatření obecné povahy, nebo ji lze napadat až v rámci územního řízení a případného soudního přezkumu územního rozhodnutí?“

Uvedenou otázku předložil první senát NSS z důvodu názorového rozporu s dříve vydanými rozhodnutími čtvrtého a třetího senátu v rozsudcích ze dne 24. 2. 2010, č. j. 4 Ao 1/2010 – 43, a ze dne 11. 6. 2009, č. j. 3 Ao 2/2009 – 93, ve vztahu k otázce aktivní věcné legitimity v případě návrhu na zrušení úpravy směrné části územního plánu spočívající ve zvýšení IPP, a s tím souvisejícího nesouhlasu s názorem vysloveným sedmým senátem v rozsudku ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7 As 144/2012 – 53, jenž se týká možnosti soudního přezkumu a případné neaplikace územního plánu soudem v řízení o žalobě proti územnímu rozhodnutí. Právní názory, proti kterým první senát předložil věci k rozhodnutí rozšířeného senátu brojí, lze shrnout následovně:

1) Podle třetího a čtvrtého senátu nemůže změnou směrné části územního plánu spočívající ve změně IPP (spočívající v jeho navýšení) dojít k dotčení hmotných práv navrhovatelů (vlastníků dotčených, byť přímo nesousedících, nemovi-

ností) s argumentací, že „konkrétní podobu (nemovitostí) na plochách dotčených změnou IPP) bude možno posoudit až po předložení projektové dokumentace ve fázi územního řízení. Teprve tehdy bude rovněž možno posoudit, zda realizací záměru dojde k dotčení práv navrhovatelů... navrhovatelé nejsou věcně legitimováni k podání návrhu na zrušení tohoto opatření obecné povahy, neboť přijatou změnou směrné části územního plánu k dotčení jejich vlastnických práv ještě nedošlo“. První senát má oproti tomu za to, že „aktivní věcná legitimitace je v těchto případech fakticky dána hrozbou (pravděpodobností, možností) realizace plánem vytčeného cíle, jehož důsledky dopadají do právní sféry navrhovatele. Zvýší-li se v určité ploše IPP, znamená to, že tato plocha může být zastavěna daleko hustěji, popřípadě stavbami podstatně vyššími než bylo dosud předpokládáno. Tím samozřejmě může dojít k zásahu do práv osob s vlastnickým právem k sousedním nemovitostem. Není přitom vůbec rozhodné, zda k tomuto zásahu v budoucnu skutečně dojde (tj. zda bude hustá či podstatně vyšší zástavba opravdu realizována)“ (cit. z bodu 16 předkládajícího usnesení prvního senátu).

2) Podle názoru sedmého senátu je soud „oprávněn posoudit zákonnost té části územního plánu, která je podkladem rozhodnutí, a v případě, že

by ji shledal nezákonnou, ji neaplikovat. V tomto ohledu je nutno na územní plán hledět jako na podzákonný předpis, neboť při své aplikaci na konkrétní případ účastníka řízení má jako regulace vztahující se na neurčitý okruh subjektů pro tyto účely povahu podzákonného právního předpisu (čl. 95 odst. 1 Ústavy), nikoli tzv. jiného úkonu správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 2 věta druhá s. ř. s.“. První senát však opouje, že územní plán nelze považovat za podzákonný právní předpis, neboť se jedná o opatření obecné povahy, přičemž k uvedenému názoru sedmého senátu schází relevantní argumentace. Pokud sedmý senát bez dalšího podřizuje územní plány režimu článku 95 odst. 1 Ústavy, „pak obchází § 75 odst. 2 s. ř. s., který sice umožňuje přezkoumávat podkladové akty správního rozhodnutí, avšak za podmínky, že soudní řád správní neumožňuje žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části takovou „žalobou“ nepochoybně je. V konečném důsledku dochází aplikací názoru sedmého senátu též k obcházení lhůty pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části zakotvené v § 101b odst. 1“. První senát následně uvádí, že v územním, resp. spojeném územním a stavebním řízení není možné zkoumat „zákon-

nost územně plánovací dokumentace a konkrétně ani to, zda IPP byl zvýšen zákonem předepsaným postupem, v souladu se zákonem a přiměřeně situaci“ (bod 17 předkládacího usnesení).

Čtenář si jistě může učinit vlastní názor na to, který z uvedených právních názorů by měl převážet, přičemž konečné řešení sporné otázky nabídne až rozhodnutí rozšířeného senátu. Autor si nicméně na následujících řádcích dovoluje nabídnout vlastní stručný pohled na řešení dané problematiky, která se (jak by se mohlo na první pohled zdát) netýká pouze změn směrných částí územních plánů, v nichž ke stanovení IPP docházelo, a které jsou (v případě územních plánů schválených do 31. prosince 2006) na základě § 188 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů („stavební zákon“) upravovány rozhodnutím obecního úřadu, resp. úřadu územního plánování, s tím, že při úpravě se postupuje podle dosavadních právních předpisů. Řešení sporné otázky bude možné vztáhnout i na územní plány přijaté podle stávající právní úpravy, a to stran stanovení prostorového uspořádání území, jehož součástí je mj. výšková regulace zástavby, resp. intenzity využívání území (viz obsahové náležitosti textové části územního plánu, jak je vymezuje prováděcí vyhláška ke stavebnímu zákonu č. 500/2006 Sb. v příloze č. 7). IPP totiž bývá charakterizován jako poměr hrubé podlažní plochy, za níž se považuje půdorysná plocha všech plných nadzemních podlaží, k celkové výměře konkrétního území (základní ploše); což lze považovat za jeden z ukazatelů intenzity využívání území.

Vzhledem k tomu, že IPP se stanoví pouze v územním plánu (být v jeho směrné části, s možností úprav rozhodnutím), je nutno k němu přistupovat jako k náležitosti územního plánu. Jedná se o parametr, který na konkrétním území stanoví intenzitu jejího využití, a to zpravidla způsobem jejího maximálního využití. Tento parametr má zjevnou vypovídací hodnotu a pro další řízení týkající se dotčeného území (plochy) je nutné jej považovat za směrodatný, resp. pro příslušné orgány veřejné správy za závazný. Pokud je tedy stanovena hranice IPP, kterou není možné dle územního plánu překročit, dodržení tohoto parametru ve vztahu ke konkrétnímu záměru se ze strany příslušných orgánů zkoumá v navazujícím územním, resp. spojeném územním a stavebním řízení. Samotné stanovení tohoto parametru (jeho zákonnost a přiměřenost) již však není možné v této fázi řízení zkoumat.

Možností, jak stanovený IPP ze strany dotčených subjektů napadnout, je právě přezkum územního plánu jakožto opatření obecné povahy. V rámci řízení o navazujících rozhodnutích, resp. jejich přezkumu, již není možné proti stanovení tohoto parametru brojit. Mám tedy za to, že v tomto ohledu je nutno dát za pravdu prvnímu senátu a jeho názoru, že proti takové úpravě

směrné části se lze u soudu smysluplně bránit pouze návrhem v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. soudního řádu správního).

S výše uvedeným závěrem souvisí i můj náhled na nedostatečně odůvodněný závěr sedmého senátu (viz výše). I zde je nutno dát prvnímu senátu za pravdu; pokud soudní řád správní zakotvuje pro přezkum formy, v níž jsou nyní územní plány vydávány a soudně přezkoumávány, zvláštní procesní postup, naznačený vstupem sedmého senátu představuje jakýsi skrytý přezkum těchto aktů v jiném typu řízení, jímž by zároveň docházelo k obcházení zákonné lhůty pro přezkum opatření obecné povahy. Podle stavebního zákona nelze v územním řízení vydat územní rozhodnutí, pokud by byl záměr žadatele v rozporu s vydanou územně plánovací dokumentací [a contrario § 90 písm. a) stavebního zákona]. V územním řízení se tedy řeší otázka souladu, či nesouladu s územním plánem. Zkoumání skutečnosti, zda „uplatnění územního plánu v konkrétním případě může být v rozporu se zákonem či právní zásadou“, jak by si představoval sedmý senát, tak není podle mého názoru otázkou relevantní v územním řízení.

Komentář k části usnesení prvního senátu konečně považuji za užitečně dokreslit o problematiku, která v něm byla toliko naznačena, nicméně zasloužila by si (v rozhodnutí rozšířeného senátu) v návaznosti na související judikaturu NSS upřesnění, resp. ujasnění. Jde o problematiku aktivní věcné legitimize v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo její části. První senát totiž v komentovaném usnesení mj. uvádí (bod 16), jak bylo již citováno výše, že „aktivní věcná legitimize je v těchto případech fakticky dána hrozbou (pravděpodobností, možností) realizace plánem vytyčeného cíle, jehož důsledky dopadají do právní sféry navrhovatele“, což je dosti problematické tvrzení. Jak totiž vyplývá z dosavadní judikatury NSS, aktivní věcnou legitimaci je nutno v tomto typu řízení vnímat jako požadavek, aby bylo v řízení prokázáno, že skutečně došlo k takovému zkrácení na právech, jak navrhovatel tvrdí (viz bod 33 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS). Jinými slovy, „závěr o aktivní věcné legitimaci je výsledkem posouzení pravdivosti tvrzení, která založila aktivní žalobní (procesní) legitimaci navrhovatele“ (viz bod 87 rozsudku NSS ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17). Aktivní věcná legitimize tak není dána zjištěním jakéhokoliv možného dopadu důsledků realizace územním plánem vytyčeného cíle do právní sféry navrhovatele, nýbrž skutečným prokázáním, že realizací vytyčeného cíle skutečně dojde k takovému dopadu do práv navrhovatele, který lze považovat za nepřiměřený. Tento závěr samozřejmě předpokládá, že přezkoumávané opatření obecné povahy bylo přijato v souladu se zákonem a zákonné požadavky naplňuje

i hmotněprávně, což jsou jinak rovněž vady potenciálně vedoucí k úspěšnosti návrhu, byť nikoli samy o sobě, neboť návrh podaný v tomto typu řízení slouží (pomineme-li zvláštní žalobní legitimize k ochraně veřejného zájmu, jak jsou vymezeny v § 66 soudního řádu správního) k ochraně subjektivního práva navrhovatele.

Pokud uvedené vztáhneme na případ řešení prvním senátem, tj. problematiku stanovení IPP v územním plánu, aktivní věcná legitimize navrhovatele bude dána za situace, kdy stanovený IPP umožňuje takovou změnu v území (výstavby), která by byla s to zasáhnout hmotná práva navrhovatele takovým způsobem, jenž by bylo nutné považovat za nepřiměřený. Aktivní věcná legitimize nemůže být dána jakýmkoli dopadem opatření obecné povahy do právní sféry navrhovatele, neboť pak by muselo být v případě opatření obecné povahy v podobě územně plánovací dokumentace vyhovováno prakticky všem žalobně legitimním a o zákonné cíle opřený důvod a zda je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetřnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS). Uvedené podmínky musí být splněny kumulativně, jinak je dán důvod pro zrušení opatření obecné povahy v té části, jež s dotýčným zásahem souvisí (je-li to s ohledem na charakter opatření obecné povahy a povahu nepřijatelného zásahu možné). V některých případech však nelze dosáhnout dotčení všech vlastníků na území regulovaném opatřením obecné povahy (územním plánem) ve spravedlivé míře, a proto „je přípustný i zásah přesahující tuto míru (...) i proti vůli vlastníka“. Přípustnost takového zásahu je však dána jeho ústavně legitimním a zákonem stanoveným cílem a za souladu se zásadou subsidiarity a minimalizace takového zásahu.

Výše uvedené závěry, s nimiž lze samozřejmě polemizovat (jako ostatně s mnoha právními názory) by bylo možné dále rozvádět. Detailního rozboru sporné problematiky se však jistě uspokojivým způsobem chopí rozšířený senát NSS. ●

Mgr. Ing. Ján Bahýľ, advokát
Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář,
s.r.o.

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

PORSCHE DESIGN

Pařížská 21 | Prague 1
Airport Prague | Terminal 1 | Duty Free Zone
Shopping centrum Kotva | náměstí Republiky 8 | Prague 1

„Budoucí“ zástavní právo a vybrané možnosti jeho využití

Jednou z mnoha novinek, které přinese nový občanský zákoník (dále jen „NOZ“) [1], je i možnost zřízení zástavního práva k věci, která dosud není majetkem zástavce, a to nejen věci ve vlastnictví třetí osoby, nýbrž i věci, která dosud ani neexistuje. Pro usnadnění budu dále používat pojem „budoucí zástavní právo“, ač tento termín není technicky přesný.

Rejstřík zástav a veřejný seznam

Budoucí zástavní právo vzniká okamžikem, kdy zástavce k dané věci nabude právo vlastnické, avšak již před tímto okamžikem je možné budoucí zástavní právo zapsat do rejstříku zástav nebo veřejného seznamu. Rejstřík zástav bude nadále vedený Notářskou komorou ČR a zůstane prakticky v podobě, ve které jej známe dnes. Do rejstříku zástav bude možné zapsat zástavní právo týkající se věci movitých, zejména těch, které nebudou při zřízení zástavního práva předány zástavnímu věřiteli. Veřejný seznam je nový pojem, který zavádí NOZ, aniž by jej explicitně definoval. S jistotou bude za veřejný seznam pokládán katastr nemovitostí a pravděpodobně i patentový rejstřík nebo rejstřík průmyslových vzorů. Do budoucna je uvažováno také o zahrnutí evidence smluv o manželském majetkovém režimu.

Můžeme tedy předpokládat, že nejběžněji zřizovaná zástavní práva – k věcem movitým a nemovitým, a to i v režimu zástavního práva budoucího, budeme moci od nového roku zapiso-

vat do katastru nemovitostí a rejstříku zástav obdobným způsobem, jakým jsme činili dosud.

Využití budoucího zástavního práva

Hlavní využití budoucího zástavního práva spadá především ve financování akvizic nemovitých a movitých věcí, kdy nabývaná věc bude sloužit jako zástava k zajištění pohledávky z úvěru či půjčky poskytnuté za účelem pořízení této věci. V současnosti jsou u nemovitostí, a obdobně i u movitých věcí, přípustné dva režimy:

- i) kupující obdrží prostředky od věřitele, uhradí prodávajícímu kupní cenu a po vyznačení změny vlastnického práva v katastru nemovitostí zřídí a do katastru nemovitostí nechá záneš zástavní právo ve prospěch věřitele, nebo
- ii) prodávající zřídí zástavní právo ve prospěch věřitele, který poskytne prostředky kupujícímu a ten prodávajícímu následně uhradí kupní cenu.

V obou případech pohledávka věřitele není po určitou dobu nijak zajištěna a k věci prodávajícího je zřízeno zástavní právo bez jakékoliv protihodnoty. A to i v případě, kdy jsou návrhy na změnu vlastnického práva a zápis zástavního práva podávány bezprostředně po sobě. Věřitel nebo prodávající jsou tak po relativně dlouhou dobu vystaveni značnému riziku.

V novém režimu bude možné, se souhlasem současného vlastníka věci, zapsat zástavní právo do veřejného seznamu již na počátku tohoto procesu. Věřitel tedy poskytne kupujícímu prostředky oproti prokázání zřízení budoucího zástavního práva, kupující uhradí prodávajícímu kupní cenu, vlastnické právo k věci je převedeno na kupujícího a ve stejný okamžik vzniká i plnohodnotné zástavní právo ve prospěch věřitele.

Věřitel bude v novém režimu v mnohem bezpečnějším postavení, a to i díky další novince zaváděné NOZ – možnosti nabytí věci od nevládníka, respektive od osoby neoprávněné s věcí nakládat. Jedná se zejména o případy, kdy bude nabývaná věc předmětem evidence ve veřejném seznamu a kupující, potažmo věřitel, se na údaje v tomto seznamu budou spoléhat. Jejich dobrá

víra bude chráněna v mnohem větší míře, než je tomu dnes. Při zachování standardních postupů tedy nehrozí riziko, že skutečný vlastník, který nebude uveden ve veřejném seznamu, bude moci kupujícího žalovat o vydání nabyté věci a věřitel takto přijde o poskytnutou zástavu.

Zajímavé využití budoucího zástavního práva lze rovněž spatřovat například při financování nákupu bytových jednotek z majetku družstva při jejich převodu do osobního vlastnictví. V současné bankovní praxi je zpravidla požadováno zřízení zástavního práva k předmětné nemovitosti před poskytnutím úvěrových prostředků kupujícímu. Vzhledem k rizikům současné úpravy jde o legitimní způsob zmírnění rizik věřitele. V případě nabytí nemovitosti od družstva však tato praxe znamená významnou překážku, neboť podíl družstevníka nepředstavuje vlastnické právo k předmětné bytové jednotce, nýbrž pouze podíl na majetku družstva. Bytová jednotka jako taková je ve vlastnictví družstva, které zpravidla se zřízením zástavního práva nesouhlasí – opět ze zcela legitimního důvodu. V novém režimu bude možné využít ke zřízení budoucího zástavního práva k určité jednotce pouze souhlasu družstva, jehož udělení pro družstvo žádné riziko nepředstavuje. Budoucí zástavní právo pak vznikne okamžikem převodu do osobního vlastnictví družstevníka nebo jakéhokoliv jiného kupujícího. I tyto nemovitosti tedy bude možné hypotečně financovat stejným způsobem jako jakékoliv jiné nemovitosti.

Stejně jako celá řada dalších novinek, které NOZ přináší, je i režim budoucího zástavního práva spojen s určitou mírou nejistoty, zejména s ohledem na technické zvládnutí jeho evidence v příslušných registrech. Nicméně na základě dostupných informací jej přesto lze pokládat za mimořádně užitečný nástroj, který bude v praxi široce využíván. ●

Mgr. Filip Čabart, advokát
Schönherr s.r.o.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámka

[1] Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

K Š B

INSTITUT

Rekodifikace – pr(á)vní revoluce, na kterou se můžete připravit!

Chystané legislativní změny představují nejvýznamnější úpravy českého soukromého práva za poslední desítky let. KŠB Institut poskytuje profesionální vzdělávací školení a workshopy, které vás dokonale připraví na blížící se rekodifikaci.

Více na www.ksbinstitut.cz

KŠB Institut, s. r. o. je vzdělávací platforma, jejíž hlavní náplní jsou prakticky zaměřené semináře z oblasti soukromého, finančního a daňového práva. Vznikl v říjnu 2012 jako dceřiná společnost Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o. (KŠB) a svou vzdělávací činnost zahájil v únoru 2013.

Semináře jsou určeny především pro členy statutárních orgánů, manažery a zástupce právnických profesí. Jsou ale sestavené tak, aby byly přínosné i pro účastníky z řad široké veřejnosti, kteří se zajímají

o konkrétní právní či daňovou problematiku. V roce 2013 se kurzy zaměřují zejména na pilíře rekodifikace soukromého práva účinné od roku 2014. Tedy na nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích, které přinesou převratné změny do českého právního řádu.

Přednášející KŠB Institutu jsou ve svých specializacích uznávanými experty. Odborným garantem a hlavním lektorem je prof. Jan Dědič, partner KŠB a autor či spoluautor řady zákonů vč. rekodifikačních.

KŠB Institut, s.r.o.

Kontaktní osoba:
Lina Řeháková

info@ksbinstitut.cz
+420 224 103 316

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitostní a stavební právo

Duševní vlastnictví

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8

158 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

Vystavení vadné směnky a žaloba na obnovu řízení

Cílem tohoto článku je upozornit na zajímavý náleží Ústavního soudu České republiky ze dne 20. 6. 2013 pod sp. zn. III. ÚS 1059/12 (dále jen „Nález“). Zabýval se v něm otázkou porušení principu rovnosti zbraní a kontradiktornosti řízení v případě řízení o žalobě o obnovu řízení týkajícího se vydání směnečného platebního rozkazu.

V posuzované věci krajský soud vydal směnečný platební rozkaz, který následně nabyl právní moci. Směnečný dlužník – obchodní společnost v zákonné lhůtě námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu nepodal a nezpochyboval tak pravost předmětné směnky. Učinil tak až za několik měsíců na neznámého pachatele pro trestný čin podvodu po té, co směnečný platební rozkaz nabyl právní moci, a to prostřednictvím žaloby na obnovu řízení. V žalobě na obnovu řízení dlužník uvedl skutečnost, kterou pokládal za novou v souladu s § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř. Tato skutečnost měla spočívat ve zfalšovaném podpisu na směnce, což prokázal znalecký posudek z oboru písmoznalectví doložený k trestnímu oznámení podanému bývalým jednatelem dlužníka (a zároveň osobou, která údajně směnku podepsala) poté, co nabyl směnečný platební rozkaz právní moci. Dlužník ve svých argumentech v řízení před obecnými soudy uvádí jako relevantní skutečnost, že orgány činné v trestním řízení prověřují další obdobné případy zneužití směnečného řízení jako v projednávané věci, což by mělo v dané věci vést obecné soudy k tomu, aby zabránily zneužití procesních pravidel k trestněprávní činnosti.

Soudy nepovažovaly z pohledu existence nové skutečnosti dle § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř. za dostatečné tvrzení dlužníka, že pravost podpisu na směnce nezpochyboval v zákonné lhůtě po vydání směnečného platebního rozkazu proto, že v té době neměl důvod pravost podpisu zpochybovat a o možnosti, že jde o padělek se dozvěděl až po podání výše uvedeného trestního oznámení, tj. po nabytí právní moci směneč-

ného platebního rozkazu. Obecné soudy se totiž shodly v tom, že tvrzení o falzu směnky a k tomu učiněný důkazní návrh znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví „novým tvrzením a novým důkazem, které žalovaná bez své viny nemohla v původním řízení použít...“ [1]. Žaloba na obnovu řízení byla proto z důvodu absence nové skutečnosti dle § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř. zamítnuta. Soudy dospěly totiž k závěru, že dlužník měl možnost si v zákonné lhůtě po vydání směnečného platebního rozkazu ověřit pravost podpisu na směnce a tuto skutečnost včas namítat.

Následně podal směnečný dlužník ústavní stížnost. Ústavní soud České republiky hodnotil v Nálezu otázku existence nové skutečnosti dle § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a přípustnost jejího uplatnění v řízení o žalobě na obnovu řízení z pohledu práva na spravedlivý proces (zejména zásady rovnosti zbraní) a práva na kontradiktornost řízení. [2] Konstatoval, že „Pakliže rozhodující soudy ignorovaly v rámci řízení o žalobě na obnovu řízení odpovídající tvrzení stěžovatelky (dlužníka) ohledně popsáné trestné činnosti, o níž podala řadu konkrétních údajů, neposkytly porušením principu rovnosti zbraní a principu kontradiktorního řízení spravedlivou ochranu jejím základním právům, která jsou zaručena ústavním pořádkem. Ústavní stížností napadená rozhodnutí obecných soudů jsou tak projevem nadměrného formalismu, vychylujícího judikatorní a doktrinární vymezení podmínek novosti tvrzené skutečnosti, resp. novosti nabízeného důkazu mimo jejich skutečný smysl, ...“.

Závěrem lze tedy konstatovat, že Ústavní soud České republiky dospěl v Nálezu k názoru, že

ochrana výše zmíněných práv dlužníka zaručených ústavním pořádkem převažuje v daném případě nad přísným výkladem § 228 odst. 1 písm. a) o.s.ř. provedeným obecnými soudy. ●

JUDr. Anna Valeková,
advokátní koncipientka
MSB Legal, v.o.s.

Poznámky

[1] Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 11. 2011, č. j. 29 Cdo 824/2010

[2] Tato práva musí být respektována i v řízení o mimořádném opravném prostředku.

K otázce věcné příslušnosti soudu v podnikatelských sporech o peněžité plnění

Po letech trvajícím rozporu v rozhodovací praxi obou vrchních soudů v otázce věcné příslušnosti soudu dle ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), kdy neexistovala shoda v otázce tak zásadní, jako, zda je pro žalovanou věc mezi podnikateli v prvním stupni věcně příslušný okresní nebo krajský soud, se na základě nejnovějších soudních rozhodnutí zdá, že se Vrchní soud v Olomouci vzdal svého dosavadního výkladu a přiklonil se k názoru Vrchního soudu v Praze.

Právní úprava

Ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. o.s.ř. se týká věcné příslušnosti soudů ve sporech mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti a stanoví pro ně pravidlo, že spory o peněžité plnění rozhodují jako soudy prvního stupně okresní soudy, jestliže částka požadovaná žalobcem nepřevyšuje 100 000 Kč.

Výklad výše uvedeného ustanovení je nepochybný v případě jednotlivých samostatných nároků uplatněných v samostatných žalobách. Jak je však zřejmé z dlouholetého výkladového sporu obou vrchních soudů, problém při určení příslušnosti soudu nastává v případech, kdy se žalobce rozhodne uplatnit v jedné žalobě několik právně samostatných nároků, které však vycházejí ze stejného skutkového základu. V takovém případě je pro posouzení, zda hodnota sporu převyšuje 100 000 Kč, či nikoli, předmětem výkladu otázka, zda se jako částka požadovaná žalobcem posuzuje každý tvrzený nárok samostatně nebo všechny uplatněné nároky dohromady.

Typickým příkladem je situace, kdy je mezi dvěma podnikateli rozvinutá praxe dodávat si zboží na základě jednotlivých objednávek. Jednotlivé objednávky a navazující plnění tak z právního hlediska představují samostatné kupní smlouvy, přičemž hodnota jejich plnění je zpravila různá. Z pohledu žalobce i soudu je v takovém případě nevhodné uplatňovat případné nároky z takovýchto smluv v rámci samostatných řízení a z tohoto důvodu je z hlediska žalobce vhodné uplatnit všechny nároky jednou žalobou. (Obdobný názor na princip hospodárnosti řízení za-

stává i Ústavní soud ČR ve svých rozhodnutích sp. zn. II.ÚS 2013/10 ze dne 8. září 2011 či sp. zn. ÚS 2930/09 ze dne 21. ledna 2010).

V průběhu roku 2011 se k otázce věcné příslušnosti soudu v případech uplatnění několika právně samostatných nároků v jedné žalobě opakovaně

vyjádřily oba vrchní soudy, nicméně jejich výklady byly zcela protichůdné. Odlišný právní názor vrchních soudů ve svém důsledku vedl k tomu, že v dané otázce fakticky platilo jiné procesní právo v Čechách a jiné na Moravě a ve Slezsku. Rozdílnému přístupu se následně přizpůsobil procesní postup žalobců a jejich právních zá-

stupců, kteří pro spory zahájené v územním obvodu toho kterého vrchního soudu museli volit postup konformní s jeho výkladem.

Dosavadní stanoviska vrchních soudů

Právní názor Vrchního soudu v Praze

Vrchní soud v Praze ve svém usnesení sp. zn. Ncp 2505/2010 ze dne 18. listopadu 2010[1] rozhodl, že „Je-li v jedné žalobě uplatněno několik nároků na zaplacení peněžitého plnění se samostatným skutkovým základem, pak soud zkoumá podmínku věcné příslušnosti u každého takového nároku zvlášť, celková výše součtu jednotlivých žalobou požadovaných peněžitých plnění nemá z hlediska aplikace ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bodu 6 o. s. ř. význam. [...]“

[...] Celková výše v žalobě požadovaného peněžitého plnění proto sama o sobě není a ani být nemůže hlediskem určujícím pro vymezení věcné příslušnosti okresních a krajských soudů, jmenovitě ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bodu 6. Jestliže žalobce v dané věci uplatnil několik nároků na zaplacení peněžité částky se samostatným skutkovým základem, pak je nezbytné zkoumat podmínku věcné příslušnosti u každého takto uplatněného nároku zvlášť. Jak při spojení věcí rozhodnutím soudu podle § 112 odst. 1 o. s. ř., tak při „spojení věcí procesním úkonem účastníka“, tedy v žalobě, musí být splněny procesní podmínky umožňující společné projednání všech jednotlivých věcí (nároků). Jednou z těchto podmínek je, aby ohledně každého z těchto nároků se samostatným skutkovým základem byla dána věcná příslušnost okresního anebo krajského soudu. Kdyby např. nebyla dána věcná příslušnost okresního soudu ohledně jednoho nebo více nároků (věcí) uplatněných v jediné žalobě, tak je tento soud povinen uvedenou věc (věci) nejprve vyloučit postupem podle § 112 odst. 2 o. s. ř. a poté ji předložit příslušnému vrchnímu soudu podle § 104a odst. 2 o. s. ř. [...]

[...] Tím má být též řečeno, že kumulace nároků v žalobě nemůže sloužit k obcházení pravidel věcné příslušnosti soudu např. potud, že žalobce by spojením jednotlivých nároků se samostatným skutkovým základem do jedné žaloby dosáhl projednání a rozhodnutí věci krajským soudem, ačkoliv žádná z těchto jednotlivých věcí by do věcné příslušnosti krajského soudu nenáležela. [...] Platí proto, že k projednání a rozhodnutí dané věci [pozn. aut.: za situace, kdy celková částka požadovaná žalobcem v součtu jednotlivých nároků přesahuje částku 100 000 Kč] jsou v prvním stupni věcné příslušné okresní soudy.“

Dosavadní právní názor Vrchního soudu v Olomouci

Vrchní soud v Olomouci až do nedávné doby zastával názor vyjádřený v usnesení sp. zn. Ncp 945/2010 ze dne 21. září 2010, kde rozhodl, že: „Při rozhodnutí o věcné příslušnosti soudů je třeba i při kumulaci předmětů řízení zohlednit pouze celkovou hodnotu sporu požadovanou žalobcem, jde-li o věci spolu skutkově souvisící, posuzované na stejném právním podkladě, a pokud nejde o věci, jejichž předměty lze pořadit pod různá hlediska vymezená v ustanovení § 9 a § 9a o. s. ř. v takovém případě se nezohlední výše dílčích uplatněných nároků. [...]“

Svůj názor Vrchní soud v Olomouci dále rozvedl v usnesení sp. zn. Ncp 962/2011 ze dne 30. srpna 2011, kde rozhodl, že: „Pro posouzení věcné příslušnosti soudu podle ustanovení § 9 odst. 3, písm. r), bod 6 o. s. ř. je rozhodující výše částky požadované žalobcem, a to i tehdy, je-li předmětem žaloby více nároků z obchodních vztahů mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, neuvedených v písm. a) – p) uvedeného ustanovení, včetně sporů o náhradu škody a o vydání bezdůvodného obohacení. [...]“

[...] Soudu rozhodujícímu o věcné příslušnosti jsou známé závěry usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. listopadu 2010, sp. zn. Ncp 2505/2010. [...] Právní názor Vrchního soudu v Praze Vrchní soud v Olomouci nesdílí. [...]

[...] Soud, jemuž byla věc předložena k rozhodnutí o věcné příslušnosti, proto dospěl k závěru, že k projednání této věci v prvním stupni jsou věcné příslušné krajské soudy.“

Nový právní názor Vrchního soudu v Olomouci

Posun směrem ke sjednocení právních názorů obou vrchních soudů jsme v naší praxi zaznamenali v podobě usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. Ncp 860/2013-172 ze dne 6. srpna 2013, ve kterém se tamní vrchní soud zcela vzdal svého dosavadního výkladu a nově jej přizpůsobil právnímu názoru Vrchního soudu v Praze. V odůvodnění konkrétně uvedl: „Vrchní soud v Olomouci z důvodu zachování jednotnosti rozhodovací praxe soudů přejal stanovisko vyjádřené v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 11. 2010, č. j. Ncp 2505/2010-14, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, a ačkoliv dříve zastával názor odlišný, dále již bude postupovat v jeho intencích. To znamená, že je-li v jedné žalobě uplatněno několik nároků na zaplacení peněžitého plnění se samostatným skutkovým základem, pak soud zkoumá podmínku věcné příslušnosti u každého takového nároku zvlášť. Celková výše součtu jednotlivých

žalobou požadovaných peněžitých plnění nemá z hlediska aplikace ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bodu 6 o. s. ř. význam.“

Závěr

Z odůvodnění poslední citované usnesení Vrchního soudu v Olomouci lze soudit, že se jedná o trvalou změnu v rozhodování tamního soudu (i přesto, že Vrchní soud v Olomouci důvody změny svého názoru nijak nerozebírá).

Co ale tato změna přináší právní praxi? Po letech nejistoty v rozhodovací praxi soudů v otázce věcné příslušnosti u sporů mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti lze jistě hodnotit kladně dosažení shody, v souladu se základní zásadou jednoty právního řádu. Převážil názor kladoucí důraz na právo na zákonného soudce, díky němuž nelze obcházet příslušný okresní soud kumulací žalobních nároků s cílem dosáhnout projednání a rozhodnutí věci soudem krajským.

Takový názor je však na úkor zásady procesní ekonomie, jak byla opakovaně zdůrazněna Ústavním soudem v souvislosti s problematikou nařizování exekuce (viz výše zmíněná rozhodnutí ÚS). V případě plurality nároků žalobce, tj. pokud některé částky (nároky) požadované žalobcem v daném případě převyšují 100 000 Kč, a jiné nikoli, povede aktuální výklad k tříštění uplatňovaných nároků do samostatných žalob, u probíhajících řízení pak k vyloučení nároků, které podmínku věcné příslušnosti u daného soudu nesplní, k samostatnému řízení, což ve svém důsledku povede k navýšení nákladů řízení jak na straně soudů, tak i účastníků a zpravidla k navýšení konečných nákladů povinného.

Otázkou tak zůstává, jak se k novému jednotnému výkladu ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6 o. s. ř. postaví Ústavní soud, bude-li mít tuto možnost, a zda se v takovém případě přidrží své dosavadní judikatury. ●

Mgr. Martin Šlecht, advokát
Martin Smička
Heřmánek & Černý advokátní kancelář, s.r.o.

HERMANEK ČERNÝ

Poznámka

[1] Uveřejněné pod číslem 66/2011 – Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu ČR, dostupné na www.nsoud.cz

dvořák || hager & partners

advokátní kancelář

Naše mise: Spolehlivý osobní právník pro firmy poskytující praktické služby zaměřené na výsledky za dobrou cenu.

„Dvořák & spol., advokátní kancelář's team is dynamic, efficient, and flexible." Legal500

„Very knowledgeable about local laws and regulations, and offers excellent value for money." Chambers and Partners

Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.
Oasis Florenc, Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
E-mail: paha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

Dvořák Hager & Partners znamená tým 26 advokátů a dalších právníků v kancelářích v Praze a Bratislavě, poskytující právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým a slovenským podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- Právo obchodních společností. Fúze a akvizice
- Financování a kapitálový trh
- Obchodní smlouvy. Mezinárodní obchod a přeprava
- Nemovitosti a výstavba
- Hospodářská soutěž. Veřejné zakázky. PPP
- Zastupování v soudních a arbitrážních řízeních
- Insolvence a restrukturalizace
- Pracovní právo
- Životní prostředí a odpady
- Energetika

Advokátní kancelář Dvořák Hager & Partners je pravidelně doporučována renomovanými mezinárodními publikacemi jako jsou **Legal500** (oblast korporátního práva / fúzí a akvizic (M&A), finančního práva / práva kapitálového trhu, nemovitostí a řešení sporů), **Chambers and Partners** (oblast fúzí a akvizic, korporátního práva, pracovního práva a práva nemovitostí) a **European Legal Experts** (oblast obchodního práva).

Advokátní kancelář Dvořák Hager & Partners byla v rámci soutěže **Právnícká firma roku 2012** oceněna jako doporučovaná advokátní kancelář v kategoriích právo obchodních společností, fúze a akvizice a pracovní právo.

Nájem prostoru nebo místnosti sloužící podnikání

Nový občanský zákoník (dále jen „NOZ“) přinese celou řadu změn v oblasti nájmu prostor, které slouží pro účely podnikání. Podnikatelé, kteří si za účelem své podnikatelské činnosti pronajímají prostory, stejně jako pronajímatelé těchto prostor by tudíž nové právní upravě měli věnovat pozornost. NOZ zcela ruší a nahrazuje stávající zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, který upravuje nájem nebytových prostor sloužících k podnikání v současnosti. Nájem prostoru sloužícího podnikání je upraven v § 2302-2315 NOZ s tím, že se zde rovněž použijí obecná ustanovení NOZ o nájmu.

Předmětem nájmu prostoru sloužícího podnikání jsou prostory nebo místnosti, které slouží k podnikatelské činnosti, a to alespoň z převážné části. Prostorem se rozumí vystavěná nebo jinak vybudovaná část nemovitě věci. Tato ustanovení se použijí také na nájem prodejního místa, kterým může být například stánek nebo pult. Výklad pojmu „místnost“ a „prostor“ kolísá: skladovací halu nelze patrně označit za místnost. Místnosti, kde se provozují kanceláře, studia, závody restauračního typu naopak nebudeme považovat za prostor – nicméně všude tam se použijí ustanovení NOZ o nájmu prostoru sloužícího podnikání. Obecná úprava nájemní smlouvy se zřejmě i nadále v souladu s současnou judikaturou použije tam, kde se nájemní smlouvou pronajímají spolu s prostory sloužícími podnikání zároveň i jiné nemovitosti, tzn. na pronájmy celých areálů

včetně parkovišť, účelových komunikací mezi budovami apod.

Účel nájmu nemusí být v nájemní smlouvě výslovně uveden, rozhodující je skutečnost, že prostor slouží převážně k podnikání. Veřejnoprávní (stavební) určení pronajímaných prostor přitom není pro posuzování nájmu podle NOZ rozhodné. Užívání prostor v rozporu s jejich určením však může založit odpovědnost za některý správní delikt dle veřejného práva.

Nájemce není oprávněn provozovat v předmětu nájmu jinou než dohodnutou činnost nebo změnit způsob nebo podmínky výkonu činnosti, pokud by taková změna působila zhoršení poměrů v nemovitosti. Totéž platí i v případě, že by změna činnosti nad přiměřenou míru poškozovala pronajímatele nebo ostatní uživatele věci.

Nájemce je oprávněn nemovitost, kde se nalézají prostory sloužící k jeho podnikání, se souhlasem pronajímatele přiměřeně opatřit štíty, návěstími a podobnými znameními. Pronajímatel může udělení souhlasu odmítnout pouze z vážných důvodů.

Nájemce je oprávněn s předchozím souhlasem pronajímatele převést nájem spolu s převodem podnikatelské činnosti, které předmět nájmu slouží. Souhlas pronajímatele musí být dán předem a musí mít písemnou formu. Také smlouva o převodu nájmu vyžaduje písemnou formu.

Skončení nájmu: Nájem na dobu určitou může nájemce vypovědět před uplynutím sjednané doby za předpokladu, že:

- ztratí způsobilost k podnikatelské činnosti, ke které předmět nájmu slouží,
- najatý prostor přestane být způsobilý k výkonu činnosti, ke které je určený, nebo
- pronajímatel hrubě porušuje své povinnosti vůči nájemci.

Pronajímatel má právo vypovědět nájem na dobu určitou za předpokladu, že nemovitost, ve které se prostor nachází, má být odstraněna nebo přestavěna tak, že to brání dalšímu užívání prostoru, přičemž je zde stanovena podmín-

ka, že pronajímatel tuto skutečnost nemohl ani nemusel předvídat při uzavření smlouvy. Druhým důvodem výpovědi ze strany pronajímatele je hrubé porušování povinností ze strany nájemce. Ve výpovědi nájmu na dobu určitou musí být vždy uveden její důvod, jinak je výpověď neplatná. Výpovědní doba je tříměsíční.

V případě nájmu na dobu neurčitou je výpovědní lhůta šestiměsíční, pokud má však některá ze stran vážný důvod k výpovědi, je výpovědní doba tříměsíční. Vážným důvodem se rozumí zejména výše uvedené důvody, které zákon stanoví jako výpovědní důvody v případě nájmu na dobu určitou.

Nejpozději do jednoho měsíce od doručení výpovědi má vypovídající strana právo uplatnit proti výpovědi námitky, které musí mít písemnou formu. Pokud nejsou námitky vzneseny včas, právo na přezkum výpovědi soudem zaniká. Pokud vypovídající strana do měsíce od doručení námitek nevezme svoji výpověď zpět, má vypovídající strana právo do dvou měsíců ode dne, kdy marně uplynula lhůta pro zpětvzetí výpovědi, požádat o přezkoumání oprávněnosti výpovědi soud. Pokud nájemce vyklidí prostor sloužící k podnikání v souladu s výpovědí, považuje se výpověď za platnou a přijatou nájemcem bez námitek.

Pokud nájem skončí výpovědí ze strany pronajímatele, má nájemce právo na náhradu za výhodu pronajímatele, nebo nového nájemce, kterou získali převzetím zákaznické základny, kterou vypovězený nájemce využíval.

Shrnutí:

- NOZ ruší a nahrazuje stávající zákon o nájmu a podnájmu nebytových prostor
- Předmětem nájmu prostoru sloužícího podnikání jsou prostory nebo místnosti, které slouží k podnikání; účel nájmu nemusí být v nájemní smlouvě výslovně uveden
- Veřejnoprávní (stavební) určení prostor není rozhodné
- Nájemce je oprávněn nájem se souhlasem pronajímatele převést spolu s převodem podnikatelské činnosti, které předmět nájmu slouží

- Výpovědní doba činí tři měsíce; pokud se jedná o výpověď z nájmu na dobu určitou, ve výpovědi musí být vždy uveden výpovědní důvod
- Výpovědní doba z nájmu na dobu neurčitou činí šest měsíců, v případě vážného důvodu pouze tři měsíce
- Proti výpovědi lze do jednoho měsíce písemně uplatnit námitky. Nejsou-li námitky podány včas, právo napadnout výpověď žalobou zaniká
- Při výpovědi pronajímatele (s výjimkami) má nájemce právo na náhradu za vybudování zákaznické základny ●

Mgr. Stanislav Servus, LL.M., advokát
Mgr. Ing. Dominika Veselá
Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.

dvořák | hager & partners
advokátní kancelář

Poznámka

[1] Důvodová zpráva k NOZ. [online]. [cit. 2013-02-01]. Dostupné na <http://obcanskyzakonik.justice.cz/tinymce-storage/files/Duvodova-zprava-NOZ-konsolidovana-verze.pdf>.

Nová značka, na míru šitých pánských obleků, dámských kostýmů a košil v italštině znamená „spokojení“ a cele vystihuje nejdůležitější pocit, se kterým naši zákazníci nosí vše, co pro ně v Čechách ušijeme.

Tradice excelentních českých krejčích a švadlen je stále velmi živá a CONTENTI na jejich odbornosti postavila svoji výrobu.

Zažíváme dnes renesanci pánského obleku, nejen jako společenského, ale i pracovního odívání a právě k dennímu užívání nabízí CONTENTI svým zákazníkům nepřeborné možnosti při výběru látek nejprestižnějších světových výrobců, mezi kterými mají dominantní postavení tradiční tkalcovské firmy z Itálie a království Velké Británie,

Využíváme desetiletími ověřené postupy šití na míru, které se vyznačují kvalitou zpracování, rychlostí a přiměřenou cenou.

Každý je originál. Zákazník, kostým, oblek.

Proto máme připravenou úplnou řadu střihů nejen podle velikosti, ale i podle příležitosti.

Blázek®

WWW.BLAZEK.CZ

Módní dům Blažek v trendy kabátu

S nadcházející sezónou přichází největší český výrobce pánských oděvů a doplňků s novou módní kolekcí. Máte rádi pohodlí volnějších střihů? Pro Vás připravila značka Blažek eponymní kolekci, která vychází z tradičních střihů a tlumenějších barev.

Pokud ale hledáte oblečení podle posledních módních trendů, pak si nejlépe vyberete v kolekci nazvané Trend, ve které budete vypadat stylově.

Neodmyslitelnou součástí šatníku každého muže jsou skvěle padnoucí jeansy. Buďte kreativní a nebojte se je kombinovat s různými vrškami – třeba s tričkem s potisky komiksových motivů Káji Saudka, které najdete ve vybraných prodejnách Blažek.

Lhůta k podání žaloby o určení pravosti nebo výše pohledávky

Věřitel, jehož přihlášenou pohledávku popřel insolvenční správce nebo dlužník jako „nevykonatelnou“ a který zmeškal lhůtu k podání žaloby o určení pravosti nebo výše pohledávky určenou ve vyznění (výzvě) insolvenčního správce dle § 197 odst. 2 insolvenčního zákona, nemá v rámci opravných prostředků proti rozhodnutí o odmítnutí přihlášky, jež se opírá o ustanovení § 198 odst. 1 věty třetí insolvenčního zákona, ve spojení s ustanovením § 185 insolvenčního zákona, k dispozici (jako účinnou) obranu založenou na tvrzení, že výzvu ignoroval proto, že má za to, že přihlášená pohledávka je pohledávkou „vykonatelnou“ (pro niž platí režim ustanovení § 199 insolvenčního zákona).

Exekuce, odebrání věci

Vydání věci třetí osobou oprávněnému je závislé na povaze právního vztahu mezi povinným a třetí osobou.

Insolvence a rozhodčí řízení, incidenční spory

Režim přezkoumání vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím „příslušného orgánu“ se uplatní i pro vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodčím nálezem rozhodce nebo rozhodčího sou-

du. Možnosti popřít vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodčím nálezem nebrání ani to, že strany rozhodce případně výslovně pověří k tomu, že může spor rozhodnout podle zásad spravedlnosti.

Ustanovení § 231 insolvenčního zákona v žádném směru neřeší otázku platnosti právních úkonů posuzovaných při přezkoumání pohledávek popřeny co do pravosti, výše nebo pořadí (lhostejno, zda vykonatelných) v insolvenčním řízení (neklade takovému přezkoumání žádné meze). Jeho cílem je pouze zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována (určovacím žalobami podle § 80 písm. c/ o. s. ř., podávanými u obecných soudů) mimo rámec procedur nastavených insolvenčním zákonem k řešení těchto otázek (aby např. nedocházelo k tomu, že incidenční spor o příslušnost určitého majetku do majetkové podstaty dlužníka, zahájený podáním vylučovací žaloby, bude blokován řízením vedeným u obecného soudu o určovaci žalobě týkající se některé z otázek, již má v onom incidenčním sporu řešit insolvenční soud jako otázku předběžnou).

Nájem bytu

Pronajme-li si nájemce více bytů v místě s fungujícím trhem s byty a platí v nich neregulované nájemné, není rozumný důvod omezovat jeho smluvní svobodu, zejména když v tako-

vém případě není vícenásobným nájmem nijak omezen ve svých právech ani pronajímatel. Přesto nelze ani v době končící deregulace nájemného považovat výpovědní důvod dvou bytů za zcela překonaný. Nelze přehlédnout, že všichni pronajímatelé nemají stejné postavení, a že ani všechny byty nejsou pronajímány za nájemné v místě a čase obvyklém. Výjimečné je zejména postavení obce jako pronajímatele. Ani okolnost, že již byl schválen zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v němž jsou výpovědní důvody upraveny jinak a výpovědní důvod více bytů se v jejich výčtu výslovně nenachází (srovnej § 2288), neznamená, že by se ustanovení § 711 odst. 2 písm. c) obč. zák. stalo obsoletním.

Nemajetková újma, úrok z prodlení

Orgány činné v trestním řízení jsou povinny dbát na zajištění ochrany utajených osob i pro dobu po skončení řízení, což pro soud znamená, že když rozhoduje o nárocích uplatněných poškozeným v postavení podle § 55 odst. 2 tr. ř., měl by při splnění všech podmínek § 228 odst. 1 tr. ř., být veden snahou poškozenému sám vyhovět. Je nutné brát zřetel na to, že občanskoprávní úprava neobsahuje obdobné ustanovení o utajení totožnosti účastníka řízení (srov. § 18 a 90 obč. zák.), neboť žalobce jako fyzická osoba musí být vždy označen jménem a příjmením, které užívá na základě zápisu v knize narození nebo jiných rozhodných skutečností (např. uzavření manželství a údaj o jménu musí být uveden přesně v takové po-

době, která odpovídá všem těmto skutečnostem. Musí uvést i své bydliště, jímž se rozumí každé místo pobytu, v němž se fyzická osoba zdržuje (srov. § 79 odst. 1 obč. zák.).

Odpovědnost státu za škodu a promlčení

Vzhledem k tomu, že podmínkou pro uplatnění práva na odškodnění nemajetkové újmy je zrušení rozhodnutí, které ke vzniku nemajetkové újmy vedlo, pro nezákonnost podle § 8 odst. 1 věta první zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a teprve tímto okamžikem je naplněn odpovědnostní titul státu, počíná subjektivní promlčecí doba běžet až ode dne právní moci kasačního rozhodnutí, tedy obdobně jako u nároku na náhradu škody podle § 32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Investiční společnost, její hospodaření a náhrada škody

Bez skutkového zjištění o tom, jak vypadá konkrétní zpráva o hospodaření investiční společnosti a zpráva o hospodaření podílového fondu v rozhodném období je úsudek, odvolávající se na očekávanou (nikoli skutečnou) podobu zprávy (účetní závěrky), pouze hypotetický a nemůže obstát v rovině právní.

Amnestie, nepřipustnost trestního stíhání

Při výkladu dikce „... pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému...“ je třeba vycházet nejen z gramatického výkladu, ale i ze smyslu tohoto ustanovení, kdy je třeba zohlednit i účel vyloučení uprchlých osob z dohodiní amnestie. Jestliže hlavním smyslem abolicie je zastavit dlouhodobá trestní stíhání, je třeba tuto skutečnost promítnout i do zohlednění délky trvání řízení proti uprchlému v rámci celkové doby trestního stíhání. To vyplývá ze slov „... trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému...“. Proto je nutno vycházet ze skutečné doby, po kterou se v průběhu neskončeného trestního stíhání konalo řízení proti uprchlému (§ 302 a násl. tr. ř.), a od celkové doby trvání trestního stíhání je třeba odečíst dobu, po kterou se vedlo řízení proti uprchlému.

Poučovací povinnost soudu

Ve výroku usnesení vydaného soudem v řízení o dědictví podle ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř. musí být uveden (mimo jiné) účastník

(dědic nebo jeho právní nástupce), kterého soud (soudní komisař) odkazuje, aby své dědické právo uplatnil žalobou. Ostatní účastníci (včetně těch, kteří tvrzení na žalobu odkázaného dědice podporovali nebo ke sporným skutkovým okolnostem nezaujali žádné procesní stanovisko) budou ve sporu zahájeném touto žalobou na straně žalovaného; ve výroku usnesení se neuvádí, je však nezbytné je uvést v jeho odůvodnění. Ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř. nevyžaduje, aby v usnesení soudu v řízení o dědictví bylo výslovně uvedeno, proti kterým účastníkům má žaloba směřovat. Neuvede-li však soud ve výroku usnesení vydaného podle ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř., proti komu má žalobce podat žalobu, je vždy na místě uvést v odůvodnění usnesení, proti komu má žaloba směřovat.

Žaloba podaná účastníkem řízení o dědictví na základě odkazu, učiněného soudem v řízení o dědictví podle ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř., není žalobou o určení, zda tu právní vztah nebo právo je, či není, ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) o. s. ř.; naléhavý právní zájem na určení právního vztahu z dědického práva, z něhož vyplývá, s kým bude nadále jednáno jako s účastníkem řízení o dědictví, proto není třeba tvrdit a ani prokazovat. Uvedené ale platí jen tehdy, odpovídá-li žaloba požadavkům ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř. na to, jakého práva se odkázaný účastník dědického řízení má žalobou domáhat. Požaduje-li žalobce něco jiného, může být žalobě o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, vyhověno, jen jestliže bude prokázán naléhavý právní zájem na požadovaném určení [80 písm. c) o. s. ř.].

Usnesení, kterým soud v řízení o dědictví odkáže toho z účastníků, jehož dědické právo se jeví jako méně pravděpodobné, aby své právo uplatnil žalobou, nemusí vždy odpovídat všem požadavkům ustanovení § 175k odst. 2 o. s. ř. V takovém případě je soud, který o žalobě rozhoduje, vždy povinen poučit žalobce o náležitostech žaloby tak, aby vyhovovala požadavkům ustanovení § 175k odst. 2 občanského soudního řádu.

Zákaz řízení motorových vozidel

Za zakázanou činnost nelze v případě zákazu řízení motorových vozidel považovat jakékoliv nakládání s motorovým vozidlem, ale jen takové jeho ovládání, k němuž jsou nutné schopnosti, jež řidič musí nabýt školením a zkušeností, pro které je vydáváno řidičské oprávnění, a je potřeba takových schopností k tomu, aby toto vozidlo (jeho pohonná jednotka) mohlo být uvedeno do pohybu s využitím znalostí a schopností ovládat jeho motorické schopnosti.

Smlouva o převodu obchodního podílu

Nebylo-li v řízení sporu o tom, že byla v předepsané formě uzavřena smlouva o převodu obchodního podílu (jejíž písemná podoba se ztratila), je třeba vycházet z presumpce správnosti standardního obsahu takové smlouvy. Povinnost tvrzení a povinnost důkazní o tom, že smlouva měla vady způsobující její neplatnost, pak stíhají toho, kdo takové vady tvrdí.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Elektronický platební rozkaz a insolvence

Skutečnost, že byla vydána rozhodnutí, která formálně neobsahují odůvodnění, osvědčuje, že soud zkoumal (s pozitivním výsledkem) předpoklady, za nichž vydána být mohla. U platebního rozkazu a elektronického platebního rozkazu je tímto předpokladem především to, že uplatněné právo vyplývá ze skutečnosti uvedených žalobcem (§ 172 odst. 1 věta první o. s. ř.). Tím, že soud vydá elektronické platební rozkazy, osvědčí, že podle něj uplatněné právo vyplývá ze skutečnosti uvedených žalobcem (včetně případně požadovaného smluvního úroku z prodlení). Jestliže skutečnosti uvedené v žalobách (podaných na elektronickém formuláři) ozeřejmují, že je uplatněn nárok ze spotřebitelských smluv, pak námitka, že bylo možné platně sjednat úrok z prodlení pouze do výše stanovené občanskoprávními předpisy, vycházející z ustálené judikatury je ryze námitkou právní, zapovězenou ustanovením § 199 odst. 2 insolvenčního zákona.

Záloha na náklady insolvenčního řízení

Proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu o uložení povinnosti zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení v částce, která nepřevyšuje 50 000 Kč, není dovolání objektivně přípustné vzhledem k omezení obsaženému v ustanovení § 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř.

Odpovědnost státu za škodu

Výkon rozhodnutí vydaného v přenesené působnosti patří rovněž do přenesené působnosti. Za újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v rámci výkonu přenesené působnosti odpovídá stát v režimu zák. č. 82/1998 Sb.

Náklady řízení

Žalobce, který poté, co přišel o aktivní věcnou legitimaci k vymáhání žalobou uplatněného nároku (až) v průběhu sporu, na žalobě i tak setrval (takže musela být zamítnuta), nemůže úspěšně uplatnit takovou ztrátu aktivní věcné legitimace jako důvod hodný zvláštního zřetele, pro který by žalovanému být i zčásti měla být odepřena náhrada nákladů řízení. Jde naopak o typovou situaci, kdy důvod hodný zvláštního zřetele k odepření náhrady nákladů řízení ve smyslu § 150 o. s. ř. dán není.

Vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli

Je-li zajištěná pohledávka v insolvenčním řízení řádně zjištěna, pak okolnost, že případně probíhá (pravomocně neukončené) trestní řízení, jehož výsledek by mohl vést ke zpochybnění některého z předpokladů, na nichž spočívá existence zjištěné zajištěné pohledávky, není v žádném směru důvodem k vyloučení postupu dle § 298 odst. 2 insolvenčního zákona (k vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli), pro který je rozhodující stav v době vydání rozhodnutí o vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli. Okolnost, že v budoucnu možná (snad) bude jednáno, jež vedlo ke vzniku pohledávky, posouzeno jako trestné, je právně bezvýznamná, jestliže v rozhodné době zde (při řádně zjištěné pohledávce) takového rozhodnutí není.

Dovolání

Může-li být dovolání přípustné jen podle § 237 o. s. ř., je dovolatel povinen v dovolání vymezit, které z tam uvedených hledisek považuje za splněné, přičemž k projednání dovolání nepostačuje pouhá citace textu ustanovení § 237 o. s. ř. (či jeho části). Spatřuje-li dovolatel přípustnost dovolání v tom, že „dovolacím soudem vyřešená právní otázka má být posouzena jinak“, musí být z dovolání zřejmé, od kterého svého řešení otázky hmotného nebo procesního práva se má (podle mínění dovolatele) dovolací soud odchýlit.

Konkurs a zpeněžování

Souhlas se zpeněžením věci zajišťující pohledávku odděleného věřitele prodejem mimo dražbu, vydaný konkursním soudem, neopravňuje správce konkursní podstaty úpadce ke zpeněžení takové věci prodejem mimo dražbu vzhledem k ustanovení § 27 odst. 5 ZKV.

Nedala-li osoba, již svědčí zákonné předkupní právo spoluvlastníka, souhlas k dražbě podílu na věci a správce konkursní podstaty úpadce ji nevyzval k využití předkupního práva, nelze hovořit o tom, že předkupní právo taková osoba včas nevyužila a tudíž nelze uvažovat ani

o možnosti prodeje spoluvlastnického podílu na věci veřejnou dražbou.

Odpovědnost státu za škodu

Odložení trestní věci ve vztahu k poškozenému nemůže působit retroaktivně v tom smyslu, že by uplatněním práva v rámci trestního řízení nedošlo ke stavění promlčecí doby. Ustanovení § 112 obč. zák. působí bez ohledu na dodatečně zjištění, že trestní stíhání z právního hlediska vůbec nebylo zahájeno.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Odporovatelnost

Uplatnění práva zástavního věřitele na uspokojení jeho pohledávky ze zástavy, k níž vzniklo zástavní právo na základě zástavní smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a zástavním věřitelem, může věřitel za podmínek uvedených v ustanovení § 42a občanského zákoníku odporovat. Odporovatelným právním úkonem tu však nemůže být smlouva o zřízení zástavního práva, která sama o sobě nevede ke zmenšení majetku dlužníka, nýbrž právní úkon, kterým zástavní věřitel na základě smlouvy o zřízení zástavního práva uzavřené mezi ním a dlužníkem uplatňuje právo na uspokojení své pohledávky ze zástavy (např. návrh na zpeněžení zástavy ve veřejné dražbě nebo soudním prodejem zástavy, návrh na výkon rozhodnutí prodejem zastavené movité věci, nemovitosti nebo podniku, přihláška pohledávky do zahájeného řízení o výkon rozhodnutí prodejem zastavené movité věci, nemovitosti nebo podniku). Rozhodnutí soudu, jímž by bylo určeno, že právní úkon, kterým zástavní věřitel na základě zástavní smlouvy uzavřené s dlužníkem uplatnil právo na uspokojení své pohledávky ze zástavy v řízení o výkon rozhodnutí prodejem zastavené movité věci, nemovitosti nebo podniku, popřípadě v exekučním řízení, je vůči věřiteli právně neúčinný, by v takovém případě představovalo podklad k tomu, aby se věřitel mohl domáhat uspokojení své vymahatelné pohledávky v řízení o výkon rozhodnutí (v exekučním řízení) postižením zastaveného majetku dlužníka, aniž by se při tomto výkonu rozhodnutí (exekuci) ve vztahu mezi věřitelem a zástavním věřitelem přihlíželo k lepšímu pořadí zástavního věřitele při uspokojování pohledávek, které zástavní věřitel získal uzavřením zástavní smlouvy na úkor věřitele a které by věřitel, jehož odpůrčí žalobě bylo vyhověno, mohl úspěšně popřít tzv. odporovou žalobou

podle ustanovení § 267a o. s. ř. podanou proti zástavnímu věřiteli. Jestliže by zástavní věřitel uplatnil právo na uspokojení své pohledávky ze zástavy návrhem na zpeněžení zástavy ve veřejné dražbě nebo soudním prodejem zástavy a jestliže by byly splněny podmínky, za nichž lze tomuto právnímu úkonu odporovat, mohl by se věřitel – místo určení právní neúčinnosti právního úkonu – ve smyslu ustanovení § 42a odst. 4 části věty za středníkem občanského zákoníku domáhat, aby mu zástavní věřitel vydal získaný výtěžek dražby nebo soudního prodeje zástavy až do výše vymahatelné pohledávky věřitele.

Příslušnost soudu

Je-li předmětem řízení nárok na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti ze smlouvy o nájmu nebytových prostor, je k řízení v prvním stupni věcně příslušný okresní soud, i když jde o vztah mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti.

Vylučovací žaloba

Jestliže podle zástavní smlouvy zajišťuje pohledávku zástavního věřitele více nemovitostí a není-li ujednáno něco jiného, může zástavní dlužník nebo zástavce přivodit zánik zástavního práva dle § 170 odst. 1 písm. e/ obč. zák. pouze tehdy, složí-li zástavnímu věřiteli obvyklou cenu všech takto zastavených nemovitostí; složením obvyklé ceny jedné z několika takto zastavených nemovitostí zástavní právo vůči této jedné nemovitosti nezaniká.

Zákaz reformace in peius

Předpokladem uplatnění principu zákazu reformace in peius je, že se ohledně takové osoby vede opravné řízení výhradně v její prospěch. Jestliže je vedle opravného prostředku podaného ve prospěch určité osoby podán další opravný prostředek v její neprospěch, zákaz reformationis in peius se neuplatní, dojde-li ke zrušení rozhodnutí v důsledku obou opravných prostředků. Stejně tomu je, pokud je opravný prostředek podán jak ve prospěch, tak i v neprospěch určité osoby (např. odvolání státního zástupce ve prospěch i neprospěch obžalovaného atd.). V ustanovení § 259 odst. 4 tr. ř. zákon omezuje možnosti, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud tak může učinit jen tehdy, jestliže rozhoduje na podkladě odvolání, které bylo podáno v neprospěch obžalovaného; takové odvolání může podat jen státní zástupce a stran výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení i poškozený (§ 247 odst. 1 tr. ř.). Není-li důvodné odvolání, podané v neprospěch obžalovaného (nebo bylo-li takové odvolání zamítnuto či odmítnuto), platí zákaz reformace

**100 %
jen za 100 %**

APOGEO

audit | tax | valuation | finance

*Platíte jen
za perfektní práci*

*Jako náš klient platíte jen
za práci odvedenou kvalitně a včas!*

*Poradenská skupina
APOGEO poskytuje širokou škálu
služeb v oblasti auditu, daní, účetního
a mzdového poradenství, outsourcingu
mezd a personální agendy, znaleckých služeb
a management consultingu.*

in peius, třebaže je zřejmé, že napadený rozsudek soudu prvního stupně je vadný, ale náprava vady by znamenala rozhodnutí v neprospěch obžalovaného.

Zástavní právo

Smlouva o zřízení zástavního práva pro určitý druh pohledávek, jež vzniknou zástavnímu věřiteli vůči dlužníku v budoucnu, která neobsahuje ujednání o době trvání zástavního práva nebo o výši, do které se takto určené pohledávky zajišťují, je podle ustanovení § 39 obč. zák. neplatná.

Náklady konkursu

Správce konkursní podstaty poruší právní povinnost stanovenou v § 8 odst. 3 poslední věty ZKV, jestliže činnost, k níž je z titulu výkonu funkce správce konkursní podstaty konkrétního úpadce sám povinen, zadá třetí osobě na účet konkursní podstaty bez souhlasu věřitelského výboru (zástupce věřitelů). Námitka, že šlo o činnost potřebnou, ze které měla konkursní podstata prospěch, nemá na závěr, že šlo o jednání protiprávní (zákonem zakázané) žádného vlivu. Následkem porušení právní povinnosti stanovené v § 8 odst. 3 poslední věty ZKV však není neplatnost takového „zadání“, nýbrž to, že správce konkursní podstaty si takový náklad nese z konkursní odměny; jde o náklad vynaložený „na účet správce konkursní podstaty“ jelikož „na účet konkursní podstaty“ může jít jen se souhlasem věřitelského výboru (zástupce věřitelů).

Odpovědnost státu za škodu

K tomu, aby bylo možné dovodit ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb. případnou odpovědnost státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem konkursního soudu, musí jít o postup, který se neodrazí bezprostředně v obsahu soudního rozhodnutí.

Zvláštní povaha práce

Dohoda uzavřená ve smyslu ustanovení § 30 odst. 3 písm. c) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, neupravovala a ani nemohla upravovat vzájemně smluvně právní závazky zaměstnavatele a příslušného odborového orgánu navzájem, z nichž by odborovému orgánu nebo zaměstnavateli jako takovým vznikala konkrétní práva a povinnosti. Podstatou tohoto ujednání mezi zaměstnavatelem a příslušným odborovým orgánem je úprava vztahů mezi zaměstnavatelem a blíže neurčeným počtem zaměstnanců, a v tomto smyslu má tedy dohoda normativní povahu. Blížší úpravu „důvodů spočívajících ve zvláštní povaze práce, kterou má zaměstnanec vykonávat“, které jsou vymezeny v písemné dohodě, je tak třeba považovat

v širším smyslu za pramen práva, při jehož výkladu se postupuje jako při výkladu právního předpisu.

Poučovací povinnost soudu

I když se v zákoně výslovně neuvádí, co předseda senátu provede při „prvním jednání“, jehož skončením nastává (má nastat) tzv. koncentrace řízení, je nepochybné, že obsahem (předmětem) „prvního jednání“ uvedeného v ustanovení § 118b odst.1 věty druhé o.s.ř. ve znění do 31.8.2012 jsou (musí být) takové úkony, které je soud povinen při jednání provést dříve, než přistoupí k dokazování (k provádění důkazů) o věci samé. Podstatné tu nemůže být jen to, že bylo skončeno (odročeno) jednání, které soud nařídil jako první k projednání věci samé a které se také uskutečnilo, jestliže při něm nebyly provedeny nebo nemohly být provedeny (soudem nebo účastníky) všechny úkony, které by účastníkům reálně umožnily včas a řádně splnit povinnost tvrzení a důkazní povinnost. „První jednání“ lze pokládat ve smyslu ustanovení § 118b odst.1 věty druhé o.s.ř. ve znění do 31. 8. 2012 za „skončené“ jen tehdy, byly-li při něm provedeny alespoň všechny úkony uvedené v ustanoveních § 118 odst.1 a 2 o.s.ř. ve znění do 31. 8. 2012.

Náhrada škody a věcná příslušnost soudu

Spor o náhradu škody způsobené porušením povinnosti podat návrh na prohlášení konkursu na majetek dlužníka ve smyslu § 3 odst. 2 Zákona o konkursu a vyrovnání není sporem „z dalších obchodních závazkových vztahů, včetně sporů o náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti“, a to s přihlédnutím k občanskoprávnímu pojetí tohoto odpovědnostního vztahu.

Insolvence a místní příslušnost

Jestliže určitá osoba vlastní hromadnou akcii akciové společnosti představující 50% podíl v akciové společnosti a druhou hromadnou akcii akciové společnosti ve stejné výši vlastní sama akciová společnost, je ona osoba většinovým společníkem akciové společnosti a tedy (nejde-li o případ dle § 66a odst. 3 písm. b/ obč. zák.) i osobou ovládající akciovou společnost (§ 66a odst. 1 a odst. 3 písm. a/ obč. zák.). Pro účely posouzení, zda pro insolvenční řízení oné osoby jsou splněny předpoklady místní příslušnosti dané na výběr ve smyslu ustanovení § 87 odst. 2 o. s. ř. u insolvenčního soudu, u kterého již probíhá insolvenční řízení ohledně majetku akciové společnosti (dlužníka ve smyslu § 87 odst. 2 o. s. ř.), platí za této situace vyvratitelná domněnka, že ona (ovládající) osoba a (jí ovlá-

daná) akciová společnost tvoří koncern (§ 66a odst. 7 obč. zák.).

Skutečná výše přihlášené pohledávky

Ustanovení § 178 insolvenčního zákona upravuje sankční postih dvojího druhu. První sankce (podle věty první) spočívá v tom, že činí-li zjištěná (skutečná) výše přihlášené pohledávky méně než 50% přihlášené částky, k přihlášené pohledávce se nepřihlíží ani v rozsahu, ve kterém byla zjištěna (věřitel se nebude moci podílet v insolvenčním řízení na poměrném uspokojení přihlášené pohledávky ani v její zjištěné výši). Druhá sankce (podle věty druhé) pak tkví v tom, že věřitel, který takovou pohledávku přihlásil, bude povinen (na základě rozhodnutí insolvenčního soudu) odvést ve prospěch majetkové podstaty částku, o kterou přihlášená pohledávka převýšila její skutečný (zjištěný) rozsah. Druhé z popsanych sankcí se věřitel může vyhnout tím, že v intencích § 180 insolvenčního zákona nebude (do konečného zjištění výše pohledávky) v insolvenčním řízení vykonávat práva spojená s (dosud) nezjištěnou pohledávkou, první pak tím, že racionálně přistoupí k uplatnění svých nároků v insolvenčním řízení. Hranice 50% je dostatečně vysoká k tomu, aby rozumně uvažující věřitel byl schopen odhadnout svůj úspěch s přihlášenou pohledávkou v rozsahu, při němž se nedostane do konfliktu se sankcí nastavenou ustanovením § 178 věty první insolvenčního zákona.

Náklady řízení

Peněžitě plnění přiznané výrokem o nákladech řízení nelze označit pro účely posouzení přípustnosti dovolání za plnění ze vztahu ze spotřebitelské smlouvy, z pracovněprávního vztahu nebo z věci uvedené v § 120 odst. 2 o. s. ř., ani když je výrok o nákladech řízení akcesorickým výrokem v rozhodnutí, jež se (co do „merita“) takového „vztahu“ nebo takové „věci“ týkalo (ve výroku o nákladech řízení se zvláštní povahou těchto vztahů a věci dovolující prolomení stanoveného limitu nijak neprojevuje).

Odpovědnost státu za škodu

Konstatování porušení práva je formou zadostiučinění, při které stát prostřednictvím orgánu veřejné moci uzná, že jeho postupem k zásahu do práv poškozeného a v důsledku toho vzniku nemajetkové újmy došlo. Pokud v odůvodnění zprůstujícího rozsudku takové konstatování absentuje, nelze uvažovat o tom, že by se samotným zprůstěním obžaloby dostalo poškozenému satisfakce odpovídající konstatování porušení jeho konkrétního práva nebo práv v důsledku trestního stíhání.

ROTT, RŮŽIČKA & GUTTMANN

PATENTOVÉ, ZNÁMKOVÉ A ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE

Rott, Růžička & Guttman patentové, známkové a advokátní kanceláře patří k největším a nejdoporučovanějším kancelářím v oblasti průmyslových práv v České republice. Kancelář se specializuje na vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky, patentové a známkové rešerše, spory v oblasti průmyslových práv, soutěžní právo a výrokové pirátství.

Kancelář poskytuje tyto služby v České republice a v zahraničí. Kancelář tvoří 5 advokátů, 15 patentových zástupců a další spolupracovníci, kteří mají dlouholeté zkušenosti v oboru průmyslového vlastnictví a ve všech souvisejících vědních a technických oborech.

Management kanceláře tvoří senior partneři JUDr. Vladimír Rott, JUDr. Michal Růžička a JUDr. Ing. Michal Guttman. Kancelář vlastní samostatnou pobočku pro Slovenskou republiku – Rott, Růžička & Guttman patentová, známková a právní kancelária, v.o.s., kterou tvoří advokáti a patentoví zástupci.

Kancelář poskytuje služby domácím i zahraničním klientům v češtině, slovenštině, angličtině, němčině, francouzštině, ruštině a japonštině.

Starší společníci a patentoví zástupci jsou členy mezinárodních asociací AIPPI, INTA, AIPLA, FICPI, ECTA, MARQUES a LES.

Rott, Růžička & Guttman získala ocenění IP Law Firm of the Year 2009 udělovanou Managing Intellectual Property pro Českou republiku, Lawyers World Global Awards 2011, Intellectual Property Law, Firm of the Year 2012 in the Czech Republic – Corporate Intl Magazine Global Awards a ocenění „Právníká firma roku 2012 - velmi doporučovaná kancelář“ v České republice.

Česká republika:

Rott, Růžička & Guttman
Vinohradská 37/938
P.O.BOX 44
120 00 Praha 2

e-mail: rrg@rrg.cz
tel.: +420 233 377 867
fax: +420 233 382 263

Slovenská republika:

Rott, Růžička & Guttman
Pionierska 15
831 02 Bratislava 3

e-mail: rrg@rrg.sk
tel.: +421 244 454 197
fax: +421 244 454 195

www.RRG.cz

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

MALÁ KANCELÁŘ S VELKOU VIZÍ

Služby v pracovněprávní oblasti

Klientům Randl Partners poskytujeme **kompletní zázemí v oblasti pracovního práva a HR managementu**. Oceňují nejen právní poradenství nejvyšší odborné úrovně, řadu vydávaných publikací a pořádaných seminářů, ale zejména náš lidský přístup k jejich problémům.

Členství v prestižní pracovněprávní alianci Ius Laboris nám dodává potřebný mezinárodní přesah a praxi.

„Tým specializovaný výhradně na pracovní právo, s velice širokým obchodním přehledem a porozuměním pro výzvy, kterým čelíme. Rychlý, efektivní a aktivní.“

Chambers Europe 2012

v oboru Pracovní právo

Služby v obchodněprávní oblasti

Obchodněprávní tým Randl Partners poskytuje **excelentní poradenství v oblasti práva obchodních společností a závazkového práva** a v souvisejících oblastech, jako je např. soutěžní právo, právo duševního vlastnictví, administrativní právo, právo nemovitostí či telekomunikační právo.

Naši klienti mohou vždy očekávat **vysoce individuální přístup** k jejich záležitostem.

Dlouholetá praxe a hluboké znalosti obchodního práva, zajištěné specializací všech členů týmu na obchodní právo a s ním související oblasti, jsou zárukou profesionality veškerých našich služeb.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4

Česká republika

Tel.: +420 222 755 311

Fax: +420 239 017 574

Email: office@randls.com

Web: www.randls.com

Insolvence a záloha

Neuhradí-li insolvenční navrhovatel zálohu na náklady insolvenčního řízení, která mu byla uložena pravomocným rozhodnutím dle ustanovení § 108 odst. 1 insolvenčního zákona, insolvenční soud řízení zastaví, ledaže by se ukázalo, že trvat na uhrazení zálohy je nadbytečné nebo tu jsou takové okolnosti, pro něž je řešení úpadku dlužníka nezbytné nebo obecně žádoucí. Takovými okolnostmi však nemůže být pouhá skutečnost, že dlužník nesplnil svou povinnost plynoucí z ustanovení § 98 insolvenčního zákona a podal insolvenční návrh až v době, kdy již nedisponuje finančními prostředky postačujícími k uhrazení zálohy.

Nepřípustnost trestního stíhání

Podání dovolání nejvyššího státního zástupce v neprospěch obviněného zákon v ustanovení § 265p odst. 2 písm. b) tr. ř. připouští jenom tehdy, napadá-li tento dovolatel rozhodnutí soudu o zastavení trestního stíhání s tím, že se na čin obviněného nevztahuje aboliční ustanovení amnestie a že výlučně z tohoto důvodu nebyly splněny podmínky pro zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. Z jiných důvodů nejvyšší státní zástupce nemůže podat dovolání v neprospěch obviněného proti rozhodnutí soudu, jímž aplikoval aboliční ustanovení amnestijního rozhodnutí prezidenta republiky a na jeho podkladě zastavil trestní stíhání obviněného. Jestliže Nejvyšší soud v řízení o dovolání podaném nejvyšším státním zástupcem v neprospěch obviněného z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. proti rozhodnutí, jímž soud zastavil trestní stíhání na základě aplikace aboličního ustanovení amnestie prezidenta republiky, shledá, že na čin se vztahuje rozhodnutí prezidenta republiky, kterým nařídil, aby se nepokračovalo v trestním stíhání, pak takové dovolání nejvyššího státního zástupce s ohledem na ustanovení § 265p odst. 2 písm. b) tr. ř. jako nepřipustné odmítne podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř.

Odpovědnost státu za škodu

Je věcí volby poškozeného, zda v kompenzačním řízení skutkově vymezí svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou stále ještě probíhajícího řízení tak, že bude požadovat odškodnění za celé řízení, nebo zda svůj nárok omezí na určitou část původního řízení (např. od podání žaloby v původním řízení do sepisu žaloby zahajující řízení kompenzační). Pouze v případě první varianty ale musí odvolací soud doplnit dokazování ve směru zjištění stavu posuzovaného řízení v situaci, kdy v době rozhodování soudu prvního stupně nebylo posuzované řízení skončeno. Ve druhém případě není doplnění doka-

zování odvolacím soudem na místě, neboť pro rozhodnutí ve věci je třeba mít důkazně podložen výhradně ten časový úsek řízení, který byl vymezen v žalobě.

Přípustnost dovolání

Má-li být dovolání přípustné proto, že „dovolacím soudem vyřešená právní otázka má být posouzena jinak“, jde o způsobilé vymezení přípustnosti dovolání ve smyslu § 241a odst. 2 o. s. ř., jen je-li z dovolání zřejmé, od kterého svého řešení otázky hmotného nebo procesního práva se má (podle mínění dovolatele) dovolací soud odchýlit.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Popření pohledávky jiného věřitele věřitelem

Popřel-li přihlášený věřitel pravost pohledávky jiného věřitele při přezkumném jednání, jež se konalo po vydání nálezu pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/10, avšak před jeho účinností (před 31. březnem 2011), mělo takové popření tytéž účinky, jako kdyby pohledávku ve stejné době popřel insolvenční správce a uplatní se na ně ustanovení insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. března 2011. Obdobně to platí pro popření pravosti pohledávky jiného věřitele přihlášeným věřitelem při přezkumném jednání, jež se konalo před vydáním nálezu pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/10, mělo takové popření tytéž účinky, jako kdyby pohledávku ve stejné době popřel insolvenční správce a uplatní se na ně ustanovení insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. března 2011.

Maření výkonu úředního rozhodnutí

Skutkovou podstatu přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může naplnit jen obviněný, který jako řidič podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci a řídí motorové vozidlo v době jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto zákonného ustanovení. Pokud obviněný řídí motorové vozidlo po uplynutí této lhůty,

byť nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, nespáchá přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V takovém jednání, které však není v souladu se zákonem, je možné spatřovat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., protože řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) citovaného zákona není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 označeného zákona. Stejným způsobem je třeba nahlížet na řidiče, jemuž byl uložen trest nebo sankce zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně jednoho roku, uložený trest nebo sankci vykonal, ale dosud neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění a řídil motorové vozidlo. Ani jeho jednání nevykazuje zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, ale mohlo by být příslušným orgánem posouzeno jako výše označený přestupek.

Náhrada škody

Zákonné omezení hospodaření v lese je omezením vlastnického práva z důvodu veřejného zájmu. Jestliže jednou z významných funkcí lesa je těžba dřevní hmoty, může každý vlastník důvodně očekávat zisk z této činnosti; je-li jeho vlastnické právo zákonem omezeno právě v této oblasti, náleží mu odpovídající náhrada bez ohledu na to, že již v době, kdy se vlastníkem stal, tu omezení bylo a on o něm věděl. Výjimku z ústavně zaručené nedotknutelnosti vlastnictví nelze vykládat tak, že by se Listinou předvídaný kompenzační prostředek vztahoval jen na ty subjekty, jejichž vlastnictví bude omezeno teprve následně po přijetí této ústavní či zákonné úpravy, a že by z možnosti náhrady byli provždy vyloučeni ti, kdo byli ve výkonu svých vlastnických práv omezení již před přijetím právní úpravy řešící důsledky společensky odůvodněného zásahu do rozsahu vlastnického práva.

Exekuce, odklad vykonatelnosti

Účinky spojené s odkladem vykonatelnosti jsou vázány na pravomocné skončení dovolacího řízení, nikoliv na způsob rozhodnutí, tedy zda došlo, či nedošlo k meritornímu pojednání dovolání.

Smlouva o dílo, promlčení

Není-li doba, kdy měl být závazek splněn nebo mělo být započato s jeho plněním (doba splatnosti), dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena v rozhodnutí a je-li splatnost pohledávky závislá na žádosti věřitele o plnění (srov. § 340 odst. 2 obč. zák.), neuplatní se ustanovení § 392 odst. 1 obč.

zák. při určení začátku běhu promlčecí doby závazku vůbec. V době, kdy věřitel dlužníka o plnění ještě ani nepožádal, zde není „doba splatnosti“, což zakládá nikoli počátek doby promlčení žádosti o plnění ve smyslu § 391 odst. 2 obč. zák., nýbrž (při nemožnosti použití zvláštního pravidla dle § 392 odst. 1 věty první obč. zák.) prosazení obecné úpravy promlčení práva na plnění obsažené v § 391 odst. 1 obč. zák. Jestliže promlčecí doba ohledně obchodního závazku (pohledávky), u kterého nebyla doba splatnosti sjednána ani určena právním předpisem nebo rozhodnutím, začne běžet (v souladu s § 391 odst. 1 obč. zák.) již dnem, kdy věřitel mohl dlužníka o plnění obchodního závazku poprvé požádat (R 28/1984), pak není důvodem ke změně jejího počátku (k použití § 392 odst. 1 věty první obč. zák.) okolnost, že věřitel dlužníka o toto plnění následně též požádal (dle § 340 odst. 2 obč. zák.).

I vztah z bezdůvodného obohacení může být obchodním závazkovým vztahem (obchodním závazkem), pro který se uplatní úprava promlčení obsažená v obchodním zákoníku. Právo věřitele požadovat vydání toho, o čem dlužník bezdůvodně obohatil plněním bez právního důvodu, vzniká již dnem, kdy se dlužník bezdůvodně obohatil a tento den je také dnem, kdy věřitel mohl své právo poprvé vykonat (§ 391 odst. 1 obč. zák.).

Vyloučení člena družstva

Nemá-li člen družstva objektivně možnost dozvědět se o tom, kdy se koná shromáždění delegátů, které rozhoduje o jeho vyloučení, nemůže mu po tuto dobu běžet lhůta k napadení tohoto rozhodnutí postupem podle § 231 odst. 5 obč. zák.

Veřejná nedobrovolná dražba

Veřejná nedobrovolná dražba, kterou dražebník provedl, ačkoliv tomu bránil zákaz uvedený v ustanovení § 166 odst.3 obč. zák., je podle ustanovení § 48 odst.3 zákona o veřejných dražbách neplatná.

Žaloba na ochranu osobnosti a soudní poplatky

Zpoplatnění žaloby na ochranu osobnosti, pokud není současně uplatňována náhrada nemajetkové újmy v penězích, je nutno posuzovat podle položky 4 bodu 6. Sazebníku poplatků. Právo na ochranu osobnosti je chápáno jako jednotné právo, jehož porušení spočívající ve vzniku nemajetkové újmy vyžaduje, aby neoprávněný zásah představovaný porušením nebo pouhým ohrožením osobnosti dotčené fyzické osoby, byl pro původce

tohoto zásahu spojen s nepříznivými právními následky ve formě zvláštních občansko-právních sankcí. Ustanovení § 13 obč. zák. zakotvuje triádu právních prostředků obrany spočívající v požadavku upuštění od neoprávněných zásahů, odstranění nepříznivých následků, resp. protiprávního – závadného stavu a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění. Uplatnění těchto nároků (nebo jen některých z nich) při nezměněném skutkovém stavu v jedné žalobě je nutno hodnotit jako realizaci integrálního nároku na ochranu osobnosti, aniž by bylo namístě konstruovat kumulaci nepeněžitých plnění s následky vyplývajícími z ustanovení § 6 odst. 5 zákona o soudních poplatcích ve spojení s ustanovením § 6 odst. 2 téhož zákona. Jestliže je však současně s návrhem podle ustanovení § 13 odst. 1 obč. zák. spojen též návrh na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle ustanovení § 13 odst. 2 obč. zák., pak takovou žalobu je nutno zpoplatnit podle položky 3 Sazebníku poplatků. To je třeba dovodit jak ze znění této položky, které je nutno interpretovat tak, že v případě, že návrh na zahájení řízení obsahuje (mimo jiné též) návrh na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle ustanovení § 13 odst. 2 obč. zák., tak i z již zmíněného bodu 6. položky 4.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Promlčení a ručení

Účelem právní úpravy obsažené v ustanovení § 408 odst. 1 větě druhé obč. zák. je eliminovat nepříznivý důsledek – promlčení pohledávky v důsledku uplynutí desetileté promlčecí doby, k němuž došlo jen z důvodu délky soudního či rozhodčího řízení, byť samotný právní úkon směřující k uspokojení nebo určení práva učinil věřitel včas. Jelikož zákaz uplatnit námitku promlčení se vztahuje jen na soudní nebo rozhodčí řízení, jež bylo zahájeno před uplynutím této lhůty, nemůže se týkat osoby, která účastníkem takového řízení nebyla.

Smlouva o tichém společenství, pojmenované a nepojmenované smlouvy

Podle ust. § 263 odst. 2 obč. zák. se smluvní strany nemohou odchýlit od základních ustanovení v třetí části obchodního zákoníku. Kogentní povahu mají proto definiční ustanovení, kterými jsou uvozeny jednotlivé smluv-

ní typy a které vymezují smluvním stranám jednoznačně základní znaky charakterizující konstrukci daného smluvního typu. Účelem základních ustanovení není omezit smluvní svobodu stran, ale určit jim zcela přesně hranice daného smluvního typu, v jehož rámci potom mohou využít dalších dispozitivních ustanovení. Je tedy vždy záležitostí smluvních stran a jejich konkrétních potřeb, zda si zvolí konstrukci typové smlouvy s jejími přesně stanovenými základními prvky nebo zda půjdou cestou smlouvy nepojmenované, protože je pro ně typová smlouva příliš svazující. Od základních ustanovení, která definují daný smluvní typ, se tudíž odchýlit nelze. Pokud by smluvní strany nerespektovaly základní ustanovení, neuzavřely by smlouvu náležející pod zákonem upravený smluvní typ, ale podle toho, jaká byla jejich vůle, není vyloučeno, že uzavřely nepojmenovanou smlouvu. Při tichém společenství podnikatelská aktivita, rozhodování o běžných záležitostech i strategických směrech podnikání náleží podnikateli, který též nese vůči třetím osobám veškerou odpovědnost, pokud by nesplnil svoje povinnosti. Tichý společník chrání svou investici kontrolou podnikatelské činnosti podnikatele, do jeho podnikání však zasahovat nemůže.

Vylučovací žaloba

Podstatou vylučovací žaloby podle § 19 odst. 2 ZKV je pro konkurs (ale i pro účastníky řízení o žalobě) závazným způsobem vyřešit právě otázku, zda majetek sepsaný do konkursního podstaty (některá z jeho částí) byl do soupisu pojat oprávněně a zda zde není silnější právo jiné osoby než úpadce, které soupis tohoto majetku a jeho následné zpeněžení v konkursu vylučuje. Nejde o úpravu vlastní pouze konkursnímu právu; stejnou metodou (vylučovací žalobou, kterou musí podat ten, kdo se domnívá, že má k věci silnější právo) se řeší i spor o majetek sepsaný v rámci výkonu rozhodnutí či exekuce. Pravomocný rozsudek, jímž soud vyhoví vylučovací žalobě podle § 19 odst. 2 ZKV, neosvědčuje vlastnické právo úspěšného vylučovatele k vyloučenému majetku.

Dědění

Je-li založeno dědické právo na allografní závěti sepsané podle ustanovení § 476b obč. zák., taková allografní závěť neodůvodňuje postup podle ustanovení § 175k odst.2 OSŘ jen proto, že je v řízení (mezi těmi, kdo si činí právo na dědictví) sporná samotná pravost vlastnoručního podpisu zůstavitele na závěti. Vzhledem k tomu, že obligatorní součástí allografní závěti sepsané podle ustanovení § 476b obč. zák. je svědectví dvou soudků o tom, že zůstavitel před nimi (současně přítomnými) výslovně projevil, že listina obsahuje jeho poslední vůli, a že není dobře

ZÁKON O OBCHODNÍCH KORPORACÍCH. Komentář

Jan Lasák, Jarmila Pokorná, Zdeněk Čáp, Tomáš Doležil a kolektiv

Zákon o obchodních korporacích je základní součástí rekodifikace soukromého práva, která úzce souvisí s novým občanským zákoníkem. Řeší základní podmínky fungování jednotlivých druhů obchodních korporací, strukturu jejich orgánů, odpovědnost jejich členů, vklady a podíly na zisku korporací aj.

Náš komentář jako komplexní pomůcka:

- poskytuje ucelený výklad korporátního práva, včetně nezbytných souvislostí s novým občanským zákoníkem,
- zahrnuje doprovodné předpisy přijaté v rámci rekodifikace,
- doplňuje příslušná ustanovení výkladem daňových a účetních souvislostí,
- přináší informace o souvisejících předpisech, českých i evropských, a odkazy na relevantní odbornou literaturu,
- obsahuje výňatky z důvodové zprávy,
- rozsáhle se věnuje judikatuře použitelné i po nabytí účinnosti nové právní úpravy,
- významně usnadňuje řešení počátečních aplikačních a interpretačních problémů.

Komentář je zpracován vysokoškolskými pedagogy, advokáty a dalšími autory z řad odborníků na korporátní právo. Zaměřuje se na všechny důležité aspekty nové právní úpravy korporací a poskytuje potřebný návod pro orientaci v novém právním prostředí. Je určen pro širokou právnickou a podnikatelskou obec.

Vychází
v lednu
2014

První komentář zákona o obchodních korporacích, který zahrnuje doprovodné zákony a daňové a účetní souvislosti!

S velkým důrazem na judikaturu použitelnou i pro novou právní úpravu!

Objednávejte již nyní a získáte **10%** slevu z vaší objednávky!

Dva rozsáhlé svazky, vázáno v plátně,
cena za oba svazky 2.985 Kč, cca 2 000 stran

ZÁKON O MEZINÁRODNÍM PRÁVU SOUKROMÉM. Komentář

Monika Pauknerová, Naděžda Rozehnalová, Marta Zavadilová a kolektiv

Komentář renomovaného autorského týmu je věnován novému zákonu o mezinárodním právu soukromém, který nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2014. Představuje úvod do českého mezinárodního práva soukromého a procesního v širším pohledu. Kromě podrobně komentovaných ustanovení nového zákona, včetně související základní literatury a použitelné judikatury, obsahuje přehled dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smluv v tomto odvětví a rovněž stručně uvádí předpisy, které jsou součástí evropského mezinárodního práva soukromého, zejména nařízení EU.

Vychází
v prosinci
2013

První komentář zákona o mezinárodním právu soukromém na trhu!

Vázáno v plátně, cena 1.875 Kč, předpokládaný rozsah 700 stran

Objednávejte již nyní a získáte **10%** slevu z vaší objednávky!

OBČANSKÝ ZÁKONÍK. Komentář I – VI

Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala a kolektiv

Rozsáhlý komentář nového občanského zákoníku v šesti svazcích!

Nakladatelství Wolters Kluwer pro vás připravilo rozsáhlý komentář, který bude od prosince 2013 vycházet postupně v šesti svazcích: I. Obecná část, II. Rodinné právo, III. Absolutní majetková práva, IV. Dědické právo, V. a VI. Relativní majetková práva.

I. svazek věnovaný obecné části občanského zákoníku vychází v **prosinci 2013**, předpokládaný rozsah tohoto svazku 1 000 stran.

Další svazky budou vycházet v měsících lednu, únoru a březnu 2014.
Celkový předpokládaný rozsah 7 000 stran

Cena I. svazku 2.490 Kč

I. sv. již
v prosinci
2013

ČASOVĚ

Při objednávce všech šesti svazků získáte celý komentář za zvýhodněnou cenu 9.975 Kč!

OMEZENÁ NABÍDKA:

I. svazek při objednání celého kompletu získáte za cenu 1.995 Kč místo 2.490 Kč, tj. obdržíte slevu 20%

BARKER

ENGLAND

Established 1880

Značka Barker Shoes byla založena v roce 1880 v tehdejším srdci anglického obuvnictví, oblasti Northamptonshire a dodnes představuje to nejlepší z dlouhé tradice anglických výrobců bot. Recept na úspěch totiž zůstává stejný - tradiční postupy výroby a ruční zpracování, použití pouze kvalitních kůží z ověřených chovů a především desítky let zkušeností těch nejlepších anglických ševců, které žádný stroj nedokáže nahradit.

*Havířská 6, Praha 1
www.barker-shoes.cz*

představitelné, že by zůstavitel před svědky výslovně projevilo, že listina obsahuje jeho poslední vůli, aniž by ji vlastnoručně podepsal, „sporným“ se takové pořízení pro případ smrti stává – na rozdíl od holografní závěti – jen tehdy, byly-li (těmi, kdo si činí právo na dědictví) uvedeny takové skutkové okolnosti, které zpochybňují svědectví osob, které se na závět podepsaly, jako je například tvrzení o tom, že svědky závěti ve skutečnosti nebyly, že jsou nezpůsobilými svědky, že zůstavitel před nimi výslovně neprojevil, že listina obsahuje jeho poslední vůli apod. Allografní závět sepsaná podle ustanovení § 476b obč. zák. je neplatná vždy, bude-li vyvráceno řádné svědectví osob, jejichž podpisy byly uvedeny na závěti.

Odkazuje-li soud v řízení o dědictví k podání žaloby ve smyslu ustanovení § 175k odst. 2 OSŘ společně (současně) více účastníků, musí – alespoň v odůvodnění usnesení – poučit odkázané účastníky o tom, že jejich žaloba musí směřovat také proti tomu z nich, který by včas žalobu nepodal, popřípadě že to alespoň musí být z odůvodnění usnesení zřetelně zřejmé.

Konkurs a odvolání

Osoba, jejíž odvolání proti usnesení konkursního soudu o zamítnutí návrhu na zrušení konkursu odvolací soud odmítl jako podané někým, kdo k němu nebyl oprávněn (§ 218 písm. b/ o. s. ř.), není oprávněna k podání dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení konkursního soudu o zamítnutí návrhu na zrušení konkursu na základě odvolání jiné osoby.

Neplatnost právního úkonu

Současná judikatura Nejvyššího soudu České republiky, dovozuje, že, ani v případě, kdy k právnímu úkonu uvedenému v ustanovení § 196a odst. 1 obč. zák. nebyl dán předchozí souhlas valné hromady, nemusí být tento úkon vždy neplatný, je výjimkou z obecného pravidla, kterou je třeba uplatňovat restriktivně.

Příkazání věci

Ustanovení § 177 odst. 2 o. s. ř. je zvláštním ustanovením, které umožňuje změnit místní příslušnost soudu poté, co byla založena ve smyslu § 11 odst. 1 věty druhé o. s. ř. Předpokladem přenesení příslušnosti je změna okolností významných pro určení místní příslušnosti ve smyslu § 88 písm. c/ o. s. ř. a zároveň respektování zájmu nezletilého dítěte. Tato zvláštní (speciální) úprava má přednost před ustanovením § 12 odst. 2 o. s. ř., které tudíž ve věcech péče o nezletilé zásadně nelze použít.

Výpověď z pracovního poměru

Požadavek zákona na doručení písemnosti zaměstnanci do vlastních rukou může zaměstnavatel splnit též jejím doručením prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací za podmínek, které jsou uvedeny v ustanovení § 335 zák. práce a mezi které patří podpis písemnosti elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu; bez tohoto podpisu není doručení písemnosti zaměstnanci prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací účinné.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Náhrada škody

Subjektem objektivní odpovědnosti za škodu způsobenou provozem dopravních prostředků je zásadně provozovatel dopravního prostředku, a to i tehdy, jestliže v okamžiku vzniku škody sám neřídil. Pouze v případě, že dopravní prostředek byl použit bez vědomí nebo proti vůli provozovatele, odpovídá za škodu ten, kdo tímto způsobem dopravního prostředku použil. Tato zásada je částečně prolomena ve prospěch společné a nerozdílné odpovědnosti původce škody a provozovatele v případech, kdy provozovatel zneužití svého dopravního prostředku umožnil svou nedbalostí. Důkazní břemeno z hlediska naplnění podmínek odpovědnosti leží na poškozeném.

Vzhledem k tomu, že ustanovení § 430 odst. 1 věta druhá obč. zák. výslovně porušení povinnosti na straně provozovatele nevyžaduje, odpovídá provozovatel společně a nerozdílně s původcem škody i tehdy, jestliže zneužití dopravního prostředku svou nedbalostí umožnil jiným způsobem než porušením právní povinnosti. Z hlediska ustanovení § 430 odst. 1 věty druhé obč. zák. k naplnění podmínky nedbalosti postačuje nedbalost nevědomá, která představuje psychický vztah provozovatele k zákonem předvídanému následku, jímž je možnost zneužití jeho dopravního prostředku, a která je charakteristická tím, že provozovatel nechtěl, aby dopravní prostředek byl zneužit, a ani nevěděl, že způsob jeho zajištění, který zvolil, není dostačující a zneužití dopravního prostředku umožňující, ačkoliv to vzhledem k okolnostem a ke svému postavení či osobním poměrům vědět měl a mohl.

Vazba a peněžitá záruka

Zaniknou-li důvody vazby, nelze peněžitou záruku přijmout a v případě, že již přijata byla a vazební důvody zanikly až poté, nelze již rozhodnout o jejím propadnutí státu, a to ani v případě, že obviněný v předchozích stádiích trestního řízení naplnil některý z důvodů, pro něž bylo tehdy možné rozhodnout, že připadá státu.

Rozhodčí řízení

Zákon o rozhodčím řízení nevylučuje možnost subjektů s bydlištěm či sídlem v České republice, aby svůj spor tzv. internacionalizovaly tím, že vytvoří mezinárodní procesní prvek a dohodly si, že jejich spor bude řešen zahraničním rozhodčím soudem, kde bude i místo rozhodčího řízení. Pro určení, zda se jedná o zahraniční rozhodčí nález, či nález tuzemský, je podle zákona o rozhodčím řízení i rozhodné místo jeho vydání, které je nutné v pojetí tohoto zákona ztotožnit s místem řízení podle § 17 zákona o rozhodčím řízení. Podle § 17 zákona o rozhodčím řízení se rozhodčí řízení koná v místě dohodnutém stranami. Není-li místo takto určeno, koná se v místě určeném rozhodci s přihlédnutím k oprávněným zájmům stran. Termínem „místo konání“ v § 17 zákona o rozhodčím řízení je třeba rozumět právní domicilaci sporu, nikoli místo projednání sporu. Od místa řízení v právním slova smyslu, které určuje domicil konkrétního rozhodčího řízení, je nutné odlišovat místo jednání či místo projednávání věci, tj. místo, kde rozhodčí řízení v jednotlivých svých fázích skutečně probíhá (např. místo ústního jednání, místo výslechu svědka, místo podpisu rozhodčího nálezu apod.).

Rozhodčí nálezy vydané v cizině mohou být v tuzemsku uznány a vykonány postupem podle § 38 zákona o rozhodčím řízení, příp. za podmínek Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, publikované pod č. 74/1959 Sb., upravující mj. i předpoklady, za nichž lze uznání a výkon takového rozhodčího nálezu odepřít. Soud státu, v němž mají obě strany sídlo/bydliště, v němž se však podle jejich dohody nekonalo rozhodčí řízení, má možnost své výhrady vůči takovému nálezu vyjádřit v řízení o uznání/výkonu, jestliže by tyto výhrady představovaly okolnosti, jež umožňují odmítnout uznání/výkon rozhodčího nálezu.

Podmínky řízení

Je porušením účelu občanského soudního řízení, nejsou-li jeho účastníci vyčerpávajícím způsobem soudem uvědomováni o povaze jeho dotazů, v důsledku čehož netuší, jakými úvahami je soud veden, a nemohou tak předvídat jeho další postup v řízení.

Smlouva o dílo, výhrada vlastnického práva

Jestliže si strany ve smlouvě o dílo uzavřené podle § 536 a násl. obč. zák., jejímž předmětem bylo zhotovení stavby na pozemku opatřeném objednatel, sjednaly výhradu vlastnického práva ve prospěch zhotovitele, kterou posléze dodatkem ke smlouvě uzavřeným v průběhu provádění díla bez dalšího zrušily, platila od zrušení výhrady vlastnického práva o vlastnickém právu ke zhotovované stavbě úprava obsažená v § 542 odst. 1 obč. zák. bez zřetele k tomu, v jakém stadiu rozpracovanosti se zhotovovaná stavba nacházela v době zrušení této výhrady.

Porušení práv k ochranné známce a jiným označením

Jestliže neoprávněné použití ochranné známky ve smyslu § 268 odst. 1 tr. zákoníku vedlo zároveň k neoprávněnému obohacení pachatele nebo jiné osoby v důsledku omylu odběratele či spotřebitele, který zaplatil značně vyšší cenu za výrobek nebo cenu, poplatek nebo jiné majetkové plnění za službu v důsledku jejich neoprávněného označení, čímž došlo u něho k způsobení nejméně škody nikoli nepatrné, přichází v úvahu při splnění všech zákonných znaků jednočinný souběh trestného činu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 tr. zákoníku s trestným činem podvodu podle § 209 tr. zákoníku.

Nájem bytu

I v období od 1. 1. 2011 do 24. 5. 2011 přicházela v úvahu možnost, aby vyšší nájemného v bytě

stanovil soud na základě obdobných principů, z nichž vycházela judikatura před účinností zákona č. 107/2006 Sb. Vyloučení takovéto možnosti by vedlo k nepřipustnému omezení vlastnického práva pronajímatele.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

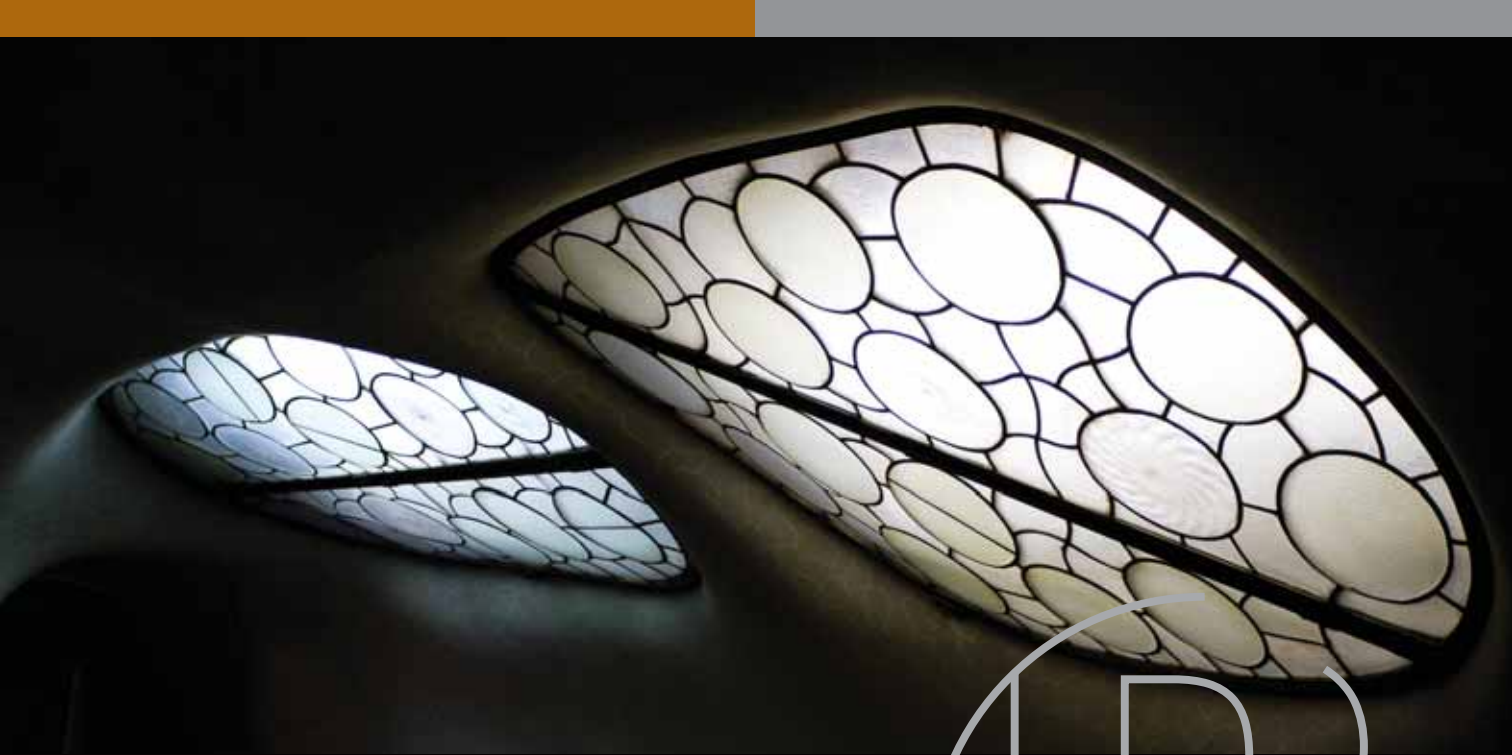
Přezkoumání rozsudku odvolacím soudem

Odvolací soud je zásadně vázán v přezkoumání činnosti tím, který výrok rozsudku odvolatel napadl a jaké vady v jeho rámci vytýká (§ 254 odst. 1 tr. ř.). Toto výchozí vymezení (a omezení) přezkoumání pravomoci odvolacího soudu ve vztahu k napadeným výrokům však rozšiřuje ustanovení § 254 odst. 2 tr. ř., a to pro případy, když vada, která je vytýkána napadenému výroku rozsudku, má svůj původ v jiném výroku, který nebyl napaden odvoláním. Pak je odvolací soud povinen přezkoumat i tento jiný (odvoláním nenapadený) výrok za předpokladu, že odvolatel mohl též proti němu podat odvolání, i když tak neučinil. Přesah přezkoumání povinnosti odvolacího soudu podle 254 odst. 2 tr. ř. je podmíněn vztahem původu (příčiny) a projevu zjištěné vady nenapadeného výroku rozsudku, jestliže důvodně vytknutá vada napadeného výroku má původ v jiném než napadeném výroku rozsudku. Oba výroky musí na sebe navazo-

vat, a proto z toho vyplývá, že nestačí zjištění vady v jiném nenapadeném výroku rozsudku bez toho, že by zároveň byla dána uvedená návaznost na výrok napadený odvoláním, tedy že by důvodně vytknutá vada jednoho výroku měla původ v jiném nenapadeném výroku. Přitom musí jít o takové výroky, které je tentýž odvolatel oprávněn napadnout svým odvoláním.

Právní úkony v pracovněprávních vztazích

Představenstvo akciové společnosti jako statutární orgán zaměstnavatele nemusí činit právní úkony v pracovněprávních vztazích navenek jako kolektivní orgán, tedy usnesením většiny členů představenstva; činit právní úkony v příslušné formě, tedy včetně podpisu listiny, v níž je právní úkon obsažen a jejíž písemná forma je podpisem dovršena, může každý člen představenstva. Určují-li však stanovy této obchodní společnosti (využívající možnosti dispozitivní úpravy obsažené v ustanovení § 191 odst. 1 obč. zák.) v zájmu zajištění jistoty před zneužitím jednatelského oprávnění člena statutárního orgánu, že za společnost nemohou činit právní úkony členové jejího statutárního orgánu samostatně, ale že vůči třetím osobám mají jednat společně dva členové představenstva, je třeba tuto skutečnost respektovat bezvýjimečně i při úvaze o platnosti jednání společnosti jako takové v pracovněprávních vztazích. ●

BĚLINA & PARTNERS ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ S.R.O. PATŘÍ MEZI VÝZNAMNÉ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE NA ČESKÉM TRHU. PROSTŘEDNICTVÍM ČLENSTVÍ V PRESTÍŽNÍ MEZINÁRODNÍ ORGANIZACI INTERNATIONAL PRACTICE GROUP, SDRUŽUJÍCÍ ADVOKÁTY, AUDITORY A DAŇOVÉ PORADCE Z CELÉHO SVĚTA, SOUČASNĚ ZAJIŠŤUJE PRÁVNÍ POMOC I V ZAHRANIČÍ.

NÁŠ TÝM JE SLOŽEN ZE ZKUŠENÝCH PRÁVNÍKŮ, Z NICHŽ NĚKTEŘÍ SE VĚNUJÍ ADVOKACII JIŽ VÍCE NEŽ 20 LET.

POSKYTUJEME PRÁVNÍ SLUŽBY VE VŠECH STĚŽEJNÍCH OBORECH PRÁVA. NAŠÍ SPECIALIZACÍ JE ZEJMÉNA:

- » OBCHODNÍ PRÁVO, PŘEMĚNY SPOLEČNOSTÍ, FÚZE A AKVIZICE,
- » PRACOVNÍ PRÁVO,
- » PRÁVO VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK,
- » SPORNÁ AGENDA VČETNĚ ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ.

Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

Tel: +420 226 287 000

Fax: +420 226 287 001

Email: recepce@belinapartners.cz

Web: www.belinapartners.cz

Člen International Practice Group

www.ipg-online.org

Bělina & Partners

advokátní kancelář

VILY DIAMANTICA:

bydlení vybroušené k dokonalosti

Developerská společnost JRD zahájila výstavbu unikátního komorního souboru osmi nízkoenergetických vil na okraji pražského Prokopského údolí. Jeho název Vily Diamantica plně vystihuje exkluzivitu projektu, který vyroste na okraji přírodní rezervace. V jedinečném prostředí, které sice leží v hlavním městě, ale přesto svým obyvatelům umožní bezprostřední kontakt s přírodou.

Vily Diamantica skutečně považujeme za klenot mezi našimi projekty. Podařilo se nám v něm propojit luxusní provedení, skvělé umístění a výhody nízkoenergetického bydlení. Mám za to, že nejen v rámci Prahy, ale i v rámci celé České republiky se takovéhoto projektů mnoho nenajde. Využili jsme v něm všechny naše desetileté zkušenosti s budováním kvalitního energeticky úsporného a zdravého bydlení, přidali velmi atraktivní lokalitu a výsledek tomu odpovídá. Jedná se doslova o exkluzivní bydlení nové generace," popisuje projekt majitel JRD Jan Řežáb.

Vizualizace projektu
Vily Diamantica

VILY DIAMANTICA – EXKLUZIVNÍ A ZDRAVÉ BYDLENÍ

Osm velkoryse řešených vil nabídne bydlení s dispozicí pokojů 5+kk a s užitnou plochou od 235 m². Ke každé náleží velká zahrada o rozloze od 462 až do 2036 m². Vily jsou citlivě zasazeny do okolní krajiny, zároveň však budou svým obyvatelům poskytovat maximální soukromí. Chybět nebudou nadstandardní materiály ani nejmodernější technologie. Díky nim budou lidé bydlet ve zdravém vnitřním prostředí, neboť automatický systém řízeného větrání s rekuperací tepla podporuje přirozenou cirkulaci vzduchu, který navíc zbavuje interiér prachu a dalších nečistot. Obyvatelé domů tak dýchají okysličený vzduch, který není vysušený

a uvnitř se nehromadí kyslíčnick uhlíčitý. Nezanedbatelnou výhodou jsou také výrazné úspory v provozních nákladech na bydlení a šetrný přístup k životnímu prostředí.

OCENĚNÍ PRO PROJEKTY JRD

Projekt byl již před zahájením výstavby oceněn odbornou veřejností. Odesl si napří-

klad Cenu odborné poroty v soutěži Realitní projekt 2012 pro Prahu 5. Ocenění získala také Rezidence Trilobit, kterou JRD postaví v sousedství. Tento komorní nízkoenergetický projekt se 34 prostornými byty vyhrál díky promyšlenému a citlivému architektonickému řešení Cenu architektů v soutěži Realitní projekt 2012 pro Prahu 5. ●

Vizualizace Rezidence Trilobit

CHCETE ŽÍT ZDRAVĚ A JEŠTĚ UŠETŘIT? KOTI HYACINT MÁ PRVNÍ CERTIFIKOVANÝ PASIVNÍ BYTOVÝ DŮM V ČESKU

V pražských Modřanech vyrůstá první energeticky pasivní bytový dům developerské společnosti YIT Stavo. Ta dosud všechny své projekty stavěla v kategorii B, tedy jako nízkoenergetické. Budova F projektu KOTI Hyacint jde však ještě o stupeňk výš. Svým pasivním energetickým standardem totiž odpovídá přísným, mezinárodně uznávaným kritériím stanoveným prestižním německým institutem Passivhaus Institut.

Je tak vůbec prvním bytovým domem v České republice, jenž získal osvědčení „Certifikovaný projekt pasivního domu“, který v tuzemsku na základě těchto kritérií uděluje Centrum pasivního domu.

„Vycházíme z filozofie naší mateřské finské firmy. Ta se zaměřuje na vysoce ekologické nové bydlení s maximálním respektem k přírodě. Žít v energeticky pasivních domech znamená mít komfortní a kvalitní domov, šetřit náklady a zároveň podporovat zdravé životní prostředí. Proto jsme se rozhodli jeden bytový dům komplexu KOTI Hyacint postavit právě v tomto standardu a věříme, že o nové byty v něm bude mezi našimi klienty zájem,“ vysvětluje jednatel a výkonný ředitel YIT Stavo Vladimír Dvořák.

DOKONALÉ IZOLACE ZAJISTÍ ÚSPORY

Společnost YIT všechny své novostavby buduje podle přísných standardů a klade maximální důraz na kvalitu provedení. V případě konstrukce energeticky pasivní budovy F šla však ještě dál. Použila například vysoce kvalitní dřevěná okna s izolačním trojsklem, která mají o zhruba 50 % lepší izolační vlastnosti než okna splňující současně platné normy. U izolace obvodové stěny, střechy a terasy bylo použito o 50 % více materiálu, než stanoví norma. Úniku tepla do nevytápěných prostor brání

nadstandardní izolace stropů v suterénech. To samozřejmě přináší významné úspory v nákladech na vytápění, které se v bytě o rozloze 70 m² pohybují okolo 18 800 Kč ročně.

VŽDY ČERSTVÝ VZDUCH BEZ PLÍSNÍ A PRACHU

Důležitým znakem energeticky pasivního bydlení je také vysoký komfort bydlení v létě i v zimě. Centrální rekuperační jednotka přivádí do místností čistý oksyložený vzduch, který je navíc filtrován od prachu a nečistot. „Nárazové tradiční

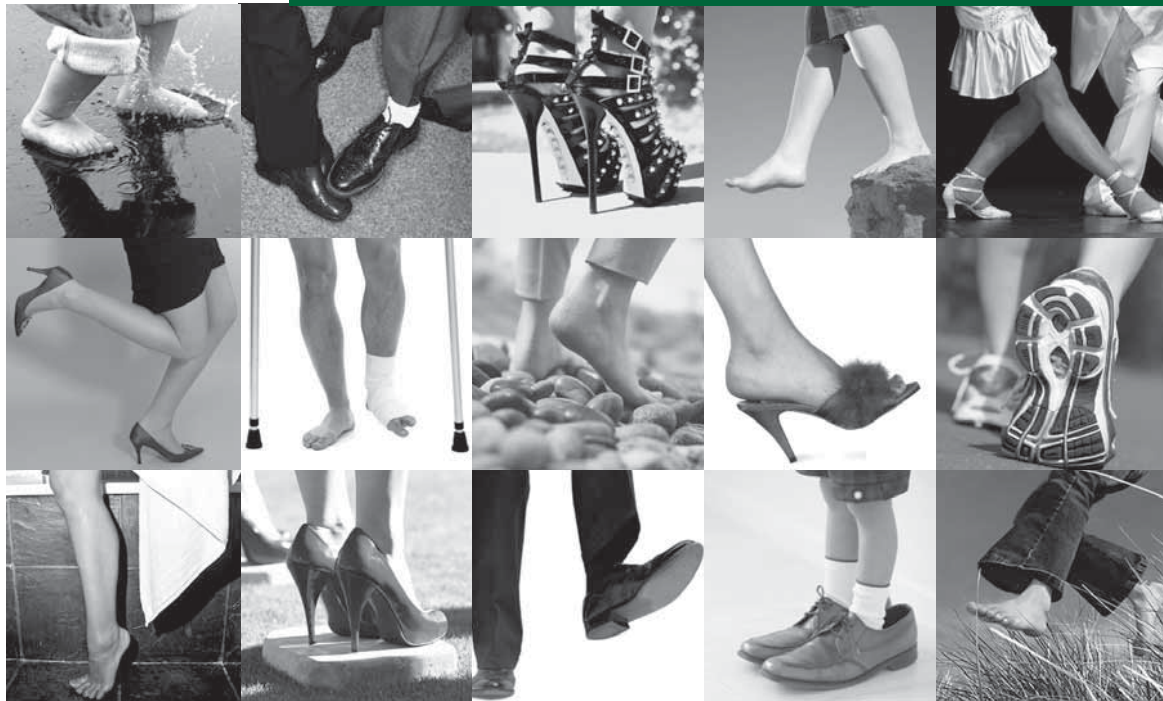

Ve vybraných bytech původem finského developera nechýbí sauna.

větrání okny není vůbec nutné. Na druhé straně však není pravda, že by se okna nedala otevřít. Dají se otevřít jako v každém jiném bytě, jen to zkrátka není potřeba. Systém řízeného větrání s rekuperací tepla nevytváří průvan, není hlučný a je možné jej kdykoli vypnout. V nových bytech je díky němu zdravé prostředí bez plísní, prachu, pylů a smogu,“ doplňuje Vladimír Dvořák.

V projektu KOTI Hyacint bude postaveno ve třech etapách celkem šest domů s více než 200 byty. Prostor mezi novostavbami je řešen jako klidová zóna s parkem a dětským hřištěm. Parkování je situováno do podzemí, aby obyvatelé nerušil hluk. Stávající občanskou vybavenost v okolí rozšíří nově vybudované nebytové prostory pro obchody a služby v přízemních patrech projektu. Celý projekt bude dokončen v posledním čtvrtletí roku 2015. ●

Advokátní kancelář s více než dvacetiletou tradicí

Poradte se s námi

- obchodní a občanské právo
- pracovní právo a právo sociálního zabezpečení
- zdravotnické a farmaceutické právo
- ochrana osobních údajů, řízení před ÚOOÚ
- právo duševního vlastnictví, informační technologie
- veřejné zakázky a výběrová řízení, projekty PPP
- právní vztahy k nemovitostem, stavební právo
- fúze a akvizice, právní audit (due dilligence)
- bankovníctví a finance, cenné papíry, daně
- právo životního prostředí
- insolvenční řízení, reorganizace, likvidace
- zastupování v soudním, rozhodčím a správním řízení
- obhajoba v trestních věcech

FELIX A SPOL.
advokátní kancelář, s.r.o.
U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 081 111 Fax: 251 081 122
e-mail: akfelix@fsak.cz
www.akfelix.cz

www.legalink.ch

Nomos Lawyers International
International Alliance of Independent Law
Firms mainly in European Countries

www.nomosli.eu

ALLEN & OVERY

Komplexní případy a inovace – *naše doména*

Navzdory tomu, že globalizace stále více propojuje svět, se právo, které bývá používáno v rámci různorodých transakcí a projektů, v převážné většině případů stále řídí místními zákony. Také prostředí byznysu se postupem času proměnilo a transakce s přesahem do několika jurisdikcí se stávají méně a méně výjimečnými.

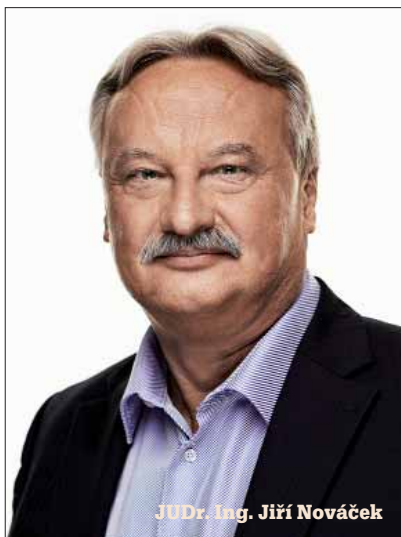
Pro Allen & Overy, která prostřednictvím 5.200 zaměstnanců poskytuje právní poradenství klientům ve 29 zemích světa, ovšem neznamená tento fakt žádné překážky ani limity. Právě naopak. Až 70 % naší práce představují přeshraniční transakce a projekty, při nichž využíváme ideální kombinaci znalostí a zkušeností právníků ze všech našich 42 kanceláří. Pomáháme tak klientům dosahovat jejich cíle rychleji, snadněji a efektivněji.

*Právní firma
roku v ČR*

IFLR European Awards 2013

Rozhovor o výstupech expertní skupiny MMR k zákonu o veřejných zakázkách

JUDr. Ing. Jiří Nováček, náměstek ministra a Mgr. Pavel Herman, předseda a místopředseda expertní skupiny MMR, v rozhovoru o metodických pokynech k zákonu o veřejných zakázkách (zákon, ZVZ) i úkolech, které skupinu ještě čekají.

JUDr. Ing. Jiří Nováček

Mgr. Pavel Herman

Jaká je vlastně geneze expertní skupiny MMR?

Jiří Nováček: MMR vždy v rámci příprav příslušné právní úpravy vyhodnocuje a zapracovává široké spektrum názorů z praxe, tedy reprezentantů iniciativ, sdružení, odborné, politické i laické veřejnosti. Pro novelizaci ZVZ, zejména u zákona č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, sehrála významnou roli ministerská expertní skupina, kterou jmenoval ministr Jankovský. Činnost této skupiny byla završena vydáním a nabytím účinností, tzv. transparentní novely. Od MMR se ale očekává nejen soustavné naslouchání veřejnosti, v našem případě zadavatelům a dodavatelům, ale také poskytování metodické pomoci. Proto byla v letošním roce ustavena nová expertní skupina, která na svých četných zasedáních řešila metodiky ZVZ a také nejpálčivější otázky například kolem mimořádně nízkých nabídkových cen a hodnocení nabídek. Poslední jednání v letošním roce bylo plánováno na konec listopadu.

Jaká témata tam byla, která vás ještě čekají?

Jiří Nováček: Opět vzorce pro identifikaci mimořádně nízké nabídkové ceny, počítání lhůt „zpětně“ oceňování majetku České republiky při jeho nabývání na základě jednacího řízení bez uveřejnění, chyby v nabídkách a možnosti urychlení zadávacích řízení. Tato témata stejně jako předchozí vyjadřují aktuální potřeby a požadavky aplikační praxe i nás. Témata přinášejí zpětnou vazbu k tomu, co se v procesu zadávání veřejných zakázek odehrává.

Pavel Herman: Potencionálních témat je hodně. Nechceme nahrazovat judikaturu, řešit konkrétní případy. Funkci skupiny vidíme v tom upozornit na možnosti či naopak rizika postupu zadavatele a dát jasnější signál do zadavatelské veřejnosti. Chceme vybírat témata, kde jsme schopni dospět k závěru, který je v jednoduché formě publikovatelný.

Jiří Nováček: Plníme metodickou a vzdělávací roli, je to povinnost ministerstva jako gestora zákona.

Která témata již byla uzavřena, kde vznikla metodika?

Jiří Nováček: Dokázali jsme uzavřít problematiku předpokládané hodnoty veřejných zakázek u zadavatele, který má samostatné provozní jednotky; přechodné ustanovení v souvislosti s novým občanským zákoníkem a uveřejnění předpokládané hodnoty. Otevřeným tématem jsou stále vzorce pro mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Kolem této věci se točí velká diskuze ve veřejnosti s ohledem na to, že ceny, například u stavebních prací, šly hodně dolů. Otevírá se otázka kvality, případně riziko s tím spojené, aby zadavatel ustál spor s dodavatelem, který nabídne velmi nízkou cenu a tvrdí, že zakázku za tuto cenu provede.

Co vlastně působilo v praxi největší problémy?

Jiří Nováček: Naším cílem je vytvářet metodiku. Proto kritéria pro výběr témat umožňují potřebné zobecnění v metodikách. Jiná otázka je pak právní síla metodiky. Můžu použít analogii u evropské sekce, která metodicky řídí proces

čerpání evropských fondů a také hledá potřebnou právní sílu.

Pavel Herman: Společným jmenovatelem problémů je to, že se jedná o věci, které se v praxi dlouhodobě objevují, jsou předmětem dotazů a různých odborných názorů. Mají společné i to, že u nich dosud neexistuje detailní judikatura. I když to není jednoduché, snažíme se zadavatelům i v těchto věcech dát vodítko, jak postupovat.

Jiří Nováček: Metodika může mít i „knižní“ podobu, ale jedná se o poněkud těžkopádnější formu, protože se obtížně mění. Flexibilita u těchto metodických výstupů je ta, že budou obratem po dosažení finální „konsenzuální“ podoby na webu.

Je to z Vaší strany věc uzavřená a zadavatelé s takovým přístupem ze strany ministerstva mohou počítat?

Jiří Nováček: Můj názor je, že ano. Musíme ovšem počítat s tím, že vyšší autorita, například soud, není při rozhodování v konkrétním individuálním případě metodikou vázána. Pro nás je metodika, i ze zkušeností z praxe, závazným výstupem doporučující povahy.

Pojďme se konkrétněji věnovat výstupům, na kterých jste se dohodli v expertní skupině. Ustanovení předpokládané hodnoty veřejných zakázek u zadavatele, který má samostatné provozní jednotky.

Pavel Herman: Je spousta zadavatelů, kteří mají složitou strukturu, mají samostatně hospodařící jednotky, třeba na území celé republiky. Vzniká u nich problém s případným sčítáním závazků za jednotlivé provozní jednotky. Chceme vyjasnit to, že by se předpokládané hodnoty veřejných zakázek pro samostatné jednotky nemusely za splnění určitých předpokladů pro účely zadávacích řízení sčítat. Předpokladem je to, že se jedná o dlouhodobý systém hospodaření, který provozním jednotkám dává samostatnost v rozhodování. Mají samostatné rozpočty a zakázky dělají na samostatnou zodpovědnost. Naopak chceme upozornit na to, že nelze pravidla pro zadávání obcházet účelovým rozdělováním a stanovováním ad hoc pověření k zadání jedné zakázky. Musí se jednat o dlouhodobý systém hospodaření.

Další téma je uveřejnění předpokládané hodnoty.

Pavel Herman: Tento výstup je stručný. Upozorňuje na možnost, jejíž znalost není mezi zadavateli rozšířená. A to, že uveřejňování předpokládané hodnoty ve formuláři ozná-

mení veřejné zakázky není povinné. Chceme upozornit, že zadavatel má prostor k uplatnění své obchodní strategie. Zda chce, aby předpokládané hodnoty byly uchazečům známy. Určitou motivací pro takový postup může být, že se chtějí bránit nízkým cenám. Chtějí upozornit, že má být cena v určitém rozsahu. Na druhou stranu může být v různých oblastech obchodní taktika různá. Uveřejnění ceny totiž může vést k přizpůsobování nabídkových cen předpokládané hodnotě. Zadavatel si to tak může rozhodnout sám s přihlédnutím ke svým zkušenostem a situaci na trhu.

Konečně přechodné ustanovení v souvislosti s NOZ.

Pavel Herman: Parlament přijal změnový zákon v souvislosti s nabytím účinnosti nového občanského zákoníku, který mimo změny mnoha dalších zákonů obsahuje i přechodná ustanovení k zákonu o veřejných zakázkách a ke koncesnímu zákonu. Zjednodušeně říká to, že pokud zadavatel zahájí zadávací řízení ještě před účinností nového občanského zákoníku, tedy ještě v roce 2013, tak se smlouva uzavřená na veřejnou zakázku řídí předchozími právními předpisy, i když bude uzavírána za účinnosti NOZ. Tedy starým obchodním, eventuálně starým občanským zákoníkem. Toto pravidlo se týká pouze soukromých práv vznikajících ze smlouvy, ne veřejnosprávních norem. Tedy třeba toho, za jakých technických či bezpečnostních norem bude zakázka plněna, zde se samozřejmě uplatní aktuální předpisy.

Jiří Nováček: Druhým pravidlem v přechodném ustanovení je to, že si zadavatel stanoví v zadávacích podmínkách opak. Pokud zadává již nyní veřejnou zakázku, která se mu překlápí do roku 2014, vyhradí si to, že se bude řídit novým občanským zákoníkem. Je tam volba zadavatele.

Pavel Herman: Třetí otázkou, která se v přechodném ustanovení řeší, je možnost této volby ex post. Tedy, že by se smlouva uzavřela dle starého obchodního či občanského zákoníku a následně by se strany dohodly na tom, že se budou řídit novým občanským zákoníkem.

To ale nepůjde jen tak...

Pavel Herman: Chceme v této věci upozornit, že tato možnost by v některých případech mohla kolidovat s ustanovením § 82 zákona o veřejných zakázkách, kde se stanoví, že změny smluv jsou možné pouze tehdy, pokud jsou takzvané nepodstatné. Přechodné ustanovení podle názoru expertní skupiny neruší povinnost současně dodržet pravidla pro změny smluv stanovená v zákoně o veřejných zakázkách.

V dohledné době očekáváte uzavření ještě dalšího tématu.

Pavel Herman: Jde o některé aspekty prokazování kvalifikace subdodavatelem. Podstatou tohoto tématu je upozornění na skutečnost, že dodavatelé mají právo, nesplní-li kvalifikaci v celém rozsahu, prokázat ji subdodavatelem obecně. Chceme upozornit na to, že v takovém případě musí doložit smlouvu, ze které vyplývá, že subdodavatel poskytne plnění, věci či práva, která jsou potřebná k plnění zakázky. A to v rozsahu nezbytném pro její řádné splnění. Praxe se setkává s tím, že smlouvy mezi dodavatelem a subdodavatelem jsou čistě formální, bez věcného obsahu. Smlouvy však musí mít reálný obsah. Samozřejmě nelze předepsat, jak smlouvy mají vypadat, jsou zakázku od zakázky jiné. Odráží se tam svoboda podnikání. Smlouvy ale nesmí být bezobsažné typu „dáváme k dispozici své reference“, bez bližšího obsahu.“

Jiří Nováček: Ze zkušenosti vyplývá, že strany soutěžního vztahu zkouší jít až na hranu možného, někdy i nemožného.“

Pavel Herman: Účelem je reakce na obavu zadavatelů vylučovat uchazeče. Mají obavu je vyloučit, protože tam smlouva i subdodavatel jsou, formálně je tedy vše naplněno. Chceme tím říci: můžete vylučovat, když smlouva nemá odpovídající obsah.

A jak hodnotíte spolupráci s odborníky v rámci expertní skupiny?

Jiří Nováček: Činnost skupiny hodnotíme kladně. To, že byla u některých témat nalezena shoda a publikovány metodické dokumenty ke sporným otázkám, lze považovat za úspěch. Setkání všech zúčastněných „tváří v tvář“ umožňuje efektivně prodiskutovat jednotlivá „živá“ témata. Na druhou stranu, najít konsenzus ve skupině 20 lidí není jednoduché a fakt, že každý z nich daný problém vidí z konkrétního úhlu dle svého oborového i profesního zaměření, někdy způsobuje, že diskuze přinese více otázek, než odpovědí.

Pavel Herman: Funkcí skupiny není jen příprava textů. Dává nám to dobrou zpětnou vazbu. Tuto skupinu bychom možná rádi i více využili i ke zjišťování informací z praxe, co by se mohlo změnit do budoucna v legislativě.

Konkrétní metodické výstupy

• STANOVENÍ PŘEDPOKLÁDANÉ HODNOTY VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK U ZADAVATELE, KTERÝ MÁ SAMOSTATNÉ PROVOZNÍ JEDNOTKY

Pro účely posuzování věcné souvislosti při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky lze zohlednit i organizační strukturu zadavatele, pokud ji tvoří samostatně hospodařící jednotky

Skládá-li se veřejný zadavatel z více oddělených provozních jednotek, může se předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanovit samostatně za takové jednotky, avšak pouze tehdy, pokud je taková jednotka samostatně odpovědná zadávání takových zakázek, nezávisle provádí zadávací řízení, rozhoduje o výběru nejhodnější nabídky a má vyčleněné samostatné peněžní prostředky sloužící k úhradě veřejné zakázky. Příkladem mohou být městské části statutárních měst, fakulty univerzit, školy a školská zařízení bez právní subjektivity; nejedná se však o oddělení či odbory ministerstev či samosprávných úřadů.

Takový způsob hospodaření může být dán jak právními předpisy, tak vnitřními organizačními předpisy či směnicemi. Tyto předpisy zpravidla stanoví rozdělení kompetencí tak, že některé oblasti hospodaření delegují na dílčí provozní jednotky (veřejné zakázky týkající se těchto oblastí hospodaření by měly být posuzovány jako věcně nesouvisející), zatímco jiné zůstávají v kompetenci „centrální části“ zadavatele (předpokládané hodnoty veřejných zakázek zadávaných centrálně se musí sčítat, i kdyby předměty zakázek využívaly různé části zadavatele). V každém případě se musí jednat o dlouhodobý systém hospodaření, nelze zohlednit jednorázové pověření k zadání zakázky či jiné účelové obcházání povinností sčítat pro účely stanovení předpokládané hodnoty obecně plnění zadavatele (viz § 13 až 16 zákona o veřejných zakázkách).

• PŘECHODNÉ USTANOVENÍ V SOUVISLOSTI S NOVÝM OBČANSKÝM ZÁKONÍKEM

Pokud je zadávací řízení zahájeno před 1. 1. 2014, řídí se smlouva „starým“ občanským zákoníkem či obchodním

zákoníkem, i když bude uzavřena po 1. 1. 2014. Zadavatel však může stanovit, že se i v takovém případě bude řídit „novým“ občanským zákoníkem.

Parlament přijal zákon č. 303/2012 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva. Tento zákon obsahuje v části šedesáté druhé (kromě terminologických změn) přechodné ustanovení k zákonu o veřejných zakázkách a v části šedesáté třetí přechodné ustanovení ke koncesnímu zákonu. Podle těchto přechodných ustanovení bylo-li přede dnem nabytí účinnosti „nového“ občanského zákoníku (1. 1. 2014), zahájeno zadávací (koncesní) řízení, řídí se soukromá práva a povinnosti ze smlouvy uzavřené na základě tohoto zadávacího (koncesního) řízení, včetně práv a povinností z porušení této smlouvy, dosavadními právními předpisy, ledaže zadavatel v zadávacích podmínkách určí jinak. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich soukromá práva a povinnosti budou řídit „novým“ občanským zákoníkem.

Zadavatel se tedy může sám rozhodnout, jaký režim pro veřejné zakázky zadávané v přechodném období zvolí. Může si v zadávacích podmínkách vyhradit režim „nového“ občanského zákoníku, pokud tak neučiní, smlouva se automaticky bude řídit dosavadními předpisy, tedy především „starým“ občanským zákoníkem či obchodním zákoníkem. Výčet všech rušených předpisů je uveden v § 3080 „nového“ občanského zákoníku, jedná se o 238 soukromoprávních předpisů.

Přechodné ustanovení se vztahuje na „soukromá práva a povinnosti“ ze smlouvy uzavřené na základě zadávacího nebo koncesního řízení, „včetně práv a povinností z porušení této smlouvy“, tedy zejména práv na náhradu škody. Netýká se však práv a povinností vyplývajících z veřejnoprávních norem (např. technické či bezpečnostní předpisy týkající se předmětu plnění) ani soukromých práv, které nevyplývají přímo ze smlouvy na plnění veřejné zakázky (např. pracovněprávní vztahy, obchodní vztahy mezi dodavatelem a subdodavatelem).

Přechodná ustanovení rovněž umožňují dohodu stran na režimu „nového“ občanského

zákoníku i v případě, že tak zadavatel nečinil již v zadávacích podmínkách. K této dohodě může dojít před uzavřením smlouvy či později dohodou o změně původního závazku.

Takovou dohodu by však bylo nutné posuzovat podle pravidel uvedených v § 82 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách; pokud by se jednalo o podstatnou změnu smlouvy, bylo by její uzavření v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. Pokud by ale v úpravě nebyl podstatný rozdíl, dala by se taková změna považovat za nepodstatnou. Jednotlivé případy by se musely posuzovat individuálně.

• UVEŘEJŇOVÁNÍ PŘEDPOKLÁDANÉ HODNOTY

Uveřejňování předpokládané hodnoty ve formuláři oznámení veřejné zakázky je nepovinné

Zadavatel je před zahájením zadávání veřejné zakázky povinen stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky podle pravidel uvedených v § 13 až § 16 zákona o veřejných zakázkách. Formuláře oznámení veřejné zakázky obsahují kolonku týkající se předpokládané ceny, její vyplnění ale není povinné. Je věcí obchodní taktiky zadavatele, zda předpokládanou hodnotu uveřejní, či nikoli. Důvodem pro uveřejnění může být prevence proti mimořádně nízkým cenám. Důvodem proti uveřejnění je riziko přizpůsobování nabídek uveřejněné ceně. ●

Klademe důraz na **VYSOKOU PŘIDANOU HODNOTU NAŠICH PRÁVNÍCH SLUŽEB** poskytovaných tuzemské i mezinárodní klientele.

Specializujeme se zejména na následující oblasti práva:

- obchodní a občanské právo
- právní vymáhání a správu pohledávek
- právní vztahy s mezinárodním prvkem
- medicínské a farmaceutické právo
- právo duševního vlastnictví
- pracovní právo

Našimi přednostmi jsou komplexní a strategický přístup k řešení právních případů, vysoká úroveň právní analýzy, mezinárodní zkušenosti a poskytování právních služeb v českém i anglickém jazyce na ekvivalentní úrovni.

Rozhovor s předsedou
představenstva RSČS
Ing. Martinem Němečkem

ČAS PRACUJE PRO ZÁKAZNÍKA

Realitní společnost České spořitelny (RSČS) patří k nejdéle působícím realitním kancelářím na českém trhu. Svými komplexními službami, zahrnujícími pořízení, prodej či pronájem nemovitosti včetně doprovodného právního a finančního servisu, pokrývá celou Českou republiku. Opírá se při tom o silné zázemí Finanční skupiny České spořitelny. Svou franšízovou síť v uplynulých dvou letech výrazně rozšířila: v současné době působí v tuzemsku 35 jejích franšíz. Zeptali jsme se proto předsedy představenstva RSČS Ing. Martina Němečka, jak vidí perspektivy dalšího vývoje českého realitního trhu a jak se do jeho fungování promítne nový občanský zákoník, platný od 1. ledna 2014.

RSČS v letech 2012 a 2013 otevřela v Česku 23 nových franšíz. Znamená to, že i přes pokračující ekonomickou stagnaci se poptávka po realitních službách v tuzemských regionech zvyšuje?

Poptávka po kvalitních realitních službách se opravdu zvyšuje, a to celorepublikově. Netajím se tím, že bychom chtěli také trochu přeskupit síly na trhu v náš prospěch. Naším prvotním cílem s logem České spořitelny za zády není nic jiného než postavit RSČS do pozice, aby byla pro každého klienta realitou první volby. Tedy tou, kterou první osloví, když potřebuje realitní služby. Naším cílem není být největší

sítí realitních kanceláří v zemi, ale především chceme klientům přinášet co nejlepší, špičkový servis ve všech směrech. Pro rozšiřování sítě je pro nás zásadní pečlivý výběr franšízových partnerů. Proto vybíráme velmi důkladně. Každého zájemce nejprve prověřuje Česká spořitelna a my současně porovnáváme stávající obchodní model možného partnera s našimi kritérii. Chceme zkušené a trhem prověřené partnery, ale v individuálních případech umožňujeme start i začínajícím, kterým je naše vize spojení banky a reality blízká.

Mluvíme-li o regionech, nabízí se tematika rekreačního, tzv. druhého

Ing. Martin Němeček, předseda představenstva RSČS

bydlení. Jak se promítla současná ekonomická situace i měnící se životní styl do tohoto specifického trhu? A jaké trendy na něm vidíte?

V současné době podle nás převažuje v obecné rovině nabídka nad poptávkou. Souvislost lze hledat v končící chatařské a chalupářské sezóně a stále častěji také ve finančních možnostech klientů. Rekreační nemovitosti jsou první na řadě, které jejich majitelé ve finanční tísní prodávají.

Poptávku dnes táhnou především rodiny s malými dětmi. Mladší generace preferuje před chalupou spíše rodinný domek na venkově s dobrou dopravní dostupností do větších měst. Získá tak komfort rodinného domu a víkendové chalupy v jednom. Klientů, co jsou přes týden ve městě a o víkendují jezdí na chaty a chalupy, je čím dál méně. Výjimkou jsou velká města (Praha, Brno), kde tento trend stále pokračuje. Většina klientů hledá spíše původní chaty nebo chalupy, které si následně zrekon-

struují podle svých představ, aby byly co nejlépe praktické pro pohodlí a třeba i pro celoroční užívání. Tomu, kdo uvažuje o prodeji, bych proto výrazně investice do vylepšení nemovitosti nedoporučoval. Nemusí mít očekávaný efekt při stanovení výše ceny.

Sezónnost nabídky i poptávky. Musí s tímto parametrem počítat i realitní kanceláře a developéři rezidenčních projektů? Který typ nemovitosti ovlivňuje sezónnost nejvíce?

Sezónnost nabídky a poptávky jistě existuje, a to jak u rezidenčního bydlení, tak u rekreačních nemovitostí. Ze všech nemovitostí pocítujeme vliv sezónnosti právě na cenu rekreačních nemovitostí jako největší. Důvody jsou pocitové – stejný objekt vypadá odlišně v jarním období než v zimě. A přestože ceny rekreačních nemovitostí jsou v zimním období nižší, lidé se nákupu nechtějí věnovat. Obrat pak nastává právě na jaře, kdy se objeví první sluneční paprsky.

Pojďme nyní k nabídkovým cenám rezidenčních nemovitostí obecně. Data z Českého statistického úřadu za poslední měsíce vypovídají, že nabídkové ceny bytů přestaly klesat, a to i mimo Prahu. Domníváte se, že tento trend bude pokračovat? A jak vůbec vidíte realitní trh v roce 2014?

Nabídková cena je z mého pohledu relativně těžce uchopitelný pojem. Je totiž odrazem očekávání prodávajícího a toho, jakou strategii prodeje zvolí. Tento údaj je jistě zajímavý, ale může být i odrazem více faktorů. Co považuji já za indikátor trhu, je zvýšený zájem nakupovat. Tento zájem cítíme ve většině regionů, ale nelze říci, že by lidé chtěli kupovat cokoli. Daleko více zkoumají, prověřují a zvažují, zájem předurčuje i dostupnost hypoték a dalších produktů k financování bydlení. V roce 2014 očekávám mírný růst obchodů, ale nebude to nic dramatického.

Jak velký podíl na vámi poskytovaných službách činí právní služby a jakého typu jsou nejčastější? Je běžné, že klienti k Vám chodí s vlastními právníky nebo naopak častěji využívají vámi nabízené právní služby?

Právní služby tvoří součást každého realitního obchodu. Standardem je vyhotovení smluvní dokumentace. Většina klientů využívá nabízené služby, někteří pak nechávají smluvní dokumentaci verifikovat vlastním právníkem. Část klientů používá právníky též k tomu, aby prověřili právní stav nemovitosti u složitějších případů.

Stalo se několik případů, kdy advokát peníze svěřené do úschovy zpronevěřil. Jak těmto případům předejít? Jak může realitní kancelář klienta ochránit?

Samozřejmě toto je přesně ten moment, kdy si především potenciální klienti řeknou, že realitku nechtějí. Domnívají se, že to zvládnou sami a navíc je přece nikdo neokrade. Nechám stranou fakt, že s daleko větší pravděpodobností je někdo okrade spíš než při využití realitní kanceláře, jen se o tom tak nepíše. V tuto chvíli je především na nás, na realitkách, ošetřit peníze našich klientů tak, aby k takovému průšvihovi prostě nemohlo dojít.

Možná to bude znít hodně tendenčně, ale nedůvěřuji a nedoporučuji našim partnerům jiný typ úschovy než je bankovní úschova realizovaná přes bankovní jistotní účet. Bankovní účet finanční úschovy je totiž jediná možnost, kdy jsou „vaše“ peníze na „vašem“ účtu znějícím na „vaše“ jméno. Ve všech ostatních případech vždy bohužel dáváte své peníze na účet někoho jiného, kdo s nimi může nakládat. A s tím jdou ruku v ruce i možná rizika.

Registrujete nyní, těsně před začátkem platnosti nového občanského zákoníku, zvyšující se zájem klientů o právní služby s nemovitostmi spojené?

Většina obchodů v běhu se dokončí ještě před platností nového občanského zákoníku, takže většina klientů připravovanou změnu zatím příliš neřeší.

Jaká změna v občanském zákoníku se podle vás od 1. 1. 2014 nejvíce promítne do činností realitních kanceláří? Na co by si klienti při koupi, prodeji či pronájmu nemovitosti měli dát v souvislosti s novým občanským zákoníkem největší pozor? Přinese jim nějaké výhody?

Žádné zásadní zemětřesení neočekáváme. Na počátku to možná z důvodu většího zkoumání právních náležitostí povede k mírnému prodloužení celého administrativního procesu spojeného s prodejem nemovitosti. Velkým přínosem ke kultivaci realitního trhu budou určité změny na katastru nemovitostí a především s nimi spojená větší jistota týkající se vlastnictví nemovitostí. Určitě také v souvislosti s novým občanským zákoníkem dojde ke zjednodušení financování nových developerských projektů. Pozitivně vnímám i postupné odbourávání odlišnosti vlastníka pozemku a objektu na něm stojícího. V RSČS jsme na nový zákoník připraveni, a proto neočekávám žádné výrazné komplikace nebo nejistoty. Možné jsou mírné obavy klientů z nových smluv, které nebudou zpočátku až tak zažité.

Vidíte ve fungování realitního trhu nějaký dlouhodobý problém, který není řešen ani v novém občanském zákoníku?

Stále neexistuje zákonná norma, která by poměry v realitních službách upravovala do té míry, aby nezáleželo pouze na svědomí makléře. Proto se na trhu stále objevují neseřízní a neprofesionální praktiky některých kanceláří či makléřů, které poškozují jméno celého oboru. Realitní business byl, je a vždy bude založen na referencích. Každý dobrý makléř a profesionál v oboru dobře ví, že bez zákazníků přicházejících na doporučení od jeho předchozích spokojených klientů se nikdy neobejde. V oboru realit naprostě a především dlouhodobě spokojenosti klientů bez etiky v každodenním konání nikdy nedocílíte. Stejně tak nikdy nevybudujete dlouhodobě úspěšnou realitní kancelář nebo celou síť, pokud vás nebudou reprezentovat makléři, pro které je etika v jednání s klientem takřka zákonem. I proto všichni makléři naší společnosti odcházejí na jednání s klientem se třemi základními pomůckami – s tužkou, vzorem zprostředkovatelské smlouvy a Etickým kódexem RSČS...

Co by se podle vás mělo změnit, aby obecné renomé realitních kanceláří bylo lepší, než je tomu nyní?

Přikláním se k názoru, že určitá legislativní úprava realitních služeb by skutečně vzniknout měla. Ale ani ta nebude všelékem. Také se domnívám, že čas nyní pracuje pro zákazníka. Mám tím na mysli samočisticí ekonomický efekt trhu. Budoucnost je pak předurčena pouze těm, kteří pracují poctivě, svůj cíl vidí ve službě klientovi a vědí, že jenom spokojený zákazník předá dál doporučující informaci. ●

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala v letech 2010, 2011 a 2012 cenu „IP Law Firm of the Year“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a cenu „Právnícká firma roku 2010 a 2011 v oblasti duševního vlastnictví“ a „Právnícká firma roku 2011 v oblasti práva informačních technologií“ udělovanou společností EPRAVO.CZ, akciová společnost.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kancelář v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5 |
| tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz |

www.cermakaspol.cz

advokátní kancelář

PRK Partners
je již 20 let symbolem
špičkové kvality
právních služeb
a osobního přístupu

PRK Partners je přední advokátní kancelář a nositelem ocenění „Nejlepší právnická firma roku 2012“ podle prestižního britského magazínu The Lawyer.

PRK Partners je partnerství desítek excelentních osobností z různých zemí, s různou profesní historií a osobními zkušenostmi. Spojením jejich know-how vzniká unikátní firemní prostředí, v němž nemusí klient volit kompromis mezi kvalitami.

PRK Partners poskytuje bezkonkurenční právní poradenství v souvislosti se změnami v soukromém právu. Náš tým je složen z autorů rekodifikace a předních odborníků v jednotlivých právních specializacích.

Spojujeme teorii s praxí.

Vydejte se na cestu s těmi, kteří ji vytyčili.

Bez kompromisů.

www.prkpartners.com

PRAHA | BRATISLAVA | BUDAPEŠŤ | OSTRAVA

NEBOJTE SE datových schránek

Datové schránky bývají většinou skloňovány v souvislosti s elektronickou komunikací s úřady, kde již několik let bez problémů úspěšně fungují. Jejich využití je však mnohem širší, protože datové schránky mohou významně zvýšit jistotu i v soukromoprávních vztazích. Navíc mohou fungovat jako velmi spolehlivý elektronický archiv písemností, což s rozšířením elektronické komunikace bude funkcionalita zcela zásadní.

Pokud někdo preferuje klasickou papírovou cestu, využívá nejčastěji doporučené psaní, protože právě u něj lze prokázat, že bylo nepochybně doručeno adresátovi. U nejběžnějšího elektronického kanálu, tedy e-mailu, je to ovšem složitější. Žádné potvrzení o doručení s právními účinky totiž neposkytuje, navíc bývá obtížné identifikovat odesílatele nebo adresáta a případně i přesný čas, kdy k doručení došlo. Pokud adresát e-mailu jeho doručení z jakýchkoliv důvodů popře, existuje jen velmi málo důkazních prostředků, jak toto tvrzení vyvrátit. „Poštovní datové zprávy mají oproti e-mailům a doporučeným dopisům hned několik zásadních výhod, neboť u nich lze jednoznačně prokázat odesílatele a okamžik odeslání, úplný obsah písemnosti, okamžik doručení i okamžik, kdy si adresát datovou zprávu vyzvedl,“ uvádí JUDr. Josef Donát, LLM, partner advokátní kanceláře ROWAN LEGAL.

Nezanedbatelnou výhodou je též cena, která je u Poštovní datové zprávy nižší než cena za doporučené psaní, resp. zlomkem ceny kurýrních služeb. Ničeho sebelepší kurýr není schopen zprávu doručit v řádu jednotek vteřin od odeslání. I proto je doručování faktur či důležitých obchodních dopisů prostřednictvím Poštovní datové zprávy znatelně jednodušší a efektivnější cestou.

Stejně jako u papírových dokumentů je i u elektronických třeba řešit jejich dlouhodobé uchování. Výhodou elektronických souborů je nepochybně úspora fyzického místa. Na druhou stranu je třeba se zabývat otázkou

zachování jejich autenticity, která je zpravidla garantována kvalifikovaným elektronickým podpisem nebo časovým razítkem. Tyto instrumenty však nemají neomezenou platnost a je třeba je po určitém čase (jeden rok až pět let, v závislosti na typu použitého certifikátu) obnovovat. To lze samozřejmě provádět s využitím služeb jedné z akreditovaných certifikačních autorit.

Ti, kteří využívají datové schránky, mají situaci jednodušší. Na trhu je totiž k dispozici služba Datový trezor, která dlouhodobě archivuje jakoukoliv datovou zprávu (včetně příloh), přičemž kdykoliv po dobu uchování datové zprávy v trezoru je možné prokázat integritu takového elektronického dokumentu a odpadá tak problém s validitou takového elektronického důkazu například v případě soudního sporu. „Vzhledem k tomu, že harmonizovaná evropská legislativa (označovaná jako eIDAS) je prozatím v nedohlednu, využití Datového trezoru představuje nepochybně efektivní způsob řešení ukládání důvěryhodných elektronických dokumentů zabezpečující jejich řádné využití v budoucnu,“ doplňuje k tomu JUDr. Josef Donát, LLM, který se ve své praxi jako člen pracovní skupiny pro digitální kontinuitu při Radě vlády pro konkurenceschopnost a informační společnost dlouhodobě zabývá otázkou dlouhodobé archivace elektronických dokumentů. Informační systém datových schránek tak zajišťuje nejen zcela unikátní způsob doručování elektronických dokumentů, ale může být i užitečným nástrojem pro spolehlivé uchování takových elektronických dokumentů. ●

Společnost DACHSER myslí i na druhé

Používání termínu CSR se nejen ve firemní branži vžilo a slyšíme je velmi často. Co se ale za touto zkratkou skrývá? CSR, které pochází z anglického Corporate Social Responsibility, se do češtiny překládá jako společenská odpovědnost firem.

Společnosti už dnes neposuzujeme jen podle kvality nabízených výrobků a služeb, ale díváme se také na to, jak se firmy chovají ve společnosti obecně, jak dbají na ochranu životního prostředí, zkrátka jak jsou odpovědné ke svému okolí. Všimáme si, jak se firmy chovají nejen ekonomicky, ale i sociálně.

Firmy se snaží pozitivně ovlivňovat komunitu a prostředí, ve kterém působí, a to nejrůznějšími způsoby. Ať už se jedná o účast na velkých celosvětových projektech nebo o podporu aktivit ve vybraném regionu či jedné obci, na tom v podstatě nezáleží, není malých projektů a každá pomoc se počítá.

Jak tedy k CSR přistoupit? Můžete se inspirovat aktivitami společnosti DACHSER. Tato rodinná firma podporuje projekty, které pomáhají v rozvoji chudých regionů v Asii, zaměřuje se na rozvoj vzdělávání, není jí ale cizí ani osud opuštěných zvířat.

Projekt společnosti Terre des hommes – podpora rozvoje indického venkova

Jedním z nejdůležitějších principů CSR je dlouhodobý smysl projektů a jeho skutečná užitečnost, i proto jsou hlavní oblastí sponzoringu společnosti DACHSER projekty podporující vzdělávání. Již od roku 2005 přispívá DACHSER na vzdělávání dětí v jednom z nejmichších a nejlidnatějších států Indie – Uttar Pradeshi. Společnost každý rok věnuje 100 000 eur na vybudování a rozvoj víceúrovňové vzdělávací aktivity, čímž podporuje rozvoj regionu. Pomoc DACHSERU proudí do 25 škol, a to zejména v podobě nákupu učebnic, ostatních výukových materiálů i nezbytného sanitárního zařízení. Projekt tímto umožňuje pravidelnou školní docházku pro 11 000 místních dětí.

Zapojení do programu Daruj hračku, daruj úsměv

Příkladem lokální podpory, do které se DACHSER zapojil, pak může být projekt „Daruj hračku, daruj úsměv“ Dětského integračního centra v Praze, který je založen na solidaritě českých rodin s osamělými dětmi v bulharských dětských domovech. Dětské integrační centrum společně s rodiči a dětmi vybralo hračky, se kterými si již nehrají, a které za pomoci DACHSERU putovaly k nejmenším dětem v Bulharsku. Sběru hraček se zúčastnili i zaměstnanci všech osmi poboček společnosti DACHSER Czech Republic.

DACHSER pomáhá psím útulkům

Příznivci veškeré fauny a flóry pak mohou najít inspiraci díky nejnovějšímu projektu DACH-

SERU, ve kterém firma podpořila psí útulky. Nezisková zařízení věnující se záchraně opuštěných zvířat se potýkají s problémem financování, které je velmi omezené. DACHSER zdarma dodává psím útulkům zbytkové dřevo pro vytápění prostor. Za 12 měsíců společnost dodala do psího útulku v Brně přes 4 tuny ekologického topiva. DACHSER také finančně podpořil útulek přímo v břeclavském regionu, v obci Bulhary. Zbytkové dřevo z divize zakázového balení průmyslových výrobků v tomto případě odprodá a za získané prostředky nakoupí krmivo pro psy a kočky.

I jednorázová pomoc se počítá

Firma může poskytnout i jednorázovou pomoc při nenadálých přírodních katastrofách, jako jsou povodně či vichřice. Příkladem může být aktivita břeclavské pobočky společnosti DACHSER, která při letošních povodních zajistila bezplatnou přepravu desinfekčních, čistících a pracích prostředků společnosti Fosfa do Mělníka a Děčína.

DACHSER v České republice

DACHSER působí na trhu logistiky a zasilatelství již od roku 1992, kdy byla založena společnost E.S.T. a.s., poskytující služby v oblasti mezinárodní a vnitrostátní kamionové spedice, skladování a celních služeb. Portfolio společnosti bylo postupně rozšířeno i o služby v oblasti letecké a námořní dopravy. V roce 2004 se E.S.T. stala exkluzivním partnerem společnosti DACHSER pro Českou republiku, v roce 2006 uzavřela smlouvu o joint venture s mezinárodním poskytovatelem logistických služeb DACHSER a začala vystupovat pod jménem DACHSER E.S.T. a.s. Proces integrace byl završen rozhodnutím o přejmenování společnosti na Dachser Czech Republic a.s. s účinností od 1. 1. 2010.

DACHSER disponuje téměř 44 000 m² distribučních a překládkových skladových ploch po celé republice. Ve svých osmi pobočkách (v Kladně, Ostravě, Brně, Břeclavi, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Praze a na pobočce DACHSER CargoPlus) v současné době zaměstnává přes 315 lidí. ●

Podobně jako příroda i my v Kubištová & Co věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase **obstát** a **rozvinout** se do nových, neočekávaných forem. Jen taková stojí v **základech tradic**. Jen taková budou **oceněna jako silná**. Advokátní kancelář **Kubištová & Co** je právní společností právě takových **spojení**.

Tel: +420 28385 2288

E-mail: barbora.doleckova@kubistovaco.cz

www.kubistovaco.cz

Tím správným směrem ve všech oblastech práva...

Je příjemné, když všechny věci v životě do sebe vzájemně zapadají tak, že ani nepostřehneme, že se dějí. Naším posláním je přinášet tento pocit v oblasti práva našim klientům. Vysoká odbornost a profesionalita, spolu se silným zázemím a rozsáhlou praxí jsou potom zárukou toho, že vše co děláme, jde tím správným směrem.

ŠVEHLÍK MIKULÁŠ

advokáti

Obchodní
právo

Fúze
a akvizice

Transakční
a všeobecné
poradenství

Korporátní
restrukturalizace,
správa
pohledávek

Bankovníctví,
finance,
leasing

Tým **28** profesionálů
16 právníků **5** základních
advokátních praxí

Mgr. Ing. Zdeněk Mikuláš
Advokát a partner kanceláře

Specializace na právo obchodních společností, závazkové právo, podnikové fúze, akvizice, korporátní a osobní restrukturalizace, transakce v oblasti blokových prodejů pohledávek. 12 let praxe v pobočce mezinárodní advokátní kanceláře White & Case.

Mgr. Ing. Marek Švehlík
Advokát a partner kanceláře

Specializace na právo obchodních společností se zaměřením na corporate governance a restrukturalizace podniků, civilní a trestní řízení, daňové právo a soutěžní právo. 12 let praxe v pobočce mezinárodní advokátní kanceláře Rödl & Partner.

ZMĚNA V ÚPRAVĚ SQUEEZE-OUT od 1. 1. 2014

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva dojde od 1. 1. 2014 i ke změně v právní úpravě tzv. squeeze-out tj. zákonného vytěsnění minoritních akcionářů akcionářem hlavním.

Kromě formální změny označení této transakce z „práva výkupu účastnických cenných papírů“ v obchodním zákoníku na „nucený přechod účastnických cenných papírů“ v zákoně o obchodních korporacích je hlavní obsahovou změnou povinnost hlavního akcionáře, pokud se dohodne na dorovnání (tj. doplatkem nad rámec oficiálně nabídnuté ceny) s jakýmkoliv minoritním akcionářem mimo soudní řízení, postupovat podle této dohody co do základu uznaného práva i vůči všem ostatním minoritním akcionářům. Hlavní akcionář uzavření takové dohody musí oznámit ostatním akcionářům způsobem stanoveným zákonem o obchodních korporacích a stanovami pro svolání valné hromady. Pro hlavního akcionáře bude závazné vůči všem ostatním minoritním akcionářům i případné soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění. Hlavní akcionář bude mít navíc povinnost složit celou výši dorovnání vůči všem minoritním akcionářům do soudní úschovy.

Pro ilustraci krátký příklad: V soudním řízení uspěl minoritní akcionář se žalobou, ve které se domáhal přezkoumání přiměřenosti výše protiplnění, které mu uhradil v rámci squeeze-out v roce 2012 hlavní akcionář. Soud stanovil, že přiměřená výše protiplnění má být 2 500 Kč na akcii a nikoliv hlavním akcionářem určených 1 000 Kč na akcii. Minoritní akcionář, který před realizací squeeze-out držel 100 kusů akcií předmětné společnosti, tak mimo původní částku 100 000 Kč obdržel na základě soudního rozhodnutí od hlavního akcionáře ještě dodatečných 150 000 Kč. Další minoritní akcionáři, kteří drželi před realizací squeeze-out

dalších 2 000 kusů akcií předmětné společnosti a s hlavním akcionářem nevedli soudní spor o přiměřenost výše protiplnění, obdrželi pouze 1 000 Kč na akcii.

Pokud bude stejný soudní spor vedený na squeeze-out realizovaný v roce 2014, bude hlavní akcionář povinen zaplatit všem minoritním akcionářům cenu 2 500 Kč za akcii, tj. i těm, kteří s ním nevedli soudní spor. Celkově tak hlavní akcionář vyplatí o 3 mil. Kč vyšší částku.

Kvorum alespoň 90 % v držení hlavního akcionáře pro možnost realizace squeeze-out zůstává zachováno, stejně jako povinnost doložit výši navrhovaného protiplnění znaleckým posudkem, který nesmí být ke dni doručení žádosti starší než tři měsíce (neplatí pro společnosti, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu – v takovém případě se vyžaduje zdůvodnění výše protiplnění hlavním akcionářem a předchozí souhlas České národní banky). Jednou z dalších změn je, že představenstvo bude nově povinno svolat příslušnou valnou hromadu na základě žádosti hlavního akcionáře do 30 dnů. Současná lhůta je do 15 dnů.

Společnost bude dále povinna bez zbytečného odkladu vydat na žádost akcionáře zdarma kopie (i) údajů o osobě hlavního akcionáře a (ii) znaleckého posudku s tím, že na toto právo společnost upozorní akcionáře v pozvánce na valnou hromadu.

Minoritní akcionáři, vůči kterým bude mít hlavní akcionář možnost uplatnit nucený přechod účastnických cenných papírů, budou moci požadovat, aby jejich účastnické cenné papíry hlavní akcionář odkoupil postupem podle ustanovení o povinném veřejném návrhu smlouvy.

V návaznosti na tyto změny stoupl výrazně počet squeeze-out realizovaných v roce 2013, kdy jsou nebo již byly realizovány desítky těchto transakcí.

Lze očekávat, že od roku 2014 se počet squeeze-out transakcí výrazně omezí. Pokud se některý z majoritních vlastníků pro jeho realizaci v nových podmínkách rozhodne, bude fakticky nereálná dohoda o vypořádání mimo soudní řízení s některým z minoritních akcionářů a naopak bude majoritní akcionář významně motivován k dosažení úspěchu v případných soudních sporech s vlastníky minoritních akcií. ●

Jiří Hlaváč,
partner TPA Horwath

NOBLE MARKETS

– nová platforma pro online investování

ROZHÝBEME TRH

Na český trh vstupuje jeden z významných středoevropských obchodníků s cennými papíry, společnost Noble Securities. Česká republika se tak stává již šestou zemí, ve které tato firma původem z Polska působí. „Spuštěním platformy Noble Markets se chystáme rozhýbat český trh,“ říká Adrian Mech, ředitel Noble Markets v České republice. „Klienti u nás najdou nejen robustní platformu schopnou obsluhovat libovolné obchody, ale také nejvýhodnější podmínky investování vůbec.“ Jeho slova potvrzuje popularita společnosti v mateřském Polsku – v letech 2009-2011 získala firma titul Makléř roku, v roce 2013 jí samotní klienti udělili prestižní cenu Zlatý vavřík spotřebitele v kategorii broker-ských společností.

ŠIROKÁ NABÍDKA

Nabídka obchodování je určena jak jednotlivcům, malým i středním podnikům, tak i velkým korporacím. Výhodami Noble Securities S.A. jsou široký sortiment služeb, efektivita a flexibilita, tedy hodnoty, které každý zákazník při svých finančních transakcích očekává. Pomocí transakčního systému Noble Markets získají na webové adrese www.noblemarkets.cz zákazníci přístup k více než 200 finančním nástrojům, včetně 70 měnových párů. Díky individuálnímu nastavení každého účtu dostane možnost obchodovat na trzích opravdu každý – od úplného začátečníka, po profesionály v oboru.

POLSKÝ ŽRALOK

Provozovatel Noble Markets, společnost Noble Securities SA, byla založena v Polsku roku 1993. Na svém domovském trhu nabízí brokerské a makléřské služby, služby v oblasti investičního bankovníctví a obchodování na Burze cenných papírů Varšava a Burze energií (Towarowa Gielda Energii S.A.). Je součástí silné skupiny Getin Noble Bank, která má přes 10 000 zaměstnanců v šesti zemích střední a východní Evropy (v Polsku, Česku, Rusku, Rumunsku, Bělorusku a na Ukrajině). Getin Noble byla založena v roce 2001 a její akcie jsou obchodovány na Burze cenných papírů Varšava. Představuje jednu z nejsilnějších privátních finančních společností v Polsku. Měřeno aktivy je Getin Noble mezi bankami s převahou polského kapitálu druhou největší. Obsluhuje více než 1,8 milionu klientů. ●

NE VŠECHNY PROBLÉMY
LZE ROZPOZNAT NA PRVNÍ POHLED.

- Korporátní právo, M&A
- Obchodní právo, smluvní právo
- Právo nemovitostí, stavební právo
- Compliance, kartelové právo
- Podpora a poradenství českým podnikatelům při vstupu na německý trh
- Finanční právo
- Pracovní právo
- Soudní řízení, rozhodčí řízení, mediace
- Duševní vlastnictví
- Nový občanský zákoník – projekty implementace, školení

MY ŘEŠÍME PROBLÉMY DO HLOUBKY!

Advokátní kancelář Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneři je sdružením advokátů, které se vyznačuje obchodním myšlením a podnikatelským přístupem – právě tak, jak je tomu u společností našich klientů. Poskytujeme právní služby v českém, slovenském, německém a anglickém jazyce.

TROJZUBEK

Nezaměnitelný vzhled a jedinečné zážitky za volantem jsou společné atributy dvou nových limuzín z exkluzivní dílny **Maserati**. Modely **Ghibli** a **Quattroporte** hrdě nesou tradiční jména v kontrastu se zbrusu novou koncepcí. Poprvé je k mání pohon všech kol a v nabídce nechybí ani diesellový motor.

Dnešní automobilový svět na první pohled nabízí uniformní řešení, u mnoha výrobců už se jen těžko rozliší designové odlišnosti jednotlivých modelů a výrobci se předbíhají v tom, kdo nabídne více elektronických pomocníků, kteří pomalu fungují jako autopilot. Tuto filozofii u Maserati nenajdete, v Modeně se naopak maximálně snaží o to, aby i ta nejobyčejnější jízda přinesla neobyčejné zážitky, což platí pro obě letošní novinky.

Jako první se ukázala šestá generace Quattroporte, vlajkové lodi Maserati. Luxusní limuzína, která se délkou vyrovná prodloužené verzi S-classe, si od svých předchůdců bere jen jméno, jinak jde o zbrusu nový vůz. Do detailů propracovaný design s typickou velkou oválnou maskou patří už ke klasickým prvkům Maserati, interiéru pak dominuje prostor a čisté linie podtrhující luxus a majestátnost vozu. Všechny sedačky nabízejí dostatek místa a ti nejnáročnější, kteří rádi využijí i služeb řidiče, mají možnost dozadu zvolit dvojici komfortních polohovatelných sedaček oddělených středovým tunelem.

S délkou 5260 centimetrů patří Quattroporte mezi největší limuzíny, při jízdě však na rozměry brzo zapomenete. Kombinace nastavení řízení s podvozkem dává řidiči jistotu za všech situací a dokazuje, že ani obří limuzíny nemusí být nemotory. Nejvýkonnější provedení s osmiválcovým benzínovým motorem dává k dispozici 530 koní přenášenými na zadní nápravu, se kterými se Quattroporte GTS dokáže rozjet až na 307 kilometrů v hodině, což z něj dělá nejrychlejší sériově vyráběnou limuzínu na světě. Druhou možností je šestiválec s výkonem 410 koní, který se dodává s inteligentním pohonem všech kol. Elektronika podle podmínek dokáže poslat

až 50% výkonu na přední nápravu, díky čemuž se dokáže vyrovnat i s extrémními klimatickými podmínkami. Paletu pohonných jednotek v příštím roce doplní ještě i diesellový šestiválec.

Ghibli, jméno saharského pouštního větru, se u Maserati neobjevuje poprvé. V šedesátých letech ho neslo dvoudveřové kupé, nyní ho dostal sedan vyšší střední třídy. Italové s ním jdou do jámy lvové a staví se zejména proti silné německé konkurenci reprezentované třeba Mercedesem CLS či třídy E, BMW řady pět nebo Audi 7. Proti svému většímu sourozenci Ghibli už od prvního pohledu nabízí agresivněj-

V OFENZÍVĚ

ší design. Přimhouřené oči v podobě předních světel doplňují výrazné profilované blatníky, bezrámová okna a krátká zád. Také v interiéru je více křivek podtrhujících sportovní akcent v čele s neotřele umístěnými klasickými analogovými hodinami. To vše může ještě umocnit dvoubarevný tón přístrojové desky.

Zatímco Quattroporte uspokojí ty, co chtějí řídit nebo se i vozit, v Ghibli se vše soustřeďí na řidiče. Sportovně střížený volant skvěle padne do ruky a skvěle přenáší pokyny řidiče podvozku. Hbitý sedan se více než ochotně nechá vodit všemi typy zatáček. Podvozek je přitom dostatečně komfortní, aby si poradil i s městským provozem. Srdcem každého vozu je motor a ty byly vždy pýchou Maserati. Ghibli dostalo do vínku dva přeplňované benzínové šestiválce a, světe div se, vůbec poprvé se dostalo na diesel. Za všemi benzínovými motory stojí jistý Paolo Martinelli, který je podepsaný pod motory, se kterými Michael Schumacher sbíral ještě v barvách Ferrari jeden mistrovský titul za druhým. Nejvýkonnější zážehový motor nabízí 410 koňských sil a zákazník si může vybrat, zda je chce dostat jen tradičně na zadní nápravu, nebo zda zvolí inteligentní pohon všech kol Q4.

A pak je tu diesel... Maserati a diesel to spojení přece nejde dohromady, nebo snad ano? V Modeně moc dobře vědí, co je potřeba a na odláčení motoru a zejména zvuku dohlížel osobně CEO Harald Wester. Pokud kolem vás projede Ghibli a vám se bude zdát, že je v něm nějaký osmlitrový americký benzín, pak jste na omylu, opravdu je to diesel. Za efektní a pro diesel netypický zvuk vděčí Ghibli chytrému systému rezonátoru ve výfukovém potrubí.

Ghibli mívá do pro Maserati nového segmentu a tomu odpovídá i jeho cena. Ta začíná pod

1,7 miliónu korun včetně DPH a hlavně velmi slušné výbavy. Pro všechny stupně výbav je standardem třeba kožený interiér či bixenonové světlomety. A k tomu přidává exkluzivitu, s plánovanou roční produkcí 22 000 vozů pro celý svět sice půjde o nejrozšířenější Maserati, ale stále je tu garance, že ho nepotkáte na každém rohu.

Pro Quattroporte i Ghibli platí, že dokáží přinést velkou radost z jízdy a zároveň potěší individuálním designem vystupujícím z uniformní šedi. Je decentní i zářící zároveň a je dobrou volbou pro ty, kteří se nebojí dát najevo svůj úspěch a postavení. Jediným oficiálním zastoupením značky Maserati pro Českou republiku je pak Scuderia Praha. ●

Kam na dovolenou v roce 2014?

**3 tipy
na letoviska,
která stojí za to
navštívit**

Cestovní kanceláře už zveřejnily nabídku zájezdů na příští léto a my vám přinášíme tři novinky, které nás zaujaly v nabídce

Cestovní kanceláře FISCHER.

ŘECKO: LEFKADA

Řecké ostrovy patří k nejoblíbenějším prázdninovým destinacím Čechů. Nádherné pláže, průzračné moře, příjemní lidé, dobré jídlo a pití. Také

ale fascinující památky a místa, kde se utvářela naše civilizace. To vše jsou důvody, proč turisté milují ostrovy pod modrobílou vlajkou. Pokud už jste řeckých ostrovů navštívili několik a chcete objevit nějaký nový, nebo chcete najisto vyrazit na ostrov, kde si užijete plnými doušky typickou řeckou atmosféru, vyzkoušejte Lefkadu.

Lefkada je čtvrtým největším ostrovem v Jónském moři. Ač je v posledních letech turisticky velmi oblíbenou destinací, zachovává si svůj přirozený charakter, v němž hlavní roli hrají barvy, zvuky a vůně. Najdete zde písčité pláže, luxusní hotely na pobřeží, překrásnou přírodu i vynikající podmínky pro vodní sporty.

Lefkada je také jediným řeckým ostrovem, kam se nemusíte přepravovat pouze po vodě nebo vzduchem, ale také po souši. To umožňují dva mosty, které spojují ostrov s pevninou.

Lefkada

Celý ostrov je typický svou úrodnou a bujnou vegetací. Zahlédnout zde můžete všechny tradiční řecké rostliny – olivovníky, platany, borovice, vinnou révu, cypřiše a celou řadu barevně kvetoucí flóry.

Cestovní kancelář

FISCHER**TURECKO: KUSADASI
(EGEJSKÁ RIVIÉRA)**

Turecko je nejen zemí mýtů, pohádek a orientální kultury, ale také vůní, barev a vřelé pohostinnosti. Ať už zvolíte kterékoli letoviště, vždy si budete kromě nádherných pláží a moře užívat perfektní servis, výbornou tureckou kuchyni, lázně a samozřejmě nákupy. Nás zaujala oblast Kusadasi na Egejské riviéře, kterou Češi teprve pomalu objevují.

Dříve rybářské městečko, nyní významné letoviště na západním pobřeží Egejského moře nabízí turistům malebné centrum s mnoha uličkami, obchody a nádhernou promenádou. Zejména večer má Kusadasi nezapomenutelnou atmosféru, procházku městem byste proto v průběhu dovolené rozhodně neměli vynechat.

Z Kusadasi to navíc budete mít jen kousek nejen ke slavné starověké památce Efez, ale i dalším historickým místům oblasti Izmir.

Kusadasi je známé také díky velkým aquaparkům, které lákají teenagery, děti i rodiče k vodním radovánkám. Tobogany, divoká řeka, skluzavky pro menší děti a další atrakce zaručí prožití dne plného dobrodružství a zážitků.

www.fischer.cz

Costa de la Luz

**ŠPANĚLSKO:
COSTA DE LA LUZ**

Španělsko patří již řadu let k jedné z nejpoběžnějších destinací v nabídce českých cestovních kanceláří. Písčité pláže, moderní přímořská letoviště, temperamentní kultura a příjemní lidé jsou hlavními důvody, proč sem každý rok míří několik set tisíc lidí z České republiky.

Zatímco některá španělská pobřeží jsou v létě plná turistů z celého světa, pobřeží Costa de la Luz lemují menší hotely, kilometry širokých pláží a chráněná příroda. Nová destinace, která byla v minulosti hlavně cílem samotných Španělů, si získává stále větší oblibu i mezi českými turisty.

Pokud vás omrzí opalování a polehávání na pláži, jen kousek od pobřeží najdete řadu vesniček, kde se mezi místními budete cítit příjemně a vychutnáte si tradiční španělskou atmosféru. Milovníci dobré kuchyně si zase mohou na dovolené užívat nepřeberné množství proslulých andalusských specialit. A děti? Ty nejvíc ocení návštěvu moderního akvaparku v blízkém městě Huelva.

Právě toto město je nerozlučně spjato se jménem mořeplavce Kryštofa Kolumba. V srpnu 1492 se z nedalekého přístavu Palos vydal na svou první objevitelskou cestu. Na jejím konci ho čekala sláva a Nový svět. V místním klášteře můžete navštívit výstavu věnovanou právě životu slavného mořeplavce. ●

Kusadasi (Egejská riviéra)

Letní dovolená u moře je teď nejvýhodnější!

1.
moment

Rezervujte do
15. 1. 2014
a získejte:

- slevu až 19 320 Kč pro každou dospělou osobu nebo 1 dítě až do 18 let ZCELA ZDARMA a až 2 další jen za cenu letenky
- 100% záruku nejnižší ceny na léto 2014 (u klubových nabídek i oproti last minute)
- zálohu jen 1 490 Kč na osobu
- ZDARMA změnu termínu, destinace nebo hotelu ještě týden před odletem
- zvýhodněné storno podmínky do 30 dní před odletem

+ voucher v hodnotě 750 Kč na celodenní rodinnou vstupenku do AQUAPALACE Praha

Více na:
www.fischer.cz | ☎ 800 12 10 10 |

nebo 1 DÍTĚ
SLEVA NA OSOBU
až **19 320 Kč**
ZCELA ZDARMA

Cestovní kancelář

FISCHER

Svět vašich zážitků

Meet Dentons.
The new
global law
firm created
by Salans, FMC
and SNR Denton.

DENTONS

Know the way.

dentons.com

© 2013 Dentons

Cavallino Bianco dovolená s dětmi bez stresu

Cavallino Bianco family spa Grand Hotel se nachází uprostřed nejznámějšího lyžařského kolotoče „Dolomiti Superski“, který nabízí více než 1.200 kilometrů skvěle upravovaných sjezdovek.

Údolí Val Gardena patří mezi italská špičková zimní střediska. Jeho sjezdovky jsou napojeny na stovky dalších v sousedních údolích. Lyžařské plochy vyplňují většinu svahů romantického údolí, nad nímž ční impozantní skalní stěna Sasso Lungo. Centrální vrchol Ciampinoini soustředí zejména sportovní černé sjezdovky, ze sousedního skalnatého pohorku Piz Sella spadají červené terény, které jsou stejně oblíbené a rušné, neboť tudy probíhá slavné safari Sella Ronda.

V hotelu Cavallino Bianco family spa Grand Hotel se točí vše kolem dětí – od kojenců až po teenagery. Ale nejen to, hotel je na potřeby a přání dětí skvěle vybaven a připraven. Ne nadarmo byl vyznamenán 5 smajlíky (nejvyšší mezinárodní ocenění dětských hotelů) a v minulém roce se dokonce dostal mezi 99 nejoblíbenějších hotelů na světě (Holiday Check AWARD 2012)!

Čím víc času musíme trávit prací, tím vzácnější jsou pro nás chvíle s rodinou. Proto je cestování s dětmi – i těmi úplně nejmenšími – v kurzu. Hoteliéři se tomu rádi přizpůsobují a tak už není zázrak narazit v restauraci na dětské menu nebo na hotel, kde vám kromě postýlky poskytnou i přebalovací pultík, ohrádku, sportovní kočárek a podobně. A když je hotel zasazen do správné scenérie, nemá takový odpočinek s nejbližšími chybu.

Jihotyrolské středisko St. Ulrich má co nabídnout v zimě i v létě. Zatímco rodiče vyrážejí v zimě na sjezdovky nebo v létě na túry či golf, užívají si děti pod dohledem zkušeného hotelového personálu v dětském světě zážitků Lino Landu od rána do večera sedm dní v týdnu.

Dětský svět Lino Land

Na ploše 1 250 metrů čtverečních najdou děti velký indoorový funpark na dvou podlažích, dětské divadlo, kde se každý den něco děje, pravou horskou chatu Heidi's-Berghütte a samozřejmě pestrý program se všudypřítomným maskotem Linem.

Hotelové apartmány a suite s oddělenými dětskými pokojíčky, jsou vybaveny vším, co

nejmenší potřebují. K samozřejmým službám hotelu patří zapůjčení kočárků, nosičů na záda nebo sáněk. V útulné restauraci mají miminka svůj „Hipp-koutek“ se všemi dobrotami a ti větší se mohou volně pohybovat v jídelně, zatímco rodiče klidně večeří.

Dohled dětí denně zajišťuje (od 8.30 do 22. 00 hod.) tým 12 profesionálních vychovatelek. Děti jsou samozřejmě rozděleny podle věku do skupin, pro které je připravován zajímavý program.

Wellness areál – zasloužený relax pro každého

Cavallino Bianco family spa Grand Hotel je ta pravá adresa, jste-li milovníky vodních světů a saun. Na ploše 2.900 m², zde najde každý člen rodiny, co má nejraději. Děti a dospělí si navzájem nepřekážejí, protože mají každý svůj vlastní wellness ráj.

Lino's Beach Club

Pro děti je k dispozici od letošního roku dětský vodní svět Lino's Beach Club s velkolepou skluzavkou se třemi dráhami a vyhříváním dětským bazénem. Kolem bazénu jsou umístěny maxi-válendy, na které se vleze pohodlně celá rodina. Nechybí ani velké písčoviště.

Family wellness centrum

Rodinný wellness areál nabízí krytý bazén, dětská brouzdaliště, dětskou saunu i tepidárium. Nastávající maminky zde najdou příjemné odpočívárny. Specialitou je masážní centrum pro maminky a děti, oblíbená a vyhledávaná je i škola plavání i pro ty nejmladší.

Wellness areál AQVA-SANA

Dospělí hosté hotelu Cavallino Bianco family spa Grand Hotel mají volný přístup do wellness areálu hotelu AQVA-SANA se saunami, parní lázní, bazény a velkoryse koncipovanými a skvěle vybavenými odpočívárnami.

Fitness centrum

I při návštěvě skvěle vybaveného fitness centra se díky proskleným plochám lze kochat dechberoucím panoramatem Dolomit.

Theresia's Beauty & Spa

Potíž s výběrem může být někdy velmi zábavná. Zejména tehdy, můžete-li vybírat z tak rozmanité nabídky kosmetických procedur: počínaje programy k dosažení rovnováhy těla a ducha „Theresia' Secrets“ nebo „Caribbean Flowers“ až po příjemné a blahodárně působící masáže, relaxační zábaly a voniči koupele s éterickými oleji. Na programu jsou rovněž masáže pro nastávající maminky, ájurvéda, phytomassopodia a celá řada zajímavých procedur pro muže, páry nebo maminky s dětmi.

Hotel má vlastní most, který jej spojuje s kabínovou lanovkou, která vede přímo do turistického, cyklistického a v zimě lyžařského areálu Seiser Alm. Denně je nabízen zajímavý program pro celou rodinu. K dispozici jsou rovněž horská kola nejen pro dospělé, ale i pro děti každého věku s veškerým potřebným příslušenstvím.

Vlastní lyžařská škola s půjčovnou lyží zahajuje provoz s prvním sněhem. Hotel je otevřen po celý rok.

CAVALLINO BIANCO

Family Spa Grand Hotel ****Sup.
Rezia 22
I-39046 St. Ulrich / Ortisei
Val Gardena / Gröden
Jižní Tyrolsko

tel.: 0039 0471 783 333
www.cavallino-bianco.com

Nový obor v soudním znalectví

První specializace mezi znalci v oblasti psychologie. V České republice je nyní psychologie práce, managementu a personalistiky, psychologie dopravy, kterou zastřešuje **PhDr. Iva Moravcová**. Jak vznikla. Uplatnění v praxi.

Specializace psychologie práce, managementu a personalistiky, psychologie dopravy je zcela nový obor v oblasti znalectví. Co vás k ní přivedlo?

Původně jsem vystudovala na UK Praha klinickou psychologii, studium jsem končila rok po revoluci a následoval dlouhodobý pobyt v zahraničí, kde jsem poznala psychologii práce, o které jsem do té doby z předevolučních přednášek měla zkrleslé představy. V Německu jsem pochopila celý rozsah psychologie práce, který zahrnoval pro mě zajímavé oblasti psychologie reklamy, vedení lidí – leadership a personalistiku, proto jsem po návratu zpět do Česka dostudovala v rámci doktorandského studia psychologii práce, která je navíc dostatečně dynamická a tím je mi bližší.

Kde jste v té době působila?

Po návratu ze zahraničí jsem krátce přednášela na VŠE, kde jsem se dostala k prvnímu projektu psychologie práce, a to k personálnímu auditu Plzeňského Prazdroje před vstupem prvního zahraničního investora, poté jsem se jako psycholog podílela na sestavování týmu zakládajícího dealingu v ČNB, neboť pozice makléř vyžaduje velmi specifickou strukturu osobnosti. V Senovážné ulici kde sídlí ČNB jsem zůstala delší dobu, neboť jsem pokračovala v redakci deníku Mladá fronta DNES, kde jsem dělala manažerku redakce v době, kdy se zakládaly dnešní regionální redakce, a měla

PhDr. Iva Moravcová

jsem možnost se podílet na výpravě redaktorského týmu na OH v Naganu. Bylo to nesmírně profesně zajímavé a dynamické období, chtěla jsem se však více specializovat na personální oblast, než na obecný management, proto jsem přijala svoji poslední pracovní pozici v korporátní oblasti, a to v tehdejší Českém Telecomu, dnešním O2, kde jsem měla na starosti v rámci HR (Human Resources) management development a několik celofiremních zajímavých projektů, díky kterým jsem se dostala k auditorským zkouškám pro nefinanční auditorské standardy v rámci norem EU. Na přelomu tisíciletí jsem začala podnikat a v roce 2004 založila firmu IQI – Individual Quality Increase s.r.o., kterou nastartovala dlouhodobá zakázka ČSA, kde jsem tehdy po nakoupení většího množství letadel screenovala všechny létající posádky, to bylo zhruba 400 pilotů, 600 stewardů a to byl začátek zaměření na dopravní psychologii.

A jak došlo na tu specializaci v soudním znalectví?

Před 7 lety dostala jedna farmaceutická firma pokutu od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za reklamu týkající se prevence proti paradontóze s odůvodněním, že reklama vyvolává strach. Když už firma prohrála všechny spory a šla k nevyšší odvolací instanci, vzpomněli si na mě, že bych jako psycholog práce, do které spadá i psychologie reklamy, se mohla k problému vyjádřit. Měla jsem pouhých 24 hodin na vytvoření odborného posouzení, které nakonec pomohlo vyhrát firmě spor. Tato příhoda byla impulzem pro žádost o jmenování soudním znalcem. Díky zastaralé klasifikaci soudních znalců, která byla vytvořena v 60. letech minulého století, která ne vždy vyhovuje dnešním požadavkům a specializacím které se na univerzitách studují a jiným faktorům, jsem čekala na jmenování 7 let. Mezitím v roce 2012 nabyl účinnosti zákon 361/2000 Sb., díky kterému jsem ještě před jeho platností složila zkoušky 3. specializace – psychologie dopravy a získala akreditaci Ministerstva dopravy ČR, neboť mými klienty jsou i některé logistické firmy a bez akreditace bych nemohla provádět nadále dopravně psychologická vyšetření pro profesionální a vybudované řidiče.

V jakých situacích bude možné vyžadovat posudek znalce v odvětví psychologie práce, managementu a personalistiky?

Jak už sám název napovídá, vše co se bude dotýkat oblastí, které jsou v názvu zmíněny,

konkrétně je těžké vyjmenovat všechny situace, které mohou být předmětem sporu, ale pro přiblížení představy čím se znalectví této specializace zabývá, mohu uvést: kontroly zaměstnavatelů co se děje na počítačích zaměstnanců, v praxi přibývá sporu mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem ohledně adekvátnosti posuzování pracovního výkonu, pracovních činností v dané pracovní pozici apod., zavádění etické a především profesionální metodologie při procesu propouštění, přibývá zdravotních problémů psychosomatického rázu, které mají jednoznačně příčinu v pracovním prostředí vlivem neadekvátního pracovního zařazení vzhledem ke schopnostem zaměstnance, přetěžování apod. Další kategorií jsou pracovní právní spory pramenící z neprofesionální aplikace HR procesů a metod, pracovní právní spory v důsledku zhoršení zdravotního stavu trvalými následky – především psychického charakteru, spory v oblasti nevhodného, rušivého a dysfunkčního chování na pracovišti – mobbing, harassment, bossing, šikana apod. Reorganizace, restrukturalizace společností z hlediska lidských zdrojů často realizovány neprofesionálně, neeticky s negativním dopadem na zaměstnance i neefektivní finanční dopady. V důsledku reorganizace společností potřebují společnosti objektivní profesionální posouzení zaměstnanců pro efektivní změnu pracovního zařazení. Posuzování adekvátnosti motivačních a hodnotících metod na pracovištích vzhledem k předmětu činnosti, též s dopadem na skladbu odměňování a benefičního systému. Posuzování metodologie analýzy vzdělávacích potřeb s ohledem na objem a efektivnost vynakládaných investic. Existují specifická pracoviště, kde je personální management založen na řízení personálních rizik, kde jsem schopná realizovat odborné posouzení osob. Normy ISO dle EU norem vyžadují po firmách i státních institucích adekvátně zpracované Job Description v kontextu problematiky podnikové psychologie – psychologie práce a efektivních forem personálního řízení. Odborné posuzování vytiženosti a rozsahu činnosti v jednotlivých pracovních pozicích tak, aby se předcházelo přetěžování a stresovému faktoru. Posuzování stresové náročnosti pracovních pozic a též posuzování psychosomatické predikce u jednotlivých zaměstnanců, posuzování psychosomatiky u zaměstnanců v důsledku přetížení, nevhodného pracovního zařazení, dysfunkčního chování na pracovišti. Posuzování procesu a metod reorganizace společností v oblasti „lidských zdrojů“ – Outplacement, posuzování HR procesu z hlediska profesionality, kvality a etiky při propouštění zaměstnance, posuzování adekvátnosti metod při výběru zaměstnanců pro změnu pracovního zařazení

Kdy bude možné využít druhou část znalectví, a to psychologii dopravy?

V situacích, kdy bude potřeba zjistit dispozice osoby pro řízení dopravního prostředku, obzvláště v situacích, kdy nebude jednoznačné, kdo je viníkem nehody. Dopravně psychologické vyšetření kromě struktury osobnosti zkoumá úroveň kognitivních funkcí, které lze pro potřeby dopravní psychologie obecně charakterizovat jako souhrn vzájemně provázaných aktivit paměti, pozornosti a koncentrace, rychlosti zpracování informací, exekutivní funkce – plánování, organizování, řešení problémů, emocionální seberegulace, prostorová orientace a vnímání. Dále se vyšetření zaměřuje na úroveň vigilance a reakční schopnosti. Toto jsou faktory, které ovlivňují řidičovo chování při řízení dopravního prostředku a jejich nedostatečnost je důsledkem dopravních nehod. Velmi spolehlivé softwarové metody umožňují objektivní zjištění úrovně výše uvedených faktorů.

Dopravní psychologie se však zabývá i psychikou účastníků nehod, jejich adaptací a dalším začleněním do běžného života. V rámci této problematiky se řeší posttraumatické šoky a jejich následky na další kvalitu života.

Tento obor též řeší problematiku osob závislých na alkoholu a psychotropních látkách včetně těch, kteří prošli odyvkací léčbou, zkoumá jejich schopnost nadále řídit dopravní prostředky, stejně jako osoby, které například díky výkonu trestu nemohli praktikovat řízení, a po návratu do běžného života se často u těchto osob setkávám s požadavky na dopravně psychologické posouzení. ●

IQI – Individual Quality Increase s.r.o.

Oldřichova 49
128 02 Praha 2
Tel.: +420 261 220 064
gsm: +420 603 113 040
e-mail: info@IQI.cz
web: www.IQI.cz

S Tomášem Vránou a Robertem Runtákem nejen o vymáhání pohledávek

V roce 2001 společně založili ve středomoravském Přerově exekutorský úřad, který se stal za dvanáct let své existence jedním z největších a nejefektivnějších v České republice. **Soudní exekutor Tomáš Vrána a ředitel jeho úřadu Robert Runták** začínali ve dvou v malé kanceláři, přičemž dnes zaměstnávají přes dvě stovky pracovníků. Jejich úřad u nás patří k největším dražitelům exekučně zabavených nemovitostí a zároveň drží primát v oblasti dražeb movitých věcí. Kam podle nich směřuje trh s vymáháním pohledávek a jak motivují své zaměstnance?

Co podle vás stojí za tak výrazným profesním úspěchem vašeho úřadu v oblasti vymáhání pohledávek?

Robert Runták: Předně si nejsem úplně jistý, zda jsme dosáhli výrazného úspěchu. Myslím si, že stále máme ještě obrovské rezervy a hodně prostoru, kde se můžeme zlepšovat a kam se posouvat. Jinak těch faktorů, které stojí za naším vzestupem, je celá řada. Mám-li uvést ty, které považují za nejdůležitější, tak určitě poctivá, systematická a důsledná práce. Dále snaha o korektnost a férovost ve vztahu k našim partnerům. A rovněž musím zmínit velmi kvalitní pracovní kolektiv. Máme zaměstnance, kteří jsou na vysoké úrovni, a to jak z profesního, tak i lidského hlediska.

Tomáš Vrána: Já bych doplnil že zejména v samotných počátcích naší činnosti bylo nezbytné vytvořit si svůj vlastní systém práce, stanovit priority jak směrem dovnitř úřadu, tak vně. Myslím, že dobře vybudované „základy“ teprve časem začaly přinášet určité ovoce, čemuž samozřejmě napomohl i výběr kvalitních zaměstnanců, jak již nastínil Robert.

Můžete zmínit nějaké historické milníky fungování úřadu?

Robert Runták: Pár milníků by se asi našlo. Mohly to být například příchody některých zaměstnanců, kteří se později ukázali jako klíčoví. Velkým zlomem byl určitě rok 2004, kdy jsme začali systematicky vymáhat pohledávky pro jednu velkou banku – to jsme do té doby neznali. Ale asi největším milníkem, jak to vidím já, byl jeden oběd v přerovské restauraci Pivovar, během něhož jsem Tomáše Vránu přesvědčil, že vybudujeme větší než jen malý exekutorský úřad. Domluvili jsme se, že když to bude potřeba, zaměstnáme více než sedm lidí. To se psal, tuším, rok 2003. Dnes těch zaměstnanců máme dvě stovky.

Tomáš Vrána: Je pravdou, že na počátku fungování úřadu byla má představa o jeho celkové velikosti poněkud odlišná, než je nyní. Tato změna pohledu pak přinesla další „zlomové body“, když některé si již vynucovala samotná situace – nové sídlo úřadu, tvorba vlastního software, strukturalizace samotného úřadu na jednotlivá oddělení a tak podobně.

Za úspěchem společnosti stojí taktéž loajální zaměstnanci. Máte nějaký recept na to, jak motivovat zaměstnance?

Robert Runták: Jak už jsem uvedl předtím, jsem přesvědčený, že náš pracovní kolektiv je opravdu kvalitní. Mám za to, že zaměstnanci jsou i přes jejich celkem vysoký počet loajální a tvoří dobrý tým. Máme za branami úřadu hodně nepřátel, což nás všechny může do jisté míry rovněž nějakým způsobem stmelovat. Dále je třeba mít na paměti, že ve středomoravském regionu není situace v zaměstnanosti bůhvíjak dobrá. A my jsme subjekt, který kromě všelijakých bonusů a nadstandardů nabízí především solidní přístup, dobré pracovní ohodnocení vystavené na výrazné motivační složce a jistotu, že výplata přijde vždy včas. A to není tak málo.

Exekutorský úřad Přerov

Tomáš Vrána: Podle mého názoru univerzální recept na motivaci zaměstnance neexistuje. I když se během roku snažíme stmelovat kolektiv teambuildingovými i společenskými akcemi, vše je v lidech. Myslím, že stále platí ono někdy snad již zapomenuté – chovej se k druhým tak, jak bys chtěl, aby se oni chovali k tobě...

Co vás vedlo k založení úřadu právě v Přerově a jaké jsou vaše vazby k tomuto městu? Netrpíte handicapem vůči ostatním úřadům, zejména těm pražským? Tam se přeci jen dělá business, není to tak?

Tomáš Vrána: K Přerovu mne váže hned více věcí, které vlastně nijak nesouvisí se založením samotného úřadu. Jednak jsem se v Přerově narodil, i když jsem následně žil zcela jinde. Vrátil jsem se pak až na jaře 1989, kdy jsem jako soudce začal působit na zdejším okresním

Robert Runták (vlevo) a Tomáš Vrána poskytli magazínu EPRAVO.CZ exkluzivní rozhovor

soudu a poznal jsem zde řadu zajímavých lidí. Proto mi volba Přerova jako sídla budoucího úřadu nepřišla nijak neobvyklá. Navíc Přerov patří mezi má oblíbená „perněstejná města“, pokud jde o jeho historický původ.

Robert Runták: Oba jsme z Olomouce, odkud to je do Přerova třicet minut autem. Osobně mám Přerov velmi rád a za těch dvanáct let existence úřadu jsem si tu už vytvořil mnohé přátelské osobní vazby. Je pravdou, že velká část našich klientů má sídlo v Praze, což mě a některé mé kolegy nutí k tomu, abychom tam zpravidla jeden den v týdnu trávili, ale už jsem si zvyknul, že v sedm ráno sednu na vlak a za dvě hodiny jsem v Praze. Myslím si, že nejsme zdaleka jediní Moraváci, kteří to tak praktikují. A mně to vyhovuje.

Kam podle vás směřuje celý trh vymáhání pohledávek a jak vidíte jeho budoucnost? Přeci jen vymáhání práva prošlo a stále prochází výraznými legislativními změnami, vítáte je?

Tomáš Vrána: Již v položené otázce jste správně vymezil dva zcela rozdílné pojmy, které dnes kdekdo zaměňuje a myslí si při tom o sobě, že jen on má pravdu. Jde o vymáhání práva (vymožitelnost práva) jako takového a vymáhání pohledávek. Právo musí být vymezeno, protože je to stav zakotvený právní normou! A platí pro všechny bez rozdílu. Pohledávka je již konkrétní právní vztah mezi určitými subjekty, takže její vymáhání je striktně omezeno na konkrétní okruh osob (právnických či fyzických). A tento rozdíl si mnoho lidí vůbec neuvědomuje. Jak a kam se bude ubírat v budoucnu vymáhání pohledávek si ale nedokážu představit. Doslova se však děším všech populistických prohlášení!

Robert Runták: Nedokážu odhadnout, kam se vymáhání pohledávek v budoucnu pohne. Pár posledních let jsme svědky procesu, kdy se opět posilují práva dlužníků na úkor věřitelů. Mediálně to tak sice vůbec nevypadá, ale věřitelé začínají opravdu tahat za výrazně kratší konec. Myslím si, že postavení věřitele a dlužníka by mělo být vyvážené. Někdy mi připadne, jako by se zapomínalo na skutečnost, že kapitalismus, pokud ho ještě tedy vůbec máme, je postaven na základní premise, která zní asi takto: já ti nabízím svoje zboží nebo službu, ty si je ode mě na základě svého svobodného rozhodnutí kupuješ, abys ji mohl využívat, a já mám nárok na to, abys mi za to zaplatil. Toto si někteří ne tak zcela uvědomují, minimálně tedy ne tu poslední část. A ohledně případných legislativních změn bych doplnil, že zrovna tak jako i v jiných oblastech bychom uvítali trochu stability – těch změn už bylo tolik, že se v tom všichni ztrácejí. Méně je někdy více, to je stará osvědčená pravda.

V nedávných volbách bylo potírání údadné zvláště exekutorů společným programovým tématem všech stran napříč politickým spektrem. Jak moc se může změnit legislativa nástupem nové vlády a jaká konkrétní opatření by se dala očekávat?

Robert Runták: Podívejte, exekutoři jsou u nás normální otloukánci, co se holt nedokáží bránit. Můžou snad za všechno špatné, co se v této zemi děje. Po exekutorech se jde jak po uzenu a přitom se ve stejné době třeba navrhnou zvýšení odměn pro insolvenční správce na úroveň, která je oproti exekutorům astronomická. A nikdo nic, ticho po pěšině. Jinak v tomto okamžiku samozřejmě nevím, co očekávat od

nové vlády, když ani nevíme, z jakých stran bude vláda složena a kdo obsadí ministerské posty. Hlavně věřím, že vláda nebude prosazovat tzv. teritorialitu exekutorů, což bych považoval za velmi špatné.

Tomáš Vrána: Nepřímou jsem na tuto otázku odpověděl již výše. Pokud populismus zatím myslí a realitu ovládne „anální alpinismus“ zaměřený jen na vybrané skupiny společnosti, je to cesta do pekla. Nás všech.

Co by to znamenalo pro věřitele?

Robert Runták: Všechny dopady případného zavedení teritoriality samozřejmě nedokážu odhadnout. Pro věřitele by ale byly, a to se nebojím říci, drastické. Ztratili by jakoukoli možnost volby exekutorského úřadu, který jejich pohledávku bude vymáhat. Exekutora by věřiteli pro danou pohledávku přidělil systém podle adresy trvalého pobytu povinného. Exekuci bude provádět exekutor, v jehož okrese má povinný trvalý pobyt. Pokud je v okrese více exekutorů, přidělí toho správného elektronický systém. Nulová motivace, nulová soutěž. Proč bych se snažil, když mám práci jistou a věřitel si nikoho jiného vybrat nemůže. Mám jednoduše lokální monopol. Určitě je to špatná cesta. Nota bene uvědomím-li si, jak obrovské rozdíly v kvalitě exekutorských úřadů u nás existují. Prostě to není dobrý směr, i když po tomto řešení touží možná tři čtvrtiny exekutorů. Proč asi?

Tomáš Vrána: Myslím, že problematiku tzv. teritoriality (územní působnosti) exekutorů popsal Robert Runták velmi výstižně. Já jsem již dlouhou dobu znám jako zásadní odpůrce tohoto, promiňte, doslova nesmyslu. Zamyslel se již ale někdo také nad tím, kolik by prosazení tohoto principu porušovalo právních norem? A nehovořím jen o našem právním řádu, ale i evropském.

Vidíte nějaký negativní trend v oblasti vymáhání pohledávek?

Robert Runták: Myslím si, že opravdu velmi tvrdě k dlužníkům bylo vymáhání velkého množství malých pohledávek pro stejného věřitele, typicky pohledávky dopravních podniků a podobně. To se zásadně změnilo od počátku tohoto roku, kdy se takové pohledávky spojují k jednomu řízení. Toto opatření hodnotím jako správné a mělo přijít dříve. Pro úplnost uvedu, že náš exekutorský úřad tyto pohledávky nikdy nevymáhal. Rovněž pozitivně pak vnímám i zavedení tzv. předzáložní výzvy, která dlužníkům výrazně zlepšila postavení v procesu. Z toho, co se děje teď a co hodnotím negativně, musím vypíchnout především insolvence a osobní bankroty, které jsou často zneužívány, a nakládá se s nimi velmi šikanózně. Zde vnímám intenzivní potřebu změny právní úpravy.

Tomáš Vrána: Výše zmíněné zřejmě s ohledem na danou právní úpravu vystihuje nejpodstatnější. Já bych však chtěl poukázat na jeden problém – podle mne se nám ze všeho vytrácí

člověk, a to jak na straně věřitele či dlužníka. A o morálce se raději ani nebudeme bavit...

V lednu roku 2013 vstoupil v platnost nový exekuční řád. Jak po roce hodnotíte jeho přínos? Co byste v praxi označili za jeho klady a co naopak za nedostatky?

Robert Runták: Nešlo přímo o nový exekuční řád, nýbrž o velkou novelu toho stávajícího. Přinesla pro nás věci pozitivní i negativní. Určitě je dobře, že po mnoha letech byla konečně zakotvena možnost postihovat mzdu a účet manžela, pokud pohledávka spadá do společného jmění manželů. Dá se říct, že se zde konečně procesní právo dostalo do souladu s právem hmotným. Další věc, které se již stačila osvědčit, je možnost realizovat exekuci družstevního bytu jeho prodejem v dražbě. To je ustanovení prospěšné pro věřitele i dlužníky.

Tomáš Vrána: Takovychto pozitivních příkladů by se našlo jistě více, je ale zřejmé, že tvůrci novely se poučili z praxe exekutorů a snažili se o začlenění poznatků do zákona. Negativum vidím v odebrání exekutorských zápisů s doložkou přímé vykonatelnosti.

Pokud srovnáte fungování soukromých exekutorů u nás a v zahraničí, kde vidíte silné stránky a naopak limity českého prostředí?

Tomáš Vrána: Myslím, že na porovnávání fungování exekutorů u nás a v zahraničí jsou opravdu kompetentní jiné orgány či jedinci. Mějme na paměti, že byt exekutoři působí prakticky v celé Evropě, úpravy jejich práv a povinností jsou specifické v daném právním systému také s ohledem na historický vývoj.

Robert Runták: Obávám se, že v tomto ohledu nejsem příliš kompetentní správně odpovědět. Tato otázka by asi měla směřovat spíše na ty exekutory, kteří působí v mezinárodních orgánech, případně se častěji dostávají do styku s cizím exekutorským prostředím. Moje poznatky jsou spíše teoretické a čerpám je většinou z velmi omezených zdrojů, jejichž vypovídací hodnota zpravidla není valná.

Mnohé úřady pracují s elektronickým programem generálně určeným pro soudní exekutory. Proč vy pracujete s vlastním? Není vývoj vlastního programu příliš nákladný a personálně náročný?

Tomáš Vrána: Tak k této otázce si dovolím takticky pomlčet. Jsem pouhý uživatel a někdy mne napadne, „jestli by se tam dalo něco zakomponovat“. Další je na odbornících...

Robert Runták: Vývoj vlastního software má svoje výhody i nevýhody. Hlavní nevýhodou je skutečnost, že to vše musíte sami platit, nikdo se s vámi nepodělí o náklady. Nás už za těch

devět let, co software provozujeme, přišel jeho vývoj na desítky milionů korun. A třeba zrovna toto málokdo vidí. Největší výhodou naopak je, že si do programu zakomponujeme to, co sami opravdu chceme. Máme prostě program pod kontrolou. Takových pro a proti jsou desítky. Sepíšeme-li si je na papír a vše podtrháme a sečteme, vycházím nám to tak, že se vlastní software vyplatí.

Váš úřad se věnuje i charitativní činnosti a osvětě. Můžete zmínit nějaké vaše projekty konkrétně?

Tomáš Vrána: Cítíme se jako společensky odpovědná firma a proto se snažíme jakkoli je v našich možnostech pomoci potřebným. Naším cílem tedy není jen přímá finanční pomoc, ale i výchova cílových skupin společnosti. Dlouhodobě se zaměřujeme na pomoc těm, kteří podání pomocné ruky potřebují ze všech nejvíce, tedy dětem vyrůstajícím bez rodičovské péče nebo lidem s nejrůznějšími postižením. Z těchto důvodů spolupracujeme například s Nadací Malý Noe, Czech Humanitarian Association for International Help nebo Svazem tělesně postižených v ČR.

Robert Runták: Myslím si, že je morální povinností každého, kdo má tu možnost, pomáhat potřebným a podporovat chvályhodné akce a projekty. My se o tento přístup aktivně snažíme již po dlouhá léta. Kdokoli se může na našich webových stránkách přesvědčit o tom, že nám dobročinnost určitě není cizí. Stejně tak se snažíme o osvětovou činnost, a to ať již v oblasti práva či finanční gramotnosti, kde sledujeme v české společnosti stále velké rezervy.

Při hledání slovního spojení Tomáš Vrána v internetových prohlížečích jsem si nemohl nevšimnout zpráv věnovaných pravidelně pořádaným dražbám movitých i nemovitých věcí. Je víc úřadů, které se těmto událostem věnují v obdobných měřítcích?

Robert Runták: Je pravda, že dražeb movitých věcí i nemovitostí provádíme hodně, což logicky vyplývá z faktu, že jsme velkým exekutorským úřadem a provádíme velké množství exekucí. Zatímco nemovitosti dražíme z velké většiny na internetu, tak movité věci prodáváme jednou za měsíc v živé dražbě v našem areálu u Přerova. Tyto dražby se těší nebyvalé oblibě u veřejnosti, což převedeno do řeči čísel znamená, že k nám na dražbu přijede vždy mezi 250 až 400 dražiteli. Již toto číslo samo o sobě považuji za téměř fenomenální. Stejně jako skutečnost, že po dražbě zbudé z několika set dražených věcí pouze naprosté minimum těch, o něž neprojevil nikdo zájem.

Tomáš Vrána: Já jsem s dražbami jak movitých, tak nemovitých věcí velmi spokojen. Internetové dražby nemovitostí či vysoká účast dražitelů u dražeb movitých věcí jednoznačně „vyráží zbraně z rukou“ křiklounům, kteří všude vidí manipulace. ●

Maršálek & Žíla, advokátní kancelář

Stará cesta 676, 755 01 Vsetín

Tel.: + 420 571 410 895

E-mail: sekretariat@marsalekzila.cz

www.marsalekzila.cz

NAŠE SLUŽBY

Sporná agenda se zaměřením na
vymáhání pohledávek

Insolvenční řízení

Rozhodčí řízení a soudní spory

Nemovitosti

Smluvní agenda

Obchodní právo a korporátní
právo

Veřejné zakázky

Přeměny společností

Pracovní právo

Stavební právo

MARŠÁLEK & ŽÍLA

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ • ATTORNEYS • ADVOKATEN

Advokátní kancelář **Maršálek & Žíla** je zaměřena na stabilní (paušální) zastupování podnikatelských subjektů. Klientům kanceláře se snažíme zabezpečit komfortní právní servis spočívající v aktivním jednání s jejich partnery, přípravou provozní dokumentace včetně nastavení systému dodavatelsko-odběratelských vztahů s cílem minimalizovat vznik sporů vyplývajících z nedostatečné kvality smluvní dokumentace, když tento systém řízení smluvních vztahů lze považovat za hlavní přínos stabilní spolupráce s našimi klienty. Samozřejmostí je aktivní jednání s dlužníky klienta a plné zabezpečení vymáhání pohledávek v nalézacím a exekučním řízení, včetně zastoupení v řízení insolvenčním.

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 - Střešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420 233 313 067
e-mail: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

Advokátní kancelář ERHARTOVÁ VÍTEK

Nad Petruskou 63/1
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 409 920
email: vitek@akev.cz
www.akev.cz

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.

Sokolovská 49
186 00 Praha 8 - Karlín
Tel: +420 225 000 400
Fax: +420 225 000 444
e-mail: recepcioepha@hjf.cz
www.hjf.cz

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.

Pardubice-Dražkovice 181
533 33 Pardubice
Tel.: +420 466 310 691
Fax: +420 466 310 691
e-mail: advokati@advokatijelinek.cz
www.advokatijelinek.cz

Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o.

Velké náměstí 135/19
500 02 Hradec Králové
Tel.: +420 495 512 831-2
Fax: +420 495 512 838
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.

Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
e-mail: ak@akccs.cz
www.akccs.cz

JUDr. JAKUB DOHNAL, Ph.D.

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D., advokát

Budovcova 10
796 01 Prostějov
Tel.: +420 608 566 224
e-mail: advokat@jakubdohnal.cz

Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: praha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

Mezníkova 273/13
616 00 Brno – Žabovřesky
Tel.: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepce@akfiala.cz
www.akfiala.cz

Glatzová & Co., s.r.o.

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

Heřmánek & Černý advokátní kancelář, s.r.o.

Dřevná 382/2
128 00 Praha 2
Tel.: +420 222 518 245
e-mail: office@hclegal.cz
www.hclegal.cz

KPMG Legal s.r.o., advokátní kancelář

Pobřežní 1a
186 00 Praha 8
Tel.: + 420 222 123 111
Fax.: + 420 222 123 100
www.kpmg.com/cz

KŠD LEGAL
advokátní kancelář s.r.o.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

Mališ Nevrlík Legal,
advokátní kancelář, s. r. o.

Longin Business Center
Na Rybníčku 1329/5
120 00 Praha 2
Tel.: +420 296 368 350
Fax: +420 296 368 351
e-mail: law.office@mn-legal.eu
www.mn-legal.eu

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 13
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: praha@msblegal.cz
www.msblegal.cz

MT Legal s.r.o.,
advokátní kancelář

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

Randl Partners
advokátní kancelář

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

Rödl & Partner, v.o.s.

Platnéřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

Seddons s.r.o., advokátní kancelář

Karlova 48
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 771 711
Fax: +420 222 316 805
e-mail: seddons@seddons.cz
www.seddons.cz

Schönherr s.r.o.

nám. Republiky 1079/1a
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 996 500
Fax: +420 225 996 555
e-mail: office.czechrepublic@schoenherr.eu
www.schoenherr.eu

Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.

Purkyňova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 273 134 550
e-mail: info@samak.cz
www.samak.cz

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.

Trojanova 12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz
www.iustitia.cz

Weinhold Legal, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

ZÍZLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

Široká 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 947 055
e-mail: ak@zizlavsky.cz
www.zizlavsky.cz

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

 <p>2012 právnícká firma roku</p>				
	a současně			
 <p>2012 právnícká firma roku</p>				
	Děkujeme našim klientům			
	Křižovnické nám. 193/2 110 00 Praha 1 tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310			

Samsung
GALAXY Note 3 + Gear

www.samsung.cz

TVOŘTE SVĚT PODLE SEBE

Elegantní navenek, inteligentní uvnitř. Zjednoduší vám život.

HLEDÁ SE SMLOUVA

Dne 5. listopadu se v těchto místech
ztratila smlouva.

NÁLEZCE
ODMĚNÍME

Nechcete hledat důležité dokumenty? Aktivujte si Datový trezor k datové schránce

- automaticky ukládá zprávy přímo v datové schránce
- široký výběr kapacit již od 50 zpráv
- snadná aktivace ve vaší datové schránce nebo na www.datovy-trezor.cz

**Od 30 Kč
měsíčně**